

خوبند و او را

خوینره وه که

نوسینی : بیرنارد شلینگ

وهرگتیرانی: پیشه و فاحت

بابهت: رۆمان

مۆنتاژی کۆمپیوتەر: سهیران عه بدولره حمان

ههله چنی: پیشه و فاحت

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۳۰۰۰ دینار

ژماره ی سپاردن: ۱۹۵۰ ی ۲۰۰۹

دهزگای چاپ و په خشی سهردهم

چاپی: به که م سالی ۲۰۰۹

کوردستان - سلیمان

www.sardam.org

بۆ په یوه ندی کردن به زنجیره کتیبه وه: kteb@serdam.org

مافی له چاپدانه وه ی پاریزاوه بۆ دهزگای چاپ و په خشی سهردهم

سهرچاوه: Diogenes Verlag AG Zürich

Der Vorleser

پیرنارد شینک

خوبینه ره وه که

وه رگیړانی له ئەلمانییه وه
پیشه واه تاح

سلیمانی ۲۰۰۹

زنجیره‌ی کتبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م
کتبی سه‌رده‌م ژماره (۵۲۸)

سه‌په‌رشتیاری گشتی زنجیره

ن‌زاد به‌رنجی

وتهیه کی پیویست:

همیشه ناو یاخود ناونیشانی کتیب و تیگستهکان، قورسترین بهشن له پرۆسهی نووسین و وەرگیژاندا. ئەمەش به پلهی یەک لهسەرەتادا دووچاری نووسەرەکه دەبیتهوه. بۆیه ئەگەر ئەم کاره بۆ نووسەر و لهسەرەتادا هیندە گران بیّت، بیّشک له وەرگیژاندا و بۆ وەرگیژەکه، چەند بهرابەر کارهکه ئەستەم تر دەبیّت، ئەوەش لهبەر چەند هۆکاریک: یهکه م وەرگیژ له کاری وەرگیژاندا، لهبەردەم ئەمانهتیکی قورسدایه. ئەمەش وا له وەرگیژ دەکات، که ئازادی دەستکاری کردن و گۆڕینی ناوی کتیبهکانی نهبیّت. دووهم قورسی گۆڕین و گواستنهوهی وشه و واتاکانه له زمانه جیاوازهکاندا. چونکه لهنیوان زمان و کهلتورهکاندا، شتگهلی جیاواز جیاواز بوونیان ههیه و دووباره نهبوونهوهی ئەو شته جیاوازانە له کهلتورهکانی تردا، ئەم کاری گواستنهوهیه و وەرگیژانهکهی، ئەستەم تر دەکات.

بۆ ناوی ئەم کتیبه دووچاری سەرئیشهیهکی نۆر بووم و پووم له زۆریک له هاوڕێ وەرگیژ و نووسەرەکان نا. بیّشک ئەوانیش ههیه که له لای خۆیهوه کۆمهکیان کردم، بهلام بهداخهوه و له ئەنجامدا نهگهیشتینه ناویک، که بهتهواوتهی گوزارشت له ناوهپرۆکی کتیبهکه بکات، یاخود وشهیهک، که وەرگیژانیکی تهواوتهی ناونیشانی کتیبهکه بیّت.

چیرۆکهکه (که به ئەلمانی نووسراوه) باس له کورپیک دەکات، که کتیب بۆ ئاوفرهتیکی دهخوینیتتهوه. ناوی ئەم پڕۆمانهش بهو کهسهوه ناوئراوه (ههلبەت به پیشهکهیهوه که خویندنهوهیه، نهوهک بهناوی کارهکتهرهکهوه) ههندیک جار ئەم خویندنهوانه بهبێ ویستی کورپهکه

دەبىت، بەلام له بهرانبه رشتىك، كه ئافرهته كه پى دەبهخشىت،
 مهجبوره ئه و خویندنه وانه بو ئافرهته كه ئه نجام بدات .
 هه ندىك له وانه ی پرسم پى كردن پىشنیاری ((خوینهر)) یان بو
 كردم، بهلام وه رگىرانی ئه م كتیبه به خوینهر، هه له یه . چونكه
 ئه و كه سایه تیه ی له م پۆمانه دا كرده ی خویندنه وه ئه نجام ددهات،
 خویندنه وه كانی بو خو ی نییه، بهلكو هه موو ئه و تىكستانه به دهنگ
 بو ئافرهته كه ده خوینتیه وه . له كاتىكدا هه موو ئه وانه ی ده خویننه وه
 خوینهرن، بهلام ئه وه ی نووسینىك بو كه سىكى تر ده خوینتیه وه،
 ناتوانىت پى بووترىت خوینهر . پىشنیاریگه لىكى تر هه بوون وه كو
 ((حىكایه تخوان ... چىرۆك خوین ... كتیبه خوین)) بهلام
 له راستیدا هىچكامیان ئه و مانایه نابه خشن، كه كتیبه كه له سه رى
 ده پروات و هىچىشیان وه رگىرانیكى ته وایى ناوى ناوى كتیبه كه نین .
 دواچار بریارمدا ((خوینهر وه كه)) وه كو ناو نیشانى كتیبه كه
 دابنىم، وه نه بىت ((خوینهر وه كه)) یش پراوپر واتای كتیبه كه و
 وه رگىرانیكى ده قواده قى ناو نیشانى كتیبه كه بىت . بهلام پىم وایه
 ئه م وشه یه، له گه ل ئه وه شدا، كه هه له یه، ده بىته به رابه رىكى باش
 بو ((Reader The))، كه ده قواده ق وشه یه كمان نییه ئه و
 واتایه بدات .

کورتەیهک له ژيانی بێرنارد شلینک

بێرنارد شلینک له بەرواری 06.07.1944 له بیلەفیلد له ئەڵمانیا له دایک بووه. بەلام له هایدلێبێرگ گه‌وره‌ بووه. شلینک هەر له تەمەنی هەشت سالی‌ه‌وه له‌مه‌ودای ئە‌ده‌دا بە‌هه‌رمه‌ند و ده‌ستبه‌کار بووه. درامایه‌کی نووسی، که له‌سه‌ر بنه‌مای پووداویکی راسته‌قینه‌ بوو. ناوه‌پۆکی دراماکه سه‌باره‌ت به‌ ناکوکی به‌ینی خۆی و براکه‌ی بوو، له‌به‌رئ‌وه‌ خۆی ناوی لێ‌نا‌بوو (براکوژی)). له‌تەمەنی چوارده‌ سالی‌دا، سۆنیتیک (هه‌لبه‌ستیک چوارده‌ دێری) سه‌باره‌ت به‌ خۆشه‌ویستییه‌ خه‌مناکه‌ی نووسی. به‌لام بێگومان له‌و نێوه‌نده‌دا خه‌یال و فکری لێ نه‌ده‌ب‌را. باوکیشی پیاویکی خۆینده‌وار بوو؛ تیۆلوژ بوو. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا شلینک نه‌یویست شوین پێی باوکی هه‌لگه‌رت‌ه‌وه. له‌ هایدلېبېرگ و به‌رلین یاسای خۆیند. دواتر وه‌ک یاریده‌ده‌ری پروفیسۆر له‌ زانکۆی هایدلېبېرگ، دارمشتات، بیلەفیلد و فرایبورگ کاری کردووه. ئە‌مرۆ بێرنارد شلینک له‌ بۆن و به‌رلین پروفیسۆری زانستی دادگه‌رییه‌ و له‌ نۆردره‌این-قێستفالن دادوهره‌. زۆرینه‌ی پۆمانه‌کانی پۆلیسین.

چواره‌مین پۆمانی، ((خۆینه‌ره‌وه‌که‌))، وه‌رگه‌ێدر‌اوه‌ته‌ سه‌ر 39 زمان، بێگومان به‌ کوردیه‌وه‌ چل زمان، یه‌که‌مین کتیبی ئە‌ڵمانی بوو، که له‌سه‌ر لیستی کتیبه‌ پ‌ر‌ف‌رۆ‌شه‌کانی نیویۆرک تایمس ژماره‌ یه‌ک بوو. چیرۆکی ناو پۆمانه‌ پۆلیسیه‌کانی به‌ شیوازیکی بلیمه‌تانه‌ بنیاتنارون، که هه‌میشه‌ باکگراوندیک‌ی سیاسیان له‌ پشته‌وه‌ هه‌یه‌.

رۆمانه كانى شلىنك پىن له مېئووى ئەلمانى و ھەمىشە بە جۆرىك
نووسراون، كه ھەرگىز لېيان بېزار نابىت. كارە ئەدەبىيەكانى له
سەرەتادا پەخنەھەكى زۆريان لەسەر بوو، بەلام ئەو توانى له پەوتى
زەمەندا، توانستى خويان پى بسەلمىنەت.

كارە ئەدەبىيەكانى:

- 1987 عەدالەتى خۆبەخۆ (پىكەوھە لەگەڵ قالتەر پۆيدا
نووسىويەتى)
1988 قەوسى چكۆلانە (رۆمانى پوليسى)
1992 خۆفريودان
1995 خوينەرەوھەكە
2000 دەريازبوونەكانى خۆشەويستى
2001 خۆكوژى
2006 گەپانەوھە
2008 كۆتايى ھەفتە

خەلاتەكانى:

- 1989 خەلاتى ((فريدريش-گلاوسەر)) ى گروپى نووسەرانى
ئەلمانى.
1993 خەلاتى ئەلمانى بۆ رۆمانى پوليسى بۆ رۆمانى خۆفريودان

- 1995 (ئەستىزەسى سال) ى پۇرنامەسى (ئابدۇتسايتونگ) ى
 ميونشن بۇ پۇرمانى خويىنەوهر
- 1997 خەلاتى گرېنتسانى-كاڧور لە ئىتالىا بۇ پۇرمانى
 خويىنەرەوھكە
- 1997 خەلاتى لۇغ باتاييۇ لە فەرەنسا بۇ پۇرمانى خويىنەرەوھكە ()
 خەلات بۇ نووسەر و وەرگېرەكەشى: بېرنارد لۇتولاغى)
- 1998 خەلاتى هانس-فالادا بۇ پۇرمانى خويىنەرەوھكە
- 1999 خەلاتى ئەدەبى جىھانى بۇ كارە ئەدەبىيەكانى
- 2000 خەلاتى كۆمەلگاي هاينريش هاين لە ديوسلدورف
- 2000 خەلاتى پروتيستانتى تاييەت بە كتيب بۇ پۇرمانى
 خويىنەرەوھكە
- 2000 خەلاتى تاييەتى پۇرنامەسى يابانى (ماينيچى شيمبون) ، كە
 لەراستيدا ھەموو سالېك دەدرېتە كتيبيكى پرفرۇشراوى يابانى، بۇ
 پۇرمانى خويىنەرەوھكە
- 2004 خەلاتى (بوندىسفيردينستكرىوتس)

پۇرنامەكان سەبارەت بە پۇرمانى خويىنەرەوھكە:

((پەوا نىيە مرۇڧ ئەم كتيبە لە كىس خۇى بدات، لەبەرئەوھى لە
 ئەدەبى ئەلمانى ئەم سەردەمەماندا، خاوەنى بەھايەكى دەگمەنە))
 تيلمان كراوس / پۇرنامەسى تاگەسشپيگل، بەرلين

((زمانىكى ھەستيار بە وردىيەكى سەرسوپھىنەوھ. نووسەرىكى
 بليمەت، كە لىرەدا دىتە بەر تيشك. ئەم ”چىرۆكە غەمگىنە”

شەخسیتىرىن كىتېبى شلىنكە ((
مىخائىل شتولئائىس / فرانكفورته ئەلگىماينە تسائىتونگ

((پۆمانىكى دلگىرى خۆشەويستىيەكى بى رەحم . پۆمانىك، ھىندەى
ھىزى راکىشان تىدادايە، بە شىۋەيەك، كە دەستت پىكرد، ناتوانىت
دەستى لى ھەلگىرىت.))
ھانىس ھىنتەرمایەر / ئابندتسائىتونگ مىونشن

((پۆمانىك بە پاستگۆيىەكى گىرۆدەكەرانەوہ . چەند بەختەوہرىن،
كە ئەم كىتېبە نووسراوہ!))
راينەر مۆرىتس / دى قىلتقۇخە، زيورىخ

((پووداويكى ئەدەبى.))
شىپىگل، ھامبورگ

((كىتېبىكى دلڧرىن))
لو مۆند، پارىس

پۆژنامەكان سەبارەت بە بىرنارد شلىنك:

((پۆمانەكانى پىر گورژمن و بلىمەتانە ھەلچىراون، كە دوخى سىياسى
سەردەمى و راپردووى ئەلمانىا تىيائىندا، ئامادەگى ھەيە.))
دۆرۆتىيى / دىر تاگەسشىپىگل، بەرلىن

((بېرنارد شلینک سەر به و نووسه رانه یه، که ده توان مانابه خشانه،
زیره کانه، ته وسبه خشانه بگېرنه وه - نه وه له ئە لمانیدا
ده گمه نه.))

دیتەر کانتاک / گېنېرال - ئە نتسایگەر، بۆن

((بېرنارد شلینک له ئە ده بی ئە لمانیدا ئە م پارچه هونه رییه ی
خولقاندووه، هه تا له توانیدا بېت به چه زه ره وه، له سه رو هه موو
شتیکیشه وه به بی هیچ به رپر سیاریه کی مۆرالی وه ک خوینەر،
ده توانیت پروداوه کان بژیت و له گه ل ئە وه شدا له پپی ده قیقییه
له پووییه که ی زمانیه وه پوونی و ئاشکراییه کی له راده به دەر به ده ست
به ینیت.))

فیرنه ر فولد / فوکوس، میونشن

((بېرنارد شلینک چاودیریکی قولی کرداره کانی مروف و پرۆسه
ده رونییه کانه . ده یخوینیته وه و حالی ده بیت.))
فولفگانگ کرۆنه ر / راین - تسایتونگ، کوبلینتز

به فیلم کردنی پۆمانی خوینهره وه که:

له ساله کانی 2008 و 2009 دا پۆمانه سه رکه وتووکه ی بېرنارد
شلینک به زمانی ئینگلیزی کرا به فیلم. ده رهینهری شانوی و
سینه مایی ئینگلیز، ستیفن دالدری کاری ده رهینهری له ئە ستۆ گرت،
له کاتی کدا هاو نیشتمانیه که ی، ده یقید هه یر کاری پۆمانه که ی بۆ

گواستنه وهی بۆ سه ر شاشه ی سینه ما له ئەستو گرت. ئەو دوانه جاریکی دی به فیلمکردنی پۆمانی کاتژمێرهکان - له ئەبه دیه ته وه بۆ ئەبه دیه ت (2002) که ئۆسکاری وه رگرت، پیکه وه کاریان کردبوو. بۆ کاری توێژینه وه بۆ فیلمه که، دالدی سه ره تای مانگی جونی سالی 2007 سه ردانی به رلینی کرد و له وئ له پرۆسه یه کی دادگایی له دادگای تاوانی ئەوئ به شداری کرد. له 19 سیپته مبه ری 2007 وه یه که مین کاری وینه گرتنه کان له به رلین و گۆرلیتس ده ستیان پیکرد. بۆ پۆله سه ره که یه کان ئەکته ری ئوستورالی نیکۆل کیدمان - که سالی 2002 له گه ل دالدی و هه یردا له فیلمی کاتژمێره کاندای کاری کردبوو و بۆ پۆلی شیرجینیا قۆلف ئۆسکاری وه رگرت- له گه ل ئەکته ری گه نجی ئەلمانی ده یفید کرۆس هه لبێژدرا بوون. به لام کیدمان له سه ره تای مانگی جانیوه ریدا رایگه یاند، به هۆی دووگیانییه وه ناتوانیت ئاماده بیت. وه ک جیگرتنه وه یه ک بۆ پۆله مێینه که، توانیان که یت وینسلیت رازی بکه ن. سه ره تا هه تا ناوه راستی جولای دواه مین وینه کانی به رلین و گۆرلیتس گیران. بۆ پۆلی له م فیلمه دا، ئەکته ر که یت وینسلیت له 11 ی جانیوه ری 2009 دا خه لاتی گۆلدن گلوب و له 22 ی فابروه ریدا ئۆسکاری (باشترین ئەکته ر) ی وه رگرت.

پۆله ته و اوکه ره کان فۆلکه ر بروخ، شجیسنای فیرکیک، کارۆلین هیرفورت، بروتو گانتس، بورگارت کلاوسنه ر، هانا هیرتسشپرونک، ئەلیکساندرا ماریا لارا و رالف فیینیس ده بیینن. هه ردوو هه لگری خه لاتی ئۆسکار، که له م نیوه نده دا مردوون، ئانتۆنی میگیلا و سیدنی پۆلاک، هه ره که به ره مه ینه ری (کاتژمێره کان) سکۆت رودین و پۆبیرت فۆکس به رپرسیاری به ره مه ینایی فیلمه که ن.

بہ نسی یہ کہ م

یهک

کاتییک ته مه نم پانزه سالان بوو، زه ردویم هه بوو. نه خویشییه که له پاییزدا دهستییده کرد و له بهاردا کوتایی دههات. هه تا سالی کۆن ساردتر و تاریکتر ده بوو، من لاوازتر ده بووم. سه ره تا له گه له سالی نویدا به ره و باشی ده چووم. مانگی کانونی دووهم گهرم بوو و دایکم جیگای خهوی له بالکۆنه که دا بو داخستبووم. ئاسمان و هه ور و خۆرم ده بیینی و گویم له مندا لان بوو له گۆره پانه که دا یاریان ده کرد. ئیواره یه کی زووی مانگی شوبات گویم له خویندنی ریشۆله یه ک بوو.

یه که م ریگام، له شه قامی بلومنشتراسه وه - له وئی له نهۆمی دووی خانوویه کی قه به دا ده ژیاين، که له ده ورانی ئه م سه ده یه دا بنیاتنرا بوو - ده بیرد مه وه سه شه قامی بانهۆفشتراسه. له وئی، له دوو شه ممه یه کی مانگی تشرینی یه که م دا، له سه ره ریگاکه م پشه مه وه. ماوه ی چهن د پۆژیک ده بوو هه ستم به لاوازییه ک ده کرد، که هه رگیز له ژیا نندا به خۆمه وه نه دیبوو. هه رهنگاویکم هیزی لیده ستاندم. که له مائی یاخود له خویندنگا به پلیکانه دا هه لده گه پام، قاچه کانم به ئاسته م له خۆیا ننده گرتم. نانیشم پی نه ده خورا. ته نانه ت کاتییک به برسییه تی له سه ره میز داده نیشتم، هه ره زو نه خواستیم ده که وته گه پ. به یانیان به ده می وشکه وه به خه به ره دههاتم و وام هه ست ده کرد ئه ندامه کانم ئیجگار قورسن و له شوینی خۆیا نندا نین. لاوازیم شه ره زاری کردبووم. به تاییه تی ئه و ساتانه شه ره مزار ده بووم، که

دهر شامه وه . ئه وه ش هه رگيز له ژيانمدا پرووی نه دابوو . دهمم پیر بوو ، هه و لَمدا قوتیبده مه خوار ، لیوه کانم پیکه وه په ستاندن ، دهستم به دهممه وه گرت ، به لَام به بهینی لیو و په نجهمدا دهر پیرژی . پاشان خۆم به دیواری خانویه که وه گرت ، له پشانه وه که ی به رپییم دهروانی و به لَغهمی کالم یه ق ده کرده وه .

ئافره تیک به شیوازیکێ نژیکی له توندوتیژی مشووری خواردم . په لی گرتم و به ناو دهر وازه ی خانوه که دا رایکی شامه ناو حه وشه که وه . به هه واوه ، له په نجه ره وه بۆ په نجه ره ، ته ناف جه پردرابوون و جلیان پیوه هه لَواسرابوون . له حه وشه که دا ته خته خه زینه کرابوو ؛ له کارخانه یه کی کراوه وه مشاریک شریقه ی دهات و ته لَیزمه دار ده فرین . به ته نیشته دهرگای حه وشه که وه به لوعه یه ک هه بوو . به لوعه که ی سووراند ، سه ره تا دهستی بۆ شوَریم و پاشان ئه و ئاوه ی له ناو چالی له په ده ستیدا کۆیده کرده وه ، به ده موچاومیدا شلپاند . من دهموچاوم به ده سه سه ره که ی گیرفانم سپی .

((تۆ ئه وه ی تریان بهینه)) ، به ته نیشته به لوعه که وه دوو سه تل داندرا بوون ، ئه و یه کیانی هه لَگرت و پریکرد ، منیش ئه وه ی تریانم هه لَگرته وه و پرمکرد و به پارپه وه که دا دوایکه وتم . گوژمیکی دووری خوارده وه و ئاو به سه ر پیاده په وه که دا شلپه یکرد و پشانه وه که ی رادایه ناو زیربه که وه . سه تله که ی له ده ست وه رگرتم و شه پوله ئاو یکی دی په وانیه ی سه ر پیاده په وه که کرد .

خۆی قینچ کرده وه و بینی من ده گریم . به شیوازیکێ سه رسامکه رانه وتی : ((کورپژگه ، کورپژگه)) ، و له ئامیزی گرتم . به ئاسته م له و بلندتر بووم ، به سینهم هه ستم به مه مکی ده کرد ، له ته نگی ده ستله ملانیکه دا بۆنی هه ناسه ناخۆشه کانی خۆم و ئاره قه تازه که ی ئه وم کرد و نه مه دزانی چی له ده سه ته کانم بکه م . ده ستم له گریان هه لَگرت .

لئی پرسیم، له کوئی ده ژیم، سه تله کانی له سهر پاره وه که دانان و بردمیه وه مالئ. به تهنیستمه وه ریی ده کرد، جانتای خویندنگام له دستیکیدا و دسته که ی تری له قولمدا. شه قامی بانهؤفسترسه له شه قامی بلومنشترسه وه دوور نییه. خیراو به دلنیاییه که وه ریی ده کرد، به چه شنیک که ریکردنی له گه ل ئاسان بوو. له پیش خانوه که ماندا مالئاوایی لیکردم.

هه مان رۆژ دایکم پزیشکی هیئا، که نه خووشیی زهردویی تیادا دستنیشان کردم. رۆژیک له رۆژان باسی ئه و ئافره ته م بو دایکم کرد، ئه گه ر نا باوه رناکه م سهر دانم بکردایه، به لام بو دایکم سرووشتی بوو، که من، له گه ل ئه وه ی له توانامدا بوو له پاره ی رۆژانه ی خوم چه پکیک گولی بو بکرم، خومی پیبناسینم و سوپاسی بکه م. به و شیوه یه له کۆتایی مانگی شوباتدا رۆیستمه شه قامی بانهؤفسترسه.

دوو

ئىستا خانوۋەكەى سەر شەقامى بانھۆفشتراسە نەماوہ . نازانم كەى و بۆچى ھەلقەنراوہ . ماوہى چەند سالىك دەبىت لە زىدى خۆم نەبووم . خانوہ نوئيەكەى لە ھەفتاكان يان ھەشتاكاندا بنیاتنراوہ . پىنج نھۆم و نھۆمىكى تەواوى سەربانى ھەيە، بالکۆن و پەنجەرەى گەرە و دەرىقويى نىيە، بە بۆياخىكى لوس و پۆشن، پووكەش كراوہ . زۆرىك زەنگ، زۆرىك ئەپارتمانى بچووك بچووك نیشان دەدەن . ئەپارتمان، كە پياو دەگوازىتە نويان و لىيانەوہ باردەكات، ھەرەك چۆن ئۆتۆمبىل بەكرى دەگىرىت و پاشان دەگەرىنریتەوہ . لەم ئانوساتەدا نھۆمە ئەرزىەكەى دوكانىكى كۆمپىوتەرە؛ ئەوسا لەويادا دەرمانخانەيەك، ماركىتتىكى تايبەت بەخواردەمەنى و دوكانىكى لىيوو بۆ بەكرىدانى شىرتى قىديو . خانوہ كۆنەكە بەھەمان بالۆھ چوار نھۆمى ھەبوو، نھۆمىكى ئەرزى، كە لەبەردەمى ئەلماس ئاسا داتاشرەوى چوارگۆشەيى دروست كرابوو، بەسەريەوہ سى نھۆمى خشتىن بە چىوہ پەنجەرەى دەرىقويى بەردە لمين و بالکۆنەوہ . بۆ نھۆمى ئەرزى و لای پليكانەكان بەسەر چەند پليكانەيەكى ديدا دەپۆشيتت، لە خوارى پان و لە سەرى تەسك، لەھەردووك لاوہ بەشوررا ئابلوقە درابوو، كە محاجەرەى ئاسنينيان پىوہ بوون و لەخوارەوہ بەفۆرمىكى لولپىچ كۆتايان دەھات . دەرگاكە ئەملاولای بەپايە گىرابوو، لەسووچى بالکۆنەكەوہ شىرىك نىگای پووہ و سەرەوہى شەقامى بانھۆفشتراسە كەردبوو و شىرىكى ديش پووہ و خوار . ئەو دەروازەيەى ئافرەتەكە منى پىدا بردە لای

به لوعه‌ی ناو حه وشه‌که، ده‌روازه‌ی لاوه‌کی بوو. هەر له‌مندالییه‌وه ئاماده‌گی ئه‌و خانووه خزیبووه نیو هۆشمه‌وه. به‌سه‌ر خانووه‌کانی ریزه‌که‌ی خۆیدا زال بوو. وام بیرده‌کرده‌وه: ئه‌گه‌ر خۆی سه‌نگینتر و پانوپۆرت‌ر بکات، ئه‌وا ده‌بیت خانووه‌کانی سه‌رسنوری بکشینه‌وه لاوه و جیگای بۆیکه‌نه‌وه. له‌ناوه‌وه قولگه‌ی پلیکانه‌کانم به‌ بنمیچی نه‌قشکراوه‌وه، به‌ ئاوینه‌ و به‌رپه‌وباقالی باریکی رۆژه‌لاتیه‌وه هینابووه پیش چاوی خۆم، که‌ ته‌وه‌ره‌ی مسینیان له‌سه‌رخۆیان راگرتووه. وام چاوه‌پروان ده‌کرد، له‌ خانووه‌ گه‌وره‌که‌دا، خه‌لکانیکی گه‌وره‌ش نیشته‌جی بن، به‌لام چونکه‌ خانووه‌که‌ به‌هۆی ته‌مه‌نی و دووکه‌لی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان تاریک بیوو، منیش سه‌رنشینه‌ گه‌وره‌کانیم به‌چه‌شنیکی ترسناک ده‌هینایه‌ پیش چاوی خۆم؛ نامۆ، که‌رپ‌یان لال، کۆم یاخود شه‌ل.

ساله‌کانی دواتر چه‌ندین جار خه‌ونم به‌و خانووه‌وه ده‌بینی. خه‌ونه‌کان له‌یه‌ک ده‌چوون؛ هه‌مان بابته‌ی خه‌ون به‌جیاوازیه‌کی که‌مه‌وه. به‌ناو شاریکی نامۆدا ده‌پۆم و خانووه‌که‌ ده‌بینم. له‌گه‌ره‌کی‌دا، که‌ من نایناسم، له‌ ناو ریزیک خانوودایه. به‌رده‌وامی به‌ پیکردن ده‌دم، سه‌رم لئ شیواوه، چونکه‌ خانووه‌که‌ ده‌ناسمه‌وه، به‌لام گه‌ره‌که‌که‌ نایناسم. پاشان دیته‌وه یادم، که‌ خانووه‌که‌م جاری دی بینوووه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بیر له‌شه‌قامی بانه‌ۆفشتراسه‌ی شاری له‌دایکبوونم ناکه‌مه‌وه، به‌لکو له‌شاریکی تر یاخود ولاتیکی تر. بۆ نمونه له‌خه‌وندا له‌ پۆمام و له‌وئ خانووه‌که‌ ده‌بینم و وا دیته‌ یادم، له‌ بیرن بینیبیتم. به‌و یاده‌وه‌ریانه‌ی ناو خه‌ونه‌کانم نا‌ارام نیم؛ بینینی ئه‌و خانووه‌ له‌ ناوچه‌یه‌کی تر وه‌ک له‌ بینینه‌وه‌یه‌کی پیکه‌وتی هاو‌پیه‌کی کۆن له‌ ناوچه‌یه‌کی نامۆدا، سه‌یروسه‌مه‌ره‌ تر نایه‌ته‌ پیش چاوم. ده‌گه‌ریمه‌وه، ده‌پۆمه‌وه‌ لای خانووه‌که‌ و ئیدی به‌ پلیکانه‌کاندا بۆ

سەرھوھ . دەمەوئیت بچمە ژوورئ . دەسکی دەرگاگە بادە دەم . کاتیک خانووەکە لەدەرھوھی شار دەبینم، خەونەکە زیاتر دەخایەنئیت، یاخود پاش ھۆشیاریبوونەوھم وردەکاریەکانیم چاکتر لەیادە . ئوتومبیل لئیدەخوڕم، لە دەستە راستمەوھ خانووەکە دەبینم و بەردەوامی بەلیخوڕین دەدەم . سەرھتا سەرم لئ شیواوھ؛ خانووئیکە، کە دیارە سەر بەشەقامئیکی پڕ پزیزە خانووی شارە، بەلام لەدەشتئیکی بەرین و ئازاد دایە . پاشان دئتەوھ یادم، کە جارانی دی بینومە و ئیدی دوو ھئندە سەرم لئ شیواوھ . کە بیرم دەکەوئتەوھ لەکوئ تووشی بووم، پئچ دەکەمەوھ و دەگەرئیمەوھ . لە خەونمدا شەقامەکان ھەمیشە چۆلۆھۆلن، دەتوانم جیکە لە تايەکانم ھەستئیم و بە خئیرایئەکی زۆر بگەرئیمەوھ . دەترسم درەنگ بکەوم و خئیراتر لئیدەخوڕم . پاشان دەبینم، بە کئلگە ئابلوقە دراوھ؛ شئلم، گەنمەشامی یاخود دار مئو لە پالاتین (ھەرئیمئیکە لە ئەلمانیا)، گوولە ئەرخەوان لە پغۆفۆنس (خوارووی پۆژھەلاتی فەرەنسا) . ناوچەکە تەختە، ئەو پەری کەمئیک گرداویئە . درەختی لئ نین . پۆژئیکی زۆر پۆشنە، خۆر دەدرەوشئتەوھ، ھەوا بریقە دەداتەوھ و شەقامەکە لە گەرمادا شەوق دەداتەوھ . شورا ئاگر برەکانی سئمایەکی کەموکوپئی و دابراوی دەدەنئ . دەشئت شورای ھەر خانوویەکی نادیارئیکراو بن و تەواو . خانووەکە وەکو لەشەقامی بانھۆفشتراسە تارئکتر نئییە، بەلام سەرتاپای پەنجەرەکان تەپوتۆزاوین و بووار نادەن شتئیک لەناو ژوورەکاندا ببئزئت، تەنانەت پەردەکانئیش نابئزئن، خانووەکە کوئرە .

لەقەرەخ شەقامەکە ئوتومبئیلەکە پادەگرم و بەسەر شەقامەکەدا پووبەپووی دەروازەکە دی دەپۆم . ھئچ کەس بەو ناوھوھ نئییە، ھئچ شتئیک نرکە دی لئوھ نایەت، تەنانەت دەنگی مەکئینەییەکی دوور، بائەک،

بالنده‌یه‌کیش نایه‌ت، دنیا مردووه . به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وم و
ده‌ست ده‌خه‌مه سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، به‌لام ده‌رگا‌که ناکه‌مه‌وه .
به‌خه‌به‌ر دیم و ته‌نها ده‌زانم ده‌ستم بۆ ده‌سکی ده‌رگا‌که پراکیشاوه
و بامداوه . ئیدی سه‌رتاپای خه‌ونه‌که‌م و ئه‌وه‌شم دیته‌وه یاد، که
جارانی دی بینیومه .

سى

ناوى ئافره تەكەم نە دەزانی . بە خۆم و چەپكە گولۋىك بە دەستەمەۋە ،
بە دوودلى لە پىش دەرگا و زەنگە كەدا ۋە ستام . ئارە زووم لى
بوو بگە پىمەۋە ، بە لام پاشان پياۋىك لە بىناكەۋە ھاتە دەرى ، لى
پرسىم ، ئاخۇ دەمەۋىت بېرۋمە لای كى و ناردىمىە نھۆمى سىھەم ، بو
لاى خانم شىمىتس .

نە بنىمىچى رازاۋە ، نە ئاۋىنە ، نە بەرەۋقالى بارىك !
لە مېژبوو ئەۋ ساكارى و قەشەنگى و جوانىيە ناۋازەبىيە و
پروكە شىيە ، كە دەشيا لە دىر زەمەنەۋە پلىكانە خانەكە خاۋەنى
بوۋىت ، نە ما بوو . بۆيە سوورەكەى سەرپلىكانە كان بە ھۆى فشارى
پى پىدا نانەۋە لە ناۋەرەستەۋە ھەلى دابوو ، ئەۋ مشەما سەۋزەى
ھىندەى بارستايى شانىك بەرز بە دىۋارەكەۋە لكىنرابوو ، شپرو و
سوا بوو . محاجەرەكە لە ھەركوئىيەك تىغىكى نووقسان بوو ،
گورىسىكى بارىكە لە جى جى جەپىندرا بوو . بۆنى دەرمانى پاكژكارى
دەھات . پەنگە دواتر دركم بەم ھەموو شتەنە كردىت ؛ بەردەوام
ھەمان پەپوۋتى و ھەمان پاكژى ، ھەروەھا بەردەوام بۆنى ھەمان
دەرمانى پاكژكارى لىدەھات ، بە لام ھەندىك جار تىكەل بە بۆنى
كەلەرم و فاسۇليا ، بۆنى شتى سوورەۋەكراۋ ، يان جلى كولىنراۋ .
لە سەرنشىنەكانى ئەۋخانۋە لەۋ بۆنانەيان و جى پى پىش دەرگاى
ئەپارتمانەكانىان بترازىت ، زياترم نەناسى . لە يادم نىيە ھەرگىز
پۇژىك لە پۇژان لە پلىكانە خانەكەدا ، تووشم بوو بىت بە تووشى
سەرنشىنكىيەۋە . لە يادىشم نىيە چۆن سللوم لە خانم شىمىتس كردوۋە .

رهنه چهنه پرسته يه کم سه بارهت به نه خوشيه که م، کومه که که ي ئه و سوپاسگوزاري خومم به پړکوپره واني ئاماده کردبیت و له بهر گوتبیتم. ئه ویش مني برده ناو مه تبه خه که .

مه تبه خه که مه زنترين ژووري ئه پارتماننه که بوو. ته باخ و ده ستشور، بانيو و بويله ر، ميژیک و دوو کورسي، که وانته ريک، که نتوریکي جل و قه نه فه يه کی تيدا بوو. به سه رقه نه فه که دا چه رچه فيک بلاوکرايووه . مه تبه خه که په نچه ره ي نه بوو. تيشک له جامي ده رگايه که وه ده هات، که ده چووه سه ربالکونه که . تيشکيکي زور نا — مه تبه خ ته نها کاتيک روشن بوو، که ده رگا که له سه رپشت بوو.

پاشان له دارتاشه که ي حه وشه که وه، گویت له خرپه ي مشار ده بوو و بوني ته خته ت ده کرد .

ژووريکی ميواني ته سک و بچکوله ش به راخراوي سه ر به ئه پارتماننه که بوو؛ ميژیک، چوار کورسي، قه نه فه و شوقاژ. زستانان ئه و ژووره هه رگيز گه رم نه ده کرا و هاوينا نيش هه رگيز به کار نه ده هيئرا. په نچه ره که ي رووي له شه قامي بانهؤفستراسه بوو و نيگاي ده چووه سه ر په رښيني ويستگه ي شه مه نده فه ري ئه وسا، که ده گوپردرا و ده گوپردرا، ده هيئرا و ده برا و ليړه و له وي بناغه ي ساختماني دادگا و فه رمانگه ي تري نوپي له سه ر بنيادنرا بوون. له کو تاييدا، ئه پارتماننه که توالييتيکي بي په نچه ره ي هه بوو. که بوگه ني ده هات، پارپوه که ش له گه لي دا بوگه ني ده هات .

هه روه ها له ياديشم نه ماوه چيمان له مه تبه خه که دا گوتووه . خانم شميتس ئوتووي ده کرد؛ به تانيه ک و به رگه دوشه کيکي به سه ر ميژي مه تبه خه که دا بلاوکردبووه و پارچه جل دواي پارچه جل، له ناو سه به ته که وه ده ريده کيشان، ئوتووي ده کردن و ده يخته سه ر يه کيک له کورسيه کان. جله کاني ژيره وشي ئوتوو ده کرد و منيش

نەمدەوئیست تەماشایان بکەم، بەلام نەمدەتوانی. بەروانکەیهکی
بێقۆلی شینی لەبەردا بوو، کە بەگوولی سووری گچکەگچکە
نەخشینرا بوو.

قژە زەردەکانی تا سەرشانی درێژ بوون و لەسەر و پشتهملیهوه،
بەتۆقەیهک بەستبوونی. قۆلە پووتەکانی سپی بوون. دەستبردنەکانی،
کە ئوتووئەکی پێدەگرت و دەیگێرا و دای دەنایەوه، پاشان پارچە
جلەکانی پێ قەد دەکرد و لادەبرد، هیدی و بەتەرکیز بوون و
بەهەمان هیمنی و تەرکیزهوه جوولەهی دەکرد، دەچەمیەوه و قینج
دەبۆوه. لەیادەوه‌ریمدا دەمووچاوه‌کانی دواتری، خۆیان داوه بەسەر
دەمووچاوی ئەوساتەیدا. کە وینەکەهی ئەوسای دەهینمە پیش چاوم،
بەبێ دەمووچاوی دەیبینم. پێویستە پێکیه‌وه بنیمەوه. نیوچاوانیکی
بەرز، کاکیلەهی بەرز، چاوی شینی کال، لیوی پری کەوانەیی و بێ
قوپاوی، چەناگەیه‌کی پری؛ دەمووچاوانیکی ژنانەهی پووبەر گەوره و
مۆن. دەزانم کە پیم جوان بوو، بەلام جوانییەکەهی لەپیش چاومدا
نابینم.

چوار

وتی:

((جارئ بووهسته)) کاتیک هه لستام و ویستم برۆم،
((ده بی منیش برۆم و پارچه یه ک ری له گه لت دیم.))
من له پاره وه که دا چاوه پڕیم کرد. له مه تبه خه که دا خۆی گۆپی.
دهرگا که ی درزیک له سه رپشت بوو. به روانکه که ی داکه ند و له ناو
ژیرکراسیکی سه وزدا وه ستا. به سه ر پالپشتی کورسیه که دا جووتیک
گۆره وی هه لخرابوون. یه کیکیان ی هه لگرت و لوولی کرد. له سه ر یه ک
قاچ له نگه ری گرت، بنه پیی قاچه که ی تریان ی خسته سه ر ئه ژنۆی
ئه م قاچه ی، چه میه وه، نوکه پیی له گۆره ویه لوول دراوه که پۆکرد،
نوکه پیی نایه سه ر کورسیه که، گۆره ویه که ی به سه ر پوز و ئه ژنۆ
و پانیدا هه لکیشا، خۆی لارکرده وه و گۆره ویه که ی به ئاسقه کانی
قایمکرد. خۆی قینج کرده وه، پیی له سه ر کورسیه که لادا و دهستی
دایه گۆره ویه که ی دی.

من له توانامدا نه بوو چاوی له سه ر لادهم. پشته ملی، شان ی،
مه مکو له کانی، که ژیرکراسه که ی پتر له نامیزی گرتبوون وه ک
له وه ی شار دبنیه وه، سمتی، که ساتیک پیی ده نایه سه ر ئه ژنۆی
و کورسیه که، ژیرکراسه که ی پیوه ده لکا، قاچی، سه ره تا پووت و
سپیکه له و پاشان ئاوریشمی و بریسکه دار له ناو گۆره ویه کاندایه.
ئه وه ههستی به نیگام کرد. له کاتی ده ستبردنیدا بۆ گۆره ویه که ی
دی، ئیستیکی کرد، پووی له ده رگا که کرد و ته ماشای نیوچاوانی
کردم. نازانم چۆن ته ماشای کرد — سه رسامانه، پرسیار ئامیزانه،

بیئاگایانه، سهرزه نشتکه رانه؟ من سوور هه لگه پام. بۆ له حزه یه ک به ده موو چاوی گر تیبه ربووه وه له ویادا وه ستام. ئیدی چیتر خۆم پی رانه گیرا، له ئه پارتمانه که ده رپه پیم، به پلیکانه کانداهه لهاته خوار و پاشان له خانووه که ده رچووم.

به هیواشی پیم ده کرد. شه قامی بانهؤفشتراسه، هویزه رشتراسه، بلومنشتراسه - چه ندین سال بوو ئه مه ریگای خویندنگام بوو. خانوو به خانوو، باخ به باخ و په رژین به په رژیم ده ناسی، ئه و په رژینه ی هه موو سالیک سهرله نوئی بویه ده کرایه وه، ئه و په رژینه ی کۆله که ته خته کانی هیند بۆر و رزیو بوون، که ده متوانی به ده ست وردیان بکه م، ئه و په رژینه ئاسنینانه ی، که به مندالی به پارچه داریک و به راکردینه وه زینگه م له تیغه کانی هه لده ستاند، هه روه ها دیواره خشتینه به رزه که، که فانتازیای ترسناک و دلفریم به و دیویه وه کردبوو، هه تا توانیم پییدا هه لگه پام و گوولی تووتپک و په له زوی سه وزه واته رزیو و فه رامۆش کراوم بیینی.

خره به رد و چینه قیری سهر جاده کانم ده ناسی، ئالوگۆری نیوه ندی قالبه کۆنکریتییه کان، ئه و بازولتانه ی له شیوه ی شه پۆل داندرا بوون، قیر و زیخ له سهر پیاده په وه کان.

هه مووم لا ئاشنا بوو. ساتیک دلم چیتر وه ها به خیرایی لی نه ده دا، ده موو چاویشم چیتر نه ده چوزایه وه؛ ئیسته به ره و پوو بوونه وه که ی به یینی مه تبه خ و راره وه که، زۆر دوور بوو.

رقم هه ستا، هه روه ک مندالیک هه له اته بووم، له بری ئه وه ی وه ک چۆن له خۆم چاوه پوان ده کرد، کاردانه وه م نایاب و سهر به خۆیانه بیته. من چیتر نۆ سالان نه ما بووم، من پانزه سال بووم. به لام بۆ هه تا هه تاهه یه مه ته لیک مایه وه، که ئایا ده بایه کاردانه وه نایاب و سهر به خۆیانه که م چۆن بیته.

مه ته له كه ی دی به ره وړوویوونه وه كه ی بهینی مه تبه خ و پاره وه كه خوی بوو. بچی نه متوانی بوو چاوی له سهر لادم؟ جه سته یه کی زور پر و میینانه ی هه بوو، له و کچانه پانو پوړتر، که من به دلم بوون و له دوايانم دهروانی. دلنیا بووم هه ستم پی نه ده کرد نه گهر بیت و له مه له وانگه بمديتبا. خوشی پروتتر له و کچ و ژنانه نیشان نه دابووم، که من له مه له وانگه ده میینن. له سه رو نه وه شه وه، زور له و کچانه به ته مه نتر بوو، که من خونم پیوه ده بینن. له سه رو سی ساله وه بوو؟ پیاو زور به زحمه ت توانای قه بلاندنی نه و ته مه نه ی هه یه، که هیشتا خوی تپی نه په راندووه یاخوود پروبه پرووی نه بوته وه.

چه ندین سال دواتر باوه رپم هیئا، که من ته نها له بهر خاتری جه سته ی نه بوو، به لکه له بهر پوز و شیوه ی وه ستان و جووله کانی بوو، نه متوانی بوو چاوی له سهر لادم. تکام له دنکه کانم ده کرد، گوره ی دريژ له پی بکه ن، به لام له توانامدا نه بوو هوکاري داواکه م ليک بده مه وه و مه ته لی بهینی مه تبه خ و پاره وه که باس بکه م. به و شیوه یه داواکانم وه ک خواستیکی شه هوانی زیاده پو وده گيران و که به جی ده هیتران، به جمو و جو ليکی چاو باشقالانه وه نمایش ده کرا؛ نه وه نه و شته نه بوو که من نه متوانی بوو چاوی له سهر لادم. نه و به تایبه تی بو من نه وه ستابوو و چاو باشقالی نه کردبوو. له یادیشم نه ماوه جگه له وساش شتی وه های کردبیت. له یادمه، که جه سته یی و شیوه ی وه ستان و جووله کانی قورس ده یان نواند. نه وه ک کیشی قورس بوو بیت. نه و پتر به وه ی ده کرد، کشابیتته وه ناو ناخی جه سته ی، خوی ته سلیمی ئی قاعیکی ئارام کردبیت، که له لایه ن فرمانه کانی میشکوه ناشیوینریت و دنیای دهره وه ی فهراموش کردبیت.

نه و دنیا فهراموش کردنه له ناو نه و شیوه وه ستان و جوولانه دا بوو،

که پئینانه وه گۆره وه یه کانی له پئی ده کرد .
به لام له ویادا قورس نه یه ده نواند، به لکو چوست و چالاک، شوخوشه نگ،
له خشته بهر - فریودانیک، که هیچ په یوه ندییه کی به مه مک و سمت
و رانه وه نه بوو، به لکو داوه تکر دنیک بو ناوه وه ی جهسته ی، دنیای
تیادا فه رامۆش بکه یت .

ئه وکات ئه وه م نه ده زانی - ئه گه ر ئیسته ش بیزانم و ته نها هه لی
نه به ستم . به لام ئه و ساتانه ی بیرم له جاران ده کرده وه، که ئایا چ
شتیک زه وقی هه ستان دبووم، زه وقم هه لده ستایه وه . بو وه لامدانه وه ی
ئه و مه ته له، به ره ورپوو یونه وه کانم ده هینایه وه پیش چاوی خۆم
و ئه و مه ودایه ی، که خۆم بو خۆم خولقاندبوو، به وه دا، که له
خۆم کردبووه مه ته لیک، چیتر نه ده ما . هه موو شته کانم سه ره له نوئ
ده هاته وه پیش چاو و دووباره نه مده توانی چاوی له سه ر لاده م .

پینج

ههفتهیهک دواتر له پېش ده رگا که یدا وه ستامه وه. ههفتهیهک بوو هه ولّم ددا بیرى لى نه که مه وه، به لّام هیچ شتیک نه بوو خه یالّم پریکاته وه یان خافلّم بکات؛ هیشتا دکتور بوارى نه ددا برومه وه خویندنگا، له پاش چه ندین مانگی خویندنه وه، له کتیبه کانیش ماندوو ببووم، له راستیدا هاوړپیکانم سه ریان ددا، به لّام من له میژ بوو نه خوښ بووم، به چه شنیک، که سه ردانه کانیان چیتر له باریاندا نه بوو پردیک له نیوه ندی رۆژگاری ئه وان و مندا دروست مېکه ن و به رده وام کور تخایه ن تر ده بوون. ده بایه پیاسه بکه م، هه موو رۆژیک که میک دوور تر، بى ئه وه ی خوّم ماندوو بکه م. به لّام من پیویستم به و ماندوو بوونه بوو.

ئا، ئه و زه مانى نه خوښیانه ی مندالی و گنجی چ زه مانیکى به با چون! دنیای ده ری، دنیای کاتى سه ربه ست له گوړه پان یان باخ یان سه ر شه قامه کان ته نها به غه لبه غه لبیکى کپ دزه ده که نه ناو ژوورى نه خوښه وه. له ناو ژوورى نه خوښدا ته نها دنیای ئه و چیروک و شکلا نه سه وز ده بیّت، که نه خوښ ده یان خوینیته وه. ئه و تايه ی هه ستیاری لاواز و خه یالّ تیژ ده کات و ژوورى نه خوښه که ده کاته هوّلیکى نویی ئاشنا و هاوکات نامو؛ له سه ر نه خشه ی په رده کان و کاغه زى سه ر دیواره کان، دیوره ره کان ده مو وچاوه به د پروه کانیان نمایش ده که ن و کورسى و میز و په فه و که نتور ده بڼه چیا، ساختمان یاخود که شتى، هیند نيزیک، که ده ست ده یانگاتى و هاوکاتیش له وپه پرى دوورین. به ناو کاتر میړه دوور و دريژه کانی

شەواندا چرکەى کاتژمىرى بوورجى کلّيسەکان و فرەفرى تىپەپىنى
تاو نا تاوى ئوتومبىل و شەوق دانەوہى لايىتەکانيان بەسەر دىوار
و سەقفدا ھاودەمى نەخۆشەکە دەکەن .

ئەوانە کاتژمىرى بى خەوين، بەلام نەک کاتژمىرى بى خەون،
کاتژمىرى کەموکورپى نا، بەلکو کاتژمىرى زەنگىنى . تامەزىوى،
يادەوہرى، ترس و ھەوہس رپۆيلکە دەخولقيىن، کە نەخۆش خۆيان
تيادا بزر دەکات و دەدۆزىتەوہ و بزر دەکاتەوہ . کاتژمىرن، کە ھىچ
شتىک تىاياندا ئەستەم نىيە، باش ھەرەک خراپ .

ئەو شتانە بە چاک بوونەوہى نەخۆشەکە پەيتا پەيتا لاواز دەبن .
بەلام ئەگەر نەخۆشەيەکە بەشى خۆى درىژ خايەن بىت، ئىدى ژوورى
نەخۆشەکە تىوہ دەچىت و ئەو نەخۆشە بوورژاوەوہى، کە چىتر تاي
نەماوہ، ھىشتا ونبووى ناو رپۆيلکەکەيە .

ئەو وىنەو ديمەنانەى من خەونم پىوہ دەبينىن، رپەوا نەبوون . دەمزانى
دايک و ئەو قەشەيەى وەک ئەندامىكى کلّيسە پەرەردەى کردبووم
و من حورمەت و خۆشەويستىم بۆى ھەبوو و خوشکە گەرەم،
کە من نەينىەکانى منداليم پىسپاردبوو، ئەگەر بيانزانىبا، لە پاستيدا
سەرزەنشتيان نەدەکردم، بەلام بەچەشنىكى پىر خۆشەويستى
خەمخورانە بەئاگايان دەھىنامەوہ، کە لە سەرزەنشتکردن بەد تر
بوو . بەتايبەتى نادروستىەکەى لەوہدا بوو، کە ئەو وىنەو ديمەنانەى
لە کاتى بىھۆشىمدا نەمدەدىن، بەھۆشيارى خەياللم پىوہ دەکردن .

نازانم ئەو بوپرىمە لەکوپوہ ھىنا بۆ لاي خانم شمىتس برۆم . وەک
ئەوہ وابوو پەرەردە مۆرالىيەکە پىچەوانە بووبىتەوہ؛ ئەگەر نىگا بە
تەوسەکە ھىندەى ئاسودە کردنى ئالۆشەکە بىت، خەيالە تۆبزييەکە
ھىندەى کردارە فەنتازيا کراوہکە بەد بىت - ئىدى بۆچى ئاسودە
بوون و کردارەکە پىکرا نەبىت؟

پوژ له دواى پوژ من دهمزانی ناتوانم دهستبهرداری خه یالّه
گوناهبارییه کانم بم، ئیدی کرداره گوناهبارییه که شم دهویست .
بیرکردنه وه یه کی دیش له نارادا بوو. دهکرا پویشتنه وی مه ترسیدار
بیته، به لام له راستیشدا ئه سته م بوو ئه و مه ترسیه بیته دی. خانم
شمیتس سه رسامانه سلأوی لی ده کردم، گوئی بو عوزورخواییه کی
من ده گرت له سهر ئه ته کیه ته سهیر و سه مه ره که م و به چه شنیکى
خوش پروانه مالئاوایی لی ده کردم. مه ترسیدار تر نه پویشتم بوو؛
به و شیوه یه خوم ده دایه دست مه ترسی ئه وه ی فه نتازیاکانم له کول
نه بنه وه . که واین به چوونم له سهر ریگای راست بووم. ئه و به ئاسایی
مامه له ی ده کرد، من به ئاسایی مامه له م ده کرد، ئیدی هه مووشتیک
ئاسایی ده بووه .

ئه وکات به و چه شنه فکر وچکه کانم دینا و ده بردن، ئالوشه که م
کردبووه مه لبه ندی لیكدانه وه یه کی مورالی سهیر و سه مه ر و، ویژدانه
سه رزه نشتکاره که م سه رکوت کردبوو.

به لام ئه وه ئه و شته نه بوو، که بویری دامی بو لای خانم شمیتس
بپوم .

لیكدانه وه ی من، که دایکم و قه شه به حورمه ت و خوشه ویسته که م
و خوشکه گه وره که م، ئه گه ر به وردی تی پابمانایه، بویان نه بوو
ریگرم بکه ن، شتیك بوو، پویشتنه ویی راسته قینه شتیکی ته واو
جیاواز. من نازانم بوچی ئه مه م کرد .

به لام ئه مپو له پووداوه کانی ئه وسادا قالبیک ده بینم، که به دریزایی
ژیانم به پیی ئه و قالبه فکرو کردارم به یه ک گه یشتوون، یاخود به
یه ک نه گه یشتوون .

پیم وایه من ده گمه ئه نجامیک، ئه نجامه که له برپاریکدا تووند
ده گرم و بوم ده رده که ویته، که کردار بوخویی شتیکه و ده شیته

برپار به دوايدا بئت، به لام مهرجيش نيه به دوايدا بئت .
له پړه وتی ژياندا زور جار ئه ووم كړدووه، كه برپارم له سهر نه داوه
و ئه ووم نه كړدووه، كه برپارم له سهر داوه . شتيك، شتيكي ديارى
نه كراو، به كردار هه لده ستيت؛ ده پواته لای ئه و ئافره ته ی، كه من چي
تر نامه وئت بييښم، به رابه ر به خاوه نكار ئه و تيبيښه ده دركښت،
كه من به سهر و مالْم ليې په شيمانم، به رده وامي به جگړه كيښان
ده دات، ئه گه رچي من برپارم داوه وازي لي بهيښم، واز له جگړه
ده هيښت، له پاش ئه وهی قبولم كړدووه، كه من جگړه كيښم و
جگړه كيښيش ده ميښمه وه .

مه به ستم له وه نيه، كه بيركړدنه وه و برپار كاريگه ريان له سهر كردار
نيه . به لام كردار هه روا به ئاساني ئه وه جيېه جي ناكات، كه به ر له و
بيري لي كراوه ته وه و برپاري له سهر دراوه . كردار خاوه ني كانگاي
خويه تي و به چه شنيكي سه ربه خو كرداري خومه، كتومت چون
بيركړدنه وه و بيركړدنه وهی خومه و برپار برپاري خومه .

شەش

لەمال نەبوو. دەروازەى دەرگاگە تەنھا جوت کرابوو، بە پليکانەکاندا سەرکەوتم، زەنگم لیدا و چاوەرپم کرد. جارێكى دى زەنگم لیدا. دەرگاگانى ناوێهوى ئەپارتمانەگە لەسەر پشت بوون، ئەوێه لە جامى دەرگای چوونە ژوورەوێه دەبینى، هەرێه ئاویئە و عەگالى جل و کاتژمیری پارێهەگەش. گویم لە چرکەگانى بوو.

لەسەر سەکوێ پليکانەکان دانیشتم و چاوەرپم کرد. هەستم بە بارسووکى نەدەکرد، وەکو باروێخى کەسێک، کە لەپیریادا هەستێكى دلەراوکیانەى هەیه و ترسى لە دەرئەنجامەگانى هەیه و خۆشخالە بەوێ بپارێهەگەى بەجێ هیئابیت و لە دەرئەنجامەگانى پزگارى بوو بیت.

هەرێه ناومیدیش نەبووم. یەکلایى ببوومەوێه ببینم، چاوەرپى بکەم هەتا دیت.

کاتژمیری پارێهەگە چارەکیک، نیو سەعات، یەک سەعاتى تەواوى ژمارد. من هەولم دەدا لەگەل چرکە ئەسپاییهکاندا بپۆم و نۆسەد چرکە بە نۆسەد چرکەى لەگەلدا بژمیرم، بەلام بەردەوام پیم بەخۆم دەدا خافل بيم. لەهوشەوێه شریخەى مشارەگە دەهات، لەناوێهوى خانوێهگەدا، لە ئەپارتمانیکەوێه دەنگى مرۆف یان گۆرانى دەهات. دەرگاگە کرایه وێه و پاشان گویم لئى بوو یەکیک بەهەنگاوى سەنگین و هیمن و یەک ئیقاعى، بە پليکانەکاندا دیتە سەرى. هیوادار بووم سەرنشینیکى نەومی دوو بیت. ئەگەر منى لەویادا بدیتبا، ئەوا من چۆن بۆ پوونبکرایه وێه، کە من لەویادا چ کارەم؟ بەلام هەنگاوەکان

له نهۆمی دوو نه وهستان، بهرده وامیان به سه رکه وتن دا.
من هه ستامه سه ریئ.

خانم شمیتس بوو، به دهستیکی خه لۆزی کوکی هه لگرتبوو،
ده فریکی خه لۆزی به ردیش له دهسته که ی تریدا بوو. به رگی فه پمی
له بهردا بوو، ته نووره و چاکهت، من به وهدا زانیم، که ئه و کارمه ندی
ناو تراموا بوو. هه تا نه گه یشته سه ر ته ختاییه که ی خوارمه وه، پیی
نه زانیم. نه به پهستی، نه سه سامانه، نه سه رزه نشتکارانه، هه چ
شتیک له وانه ی، که من لییان سلّمی بوومه وه، ته ماشای کردم.
دیاریبو ماندوو بوو. که خه لۆزه کانی داناو ناو گیرفانه کانی به دوا ی
کلیله کاندانا گه پرا، پارهی ورده له سه ر ئه رزه که خرینگه یان لئ هه ستا.
من هه لمگرتنه وه و دامنه وه دهستی.

((له خوارئ، له ژیرزه مینه که دا دوو ده فری دیکه ی لیئ. ده توانیت
پریانکه ییت و بیانهنیت؟ ده رگا که ی دانه خراوه.))

من به پلیکانه کاندانا پامکرده خوارئ. ده روازه ی نهۆمی ژیرزه مینی،
له سه ر پشت بوو. گلۆپی ناو ژیرزه مینه که ده سووتا، له خوار
پلیکانه کانه وه چه رداخیکی ته خته ی لئ بوو، که ده رگا که ی ته نها
جووت کرابوو و قفلّه که ی به سورگیه که وه هه لّواسرا بوو. ژووریکی
گه وره بوو، هه تا ژیر سه قفه که خه لۆزی کوک هه لچنرابوو، که
له سه ر شه قامه که وه به کلاورژنه که دا پرژینرابوو ناو سه ردا به که وه.
خه لۆزه به ردینه کان به ته نیشته ده رگا که وه به پیکوپیکێ له لایه که وه
که له که کرابوون و له لایه کی تره وه خه لۆزه کوکیه کان.

من نازانم چیم هه له کرد. له مالی خۆمان خه لۆزم له ژیرزه مینه که وه
ده برده سه ریئ و هه رگیز کیشهم نه بوو. به لام خه لۆزه کوکیه که ی
مالی ئیمه هیند به رز هه لّنه چنرا بوو. پپرکردنی ده فری یه که مم باش
بۆ هه لّسوورا. که دهستم دایه ده سکی ده فره که ی دی و ویستم

کوکى سەر ئەرزه که کۆبکه مه وه، کۆوه خه لۆزه که که وته جووله . له سه رۆه پارچه ی گچکه گچکه به قه له مبابزی درێژ و کورت دابه زینه خوار و که میک له خوارتر به خلیسکینه و له سەر ئەرزه که به خلوتل دان .

ته پووتۆزیکى رهش له وناوه ههستا . منى تۆقیو به وهستاوی مامه وه، تاو نا تاویک پارچه یه که ده ی پیکام . هه ر زوو هه تا قوله پیم له کوکدا، راوه ستابووم .

که شاخه که هیوربۆوه، پیم له کوک ده رهینا، ده فری دووه میشم پر کرد، گه رام و گسکیکم دۆزیه وه و ئه و پارچانه م پى مالى، که هه تا ناو پارهی ژیرزه مینه که تل بیونه وه . ده رگا که م پیوه دا و ده فره کانم برده سه ری .

ئه و چاکه ته که ی داکه ندبوو، بۆینباخه که ی شل کردبۆوه، دوگمه ی هه ره سه ری کرسه که ی کردبۆوه و به په رداخیک شیره وه له بهر میزی مه تبه خه که دا، دانیشتبوو . که منى بینى، سه رتا به چه شنیکى به ربه سته که رانه و به قلیپه وه و پاشان پر به گه رووی پیکه نی . په نجه ی ده ستیکى پووبه پووم پاکیشا بوو، به ده سته که ی تریشى چه پلای به میزه که لى ده دا .

((سیمات چۆنه ، کورپیژگه ، سیمات چۆنه ؟))

پاشان خو شم ده موچاوه ره شه که مم له ناو ئاوینه ی سەر ده سشۆره که بینى و له گه لیدا که وتمه پیکه نین .

((ناتوانیت ئاوها برۆیته وه مال ، ئاوی بانپۆکه ت بۆ به رده ده مه وه ، جله کانت داماله .))

چووه لای بانپۆکه و به لوعه که ی کرده وه . ئا و به هه لمه وه خووپیه ناو بانپۆکه وه .

((شته کانت به ئاگاوه داکه نه ، تۆزی ره شم له مه تبه خه که دا

ناوئیت))

دوودل بووم، بلوز و کراسه کهم داکه‌ند و سه‌رله‌نوئی پارا بووم.
ئاوه‌که خیرا هه‌لده‌ستا و وه‌ختبوو بانئۆکه پر ده‌بوو.

((ده‌ته‌وئیت به‌پانتۆل و پئالاه‌وه‌ه خۆت بشوئیت؟ کورپژگه، خۆ من

ته‌ماشات ناکه‌م.))

به‌لام که به‌لووعه‌که‌م گرته‌وه و ده‌رپئکورت‌ه‌که‌م داکه‌ند، به‌هئوری
هه‌لئسه‌نگاندم. من سوور هه‌لگه‌رام، چوومه ناو بانئۆکه‌وه و خۆم
نقووم کرد. که سه‌رم ده‌ره‌ئنايه‌وه، ئه‌و به‌شته‌کانمه‌وه له‌ بالکۆنه‌که
بوو. گوئیم لئ بوو پئالاه‌وه‌کان پئکدا ده‌کئیشئیت و پانتۆل و بلوزه‌که
ده‌ته‌کئینئیت. بانگئیکی له‌ خواری کرد، به‌سه‌ر تۆزی خه‌لۆز و ته‌لئزمه
داردا، له‌ خواریوه‌هاواریکی لئکرا و ئه‌میش پئکه‌نی. ئیدی گه‌رپه‌وه
بۆ ناو مه‌تبه‌خه‌که، شته‌کانمی له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ دانا، ته‌نها نیگایه‌کی
خیرای تیگرتم.

((شامپۆکه به‌کاربه‌ئنه و سه‌ریشته بشۆ. هه‌ر ئیسته‌ خاولیت بۆ

ده‌هئیم.))

شتئیکی له‌ که‌نتۆری جله‌کان ده‌ره‌ئنا و له‌ مه‌تبه‌خه‌که به‌ده‌رکه‌وت.
من خۆم شوورد، ئاوی ناو بانئۆکه پئیس ببوو، ئاوی تازهم به‌ردایه‌وه،
تاکو له‌ژئیر خوورپه‌یدا سه‌ر و ده‌مووچاوم بشۆمه‌وه. پاشان تیايدا
پالک‌ه‌وتم، گوئیم له‌ گیزه‌گیزی بۆیله‌ره‌که بوو، هه‌ستم به‌ کزه‌بایه‌کی
فئینک کرد، که به‌ درزی ده‌رگا کراوه‌که‌ی مه‌تبه‌خه‌که‌دا به‌سه‌ر
ده‌مووچاومدا هات، به‌ جه‌سته‌شم هه‌ستم به‌گه‌رمی ئاوه‌که ده‌کرد.
هه‌ستم به‌ ناڤه‌حه‌تی ده‌کرد، ناڤه‌حه‌تییه‌کی شه‌هوه‌تیانه؛ زه‌که‌رم
په‌ق ببوو.

که ئه‌و هاته‌وه ناو مه‌تبه‌خه‌که، سه‌رم هه‌لبرپی، سه‌ره‌تا له‌پئیش
بانئۆکه‌دا راوه‌ستا. پاشان به‌قۆلی بلاوکراوه‌وه خاولیه‌ گه‌وره‌که‌ی

بۆراڭرتم .

((وەرە!))

من، که خۆم قینچ کرده وە و لە بانپۆکه هاتمە دەر، پشتم تێکرد .
لەپشتەوێ خاویلیەکی تێو پێچام، لە سەرمەوێ تا پێیەکانم وشکی
کردمەوێ، پاشان خاویلیەکی بەردایەوێ سەر ئەرزەکە . من زاتم
نەدەکرد لە جیی خۆم بجوولیم . هیئندم لئ نێزیک بوو، که بە پشتم
هەستم بە مەمکۆلەکانی و بە سمتم هەستم بە سکی دەکرد . ئەویش
پووت بوو . لە ئامیزی ڤرتم، دەستیکی لەسەر سینەم و ئەوی دی
لەسەر زەکەری پەپم .

((خۆ تۆ لەبەر ئەو هاتوویت!))

((من ...))

نەمەزانی چی بلیم . بەلئ، نا، بەلام نەخیریش نا . سوورام، بەلام
زۆرم لەو نەبینی، زۆر تەبک لەیەک ڤاوەستا بووین . بەلام ئامادەگی
جەستەیی پووتی کوشتبوومی .

((چەندە جوانیت!))

((ئاخ، کورپێژگە، تۆ دەلئیت چی))

پێکەنی و قۆلی لە مەم ئالاندن و منیش لە ئامیزم ڤرت .
دەترسام؛ لە دەستلێدان، لە ماچکردن، لەوێ بەدلی نەبم و بەشی
نەکەم . بەلام، که بۆ ساتیک یەکتیریمان ڤرت، من بۆنوبەرامەبیم
هەللووشی و گەرمی و هیزیم هەست پێکرد، هەموو شتیکی بوو
سرووشتی . توێژینەوێ جەستەیی بەدەست و دەم، بەیەک گەیشتنی
دەمەکان و دواچار خۆدانی ئەو بەسەر مندا، نیگامان لەیەکدی،
هەتا ئاوم هاتەوێ و چاوەکانم تووند لیک نان، سەرەتا هەولمدا خۆم
پکێف بکەم، بەلام پاشان بە چەشنیک هاوارم کرد، که ئەو دەستی
نایە سەردەم و هاوارەکی دەمکووت کرد .

حهوت

هر ئه و شه وه عاشقى بووم. قوول نه ده نوستم، تامه زړوى بووم، خهونم پيوه ده بينى، پيم و ابوو هه ستى پيډه كه م، هه تا بوم دهرده كه وت، كه سه رينه كه يان پيخه فه كه م گرتووه، دهمم له ماچ ده هيشا. چه ندين جار زه كه رم هه لده ستا، به لام نه مده ويست خوم خوم په حهت بكه م، نه مده ويست هه رگيز جاريكى دى خوم خوم په حهت بكه م وه. ده مويست له گه ليدا بم.

ئايا عاشقى بووم وهك باجيك له به رابه ر ئه وهى، كه له گه لمدا خه وتبوو؟ هه تا ئه مړو پاش شه ويكى گه ل ئافره ت ئه و هه سته م لا دروست ده بيت، كه من نازم زور دراوه تى و پيوسته هاوسه نكي بكه م وه — به رامبه ر ئافره ته كه، له وه دا، كه به هه رجوريك بيت، هه ولده م خوشم بوويت، هه روه ها به رانه ر ئه و دنيايه ي پروبه پرووى ده بمه وه. يه كيك له ياده وه ريبه زيندووه كاني منداليم به يانيه كى زستانه، كاتيک چوار سالان بووم. ئه و ژوره ي ئه و كات تيا ده نووستم، گه رم نه ده كرا و به گشتى شه وان و به يانيان زور سارد بوو. مه تبه خه گه رمه كه و ته باخه داخه كه م له ياد ماوه، ئاميريكي قورسى ئاسنين، كه بلئسه كاني ناوى له دهره وپرا ده بينران، ئه گه ر بيت و به قولابه كه چاو و ئه لقه كانيت لادايه، هه ميشه مه نجه ليك ئاوى گه رمى تيدا ئاماده بوو. دايكم كورسيه كى پاكيشا بووه پيش ته باخه كه، كه من له سه رى پاره ستا بووم، له كاتيكا ده يشوريم و جليوشى ده كردم. ئه و هه سته ئاسوده ييه ي گه رمى و پر چيزيم له ياده، كه توشى ده هاتم، له و گه رميه دا بشوريم و له به ر بكريم.

ئەو ەشەم لە یادی ماوە، کە ەەرکاتیک ئەو بارو دۆخەم دەهاتەو ە پێش چاوە، لە خۆم دەپرسی، ئاخۆ بۆچی دایکم بەو چەشنە نازی دابوومی. نەخۆش بووم؟ خۆشک و براکانم شتیکیان درابوویی، کە نەدرا بوو ە منیش؟ لە ەرەوتی ئەو پۆژەدا شتیکی نارەحت، سەخت، لە پێش بوو، کە دەبایە من تیایدا سەرکەوتوو بم؟

لە بەرئەو ە ئەو ئا فرەتەش، کە لەخەیاڵەکاندا ناوی نەبوو، لە دوانیو ەرۆی ئەو پۆژەدا ەیند نازی دابوومی، پۆژی داها توو پۆیشتمەو ە بۆ خویندنگا، ەروەها لەگەڵ ئەو شدا دەموست ئەو نیرینەییە نمایش بکەم، کە بە دەستم ەینابوو. نەو ەک ویستیتم فشه بکەم، بەلام ەستم بە ەیز و زالییەک دەکرد و دەموست بەو ەیزو زالییەو ە پۆمە پێش ھاو ەل خویندکارەکان و مامۆستاکانم.

ئەگەرچی سەبارەت بەو قسەم لەگەڵدا نەکردبوو، بەلام وام بەخەیاڵدا دەهات، ئەو ەک کارمەندیکی تراموا ەتا لای ئیوارە یان شەو کار بکات.

چۆن دەمتوانی ەموو پۆژیک بیبینم، ئەگەر مەرج بایە لەمالی بمیتمەو ە و تەنها بۆم ەبوایە پیاسە بووژینەرەو ەکانم بکەم؟ کە لەلای ئەو ەو گەرامەو ە مالێ، دایک و باوک و خۆشک و براکانم لەسەر خوانی ئیوارە بوون.

((بۆچی ەیند درەنگ کەوتوویت؟ دایکت خەمی بوو.))

دەنگی باوکم پتر پەست و ەک لە خەمخۆریک دەهاتە بەر گۆی. من گووتم، بەسەهوودا چووم؛ پیاسە ەیکم بەلای گۆرستانی (رێزلیتان) ەکەدا بۆ ((مۆلکنکور)) پلانکردوو، بەلام دەمیکی دوور و درێژ نەگەیشتوو مەتە ەیچ کوئیەک و دواجار گەیشتوو مەتە ((نوسلۆخ)).

((پارەم پینەبوو و پیویست بوو لە نوسلۆخەو ە بە پێ بیمەو ە.))

((دهتوانی دهست له ئوتومبیلایک راگریت.))
خوشکه بچکۆله کهم ههندی جار دهستی له ئوتومبیل رادهگرت،
کاریک، که دایک و باوکم پێیان پێ نهدهدا.
برا گه وره کهم حهیییهکی گالته جارانهی لیوه هات.
(مۆلکنکورو نوسلۆخ - ئەو دوو شویننه، دوو ئاراسته‌ی ته‌واو

جیاوازن.))

خوشکه گه وره کهم به‌چه‌شنیکی تاقیکردنه‌وانه تیم راما.

((سبه‌ی ده‌پۆمه‌وه بۆ خویندنگا.))

((که‌وابی له‌ وانه‌ی جوگرافیدا باش ئاگاداریه. باکور هه‌یه و
باشوریش هه‌یه و خۆر له ...))

دایکم قسه‌ی به‌ برا گه وره کهم بری.

((پاش سی هه‌فته. دکتۆره که‌ وای گووت.))

((ئە‌گه‌ر بتوانیت له‌ گۆرستانی (پیزلینان) هوه بۆ نوسلۆخ بپوات و
بگه‌پێته‌وه، ئە‌وا ده‌توانیت بۆ خویندنگاش بپوات. له‌هێزدا نوقسانی
نییه، له‌ عه‌قلدا نوقسانی هه‌یه.))

هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه من و براکه‌م عاده‌تمان بوو تیکه‌ربین، دواتر به‌دهم
که‌وتینه‌ دژایه‌تی کردنی یه‌کدی. سی‌ ساڵ له‌ من به‌ته‌مه‌نتر و له‌مه‌و
له‌وه‌دا به‌سه‌ر مندا زāl بوو. پۆژیک له‌ پۆژان ده‌ستم له‌وه‌ هه‌لگرت
وه‌لامی بده‌مه‌وه و لێ گه‌پام په‌نجه‌ شه‌پانگیزییه‌کانی به‌با بچن و
پوه و به‌تالی برۆن. له‌و ساته‌وه‌ دژایه‌تییه‌که‌ی که‌مکردۆته‌وه بۆ
بۆله‌بۆلیک.

((تۆ پات چییه‌؟))

دایکم په‌نا‌ی برده‌ به‌ر باوکم. ئە‌و چه‌قۆ و چه‌تاله‌که‌ی له‌سه‌ر
ده‌وریه‌که‌ی دانا، پالی دایه‌وه و ده‌ستی له‌کۆشیدا قه‌د کردن. بێده‌نگ
بوو و به‌ تیفکرینه‌وه له‌به‌رخۆی ده‌روانی، وه‌ک هه‌موو جاریک، که

دایکم سه بارهت به مندالّ یاخود پراگرتنی مالّ پرووی قسه کانی له وه کرد. وهک هه موو جاریک منیش له خۆم ده پرسی، ئاخۆ به پراستی بیر له پرسیاره کهی دایکم ده کاته وه یان له خودی خۆی — خۆ ده شکره هه ولّ بدات بیر له پرسیاره کهی دایکم بکاته وه، به لام له پاش ئه وهی له فکردا غه رق ده بوو، ئیدی چیت نه توانیت هیچی تر بکات جگه له بیر کردنه وه له ئیش و کاری خۆی. پرۆفیسۆری فه لسه فه بوو، فکر ژیا نی بوو؛ فکر و خویندنه وه و نووسین و وانه وتنه وه .

هه ندی جار وام هه ست ده کرد، ئیمه ی خیزانی بو ئه و، وهک ئازه لی مالی واین؛ ئه و سه گه ی، که پیاسه یه کی پی ده که ییت، ئه و پشیله یه ی یاریه کی له گه لدا ده که ییت، ئه و پشیله یه ی له گزشتدا به گینگلدان و مرخه مرخه وه بوو ارت ده دات ده ست به سه ریدا بی نیت — ده شی ت ئه وه شتیکی خو شه ویست بی ت، ته نانه ت ده شی ت ئه وه ت تاراده یه ک پیویست بی ت. له گه ل ئه وه شدا کرینی ئالی ک، پاکر دنه وه ی جی پیسای پشیله که و چوونه لای پزیشکی ئازه ل، کاریکی سه خته . چونکه ژیا ن له جییه کی تره . من زۆرم هه ز ده کرد ئیمه ی خیزانی ژیا نی ئه و بوو نایه . تا و نا تا و هه زم ده کرد برا به بۆ له بۆ له که م و خوشکه بچکۆ له هار و هاجه که م به جو ریکی تر بوو نایه . به لام له نا کا و ئه و ئیواره یه هه موویانم به چه شنیکی کوشندانه خو شده ویست . خوشکه بچکۆ له که م؛ په نگه ئاسان نه بوو بی ت، له نیوان چوار مندالدا بچو کترینیا ن بی ت و نه یوانی بی ت به بی هه ندیک هار و هاجی له سه ر مافی خۆی سوور بی ت. برا که م؛ من و ئه و ژووریکمان پیکه وه هه بوو، که بیگوومان بو ئه و سه ختتر بوو وهک له بو من و له سه ر و ئه وه شه وه پیویست بوو، له وه ته ی من نه خو ش که وتبووم، ژووره که م به ته نها بو جیبه یلی ت و له سه ر قه نه فه ی ژووری میوانه که بخه وی ت . ئیتر چۆن بۆ له بۆ له نه کات؟ باوکم؛ بۆچی ده بایه ئیمه ی مندال ژیا نی

بين؟ ئيمه تەشەنەمان دەکرد و بەم زوانە گەورە دەبووین و مالمەن
جێدەهێشت .

بۆ من وەک ئەو و ابوو، بۆ دواھەمین جار بە دەوری مێزە بازنەییە کەدا
و بەژێر چلچرا پینچ قۆلێیە کەدا دانیشتیبتین، وەک ئەو هی بۆ
دواھەمین جار لە ناو دەوریە کۆنە لیوار سەوزەکاندا نان بخۆین، وەک
ئەو هی بۆ دواھەمین جار بە جۆریکی ئاوا ئاشنایانە لە گەڵ یە کدا
قسە بکەین . ھەستم وەک ھەستی ک بوو لە کاتی مالمناواییدا . ھێشتا
لەوئ بووم، بەلام ھەمانکات پۆشتبووشم . بیری دایک و باوک و
خوشک و براکانم دەکرد و ھەمان کات تامە زۆری لای ئەو ئافەرەتەش
بووم .

باوکم تەماشایەکی ئەم بەری لیکردم .

((سبەیی دەپۆمەوہ بۆ خویندنگا - ئاواھات گوت، وانییە؟))

((بەلئ))

کەوا بئ ئەو ھەستی پیکردبوو، کە من نە لەئەو و نە لە دایکم
پرسیبوو و نە مگوتبوو لەخۆم دەپرسم، ئاخۆ برۆمەوہ بۆ خویندنگا
یان نا .

سەریکی ئەری لەقاند .

((با ریتبەدەین برۆیتەوہ بۆ خویندنگا، ئەگەر پیت زۆر بوو، ھەمدیس

لەمالەوہ دەمینیتەوہ .))

من خۆشحال بووم . ھەمانکاتیش ھەستم دەکرد، مالمناواییە کە
ھاتۆتەدی .

ههشت

له پۆژه کانی داها توودا، ئافره ته که دهوامی به یانیانی هه بوو. کاتژمیر دوانزه دهگه رایه وه مالم و منیش پۆژ له دوای پۆژ له دواهه مین وانهدا خۆم ده دزیه وه، تاکو له سهه ته ختایی بهر پلیکانه کان له پیش ئه پارتمان هه کهیدا چاوه پرسی بکه م. خۆمان ده شووری و خۆشه ویستیمان ده کرد، که میک پیش بهک و نیو به په له په ل خۆم له بهر ده کرده وه و تیم ده ته قاند. سه عات بهک و نیو نان ده خورا.

یه کشه ممان نانی نیوه پۆ هه سه عات دوانزه دهستی پی ده کرد، به لام دهوامی ئه ویش درهنگتر دهستی پی ده کرد و کۆتایی دههات. من ههزم ده کرد خۆ شوۆردنه کهی تیادا نه بیته، به لام ئه و پاک و ته میزیکی ئیجگار بیۆنه بوو، هه موو به یانیان خۆی دهشت، منیش ههزم له بۆن و بهرامی عهتر و ئارهقهی تازه و بۆنی ترامواکه بوو، که له شوین کاره کهیه وه له گه ل خۆیدا ده بیهنایه وه. به لام هه زیشم له جهسته که فاوی و ته په کهی ده کرد؛ به خۆش حالیه وه ریم پی دها که فم تی هه ل سویت و به خۆش حالیشه وه که فم تی هه لده سوو و ئه ویش فیری ده کردم ئه و کاره به شه رمنیه وه نه که م، به لکو به سروشتی و وردیه کی خاوه نداریانه وه. له کاتیکیشدا خۆشه ویستیمان ده کرد، ئه و به چه شنیک سروسشتی خاوه نداریتی له سهه ده کردم. ده می ده ممی ده گرت، زمانی یاری له گه ل زمانم ده کرد، پی ده گووتم، له کوئی و به چه جوریک دهستی بۆ بهرم و کاتیکیش سوارم ده بوو، هه تا په حهت ده بوو، من ته نها له بهر خاتری ئه و له ویادا بوونم هه بوو، چونکه ئه و له گه ل من و له مندا هه وه سی

هه‌لده‌ستا . نه‌وه‌ک نه‌رم و نیا‌ن نه‌بوو بی‌ت و زه‌وقی به من نه‌دابیت . به‌لام به تام و له‌زه‌تیکی گه‌مه‌بیانه ئه‌وه‌ی ده‌کرد، هه‌تا منیش فی‌ر بووم خاوه‌نداریتی له‌سه‌ر ئه‌و بکه‌م؛ ئه‌مه دواتر بوو، هه‌رگیز به ته‌واویش فی‌ر نه‌بووم . ماوه‌یه‌کی دریژ خایه‌نیش هه‌ستم به‌که‌م و کورپی ئه‌وه نه‌ده‌کرد . من گه‌نج بووم و زوو په‌حه‌ت ده‌بووم و پاش په‌حه‌ت بوون هی‌دی هی‌دی زیندوو ده‌بوومه‌وه، به خۆش‌حالییه‌وه ری‌م پی‌ دده‌ا خاوه‌نداریتیم له‌سه‌ر بکات .

که به‌سه‌رمه‌وه بوو، ته‌مه‌شاییم ده‌کرد؛ سکی، که به‌سه‌ر ناوکیه‌وه چرچیکی قولی تیا‌دا بوو، مه‌مکۆله‌کانی، ئه‌وه‌ی راستی به تۆسقال له‌وه‌ی چه‌پی گه‌وره تر، ده‌موچاوی به‌ده‌می کراوه‌وه، ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر سینه‌م، له دوا‌هه‌مین له‌حه‌زه‌دا په‌رزی ده‌کرده‌وه، سه‌ری خۆی ده‌گرت و هاوارییکی به هه‌نيسک و قولپه‌ی لیوه ده‌هات، که یه‌که‌مجار ترساندمی و دواتر به‌په‌رۆشه‌وه چاوه‌ری‌م ده‌کرد .

له پاش ئه‌وه ماندوو ده‌بووین . به‌گشتی له‌سه‌ر جه‌سته‌م خه‌وی لی ده‌که‌وت . گویم له مشاره‌که‌ی هه‌وشه‌و هاواری پیشه‌گه‌ره‌کان ده‌بوو، که کاریان پی‌ ده‌کرد و بۆ قسه‌کردن ده‌نگیان هه‌لده‌پری، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگیان به‌سه‌ریدا زال بی‌ت . که مشاره‌که بی‌ده‌نگ ده‌بوو، ده‌نگی هاتووچۆی شه‌قامی بانه‌ۆف به‌لاوازی ده‌هاته ناو مه‌تبه‌خه‌که‌وه . کاتی‌ک گویم له ده‌نگ و یاریکردنی مندا‌لان ده‌بوو، ده‌مزانی خویندنگا ته‌واو بووه و سه‌عات له یه‌ک لایداوه .

هاوسییه‌کی، نیوه‌پۆیان ده‌هاته‌وه و ئالیکی بالنده‌ی به‌سه‌ر بالکۆنه‌که‌دا ده‌په‌رژاند و کۆتره‌کان ده‌هاتن و ده‌که‌وتنه‌ گه‌مگ کردن .

پۆژی شه‌شه‌م یان هه‌وته‌م بوو، لی‌م په‌رسی :

((ناوت چییه‌؟))

لهسەر جهستهه م خهوی لیکهوتبوو و تازه بهخه بهر هاتبوو. من تا
ئه و کات خۆم لهوه بهدوور پراگرتبوو، به تو یان به بهپرز بانگی
بکهه م.

((چی؟))

قینج بووه .

((ناوت چییه؟!))

((بوچی دهتهوئیت ئهوه بزانیته؟))

به گومانهوه لئی پوانیم .

((من و تو ... من تهنها سهههتای ناوهکته دهزانم، بهلام ناوی

خۆت نا . دهههوئیت ناوی خۆت بزنام . ئهوه چی ...))

پیکه نی .

((هیچ، کورپزگه، هیچی تیادا نییه . ناوم هانا به .))

بهردهوام پیدهکهنی، دهستی هه لئه گرت و منیشی تووش کرد .

((تو هیئد سههه ته ماشاته کرد!))

((من هیشتا نیوه خهوتوو بووم، ئه ی تو ناوت چییه؟))

((من وامزانی ئهوه دهزانیته . ئه و کات تازه مۆدی ئهوه هاتبوو

و شیک بوو، شتوومه کهکانی خوئندنگا چیتر له جانتادا نا، به لکو

له ژیر قۆلتهوه هه لگريت و من له سههه میزی مه ته به خه که م به جوریک

دامده نا، که ناوی من له سهههه سهرهوه دیار بوو، له سههه دهفتهه و

کتیبه کانیش، که پیمان فیهر بووم به کاغزی به هیز بهرگیان تیهرگرم

و له زگه یان پیوه بلکینم، که ناوئیشانی کتیبه که و ناوی خۆم

له سههه ده نووسین . که چی ئه و سههههه نه دابوونی .

((ناوم میخایل بیهرگه .))

((میخایل، میخایل، میخایل))

ناوه که می تاقی ده کردهوه .

((کورپیزگه که م ناوی میخاییله، خویندکاره (...))

((قوتابی))

((... قوتابییه، چهند، حه قده ساله؟))

شانازیم به و دوو ساله زیاده وه ده کرد، که دابوویمی و سه ری ئه ریم
له قاند .

((حه قده ساله و دهیه ویّت بییته ... یکی به ناوبانگ (...)) دوودل

بوو .

((نازانم، دهمه ویّت بیم به چی))

((به لام به سه ختی وانه کانت ره وان ده که یت))

((له راستیدا))

من پیمگوت، بو من ئه و له سه عی و خویندنگا گرنگتره و حه زیش
ده که م زیاتر لای ئه و بم . ((به هه رجوړیک بیّت، هه ر دهمینمه وه))

((له کوئی دهمینیته وه؟))

خوی قینج کرده وه . ئه وه یه که م ئاخافتنی راسته قینه مان بوو .

((له ناوه ندی، له مانگه کانی پابردوودا، که نه خووش بووم، زورم

له قیس چوو . ئه گه ر بمه ویّت ئه و پوله ببپرم، ئه وا ده بیّت وه ک گه وچ

کار بکه م . ئیسته ش ده بوو له خویندنگا بم))

باسی خو دزینه وه کانم بو کرد .

((بو دهره وه))

لیفه که ی هه لدایه وه

((له جیگای من دهرکه وه و کاره که ت نه که یت، نه یه یته وه . کاره که ی

تو گه وچه؟ گه وچ؟ به پای تو بلیت فروشتن و کونکردن چییه؟))

هه ستایه سه ری و به پووتی له مه تبه خه که دا وه ستا و ته مسیلی

جابی ده کرد . به دهستی چه پی ده فتره چکولانه که ی بلیته کانی

کرده وه، به په نجه ی ئه سپی کوژهی، که کلویکی لاستیکی به سه ره وه

بوو، دوو بلیتی لئ درپاند، دهستی پاستی بهجوریک پراوه شاند و ئه و
گازهی، که به مهچه کیه وه جولانیی ده کرد، گرته وه و دوو جار کرتی
لیوه هیئا.

((دوو جار بۆ پۆزباخ.))

گازه که ی بهردا، دهستی پراکیشا، پارچه یه ک پاره ی کاغه زی هه لگرت،
جزدانه که ی بهر سکی کرده وه، پاره که ی تیپۆ کرد، جزدانه که ی
قه پات کرده وه و له کیفی ورده ی تهنیشتیه که وه باقیه که ی دهره یئا،
(کبئی، که هیشتا بلیتی پی نییه؟) ته ماشای کردم.

((گه وچ؟ تۆ نازانیت گه وچ چیه.))

من له سه ر لیواری سیسه مه که دانیشتبووم. وهک ئه وه وابوو کاس
بوو بم.

((داوای لیبوردن ده که م. کاره که ی خۆم ده که م. نازانم پیم ده پردریت
یان نا، شه ش هه فته ی دی سالی خویندنگا ته واو ده بییت. هه ول
ده دم. به لام پیم ناکریت، ئه گه ر چیت ریم پی نه دهیت بتبینم. من
(...))

سه رها و یستم بلیم: خۆشم ده وییت، به لام پاشان نه متوانی.
پهنگه ناهه قی نه بوو بییت، بیگومان له سه ر هه ق بوو. به لام ئه و
مافی ئه وه ی نه بوو داوام لئ بکات، کار بۆ خویندنگا زیاتر بکه م و
په یوهستی بکات به مه رجی یه کدی بینیمان ه وه.

((من ناتوانم نه تبینم.))

سه عاتی پاره وه که کاتژمیر یه ک و نیوی حساب کرد.

((پیویسته برپویت.))

دوودل بوو،

((سبه ی دهوامی سه ره کیم هه یه. پینج و نیو — دهکات، دیمه وه مال
و توش ده توانیت بییت، ئه گه ر له پیشدا کاری خۆت بکه ییت.))

به پروتی به رانبر یهک وهستا بووین، به لام ته نانهت له بهرگه
فه پرمییه کانیشیدا نهیده توانی به چه شنیکه رپه تکه ره وانه تر بیته
پیش چاوم. من له و بارودوخه تی نه ده گه یستم.

ئایا له بهر منی بوو؟

یان له بهر خوئی؟ نه گهر کاره که ی من گه و جی بوو بیته، نه وای بیشک
نه وهی نه و گه و جی ده بوو — نه وه نیگه رانی کرد بوو؟ به لام من
نه سلنه نه مگوتبوو، کاری من یا خود هی نه و گه و جانه یه.

یان دؤراویکی وهک مه عشوق نه ده ویست؟ من بو نه و چی بووم؟
من خوم له بهر ده کرد و قنگه قنگم ده کرد و به هیوا بووم شتیک بلیته.
به لام هیچی نه گوت. پاشان من خوم ته و او له بهر کرد بوو و نه و
هیشتا به پروتی وهستا بوو و، که بو مالئاوایی له ئامیزم گرت،
کار دانه وهی نه بوو.

نۆ

بۆچی هیئد خەمبار دەبم کاتیگ بیر لەوسا دەکەمەو؟ ئایا ئەو غەمگینییه تامەزۆیی بەختی ڕابردوو؟ - من لە هەفتهکانی داها توودا، کە تیا یاندا وەک گەوج کارم کردوو و پۆلەکەم بریو و خۆشەویستیمان کردوو، بەختەوەر بووم. وەک ئەو هی جگە لەو هیچی دی لەم دنیا یەدا حساب نەبیئت.

ئایا ئەو غەمگینییه ئەو زانیارییه، کە بەدوایدا هات و بەدوای ئەویشدا تەنھا شتیگ هاتە بەر تیشک، کە خۆی لە راستیدا هەر لەبەر تیشکدا بوو؟ بۆچی ئەو شتە، کە خۆش بوو لە ڕابردوو ڕوانیندا، بەو هی، کە حەقیقەتی دزیوی شار دۆتەو، دەبیئت بە لە دەست چوو؟ بۆچی بەختەویری سالانی هاوسەری پووج دەبیئتەو، ئەگەر دەرکەویئت، ئەو هی دی هەموو ئەو سالانە مەعشوقیگی دی هەبوو؟ چونکە ناشیئت لە ناو بارودۆخیگی ئاوا دا بەختەوەر بیئت؟ بەلام خۆ بەختەوەر بوویئت!

هەندۆ جار یادەویری وەفای خۆی بۆ بەختەویری ڕاناگریئت، تەنھا ئەگەر بیئت و کۆتاییه کە ی پر ئازار بیئت. لەبەر ئەو هی بەخت تەنھا کاتیگ راستە، ئەگەر هەتا هەتا یە خۆی ڕاگریئت؟

لەبەر ئەو هی تەنھا شتیگ دەتوانیئت پر ئازار کۆتایی بیئت، کە خۆی هەر پر ئازار بوو، تەنانهت لە بی ئاگاییشدا؟ بەلام ئەو ئازاری ناو بی ئاگایی چییە؟

بیر لەوکات دەکەمەو و جوان خۆم لە پیش چاوه. ئەو چاکەت و

پانتۆله پیکوپیکانه م له بهر دهکردن، که له مامه دهوله مهنديکمه وه بۆم مابوونه وه، پیکرا له گه له چهند جوت پیلایوکی دوو پهنگ، رهش و قاوهیی، رهش و سپی، چه رمی کۆی و لووس. من قۆل و قاچم ئیجگار درێژ بوون، نهک بۆ ئه و قاتانه ی دایکم دابوویم، به لکو بۆ جوله کانم له پیکه وه گونجان و کارکردنی ماسولکه کانم. چاویلکه که م له وه رزانبه هایانه بوو، که به ته نیشته کاسه کانه وه داده نران. قژیشم، هه رچیم لێ دهکرد، تۆپه لیککی بژ و تیک ئالۆسکا و بوو. له خویندنگا باش نه بووم و خراپیش نه بووم؛ پیم وابیت زۆریک له مامۆستاکان به راستی ههستیان پێ نه کردبووم و ئه و قوتابیانesh، که له پۆلدا دهنگیان نێر بوو، ههروهها.

که یقم به سیما و شیوازی بهرگ پۆشین و جوله کردم نه دههات و شیوازی حیساب بۆکردنی خه لکیم به رانبهر به خۆم، به دل نه بوو. به لام ئای چه ندیم وزه، چه ندیک متمانه م له خۆمدا شک ده برد، پۆژیک له پۆژان زیرهک، زال، ریز بۆ دانراو و خۆشه ویست بم، چه ندیک لێرابینین، که پیوه ی پوهه پوهی مۆف و بارودۆخی نوێ بيمه وه.

ئایا ئه وه غه مگینم دهکات؟ ئه و به جۆشی و باوه ره، که ئه وسا پری کردبوومه وه و په یمانیککی له دهستی ژیان ده رهینا بوو، که هه رگیز و هه رگیز نه یده توانی بیاته سه ر؟

هه ندی جار له سه ر پوه خساری مندال و هه رزه کاره کان هه مان به جۆشی و متمانه ده بینم و به هه مان غه مگینیشیه وه، که پیوه ی بیر له رابردوم ده که مه وه، ده یبینم. ئایا ئه و خه مباریه نمونه و پوخته ی خه مباریه؟ ئایا ئه وه په لامارمان ده دات و واده کات بیره وه ریه جوانه کانمان به له دهست چوو له قه له م بدهین، چونکه به خته یاداشت کراوه که ته نها له سه ر بارودۆخه که نا، به لکو له سه ر

به لاینیک دهژی، که نه براوته سهر؟
ئو — پیویسته دست به وه بکه، به ((هاننا)) ناوی بهرم،
هروهک ئهوساش چۆن دستم پی کرد، به هاننا ناوی بهرم — ئو
ئازاد بوو و له سهر پهیمانیک نه ده ژیا، به لکو له سهر خودی خویی
و بارودوخه که.

که له رابردوویم پرسی، وهک ئه وه وابوو، وه لامهکانی له ناو
سندوقیکی تۆز لی نیشتوو وه بهینیتته دهر. له زینبۆرگن گه وره
بیوو، به حه قده سالی هاتبوو به رلین، بیوو کارمندی کۆمپانیای
سییمنس و به بیستویهک سالی په ریوووه ناو سوپاوه. له وه تهی
جهنگ کۆتایی هاتبوو، خۆی له سهر هه موو چه شنه کاریکی شیوا
ژیاندهبوو. له کاری ناو ترامواکهی، دلی به بهرگه فهرمیهکان و
جوولهکان و گۆرانی دیمه نهکان خۆشبوو و که یفی به رۆیشتنی ئه رز
دههات له ژیر پییه وه. ئه گهر نا حه زی لی نه بوو.

خیزان و که سوکاری نه بوو. ته مه نی سی و شهش سال بوو. هه موو
ئو شتانهی وا ده گێرانه وه، وهک ئه وهی هی خۆی نه بن، به لکو هی
ژیانی که سیکی تر، که ئه م باش نه یناسیت و هیچ په یوه ندیه کی
له گه لیدا نه بیته. ئو شتانهی من ده مویست به وردی بیانزانه،
به گشتی له یاده مابوون و تیش نه ده گه یشت، که من بۆچی ئه وها
سه رنجم ددها به وهی، ئاخۆ دایک و باوکی چیان لی به سهر هاتوو،
خوشک و برای هه یه یان نا، له به رلین چۆن ژیاوه و له سوپادا
چی کردوو.

((ئو هه موو شتهی تۆ ده ته ویته بیزانیت، کورپژگه!))

بۆ مه سه لهی دوا رۆژیش هه مان شیوه بوو. بیگومان بۆ هاوسه رگیری
و خیزان پیلان گێریم نه ده کرد، به لام له په یوه ندی جوولیهت سوپێلدا
بۆ مه دام دی غینال پتر به ژداریم ده کرد، وهک له په یوه ندیه که یدا

بۆ ماتىلدا دىئ لامۇل. لە كۆتايىدا زياتر حەزم دەكرد فىلىكس كپۇل لە ئامىزى دايكەكەدا وەك لە ئامىزى كچەكەدا بىينمەوہ. خوشكەكەم، كە جىرمانىكى دەخوئند، لەسەر نان خواردن باسى لەو ناكۆكيە كرد، كە ئاخۆ ئاغاي گۆتە و خانم شتاین پەيوەندىيەكى خۆشەويستيان ھەبووہ و منيش بۆ مايەى سەرسامى خىزانەكەم بە فشاروہ بەرگريم لئ دەكرد.

دەمھىنايە پيش چاوم، كە ئاخۆ دەشيا پەيوەندىيەكەمان پاش پىنج سال يان دە سال چۆن بىت. لە ھانام پرسى، كە ئاخۆ ئەو چۆن دەيخاتە پيش چاوى. ئەو لە توانايدا نەبوو، بىر لە ئىستەر (جەژنى ھەستانەوہى عيساى مەسيح سئ رۇژ پاش لە خاچ دانى) بكاتەوہ، كە من بۆ ئەو كات دەمويست لە ماوہى پشودا گەشتىكى لەگەل بكام. دەمانتوانى وەك دايك و كورپىكەوہ ژوورىك بگرين و تەواوى شەو پىكەوہ بەسەر بەرين.

شتىكى سەيرە، كە بىرۆكە و پيشنيارەكەم پى عەيب نەبووہ. ئەگەر لە گەشتىكدا بايە لەگەل دايكەدا، ئەوا بۆ ژوورى تايبەتى خۆم دەكوشام. ھاودەمى كردنم لەلايەن دايكەوہ بۆ لاي پزىشك يان كپىنى قاپوتىكى نوئ يان ھاتنى بەدوامدا پاش گەپانەوہم لە گەشتىك، بەھاوتاي تەمەنم نەدەھاتە پيش چاو. كە لەگەلى دەردەكەوتم و تووشمان بە تووشى ئاوہلى خوئندنگاي منەوہ دەبوو، دەترسام بە بوودەلە و دايك ھۆگر لەقەلەم بدرىم. بەلام پيشاندانى خۆم لەگەل ھانادا، گەرچى دەسال لە دايك گەنجتر بوو، بەلام بەدايكم دەشيا. بۆ من ھىچ قەيدى نەبوو. تەنانەت ھەستم بەسەر بەرزيش دەكرد. كە ئەمرۆ ئافرەتتىكى سى و شەش سال دەبىنم، پىم گەنجە، بەلام، كە تەماشاي كورپىكى پانزە سالان دەكەم، مندالىك دەبىنم. سەرم لەوہ سوپماوہ، كە ھانا چەندى

دلنایایی دابوومی. سهرکه وتوویم له خویندنگا مامۆستاکانی لی
 به ئاگا هیئام و حورمه تیان له به رانبهرم بۆ مسۆگهر کردم، ئه و
 کچانه ی تووشیان ده بووم، ههستیان پی ده کرد و پێیان خوش بوو،
 که لیئان ناترسم. له ناو جهسته ی خۆمدا ههستم به ئاسوده یی
 ده کرد. ئه و یاده وه ریه ی، که یه که م بینینی له گه ل هانادا به پرونی
 و وردی راگرتوه، وا ده کات، ههفته کانی بهینی ئاخافتنه که مان و
 کۆتایی سال تیکه ل به یه کدی بین. یه کیک له هۆیه کان ئه و رپتمه یه،
 که یه کترمان له سه ری ده بینی و له سه ری یه کدی بینینه کانمان ره وتی
 خۆیان وه رده گرت. هۆیه کی تر ئه وه یه، که من تا ئه و کات هه رگیز
 پۆژی ئه وها پریم به خۆمه وه نه دیوو، هه رگیز ژیانم ئه وها چر و
 خیرا نه ببوو. که کاری ئه و چهند ههفته یه م دیته وه یاد، وا ههست
 ده که م، دابیتم به سه ر میزی نووسینه که مدا و له سه ری مابیتمه وه،
 هه تا گه یشتنه وه به و وانانه ی له ماوه ی زهردویییه که مدا له قیسم
 چوو بوون، هه موو وشه نوویه کانم ره وان کردبیت، هه موو تیکسته کانم
 خویندبیته وه، هه موو هاوکیشه ماتیماتیکیه کانم به ئه نجام گه یاندبن
 و هه موو په یوه ندییه کیمیا ییه کانم به یه ک گه یاندبن. کۆماری قایمار
 (ئه لمانیا 1933-1919) و پایشی سیه م (1945-1933)
 ئه لمانیای نازی) م له سه ر جیی نه خووشی خویندبوونه وه.
 هه روه ها بینینه کانیش له یاده وه ریمدا وه ک تاچه بینینیکی دور و
 دریز وان. له پاش ئاخافتنه که مانه وه هه میشه دوانیوه پۆیان بوو؛
 ئه گه ر ده وامی درهنگ دهستی پیبکر دایه، له سی وه بۆ پینچ، ئه گه ر
 نا کاتر میز پینچ و نیو. حه وت نانی ئیواران ده خورا، سه ره تا هانا
 هانی ده دام، له کاتی خۆیدا بگه مه وه مالن. به لام پاش ساتیک به
 سه عات و نیوه که وه نه وه ستام و بۆئه وه ی نانی ئیواره له پروگرامدا
 بکوژینمه وه، که وتمه هۆنینه وه ی بریبیانوو.

خویندنه وه که هۆکاری ئه و مه سه له یه بوو. پۆژی پاش ئاخافتنه که مان هانا ده بویست بزانیته، له خویندنگا چی فیڕ ده بم. من هۆمه رس ئیپن، وته کانی سیسیرو و حیکایه ته کانی هیمنگوا ی سه باره ت به پیره میڤد و جهنگه کانی له گه ل ماسی و زه ریادام بۆ یاس کرد. ده یوست ببیستته، زمانی یۆنانی و لاتینی چون دینه به رگویی و منیش شتیکم له داستانی ئۆدیسه و وته کانی دژی کاتیلینا بۆ خوینده وه .

((ئه لمانیش فیڕ ده بیت ؟))

((مه به ست له چیه ؟))

((ته نها زمانی غه رب فیڕ ده بیت، یان له زمانی خو شماندا شت بۆ

فیروون هیه ؟))

((تیگست ده خوینینه وه .))

ئه و کاته ی من نه خو ش بووم، پۆله که مان ((ئیمیلیا گالۆتی)) و ((کابالو خو شه ویستی)) یان خویند بۆ وه به م زوانه تا قی کردنه وه یه کی له سه ر ده کرا. ئیدی پیویست بوو من هه ردووکیان بخوینمه وه و له پاش جیبه جیکردنی هه موو کاره کانی دیم ده مخویندنه وه . پاشان درهنگ ده بوو و ماندو ده بووم و ئه وه ی ده مخویندنه وه سه بی له یادم نه ده ما و ده بایه جاریکی دی بیخوینمه وه .

((بۆم بخوینه ره وه !))

((خو ت بیخوینه وه، بۆت ده هینم .))

((خو تۆ ده نگیکی هیند خو شت هیه، کورپژگه، پتر هه زم لییه

گویی بۆ تۆ بگرم، وهک له وه ی خو م بیخوینمه وه .))

((بلیم چی، نازانم .))

به لام پۆژی داها توو، که هاتم و ویستم ماچی بکه م، خو ی لی دابیریم .

((سەرەتا دەبیت بۆم بخوینیتەوه))

بەپراستی بوو. دەبايە، بەرلەوہی بمباتە ژێر دوش و جیگاوه، بەدریژایی نیو کاتزمر ئیمیلیا گالۆتی بۆ بخوینمەوه. ئیستە منیش بە دووشکردن خۆشحال بووم؛ ئەو ھەوہسە ی پۆہی ھاتیووم، بەھۆی خویندەنەوہکەوہ نەما بوو. خویندەنەوہی شانۆ نامە یەکی ئەوہا، بەجۆریک، کە ئەکتەرە جیاواز جیاوازەکان تا رادە یەک بناسرینەوہ و زیندوو بن، تەریکیزی دەویت. لەژێر دووشدا ھەوہس ھەستایەوہ. خویندەنەوہ، دووش، خۆشەویستی کردن و کەمیک پالکەوتن بە تەنیشت یەکەوہ - ئەوہ بووہ دابوونەریتی بینینەکانمان.

ئەو گوئیگریکی بە سەرنج بوو. پیکەنینەکانی، مرقەکانی بۆ نیشاناندانی قیژ، ھاوارە پيسواکەر یاخود پەسند کەرەکانی گومانیان تیادا نەدەھیشتەوہ، کە ئەو بەتەوسەوہ لەگەڵ پەوتی بابەتەکاندا دەپۆشت و ئیمیلیا و لویشی بەھەمان شیوہ بە دوو چەتیوی گەوج دەزانی. ئەو بیسەبریہی، کە ھەندێ جار پێیەوہ تکای تیا دەکردم، زیاتر بخوینمەوہ، لەو ھیوایەوہ دەھات، دوا جار ئەو گەوجیتیہ بە خامۆشی ببینیت.

((جا وەرە شیت مەبە!))

ھەندێ جار بۆ خۆم تینم بۆ دەھات زیاتر بخوینمەوہ. کە پۆژ درێژ بوون، زیاترم دەخویندەوہ، تاکو لە کاتی پۆژئاوا بووندا لە گەلیدا لە سەر جێ بم. کە لە سەر جەستەم خەوی لێدەکەوت و مشاری ھەوشەکە بێدەنگ دەبوو و پێشۆلە دەخویند و لە پەنگی شتەکانی مەتبخەکە تەنھا پەنگی پەسası کال و توخ دەمانەوہ، من بەختەوہریکی بیگەرد دەبووم.

یه که م پوژی پشووی ئیسته، کاتزمیر چوار هه ستام. هانا دهوامی زووی هه بوو. کاتزمیر چوار و چارهک به پاسکیل ده پویشته ویستگه که و چوار و نیو به ترامواکه به ره و شفیتسینگن. ئه وای پیگوتبووم، ترامواکه له سهره ی پویشتندا، به گشتی به تال بوو. سهره تا له سهره ی گه رانه ودا پر ده بوو.

له دووه م ویستگه دا من سوار بووم. فارغونی دووه م به تال بوو، له فارغونی یه که مدا، هانا لای شو فی ره که وه ستا بوو. دوو دل بووم، له فارغونی پیشه وه یان پشته وه سوار بم و پشته وه م هه لبارد. ئه وئ مژده ی ته نهایی تیادا بوو؛ له ئامیز گرتنیک، ماچیک. به لام هانا نه هات. له راستیدا ده بوو ئه و منی بینییت، که من له ویستگه که چاوه پیم کردوه و سهرکه وتووم، هه ره له بهر ئه وه ش ترامواکه وه ستا بوو. به لام ئه و لای شو فی ره که مایه وه، قسه و شوخی له گه لدا ده کرد، ده مبینی.

ترامواکه ویستگه له دوا ی ویستگه ی تی په راند. که س نه وه ستا بوو و چاوه پیی نه ده کرد. سهر شه قامه کان چۆل بوون. خو ره هیشتا هه لئه هاتبوو و به ژیر ئاسمانیکی سپیه وه، هه موو شتیک له ژیر سایه ی تیشکیکی سپی هه لگه رادا بوو؛ خانوو، ئوتومبیلی راگیراو، دره ختی تازه سه وز بوو و بنچک له کاتی خونچه ده رکردندا و چیاکان له دووره وه. ترامواکه هیواش ده پویشته؛ هه لبه ت له پلانی کاتی گه شته کانیدا حیسابی پویشتن و وه ستان کرا بوو و ئیسته ده بایه ماوه ی بهینی ویستگه کان دریزتر بکرین، چونکه کاتی

له وهستاندا سهرف نه ده كرد. من له تراموا هیواش پړكړده كه دا به ند كرابووم. سهره تا دانیشتبووم، پاشان پړویشتمه سهر سه كوی پیشه وهی فارغونه كه وهولم دا نیگام له سهر هانا بچه سپینم؛ ده بوو له پشتیه وه ههست به نیگام بكات. پاش ساتیک به شیوازیکی وړك گرانه لیې پوانیم، ئیدی له گه ل شو فییره كه دا كه وته وه قسه كردن. گه شته كه به رده وام بوو. له پشت ((ئیپلهايم)) هوه هیله ئاسنینه كان به ناو شه قامه كاندا نه ده هاتن، به لكو گوازابوونه وه قه راخ جاده هی کی تیکه له كراو. ترامواكه خیراتر ده پړوی، به پړیمکی جیگیری شه قه وه هزه ی شه مه نده فه ریک. من ده مزانی ئه وړیگه یه به چنه د پړیگه کی تر دا ده چووه سهر ((شفیتسینگن)) به لام من ههستم به په راویز بووی خوم ده كرد، ههستم به ده ركراوی خوم ده كرد له دنیای ئاسایی، دنیایه ك، كه مړوځه كان تیادا ده ژین و كارده كهن و خو شه ویستی ده كهن. وهك ئه وهی نه فره تی پړیگه کی ناكو تا و بی ئاكام له فارغونیکی به تالدا لیكرا بیټ. پاشان ویسگه یه ك، كوخته یه کی چاوه پوان كردنم له ده شتیکی فراواندا بینی. ئه و گوریسه م پاكیشا، كه جابیه كان له پړیه وه ئیشاره ت به شو فییره كان ده دن، كه ده توانیت بوه ستیت یا خود لی خوریت. ترامواكه وهستا. نه هاناو نه شو فییره كه له دوا ی زهنگی ئیشاره ته كه ئاوپیان بو نه دامه وه. كاتیك دابه زیم، وام ههست ده كرد، به پیکه نینه وه له دوام بپوانن، به لام دلنیا نه بووم. پاشان ترامواكه ده رچوو، منیش له دوایم پوانی، هه تا سهره تا له ویدیو كه ندیکه وه و پاشان له پشت گردیکه وه ونبوو. من له به بینی جاده و تیکه له كه دا وهستا بووم، چوارده ورم کیلگه بوون، دره ختی میوه هات و له ولا تره وه شه تلگای ناو شووشه. هه واكه ی فینك بوو. دنیا پړ بوو له جریوهی بالنده. به سهر و چیاكانه وه ئاسمان به په رنگیکی مه یله و

په مه يی دهبړيقايه وه .

گه شتی ناو ترامواکه خه ویکي به د بېوو . نه گهر به زمی دواييم هیند
به پروونی له یاد نه بایه ، مه یلم لئ دهبوو ، به پراستی به خه ونیکي به د
له قه له می بده م .

وه ستانم له ویسگه که ، بیستنی بالنده کان و بینینی هه له اتنی
خوړ ، وهک به خه بهر هاتنه وه یه ک و ابوو . به لام مه رج نییه به خه بهر
هاتنه وه له خه ونیکي به د هه ستيکی بارسووکیت بداتی . ده کریت
نه و شته ترسناکانه ی ، که خه ویان پیوه ده بینیت ، به ته واوی بکات
به حه قیقه ت ، له وانه یه ته نانه ت راستیه سامناکه کانیش ، که
له خه وندا به سهرت دین . من به ره و ماله وه به پری که وتم ، فرمیسمک
هه لده وه راندن و سهره تا کاتیک گه یستمه (نییلهایم)) توانیم ده ست
له گریان هه لگرم .

پری ماله وه م به پی بری . جه ند جاریک له خوړا هه ولم دا بکه ومه
هه له داوان . که نیوه ی ریگا که م بری ، ترامواکه به ته نیشتمدا
تیپه ریپه وه .

پر بوو له سهرنشین و هانام تیادا نه بینی .
کاتزمیر دوانزه له سهر سه کوئی بهر پلیکانه کانی پیش نه پارتمانه که ی
به غه مگینی و ترس و توورپه ییه وه ، چاوه پری بووم .
(دیسان خوټ له خویندنگا ده دزیته وه ؟)

(پشووم هه یه . نه م به یانیه چی پرویدا بوو ؟)
نه و ده رگا که ی کرده وه و منیش بو ناو نه پارتمان و مه تبه خه که
دوا ی که وتم .

(ده بیټ نه م به یانیه چی پرویدا بیټ ؟)
(بوچی وات هه لسوکه وت ده کرد ، وهک نه وه ی من نه ناسیت ؟ من
ویستم ...)

((من وام هه لسوکهوت دهکرد، وهک ئه وهی تو نه ناسم؟))
 ئاوری دایه وه و به ساردی ته ماشای ده مووچاوی کردم.
 ((تو نه تو یست من بناسیت. سواری فارغۆنی دووه م ده بیت،
 له کاتی کدا ده بینیت، من له فارغۆنی یه که م دام.))
 ((له بهرچی من له یه که م پۆژی پشووم دا کاتژمیر چواری به یانی
 ده پۆم بۆ شقییتسینگن؟ ئی له بهرئه وهی ده مویست سه رسامت بکه م،
 چونکه وامزانی خو شحال ده بیت. پۆیستمه فارغۆنی دووه مه وه
 (...))
 ((چه ند مندالیکی گوناحی. کاتژمیر چوار و نیو هه ستاویت و
 سه ره رای ئه وهش له پشووه که شتدا.))
 من هه رگیز ئه وها لاقرتییانه نه مدیتبوو. سه ری پاوه شاندا.
 ((من چوزانم، تو له بهرچی بۆ شقییتسینگن ده پۆیت. من چوزانم،
 تو له بهرچی ناته ویت من بناسیت. ئه وه کیشهی تو یه نه ک هی من.
 زحمه ت نه بیت، ئیسته ده پۆیت؟))
 له توانامدا نییه وه سفی نیگه رانییه که م بکه م.
 ((هانا، ئه وه په وای نییه. تو ده ترانی، ده بوو بزانیته، که من ته نها
 له بهر خاتری تو سه رکه وتووم. ئیدی چۆن پیته وایه من نه مویستووه
 بتناسم؟ ئه گه ر من نه مویستبایه بتناسم، ئه و سه ر نه ده که وتم.))
 ((ئاه، لیم گه ری. من پیم گووتیت، ئه وهی ده یکه یته، کیشهی
 خو ته نه ک هی من.))
 به شیوازیک وه ستا بوو، میزی مه تبه خه که له به یمناندا بوو، نیگای،
 ده نگ و جووله کانی وهک ده ست دریزکه ری که هه لس و که وتیان
 له گه ل ده کردم و داوایان لی ده کردم برۆم.
 من له سه ر قه نه فه که دانیشتم. ئه و خراب په فتاری له گه ل کردبووم
 و منیش ویستبووم ئیفا دهی لی وه رگرم. به لام ئه سلنه نه متوانی

بوو دەستم بیگاتئ و لەبری ئەو ئەو پەلاماری دابووم. منیش
کهوتمه دوودلیهوه. لەدیدیکی لایهنگرانهوه نا، بەلکو بیلايه نانهوه،
ئایا دەبیت راستی کردبیت؟ دەکرا، دەبوو بەههله تیگەیشتبیت؟
ئایا من بریندارم کردبوو، بە بئ نیاز، بە پێچەوانەیی نیازم، بەلام بە
جۆریک لە جۆرهکان بریندارم کردبوو؟

((بەداخهوه، هانا. هیچ شتیکی سەری نەگرت. من نەمویست
نیگەرانت بکه، بەلام وا دیاره ...))

((وا دیاره؟ مەبەستت لەوهیه، وادیاره نیگەرانت کردووم؟ تۆ
ناتوانیت من نیگەرانت بکهیت، تۆ نا. لەگهڵ ئەوهشدا، ئەگەر بەئەرک
نەبیت نارۆیت؟ لە ئیش بووم و ئیستە دەمهوێت خۆم بشۆم، ئارامیم
دەوێت.))

بە شیوازیکی تینھینیانه تەماشای کردم. که من هەلنەستام، شانی
هەلتهکاندن، سورا، ئاوی بەردایهوه ناو بانێۆکه و خۆی داکنەند.
ئیستە هەستام و پۆیشتەم. وام زانی بۆ هەتاھەتایی دەپۆم. بەلام
پاش نیو کاتژمێر گەیشتمهوه پێش دەرکی ئەپارتمانەکه. ئەو بواری
ژووری دام و منیش هەموو شتیکم بەسەر خۆمدا هینا. که من
بیفکرانه، بیشعورانه، بیدلانه پەفتارم کردبوو. لەوه تئ دەگەیشتم،
که نیگەرانه، لەوه تئ دەگەیشتم، که نیگەرانت نییه، چونکه من
ناتوانم نیگەرانی بکه، که ئەو ئەوهنده هەبووه نەبویستوووه ئەو
پەفتارەم لئ قبوول بکات. لە کۆتاییدا بەختەوهر بووم، کاتیکی ئەو
دانی پیادا نا، که من بریندارم کردبوو.

کهوابئ ئیجگار ئاوها بیسۆز و نابهژدار نەبوو، وهکو پەفتاری
دەکرد.

((لیم دەبووریت؟))

سەری ئەریی لهقاند.

((خۆشت دەویم؟))

هەمدیس سەری لەقاند.

((هێشتا بانێۆکە پرە، وەرە با بتشۆم.))

دواتر لەخۆم دەپرسی، ئاخۆ ئاوی لە بانێۆکەدا هێشتبۆو، چونکە زانیبووی، کە من دەگەرێمەو. دەبوو خۆی داکەندی، چونکە زانیوویەتی ئەو لە مێشکم دەرناچیت و دەمھێنیتەو؟ ئایا دەبی، تەنھا ویستبیتی گەمەیهکی دەسەلات بەریتەو. دواي خۆشەویستی بە تەنیشت یەکەوہ پالکەوتبووین، بۆم باسکرد، کە بۆچی سواری فارغۆنی دووھەم ببووم و ئەویش تیزی پێوہ کردم.

((تەنانەت دەتەوێت لە تەرامواشدا لەگەڵمدا بکەیت؟ کورپێژگە،

کورپێژگە!))

وہک ئەوہ وابوو لەپاستیدا بۆنەي دەمەقالیەکەمان بێمانا بی. بەلام ئەنجامەکەي مانای ھەبوو. من تەنھا ئەو شەرەم نەدۆراندبوو. من پاش شەرپێکی کورت، کە ئەو ھەرەشەي ئەوہي کردبوو پەتم بکاتەوہ و خۆبیم لێ بپریتەوہ، خۆم بەدەستەوہ دابوو. لە ھەفتەکانی داھاتوودا، تەنانەت بۆ جارێک و بۆ ساتێکی کوررتیش بوو بی، نەجەنگیم. کە ھەرەشەي دەکرد، بێمەرج خۆم بە دەستەوہ دەدا. ھەموو شتیکم بەسەر خۆمدا دەھێنا. دانم بە ھەلەدا دەنا، کە نەمکردبوو، دانم بە نیازیکدا دەنا، کە ھەرگیز خاوەنی نەببووم. کاتیەک سارد و دلپەق دەبوو، لێ دەپارامەوہ، کە لەگەڵمدا چاک بی، کە لێم ببوریت، کە خۆشی بوویم. ھەندیک جار وام ھەست دەکرد، خۆشی لەژێر فشاری ساردی و دل پەقییەکەیدا دەنالینیت.

وہک ئەوہي تامەزرۆي گەرم و گورپی عوزرخواییەکان و بەرھەلستیەکان و سویندەکانم بوو بی. ھەندی جار وام بیر دەکردەوہ، کە تەنھا

هینده ههیه، دهیهوئیت بهسهرمدا زال بیئت. بهلام ئامها بوو بیئت یان
ئاوها، من بیچاره بووم.

نهمدهتوانی سهبارت بهوه قسهی لهگه‌لدا بکه‌م. قسه‌کردن له‌باره‌ی
دهمه‌قالیکانه‌وه، دهمه‌قالیی تری لی ده‌بووه. جاریک یاخود دوو
جار نامه‌ی دوور و دریزم بو نووسیوه، بهلام وه‌لامی نه‌بووه.
کاتیکیش له‌باره‌یه‌وه پرسیاریکم لی ده‌کرد، به‌پرسیاریک به‌رپه‌رچی
ده‌دامه‌وه:

((دیسان ده‌ست پی ده‌که‌یته‌وه؟))

یانزه

نه وهک من و هانا له پاش یه که م پوژی پشوی ئیسته ره وه به خته وهر نه بووین. به لام هه رگیز وهک ئه و پوژانه ی مانگی نیسان به خته وهر نه بووین. ئه و یه که مین شه په مان و ئه سلنه هه موو شه په کانمان، چنده پوآله تیش بووین - هه موو ئه و شتانه ی دهر وازه ی دابونه ریتی خویندنه وه و دوش و خوشه ویستی و پالکه وتنه که مانیان ده کرده وه، ئاسوده ی ده کردین. سه ره پای ئه وهش ئه و خوی به و تومه تبار کردنه ی، که گوایه من نه مویستوه بیناسم، به سته بووه. ئه گهر من بمویستبایه خومی له گه لدا نیشان بدهم، ئه و ئه و نه دیده توانی هیچ ناره زامه ندییه کی یاسای هه بیته.

((که وایی هه تۆ نه تده ویست له گه ل مندا بینریت.))

نه دیده ویست ئه وه ی پیگوتریت. به وشپوه یه له یه که م هه فته ی پاش ده سپیکی پشوی ئیسته ردا، به پاسکیل گه شتی کمان کرد، چوار پوژ له ((قیمپن))، ((ئامورباخ)) و ((میلتنبریگ)) ماینه وه. له یادم نه ماوه، چیم به دایک و باو کم گوتوه. که گه شته که له گه ل هاورپم ((ماتیاس)) دا ده که م؟ له گه ل گروپی کدا؟ سه ردانی ئاوه ل خویندکاریکی کۆنم ده که م؟ په نگه دایکم وهک هه میسه غه مبار بوو بیته، باو کیشم پای وا بوو بیته، پیویست ناکات خه می هه بیته. ئه دی ئه وکات من ئه و پوله م نه بریبوو، که که س لیپانه بینیبوو؟ ئه و ساتانه ی نه خوش ببوو، پاره ی پوژانه ی خۆم خه رج نه کردبوو. به لام ئه گهر پاره ی هاناشم بدایه، پاره که م به شی نه ده کرد. ئیدی ئه و پولانه م، که کۆم کردبوونه وه، له دووکانیکی پولی نیریک له

((كلّيسه‌ی پوچی پيروژن)) بو فروشتن پيشنيارم كردن. ئه‌وه تاقه دووكان بوو، كه له‌سه‌ر ده‌رگاكه‌ی ئاگاداری كرينی پوولی كوكراره‌ی، نيشان دابوو. فروشياره‌كه به‌سه‌ر ئه‌لبومه‌كاندا روپشت و نرخی شه‌ست مارکی دامی. منيش ئاماژه‌م بو دانه نایابه‌كه‌م كرد، پوولیکی ميسپری پیک بردرا و به‌ئهره‌میکه‌وه، كه له‌ته‌لوگه‌كه‌دا به‌چار سه‌د مارک قه‌بلینرا بوو. ئه‌و، شانی هه‌لته‌كاندن و گووتی، كه ئه‌گه‌ر من هینده هۆگریانم، په‌نگه‌ چاتر بیته‌ نه‌یانفروشم. ئایا ئه‌سه‌لن بۆم هه‌بوو بیانفروشم؟ دایک و باوکم بیانزانیبا چیان ده‌گووت؟

من هه‌ولمدا مامه‌له‌ بکه‌م. گووتم، كه پوولی ئه‌هره‌مه‌كه هیند بیبه‌هایه، ئه‌وا ده‌توانم گلی بده‌مه‌وه. ئه‌ویش گووتی، ده‌توانیت ته‌نها سی مارکم بداتی.

كه‌وابی پوولی ئه‌هره‌مه‌كه‌م هیند بیبه‌ها نییه؟ له‌كوته‌ییدا هه‌فتا مارکم به‌ده‌ست هینا. هه‌ستم به‌فریودراوی خۆم ده‌کرد، به‌لام گویم نه‌دایم.

ته‌نها به‌هۆی گه‌شته‌كه‌وه هه‌ستم نه‌ووروژابوو. بو مایه‌ی سه‌رسامی من هاناش به‌چهند روژیک به‌ر له‌گه‌شته‌كه‌ نا‌ئارام بوو. بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، چی له‌گه‌ل خۆی به‌هینیت و جانتا‌کانی سه‌ر كوشنی پشته‌وه‌ی پاسکیله‌كه‌ و كوڵه‌ پشته‌كه‌ی، كه‌ من بۆم په‌یدا كرده‌بون، كو‌ده‌کرده‌وه و هه‌لده‌وه‌شاندنه‌وه. كاتیك ویستم له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی ریگابانه‌كه‌ ئه‌و ریگایه‌ی نيشان بده‌م، كه‌ بیرم لی كرده‌بۆه، نه‌یویست هیچ بیستیته‌ و هیچ بیینیت.

((من ئیسته‌ ئیجگار وروژاوم. دلنیام به‌ په‌وانی ده‌یکه‌یت، كو‌پیزگه‌))

له‌پوژی دووشه‌ممه‌ی جه‌ژنی ئیسته‌ردا، به‌ریکه‌وتین. خۆره‌تاو بوو و

به دريژاي چوار پوژ هر خوره تاو بوو. به يانيان فينک بوو، به پوژ گهرم ده بوو، يو پاسکيل ليخوپرين زور گهرم نه بوو، به لام يو سهيران کردن گهرم بوو. دارستانه کان وهک فرشي سهوز وابوون، به په له و پوويه ري سهوزي زهردباو و سهوزي کال و سهوزي وهک شووشه ي بتل و سهوزي شينباو و په شباوه وه. له ناستي پووياري ((رايين)) دا، يه که مين دره ختي ميوه هاته کان گولييان درکردبوو. له دارستاني ((نودن)) گوله فورسيتياکان ده پشکوتن.

به گشتي ده مانتواني به تهنشت يه که وه ليخوپرين. پاشان چيمان ده بيني، پيشاني يه کمان ده دا: قه لا، ماسيگر، که شتي ناو پووياره که، خيمه، خيزان له مارشي مراويانه دا به رُوخي پووياره که وه، قه مه ري نه مه ريکايي سه ري به تال. کاتيک ناراسته و شه قاميکي ديمان ده گرت، ده بابه من پيشکه وم، نه و نه يده ويست گوي بداته ناراسته و جاده کان. نه گهر نا، کاتيک هاتووچو چر ده بوو، ده ميک نه و له پشتي منه وه ليي ده خوري و ده ميک من له پشتي نه وه وه.

عه زيبه کي شيني له به ردا بوو، که به شي خواره وي ته نوره فره حه که ي له باو ته وژمي خياري پويشته که دا ده شه کايه وه. ساتيکي خاياند، هه تا ئيدي چيتر ترسم نه ما، ته نوره که ي له ته لي پيچکه کان يا خود پيچکه داناوييه کان گير بييت و بکه وييت. پاش نه وه حه زم ده کرد، له پيشمه وه ليخوپيت و منيش ته ماشاي بکه م. چهند به خوشحالبييه وه خوم يو شه وه کاني گه شته که مان ناماده کردبوو. وام هينا بووه پيش چاوي خوم، خوشه ويستي بکه ين، خه ومان لي بکه وييت، به خه بهر بيين، هه مديس خوشه ويستي بکه ين، هه مديس خه ومان لي بکه ويته وه، هه مديس به خه بهر بيينه وه و به رده وام نه وها، شه و له دواي شه و، به لام ته نها له شه وي يه که مدا جاريک به خه بهر هاتم. پشتي تي کردبووم، به سه ري دا چه ميمه وه و

ماچم کرد، ئەو خۆی تلدايه سەر پشت و منى له ئاميز گرت .

((کورپيزگه ی من، کورپيزگه ی من))

پاشان له سەر جهسته ی خهوم ليکتهوت . شهوهکانی دی سهربووسەر خهوتين، ماندووی ليخوپين و خورهتاو و با بووين . بهيانيان خو شهويستيمان دهکرد .

هانا تهنى ههلبژاردنى ئاراسته و جادهکانی پى نه سپاردبووم . من هۆتيله کانم هه لدهبژارد، که شهومان تيا دا دهکردنهوه، له سەر کاغهزى ئوتيله کان خو مانم وهک دايک و کور تومار دهکرد، ئەو تهنه نا واژوی دهکرد و له سەر کارتى مینوی خواردنهکان، تهنه نا خواردنم بوخۆم هه لنه دهبژارد، به لکو بو ئەویش .

((من چه ز ده که م مشوورى هيچ شتيک نه خۆم))

تا که ده مه قالييمان له ئامورباخ بوو . من زوو به خه بهر هاتبووم، به ئەسپايى خۆم له بهر کردبوو و به دزه دزه له ژوره که ده رچوو بووم . ويستم نانی به يانی بهينمه سه رى و ته ماشا بکه م، ئاخۆ دوکانيکی کراوه ی گول ده دۆزمه وه و گوله باخيکم بو هانا ده ست که ويئت . پارچه کاغه زيکم له سەر مي زۆچکه ی تهنيشت سيسه مه که بو جي هيشته بوو .

((به يانيت باش! ده پۆم نانی به يانی ده هينم، هه ر ئيسته ده گه پيمه وه)) - يا خود شتيکی له و جو ره .

کاتيک گه پامه وه، ئەو له ناو ژوره که دا وه ستا بوو، نيوه ی جلهکانی له بهر بوون، له توورپهيدا ده له رزی، ده مووچاوی سپی هه لگه پرابوو .

((چۆن ده توانيت هه ر ئەوها برۆيت!))

من سينيه که م به نانی به يانی و گوله باخه که وه داناو ويستم له ئاميزی گرم .

((هانا ...))

((ده ستم لي مه ده))

پشتینیکی چەرمی باریکی بە دەستەووە بوو، کە لە عەزێهە کە ی بەست، هەنگاوێک کشایەووە و لە دەمووچامی پراکیشا. لیۆم هەلتەقی و تامی خوینم کرد. ئازاری نەهات، بەلام بە چەشنیکی سامناکانە تۆقی بووم. جاریکی دی گوژمی خواردەووە.

بەلام جاریکی دی لیبی نەدام. قۆلی دابەزاندەووە خوارێ و قایشەکە ی فرییدا و کەوتە گریان. من هەرگیز نەمبینیبوو بگری. دەمووچاوی هەموو شکلیکی لە دەست دا؛ چاوی دەریۆقیو، دەمی داچەقیو، پیڵوێکانی پاش یەکەمین فرمیسکەکان هەلاوساو، پەلە ی سور لەسەر گۆنا و ملی. دەنگی کرخن کرخن لە سینە یەووە دەهاتنە دەر، لەو هاوارە بیدەنگە ی دەچوون، کە لە کاتی خۆشە ویستیماندا دەیکرد. لەویادا وەستا بوو، بەناو فرمیسکەکانیدا تەماشای دەکردم.

دەبوا یە من لە ئامیژی بگرم، بەلام نەمتوانی. نەمدەزانی چی بکەم. لای ئیمە، لە مالن، کەس ئاوا نەدەگریا. کەس دەستی نەدەووە شاند، جا نەخوازە بە قایشی چەرم. لای ئیمە قسە دەکرا، بەلام من چیم پئی بگوتایە؟

ئەو دوو هەنگاو بەرە و پرووم هات، خۆی فرییدا یە سەر سینگم، بەمست کەوتە لیدانم، خۆی تیۆه ئالاندم. ئیستە دەمتوانی بیگرم. شانی رادەتەکاندن، نیوچاوانی دەکیشا بە سینگمدا. پاشان هەناسە یەکی قۆلی هەلکیشا و لە ئامیزم هەلخزی.

((نانی بە یانی بخوین؟))

خۆی لە من ئازاد کرد.

((ئە ی خودایە، کورپیژگە، پروخسارت چۆنە؟))

خاویلیەکی بچووی تەپری هینا و دەم و چەناگە ی پاک کردمەووە.

((کراسە کەشت سەرتاپا خوینە.))

کراسەکە ی لئ داکەندم، پاشان پانتۆلە کەم و پاشان خۆشی داکەند

و خوشه‌ویستیمان کرد.

((به‌راستی چی پرویدا بوو؟ بۆچی هیئنده توورپه بوویت؟))
به‌ته‌نیشت یه‌که‌وه پالکه‌وتبووین، هیئند خوشبه‌خت و ئاسوده،
به‌جۆرئیک، که وامزانی ئیسته هه‌موو شتیک پاک ده‌بیته‌وه .
((چی پرووی دابوو، چی پرووی دابوو — هه‌میشه چه‌ند گه‌وجانه
ده‌پرسیت. تۆ ناتوانیت هه‌ر ئه‌وها برۆیت.))
((به‌لام خۆ من پارچه‌کاغه‌زئیکم بۆ ...))
((پارچه‌کاغه‌ز؟))

من دانیشتم. له‌و جییه‌ی پارچه‌کاغه‌زه‌که‌م له‌سه‌ر میژۆچکه‌که‌ دانابوو،
کاغه‌زه‌که‌ نه‌مابوو. هه‌ستامه‌ سه‌ر پئی، ته‌نیشت و ژیر میژۆچکه‌که‌،
ژیر سیسه‌مه‌که‌ و سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ گه‌رام و نه‌مدۆزیه‌وه .
((له‌وه‌ تیناگه‌م. من کاغه‌زئیکم بۆ نووسیوویت، که نانی به‌یانی
ده‌هیتم و هه‌ر ئیسته‌ ده‌گه‌ریمه‌وه.))
((واتکرد؟ من کاغه‌ز نابینم.))
((باوه‌رم پئی ناکه‌یت؟))

((چه‌ز ده‌که‌م باوه‌رت پئی بکه‌م، به‌لام من کاغه‌ز نابینم.))
چیتر ده‌مه‌قالیمان نه‌کرد. ئایا بایه‌ک هاتبوو، کاغه‌زه‌که‌ی بردبووه
جییه‌ک یان هیچ کوئیه‌ک؟ هۆی هه‌موو شته‌کان لیکتینه‌گه‌یشتن
ببوو، توورپه‌ی ئه‌و، لیوی هه‌لته‌قیوی من، ده‌مووچاوی ناسۆری
ئه‌و، ده‌سته‌پاچه‌ی خۆم؟
ده‌بایه‌ زیاتر له‌دوای پارچه‌کاغه‌زه‌که‌ بگه‌ریم، له‌دوای هۆکاری
توورپه‌ی هانا، له‌دوای هۆکاری ده‌سته‌پاچه‌ی خۆم؟
((شتیکم بۆ بخوینه‌وه، کورپیزگه‌.))

خۆی پیوه‌ لکاندم، منیش ((بیکه‌لک)) ی ((ئایه‌خن دۆرفس)) م
هه‌لگرت و له‌و جییه‌وه به‌رده‌وام بووم، که جاری پێشوو ده‌ستم

لئ هه لگرتبوو. ((بیکه لک)) ئاسان به دهنگه وه ده خوینرایه وه. ئاسانتر له ((ئیمیلیا گالوتی)) و ((که بالآو خوشه ویستی)). هانا دووباره به به شدارییه کی مهفتونه وه له گه لیدا ده هات. حه زى له و شیعرا نه ده کرد، که به ناو کتیبه که دا دابه ش ببوون. حه زى له بهرگ پۆشیه کان، لئ تیکچونه کان، تئوه گلانه کان و بیزار کارییه کان ده کرد، که پال هوانه که له ئیتالیا دوو چاریان ده بۆوه. هه مانکات ئه وه ی لئ ده گرت، که بیکه لکه، هیچ ناکات، هیچ نازانیت و نایه ویت هیچ بزانییت. ته واو و روزابوو و به سه عات له دواى ئه وه ی دهستم له خویندنه وه هه لده گرت، دهیتوانی به پرسیاره وه لیم بیته پیش:

((فه رمانبه رى گومرگ - ئه وه پیشه یه کی باش بووه ؟))

سه ر له نوێ گێرانه وه ی شه په که مان هیند به وردی هات، بۆ جوړیک، که ده مه ویت باس له خوش به ختییه که شمان بکه م. شه په که په یوه ندییه که ی نیوانمانی چر تر کرد. من به گریانه وه بینیبووم، هانا، ئه و هانایه ی ده گریا، لیم له و هانایه نیزیک تر بوو، که به هیژ بوو و هیچی تر. ئه و که وته نیشاندانی دیویکی نه رمونیان، که من پیشتر هه رگیز پئی ئاشنا نه ببووم. هه میشه هه تا چاک بۆوه، ته ماشای لیوه هه لته قیوه که می ده کرد و به ناسکی دهستی تئوه ده دا.

به چه شنیکى دى خوشه ویستیمان ده کرد. من له میژ بوو خۆم دابوو دهست به پڕۆه بردن و خاوه ندرایتی ئه وه وه. ئیدی منیش فیرووم خاوه ندرایتی له سه ر ئه و بکه م. له گه شته که دا و له دواى گه شته که وه چیتر ته نها خاوه ندرایتیمان له سه ر یه ک نه ده کرد.

شیعریکم هه یه، که ئه و کات نووسیومه. وه ک شیعریک هیچ به هایه کی نییه. ئه و کات من شیئی ((ریلکه)) و ((بین)) بووم و ده بینم، به جاریک ویستومه چا و له هه ردووکیان بکه م. به لام له لایه کی تره وه

ئەوەش دەبىنم، كە ئەوكات من و ھانا چەند لىك نىزىك بووين.
ئەمە شىعرەكەيە:

كە خۇمان دەكەينەوہ
تۆ خۆت بۆ من و منىش خۆم بۆ تۆ
كە غەرق دەبىن
لە مندا تۆ و منىش لە تۆدا
كە دەتويىنەوہ
تۆ لە مندا و لە تۆشدا من
ئەوا
من منم و
تۆش تۆيت

دوانزه

له کاتیکدا ئه و درۆيانه م له ياد نييه، که بۆ گه شته که ی گه ل هانا پيشکهش به دايک و باوکم کردوون، ئه و باجه م له ياده، که ده بایه بیده م، تاکو بتوانم له دواهه مين ههفته ی پشودا به ته نها له ماله وه بمینمه وه . له بیرم نييه، دايک و باوکم، خوشک و برا گه وره که م، گه شتيان بۆ کوئ کرد. کيشه که خوشکه بچکوله که م بوو. ئه و ده بوو لای خيزانی هاوړپيه کی بمینيته وه، به لام ئه گه ر من له ماله وه بمایه تمه وه، ئه و ئه ویش ده ويست له ماله وه بمینيته وه. دايک و باوکيشم شتی وایان نه ده ويست، ئیدی ده بایه منیش برۆمه لای خيزانی هاوړپيه کم.

کاتیک له رابردو دهرپوانم، به لامه وه شتيکی به رچاوه، که دايک و باوکم ئاماده بوون منی پانزه سال بۆ ماوه ی ههفته يه که به ته نها له ماله وه جيبهيلن. ئایا هه شتيان به و سه ربه خوييه م کردبوو، که به هوی هاناوه له مندا ته شه نه ی کردبوو؟ يا خود ئه وه يان تو مار کردبوو، که من سه ره پای ئه و مانگانه ی نه خو شيم، کلاسه که م برپيو و له وه شه وه گه يشنبونه ئه و ئه نجامه ی، که من پتر له وه ی هه تا ئیستا بو ارم دابوو لیم چاوه پروان بکريت، به به رپرسيار تر و جيی متمانه ی زياتر بووم؟

له ياديشم نه ماوه، له سه ر ئه و هه موو کاتانه ی ئه وسا لای هانا به سه رم ده بردن، لپرسينه وه م له گه لدا کرابیت. ديار بوو دايک و باوکم باوه رپيان پيم بوو، که منی سه ر له نوئ ته ندروست، ده مه ویت کاتيکی زور له گه ل هاوړپيکانمدا به سه ره برم و له گه ل ئه واندای سه عی بکه م. له سه ر و ئه وه شه وه چوار مندال پوره يه که، که دايک و باوک ناتوانن

پووی سهرنجییان لهههموان بیټ، بهلکو دهتوانن سهرنجیان بڅه نه سهر ئهوهی، که لهو ئان و ساته دا کیشهی زۆر دروست دهکات. من کهم کیشهم بۆ دروست نه کردبوون؛ دایک و باوکم بارسووک بوون، که ته ندروست بووم و پۆله کهشم بری بوو.

که له خوشکه بچکۆله کهم پرسی، ئاخۆ چی دهویت تاکو بپرواته لای هاوړیکه ی، له کاتی کدا من له ماله وه بمینمه وه، داوای جینس (کابو) ی کرد - ئه وسا پیمان دهگوت ((بلوجینس)) - له گه ل ((نیکه)) یه کدا، بلوزیکه پوو قه یفه یی. من ناهه قیم نه دهگرت. ئه وکات جینس هیشتا شتیکی تابیته بوو و سهره پای ئه وهش پرگار بوونیک بوو له چاکه ت و پانتۆلی (چقله ماسی ئاسا) و عهزی به گولی گه وره نه خشیئراو. چۆن ده بوو من شته کانی مامم له بهر بکه م، ئاوه اش خۆشکه کهم ده بوو شته کۆنه کانی خوشکه گه وره کهم له بهر بکات. به لام من پاره م پئ نه بوو.

((که وایی بیانده!))

خوشکه بچکۆله کهم له گه ل ئه و قسه یه دا نیگایه کی زۆر لاساری پیوه بوو. کاره که به جوړیکه سهر ئاسان بوو. چه ند کابویه کی جیاواز جیاوازم تاقیکرند وه، هیندیکم به که مری ئه ویش له گه ل خۆم بردبووه ناو کابینه ی خۆ گۆرپینه که وه و یه کیکم له ژیر پانتۆله قوماشه که وه له سهر ورگم گیر کرد و له دوکانه که هاتمه ده ری. نیکیه کهم له مارکیتیکدا دزی. له پوژیکدا من و خوشکه کهم له به شی مۆدیلیکه وه بۆ به شی مۆدیلیکه تر، هه تا نیکیه کی گونجاومان دۆزیه وه ده رپویشتین. پوژی داهاتوو به ههنگاوی خیراو دلنیا به ناو ئه و به شه دا رپویشتم، دهستم دایه بلوزه که، له ژیر چاکه ته که مدا شاردمه وه و ده رپه ریمه وه. له پوژی دوایدا پوښیکه خه وی ئاوریشمیم بۆ هانا دزی، چاودیژی مارکیتکه بینیمی و منیش پامکرد، وهک ئه وه ی مه سه له مردن و

ژیان بیت و به ئاسته م و تهنگه تاوی دهر باز بووم . چه ندین سال پیم نه نایه وه ئه و مارکیته وه .

له کاتی شه وه جووت به جووتیه کانی گه شته که مانه وه، هه موو شه ویک تامه زرویی بووم، به ته نیشتمه وه ههستی پیبکه م، خومی لی هه لخرینم، ورگم به سمتیه وه و سنگم به پشتیه وه و دهستم بخه مه سهر مه مکی، که شه وان به خه بهر دههاتم به قول و دهستم بوی بگه ریم، بیدوزمه وه، قاجیکم بخه مه سهر قاجی و ده موو چاوم به شانیه وه بنوسیتم .

ههفته یه که به ته نها له ماله وه، ههوت شه و بوو له گه ل هانادا بووم . ئیواره یک داوه تم بو کرد و خوم چیشتم بو لینا . کاتی که من داوه مین دهستم له خوارده که وهرده دا، ئه و له مه تبه خه که دا وهستا بوو . کاتی که خوادنم تی کرد، له ناو دهرگای کراوه ی نیوان ژووری میوان و مه تبه خدا وهستا . که له پیش میزه باز نه ییه که دا دانیشتم، له و جییه ی، که عاده تن باوکم لی داد نه نیشتم، چاوی گپرا .

نیگای به سهر هه موو شتی که دا خشانده، ئه ساسه (بیده رمایه ریه کان))، بالی خانوه که، کاتر میزه ئه رزییه کونه که، وینه کان، ره فه پر کتیه کان، قاپ و قاجاخ و که وچک و چه تالی سهر میزه که .

که به ته نها جیم هیشتم، تا کو دهگی سیه می ژمه که (شیرینی) ئاماده بکه م، له پیش میزه که نه ما بوو . له م ژوور بو ئه و ژوور پویشتبوو و له ژووری کارکردنی باوکمدا گیرسابوو . منیش به ئه سپایی شانمدا به کول که ی دهرگا که وه و ته ماشاییم کرد . وه ک ئه وه ی تیکستی که بخوینیته وه، نیگای به سهر ره فه کاندای گپرا، که دیواره کانیا ن پر کرد بووه . پاشان پویشتمه پیش ره فه یه که، له ئاستی سنگیدا په نجه ی دوشاومژه ی به هیمنی به سهر پشتی کتیه کاندای هینا، پویشتمه پیش ره فه ی داهاتوو، به رده وام په نجه ی به سهر دا

دهخشاندن، پشته کتیب به پشته کتیب، هممو ژووره که ی ته ی کرد .
به ته نیشته په نجره که وه وهستا، له ناو تاریکاییه که دا له وینه دانه وه ی
کتیبه کان و وینه ی ئاوینه یی خوی، پروانی .

ئه وهش یه کیکه له و وینانه ی هانا، که بوم ماونه ته وه . تو مارم
کردووه، ده توانم وینه که ی بخرمه سهر دیواری سینه مایی ناخه کیم
و لئی پروانم، به جوړیکی نه گوړاو و ده ستکاری نه کراو . هه ندیک جار
بو ماوه یه کی دریز بیر لئ ناکه مه وه، به لام هه میشه ده گه ریته وه
ناو هوشم، پاشان ده شیت پیویست بکات، وینه کانی له جاریک زیاتر
بخرمه سهر دیواری سینه مایی ناخه کیم و لییان پروانم . یه کیکیان
هانایه له مه تبه خه که دا گوره وی له پی ده کات . یه کیکی تریان هانایه
له پیش بانیکه دا وه ستاوه و به بالی کراوه وه خا ولیه که ی راگرتووه .
دانه یه کی تریان هانایه پاسکیل لیده خوورپیت و ته نووره که ی
ده شه کیته وه . پاشان ئه و وینه یه ی هانا له ژووری کارکردنی باوکمدا .
عه زیه کی هیل هیلاوی شین و سپی له بهردایه . له و عه زیه دا گه نج
ده نوینیت . په نجه به سهر کتیبه کانداه خشینیت و پاشان ته ماشای
په نجره که ده کات . نیسته پرووی له من ده کات، هینده خیرا، که
به شی خواره وه ی عه زیه که ی بو له حزه یه کی کورت به ده وری قاجیدا
گووژم بخوا و پاشان دووباره شوپ بیته وه . نیگای ماندووه .

((باوکت ئه م کتیبانه ی خویندونه ته وه یا خود نووسیونی؟))

((به دوو کتیبی باوکم ده زانی، گه پام و هه ردوویانم دوزینه وه و
پیشانم دا))

((ناته ویت که میکیانم بو لئ بخوینییه وه، کوپریژگه؟))

((من ...))

حزم نه ده کرد، به لام له لایه کی تره وه، حه زیشم نه ده کرد داواکه ی
رته بکه مه وه . کتیبیکیانم هه لگرت و که میکم بو لئ خوینده وه،

به شیک سهارهت به ئانالیتیک و دیالکتیک، که من و ئه و به هه مان
ئه ندازه لیبی تی نه گه یشتین.

((ئه وهنده به سه ؟))

به جوړیک ته ماشای کردم، وهک ئه وهی هه مووی تی گه یشتیبیت
یا خود ئه وه گرنگ نه بیت، چی تی ده گه یت و چی تی نا گه یت.

((تۆش پوژیک له پوژان کتیبی له و جوړه ده نووسیت؟))

من سه رم پاره شانده .

((کتیبی جوړی تر ده نووسیت؟))

((نازانم.))

((شانۆ نامه ده نووسیت؟))

((نازانم، هانا.))

ئه ویش سه ری له قانده . پاشان شیرینه که مان خوارد و پویشینه
مالی ئه و. من پیم خو شبوو له سه ر جیگا که ی خو م له گه لیدا بخوم،
به لام ئه و نه یویست. له مالی مندا ههستی به شیواژیک له خو
داکو تینه ری ده کرد. به ده می نه یگوت، به لام له پیی ئه و شیوازه وه،
که له مه تبه خه که دا یان له ناو ده رگا که دا وهستا، له م ژوور بو
ئه و ژوور پویشت، کتیبه کانی باو کمی ته ی کرد و له گه ل مندا بو
نانخواردن دانیشته .

من عهزی خه وه که م پيشکه ش کرد. پهنگی باينجانی بوو، ئاسقی
سه ر شان هه کانی باریک بوون، شان و قولی تیادا به په لا بوون و هه تا
سه ر قوله پینی دریز بوو. ده بریقایه وه و ده بریسکایه وه. هانا خو شحال
بوو، پیده که نی و ده موچاوی ده دره وشایه وه. سه ر به ره روخوار
له خو ی پوانی، سوورپا، چه ند هه نگاویک سه ما ی کرد، له ئاوینه که دا
ته ماشای خو ی کرد و به رده وامی به سه ما کردن دا .
ئه وهش وینه یه که، که له هانا وه بو م جیما وه .

سیانزه

من سه‌ره‌تای سالی خویندنم هه‌میشه وه‌ک هیلیکی جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان دوو قوناغ ده‌بینی. برینی ناوه‌ندی بۆ دواناوه‌ندی، گۆرانکارییه‌کی تاییه‌تی جیاکه‌ره‌وه‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا. ئەو پۆله‌ی منی تیا‌دا بووم، هه‌لۆه‌شینه‌راو به‌سه‌ر سێ پۆلی تر‌دا دابه‌شکرا. زۆریک له قوتابییه‌کان قوناغی ناوه‌ندیان بۆ دواناوه‌ندی نه‌بر‌ی و به‌م جو‌ره له چوار پۆلی بچووک سێ پۆلی گه‌وره دروست کران.

ئەو خویندنگایه‌ی من لیم ده‌خویند، له‌میژ بوو ته‌نها کوپانی وه‌رگرتبوو. کاتی‌ک کچانیش وه‌رگیران، سه‌ره‌تا هیند که‌م بوون، که به‌یه‌کسانی به‌سه‌ر پۆله‌کاندا دابه‌ش نه‌کران، به‌لکو خرا‌نه سه‌ره‌تا یه‌ک، دواتر دوو و پاشان سێ پۆله‌وه، هه‌تا کاتی‌ک هات بریتی بوون له‌یه‌ک له‌سه‌ر سێ هه‌ر پۆلی‌ک له‌پۆله‌کان. له‌و سال‌ه‌دا هینده‌ی کچ لێ نه‌بوو، تا‌کو هیندی‌کیش به‌سه‌ر پۆله‌که‌ی مندا دابه‌ش بکری‌ن. ئیمه‌ چواره‌م پۆل بووین، پۆلی‌کی زاف له‌کوپان. له‌به‌ره‌وه‌ ئیمه‌ هه‌لۆه‌شینه‌راین و دابه‌ش کراین، نه‌ک یه‌کی‌ک له‌پۆله‌کانی تر.

سه‌ره‌تا له‌ده‌ستپێکی سالی نو‌یی خویندندا به‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان زانی. به‌پێوه‌به‌ری خویندنگا‌که بانگه‌یشتی ناو پۆلی‌کی کردین و پێی راگه‌یان‌دین، که دابه‌ش کراوین و چۆنیش دابه‌ش کراوین. پێکه‌وه له‌گه‌ل شه‌ش ئاوه‌ل خویندکارمدا به‌پاره‌وه چۆله‌کاندا بۆ ژووری پۆله‌ نو‌ییه‌که‌ پۆیشتم. ئەو جیگایانه‌مان به‌رکه‌وتن، که وه‌ک به‌رماوه مابوونه‌وه، من جیگایه‌کم له‌ریزی دووه‌مدا به‌رکه‌وت. کورسییه‌کان فه‌ردی بوون، به‌لام له‌سێ ستووندا دوو دوو به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه

داندرا بون. من له ستوونی ناوه پراستا داده نیشتم. به دسه
 چه موه ئاوه ل خویندکاریکی پوله کونه که م، ((پودولف بارگن))،
 دانیشتبوو، کورپکی کیش قورسی ئارام و یاریچییه کی پشت پی
 به ستراوی شه ترنج و هوکی، که له پوله کونه که مدا په یوه ندییه کی
 ئه وتوم له گه لیدا نه بوو، به لام هر زوو بووینه دوو هاوپی باش.
 به دسه پراسته موه، له و بهر بهینی کورسییه کانه وه، کچه کان
 دانیشتبون.

سوقی دراوسی من بوو. قژ قاوه یی، چاو قاوه یی، ئه سمه ریکی
 هاوینه، که مووی رهنگ زیپینی له سر قوله پروته کانی هه بوو. که
 دانیشتم و له چواردهوری خوم روانی، ئه و بزهی بۆ کردم. منیش
 بزم بۆ کرده وه. ههستیکی باشم هه بوو، به پوله نوییه که و کچه کان
 خوشحال بووم. له قوناغی ناوه ندیدا چاودییری هاوه له کانم کردبوو:
 کچ له پولیاندانایه یاخود نا، ئه وان لیان دترسان، خویان لی لا
 ددان، فشه و فالیان له بهر دهمیاندان ده کرد یاخود ده یانپه رستن.
 من کچانم دهناسی و دهمتوانی دۆستانه و هیمنیش بم. کچه کان
 حزیان به وه ده کرد. بیگومان له پوله نوییه که دا به ینم له گه لیاندان
 ده بوو و له پی ئه وه وه په و اجم لای کورپه کانیش ده بوو.

ئایا هه موو که س وایه؟ من به گنجی هه میشه هه ستم ئیجگار دلیا
 یاخود ئیجگار دوودل بوو. یان خوم ته و او بیتوانا و په پیوت و هیچ،
 دهاته پیش چاو، یاخود پیم وابوو، له هه موو شتیکیدا سه رکه وتووم
 و ده بیت له هه موو شتیکیدا سه رکه وتوو بم. هه ستم به دلیایی بکردبا،
 به سه رگه وره ترین گرفتدا زال ده بووم. به لام بچووکتین شکست
 به س بوو، بۆ ئه وه ی هیچیه که م به خوم به سه لمینم.

به ده ست هیئانه وه ی دلیایی، هه رگیز ده رئه نجامی سه رکه وتووی
 نه بوو؛ له پشت ئه و حه قیقه ته وه- ئه و حه قیقه ته ی، که من چاوپیی

چیم له تووانسته کانی خۆم ده کرد و ئه و حه قیقه ته ی، که من تامه زړوی په زامه ندی خه لکانی تر بووم هه موو سه رکه وتووییه که به شیوازیکی ئه فسوسانه به جیده ما. هه سترکردن به ئه فسوسی، یا خود شانازی بوون به سه رکه وتنه وه، به بارود و خمه وه په یوه ست بوو. سه ره رای نا کوکیه کانمان، له گه ل هانادا له چند هه فته یه که زیاتر به ینم باش بوو ئه گه رچی چه ندین جار په تی ده کردمه وه و چه ندین جار ده یشکاندم.

به و جوړه هاوین له پوله نویه که دا باش ده سته پی کرد.

هیشتا ژووری پوله که م له پیش چاوه؛ له پیشه وه به ده سته راستدا، ده رگا که بوو، تیلما سک و قولایی جله کان به دیواری ده سته راسته وه بوون، به ده سته چه پدا په نجه ره به په نجه ره وه بوون و پرویان ده چووه سه ر ((چیای پیروز))، که له پشووه کاندا له پیش په نجه ره کان ده وه ستاین، سه ر به ره و خوار، شه قام و پروبار و میرگه کانی پوخی ئه و بهر پروباره که مان ده بینی. ته خته ره ش، ستانندی وینه و نه خشه، کورسی ماموستا له ئاستی به رزی دوانگه یه کدا له پیشه وه بوون.

دیواره کان به بارستایی بالای مرؤف به بویاخی پوینی زهرد کرابوون، له سه ره وه بوئی سپی کرابوون و به سه قفه که وه سوره بیبیا یه کی بازنه یی شیری، هه لواسرابوو. ژووره که هیچ شتیکی ناپیویستی تیدا نه بوو، نه وینه، نه ئینجانیه ی پوهه ک، نه کورسی زیاده، نه که نتوری پر کتیب و ده فته ری فه راموشکراو، یا خود ده باشیری په نگا وره ننگ. که نیگام له ریگای لاده دا، به ناو په نجه ره که دا ده فریبه درئی، یا خود به دزیه وه پووی ده کرده دراوسی کچیک یان دراوسی کورپیک.

کاتی که سؤفی هه سته پی ده کرد، که من ته ماشای ده که م، پووی تیده کردم و بزهی بو ده کردم.

((بیرگ، که سؤفیا ناویکی یونانیه، هوکاریک نییه، له وانیه

یۆنانیدا له کچه دراوسیڤکهت بکۆلیتهوه . وهرگێره!))
 ئهوکات (ئۆدیسه))مان وهردهگێرا. من به ئهلمانی خویندبوومهوه،
 عاشقی بووم و ههتا ئهمرۆش ههر عاشقیم. که سههرهه دههات، تهنها
 چهند چرکهیهکم دهویست، ههتا دههاتمهوه سههر خۆم و دهکهوتمه
 وهرگێران. کاتیگ مامۆستا که له سههر سوڤی گالته جارێ پێ کردم
 و پۆله که له پیکه نین تهواو بوو، من بههۆی شتیکی ترهوه دهمم
 تهتهلهی کرد. ((ناوسیگا))، ئهوه نهمرهه، که بالاو جوانیه کهه
 هاوتای یهک بوون- که نیشکی و قۆل سپی- له گهڵ ئه ودا هانا یان
 سوڤیم بهینایه پیش چاوم؟
 دهبایه تهنها یهکیان بیته.

چواردە

كاتىك مەكىنەى فرۆكەكان لە كار دەكەون، كۆتايى فرين نىيە . فرۆكەكان وەك بەرد لە ئاسمانەو بەرنابنەو . بەناو ھەوادا دەخزىن، فرۆكە نەفەر ھەلگرە زەبەلاحەكان ھەتا سى چارەگە سەعات بەناو ھەوادا دەخزىن، ھەتا لەھەولى نىشتنەو ھەدا لەجىيەك بزر دەبن، گەشتيارەكان ھەست بە ھىچ ناكەن . فرين بە مەكىنەى لە كار كەوتوو ھەستىكى جياواز تر نادات وەك بە مەكىنەى بزواو ھە . ھىمن ترە ، بەلام تەنھا كەمىك ھىمن تر : لە مەكىنەكان دەنگ بەرز تر ھەوايە ، كە خۆى بەجەستەو بالى فرۆكەكەدا دەدات .

كاتىك دىت لە نىگايەكدا لە پەنجەرەكانەو پووبەرى زەوى و دەريا بەشيوازىكى مەترسیدارانە نىزىكن . يان فىلمىك ئىش دەكات و كارمەندە بەردەستىيەكانى ناو فرۆكەكە پەردە فینىسيەكانيان داداوتەو ھە . تەنانەت پەنگە گەشتيارەكان ئەو فرینەيان ، كە كەمىك ھىمن ترە ، زۆر لا پەحەت بىت .

ئەو ھاوینە ((خزەفرپى)) خۆشەويستى من و ھانا بوو . يان زۆر زىدە تر خۆشەويستى من بۆ ھانا ؛ سەبارەت بە خۆشەويستى ئەويش بۆ من ھىچ نازانم .

لەسەر دابونەرىتى خويندەو ھە ، دوش ، خۆشەويستى كردن و پالکەوتنەكانى خۆمان مابووین . ((جەنگ و ئاشتى)) م بۆ خويندەو ھە ، بە ھەموو پوونکردنەو ھەكانى ((تولستوى)) ھەو سەبارەت بە مێژوو ، پياوانى گەورە ، پوسيا ، خۆشەويستى و ھاوسەرىتى . دەبىت خويندەو ھەى ئەو كتيبە چل تا پەنجا كاتژمىرى خاياندەبىت .

دووباره هانا به ته وسه وه له گه ل په وتی کتیبه که دا ده پوښت. به لام جیاواز تر بوو وهک له پیشترا؛ بریار له سهردانه کانی خوی کشاند بوونه وه، ((ناتاشا)) و ((ئاندریچ)) و ((پیتری)) نه کرده به شیک له ژیاڼی خوی- وهک چوڼ له گه ل ((لویز)) و ((ئیمیلیا)) دا کردی- به لکو هم خوی پیی نایه دنیا ی ئه وانه وه، وهک چوڼ به سه رسامییه وه گه شتیکی دووردریژ ده که یت یان پیی ده نییته ناو کوشکیکه وه، که بوارت هیه برپوښته ناوی، که بو ت هیه تیايدا بمینیته وه، که له گه لیدا ئاشناش ده بیت، به لام بیته وهی حه زه ری ته واو له ده ست بده یت. نه وهی هه تا ئیستا بو م خویند بووه، خو م له وه و پیش ناسیوو من، به لام ((جهنگ و ئاشتی)) بو خو شم نوی بوو. گه شته دووردریژه که مان پیکه وه کرد.

نازناومان له یه کتری داده هیئا. نه و ده ستی به وه کرد، جیتر به ((کورپیژگه)) ناوم نه بات، به لکو به ئاوه لئاو و ناوی کورترکراوه ی جیاواز جیاواز، بو ق یان تانجی، دنکه ته رزه یان گوله باخ. من له سر هانای خو م مامه وه، هه تا لیی پرسیم:

((چ ئازه لیک به خه یالندا دیت، نه گه ر له ئامیزم بگریت و چاوت داخه یت و بیر له ئازه ل بکه یته وه؟))

منی شم چاوم لیکنان و فکرم له ئازه ل کرده وه. پالکه وتبووین و به یه کدییه وه لکا بووین، سه رم به ملییه وه، ملم به مه مکیییه وه، ده ستی راستم له ژیرییه وه به پشتییه وه و ده ستی چه پیشم به سمتیه وه. ده ست و قولم به پشته پان و رانه تورته کانی و سمته تونده که یدا ده هیئا، به مل و سینگمه وه هه ستم به مه مک و سکیشی ده کرد. هه ستم به لووسی و نه رمی پیستی ده کرد و له ژیر پیستی شیه وه جه سته یه کی به هیز و پشتپیبه ستراو. که ده ستم که وته سر پوزی، هه ستم به لیدان و یاریکردنیکی به رده وامی ماسولکه کانی کرد. نه و

واى لىٰ كردم، بىر له و پاته كاندنانهى پىستى ئهسپ بکه مه وه،
كاتىك ههول دهدهن كشهى پى له مپش و مهگه ز بکه ن.

((ئهسپ.))

((ئهسپ؟))

خوى له ئامىزم پزگار كرد، قىنج بووه و لىٰ پروانىم. به جوړىكى
نىگه رانانه لىٰ پروانىم.

((هاتومه ته سه ر ئه و فكره، كه حهزت لىٰ نىيه؟ چونكه جهسته ت
ههستىكى هپند باشم ده داتى، لوس و نهرم و له ژيريشه وه توند و
به هپز. ههروه ها له بهرته وهى پوزت لپده دا.))

من لپكدانه وه كهى خوم پيشكه ش كرد. ئه وپش ته ماشاى يارى كردنى
پوزه كانى خوى كرد.

((ئهسپ؟))، سه رىكى پراوه شاندى، ((نازانم ...))

ئه وه عاده تى نه بوو. ئه و هه مپشه يه كلابى بوو، يان ها ورا بوو يان
په تكه ره وه. من ئاماده بووم له ژير بارى ئه و نىگا نىگه رانه يدا، ئه گه ر
پيوستى بگردبا، له هه موو قسه كانم پاشگه زبمه وه، خوم تاوانبار
بکه م و داواى لپبووردن بکه م. به لام ئپسته له برى ئه وه هه ولم ده دا
له گه ل ((ئهسپ)) هكه دا ئاشتى بکه مه وه.

((ده توانم پپت بلپم (شقال) يان (هوته هيو) يان (ئپكوپنخن)
يان (بوكه فپلخن). من له گه ل ئهسپه كه دا فكر له لمبوژ يان كه للهى
ناكه مه وه، ياخود له هه ر شتىكى تر، كه تو به دلت نىيه، به لكو له
شتىكى باش، گه رم، نهرم، به هپز، تو كه روپشكه خنجيلانه يان
پشه چكول يان پلنگ نپت له پلنگدا شتىك هه يه، شتىكى خراب،
كه له تودا نىيه.))

له سه ر پشت پال كه وت، ده ستى نا يه ژير سه رى. ئپسته من قىنج
بوومه وه و ته ماشاييم كرد. نىگاي پروه و به تالى بوو. پاش سانىك

پووی تی کردم. باری پووخساری سۆزیکى نامۆی تیداا بوو. (با، حه زده کهم به ئەسپ ناوم بهریت، یان به ناوه ئەسپهکانی تر ئەو ناوانه م بۆ پوون ده که یته وه؟)

جاریک له دراوسێ شاره که ماندا چووینه شانۆگه ری و ((کابالآو خۆشه ویستی)) مان ته ماشا کرد. ئەوه یه کهم سهردانی شانۆمان بوو، ئەویش له زه تی لئ بینی، له نمایشه که وه هه تا شه رابه که له کاتی پشوودا؛ من دهستم خستبووه سه ر که مه ری و له وه بیباک بووم، خه لکی وه ک جووتیک چۆن بیرمان لئ ده که نه وه، شانازیشم به و بیباکییه وه ده کرد. له هه مان کاتیشدا ده مزانی، که ئەگه ر له شانۆی شاری خۆمان بایه، بیباک نه ده بووم. ئەویش ده یزانی؟

ئەو ده یزانی، که له هاویندا گۆی زه وی من، چیتر ته نها به ده وری ئەو و خویندنگا و سه عیه وه نه ده سوپا. به گشتی هه میشه، که له درهنگی دوانیوه رۆدا بۆ لای ده هاتم، له مه له وانگه وه ده هاتم. له وئ ئاوه لّ خویندکاره کان به کوپ و کچه وه کۆ ده بوونه وه، پیکه وه وه زیفه کانی خویندنگایان ده کرد، یاری شه ق و باله و کاغه زیان ده کرد، چاو باشقالییان له گه لّ یه کدا ده کرد. ژیا نی هاوده می و کۆمه لگای پۆله که که وتبووه ئەویوه و بۆ منیش زۆر گرنگ بوو له گه لّدا بم. که من، به پئی کاری هانا، درهنگ تر له وانی تر ده هاتم یان زووتر له وانی تر ده رۆیشتم، بۆ سونه م زیانی نه بوو، به لکو سه رنجراکیشی ده کردم. ئەوه م ده زانی. هه روه ها ده شمزانی، که هیچم له قیس نه ده چوو، له گه لّ ئەوه شدا زۆر جار وام هه ست ده کرد، کتومت له و کاتانادا که منی له گه لّ نه بووم، خوا ده زانی ت چی پووده دات. که ئایا من زیاتر حه زم ده کرد له مه له وانگه بم وه ک له لای هانا، بۆ ماوه یه کی دووردریژ زاتم نه کرد ئەو پرسیاره له خۆم بکه م. به لآم له رۆژی له دایک بووندا، مانگی حوزه یران، له

مهله وانگه ئاهه نگیان بۆ کردم و تهنه به داخ خواردنه وه لیم گه پان برۆم و پاشان ((هانانا)) یه کی ماندوو میزاج خه راپ پیشوازی لئ کردم. ئه وه نه یده زانی، که من پۆژی له دایک بوونمه. که من له هی ئه وم پرسى بوو ئه وه به روارى 21 ی تشرینی یه که می ناو بردبوو، له هی منی نه پرسیبوو.

وهک له کاته کانی تری ماندوویی میزاج خه راپ تر نه بوو، به لام میزاج خه راپییه که ی بیزاری کردم و خوازیار بووم برۆم بۆ مهله وانگه، بۆ ناو ئاهه له کانم، بۆ ناو سانایی گفتوگۆ کانمان، شوخییه کانمان، یارییه کانمان و چاو باشقالیکردنه کانمان. کاتیک منیش کاردانه وه م وهک ئه وه له سه ر شیوازیکی میزاج خه راپانه بوو، په رینه ده مه قالیییه وه و هانا، وهک ئه وه ی هه وا بم، هه لسوکه وتی له گه ل کردم، دوویاره ترسه که گه راپیه وه و من خۆم شکاند و هه تا بردمییه لای خۆی، داواى لیبووردنم کرد.

به لام من پر بووم له قین.

پانزه

پاشان که وتمه خیانهت لی کردنی .

نه وهک من هیچ نهیینه کم درکاندییت یان هانام سووک کردییت . من هیچ شتیکم ئاشکرا نه کرد، که پیویست بوو بییت لی بیدهنگ بم . من له و شتانه بیدهنگ بووم، که ده بایه بیاندرکینم . من خوم لی نه کرده خاوه نی . ده زانم حاش الیکردن ریگه یه کی نادیاری خیانه ته . له دیوی دهره وه وه هیچ شتیکم به دی ناکرییت، که ئایا نه و که سه حاشا دهکات یان نهیینه ده پاریزییت، دلای یه کیک راده گرییت یان خوی له عه ییه و بیزارکاری ده پاریزییت . به لام نه وه ی خوی ناکاته خاوه ن، چاک و درووست ده زانییت .

حاشا لیکردن نه زری ژیر پیی په یوه ندی ناهیللیت، هه روک هه موو ریگا سه ر ئاساکانی تری خیانهت .

من له یادم نه ماوه، یه که مین جار که ی بوو، که حاشام له هانا کرد . له پیکه وه بوونی دوانیوه پوکانی هاویندا له مه له وانگه، هاوپریه تی دروستبوو . جگه له دراوسی کورسییه که م، که له پوله کونه که مه وه ده مناسی، له پوله نوییه که مدا به تایبه تی که یفم به ((هولگه ر شلیوتهر)) ده هات، که وهک من چه زی له میژوو و نه دهب بوو و هه لسوکه وتم له گه لیدا زور ئاشنایانه بوو .

له گه ل سو فیشدا هه ر زوو بووینه ئاشنای یه کدی، چند شه قامیک له ولاره ده ژیا، بویه ریی مه له وانگه مان پیکه وه بوو . سه ره تا به خوم وت، هیشتا ئاشناییه تی گه ل هاوپریکانم هیند به تین نییه، تا کو باسی هانایان بو بکه م، پاشان هه لیکی گونجاو، سانیکی گونجاو،

وشه گه لیکى گونجاوم نه دۆزیه وه . دواچار وهختى نه ما و درهنگ بوو باسى هانا بکه م، له گه ل نه پنییه کانی تری گه نجیمدا پیشکەشی بکه م . ئیدی به خۆم وت، باس لی کردنی له پاش ئه و ماوه درێژه، ده بیتی سه رنجیکی هه له له واندا دروستبکات، که گوايه من هیند له میژ له هانا بیده نگ بووم، له به ره ئه وه یه، که من په یوه ندیه که مانم لا په وای نییه و ویزدانم سه رزه نشتم ده کات . به لام هه رچۆنیک خۆم هه لده خه له تاند- ده مزانی، که خیانه تی لی ده که م . له کاتیکدا وام هه لسوکه وت ده کرد، وه ک ئه وه ی ری به هاوړپیانم بده م، ئه و شتانه بزانه، که له ژیاندا گرنگ و له هاناش بیده نگ بووم .

که هه ستیان پیکرد، من ته واو راشکاو نیم، حال م باشت نه بوو . ئیواره یه ک من و سۆفی تووشی باو بوړانیکی هه وره تریشقاوی بووین و له ((نۆینهایمه رفیلد))، که ئه وکات هیشتا بینای زانکوی لی بنیاتنه نرابوو، به لکو ته نها باخوباخات بوو، خۆمان خسته ژیر لوته سه قفی که پری باخیکه وه . هه وره بریسکه و گرمه بوو، دلۆپی قورس و چر په هیلیان ده هیئاو ده بارینه خوار . له هه مانکادا پله ی گه رمی دابه زیه سه ر نزیکه ی پینچ پله . ته زیبووین و منیش قۆلم له سۆفی ئالاند .

((تۆ...؟))

سۆفی له و کاته دا ته ماشای نه ده کردم، به لکو له ده ری و بارانه که ی ده پوانی .

((به لی؟))

((خو تۆ له میژبوو نه خو ش بوویت، زه ردوویت هه بوو . ئه وه تۆی په ریشان کردوه؟ ده ترسی، چیتر به ته واوی ته ندروست نه بییه وه؟ دکتوره کان هیچیان وتوه؟ پیویسته هه موو پۆژیک برۆیته نه خو شخانه، خوین بگۆریت یان خوینت تی بکریت؟))

هانا وهك نهخۆشیییهك. من شهرمهزار بووم. بهلام ئیسته ههرهیچ
نهمدهتوانی لهبارهی هاناوه بدویم.

((نهخیر سوئی، من چیتر نهخۆش نیم. جگرم ئاساییه و تهنا نهت
دهشتوانم پاش سالیک مهشروب بخۆمهوه، ئهگه ر بمهویت، بهلام
نامهویت. ئهوهی منی ...))

من، ئهگه سهبارهت به هانا بایه، نهمدهتوانی بلیم چی پهڕیشانی
کردووم.

((كه من درهنگتر دیم یان زووتر دهروم، پهیوهندی به شتیکی
ترهوه ههیه.))

((حهز ناکهیت باسی بکهیت، یان ههزدهکهیت و نازانیت چۆنی
دهرپریت؟))

ههزم نهدهکرد باسیبکه م یان نهمدهزانی چۆنی دهپریم؟ خۆشم
نهمدهزانی. بهلام بهو شیوهیهی لهویدا وهستا بوین، بهژیر
ههورهبریسهکه کانهوه، گرمه نیزیك و پۆشنه کانهوه و بارانه بهترپهکهوه،
شانبهشانی پهکدی تهزیبووین، کهمیک پهکدیمان گهرم دهکردهوه،
وام ههسته کرد، دهپیت باسی هانا بو ئه و بکه م، له هه موویان زیاتر
لای ئه و باسی بکه م.

((لهوانهیه بتوانم جاریکی دی قسهی لهسه ر بکه م.))

بهلام هه رگیز ئه وه پروینه دا.

شانزه

هه‌رگیز نه‌مزانى هانا چى ده‌کات، له کاتيکدا نه کارى ده‌کرد و نه له‌گه‌ل مندا بوو. که ليم ده‌پرسى، پرسياره‌که‌مى رەت ده‌کرده‌وه. من و ئەو ژيانىکى به‌کۆمه‌لمان نه‌بوو، به‌لکو ئەو له ژيانيدا ئەو جينگه‌يهى دابوومى، که ده‌يوست بمداتى. مه‌جبوور بووم قه‌ناعەت به‌وه بکه‌م. ئە‌گەر زياترم بوويستايه يان بمويستايه زياتر بزاتم، لای ئەو پرکيشى بوو.

که پيکه‌وه زۆر به‌ختيار ده‌بووين و به‌وه‌سته‌وه پرسيارم ده‌کرد، که ئيسته هه‌موو شتيک گونجاو و ريگه پي‌دراوه، ئەو له‌برى ئەوه‌ى رەتى بکاته‌وه، خۆى له پرسياره‌کانم لا ده‌دا.

((ئەو هه‌موو شته‌ى تۆ ده‌ته‌ويت بيزانيت، کورپيژگه.))

يان ده‌ستى ده‌گرتم و ده‌يخسته سه‌ر سکی.

((حەز ده‌که‌ى سکم به پرسياره‌کانت کون بي‌ت؟))

يان به‌په‌نجه ده‌يژمارد:

((ده‌بي‌ت جل بشۆم، ئوتوو بکه‌م، گسک بده‌م، بسپمه‌وه، بازپى بکه‌م، چيشت لي‌نيم، دار هه‌لوژه‌کان راوه‌شي‌نم، هه‌لوژه‌کان کۆبکه‌مه‌وه، بيانهي‌نمه‌وه مالى و به‌په‌له بيانکولي‌نم، ئە‌گه‌رنا بچکۆله‌که ده‌يانخوات))،

په‌نجه تووته‌ى ده‌سته چه‌پى ده‌خسته نيوان په‌نجه‌ى ئە‌سپي‌کوژه و دۆشاومژه‌ى ده‌سته راستيه‌وه، ((ئە‌گه‌ر نا هه‌مووى به‌ته‌نيا ده‌خوات))،

قه‌تيش به‌ريکه‌وت تووشى نه‌ده‌بووم، له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان يان له

دوکانیکدا یان له سینهما، له ههموو ئهو جیپانهی، که به قسهی
خوی زوو بویان ده پویشت و ههموو ئهو جیپانهش، که من له
چهند مانگی سه ره تادا ده مویست له گه ل ئه ودا بویان برؤم و ئهو
نهیده ویست .

چارناچار له سه ر فیلمیک قسه مان ده کرد، که هه ردوو کمان
بینیبوو مان . سه یر بوو، که ئهو بئ ئیختیار بو سینهما ده پویشت
و ته ماشای ههموو شتیکی ده کرد، له فلیمی جهنگ و نیشتمانی
ئه لمانییه وه ده سته پیکه هه تا فلیمی کاوبوی و ((نوقیل فاگیو))
و منیش چه زم له و فیلمانه ده کرد، که له هۆلی یوده وه هاتبوون،
ئیتیر بئ جیاوازی، ئاخو چیرۆکی کاوبوی یان پومی کۆن بوون .
فیلمیکی کاوبوی هه بوو، هه ردوو کمان زۆرمان که یف پی ده هات؛
ریچارد ویدمارک پۆلی پولیسیک ده بینیت، که پیویسته سه ره له بیانی
پۆژی داهاوو شه ره ده مانچه یه کی دوو که سی به ریته وه و ته نها
ده سته دات بدپوړیت و ئیواره که ی له ده رگای دۆرؤسی مالۆن ده دات،
که بیفایده لیی ده پارپته وه هه لبتت . ئهو ده رگا که ده کاته وه .

((ئیسته چیت ده ویت؟))

((ههموو ژیانته له یه ک شه ودا.))

هه ندئ جار و کاتی که به پر هه وه سییه وه ده هاتمه لای هانا، تیزی
پیوه ده کردم .

((ئیسته چیت ده ویت؟ ههموو ژیانته له یه ک کاتر میردا؟))

ته نها یه کجار من هانا م بیژوان بینی . کۆتایی ته مووز یان سه ره تایی
ئاب بوو، دوا هه مین پۆژه کانی پیش پشوی هاوین .

چه ندین پۆژ بوو هانا له میزاجیکی زۆر تایبه تمه نندا بوو، میزاجی
و زالم، له هه مان کاتدا هه ستم ده کرد، له ژیر فشاریکدایه، که هه تا
سه ر ئیسقان ئه شکه نجه ی ده دا و چه ساس و زامداری کردبوو . خوی

کۆده کردهوه، خۆی تووند دهگرت، وهک ئهوهی پێویست بکات پێ لهوه بگریت، له ژێر ئهوه فشارهدا، بتهقیتهوه. که لێم دهپرسی، ئاخۆ چی ئاوها ئهشکهنجهی دههات، کاردانهوهی پهق و وشک بوو. منیش لهگهڵ ئهوه مهسهلهیهدا باش ههلم نهدهکرد. بهههر حال، من تهنها ههستم به پهتکردنهوهی خۆم نهدهکرد، بهلکو ههستم به دهسته پاچهییهکهی ئهویش دهکرد و ههولم دهدا، هاوهمی بکهم و لههه مان کاتیشدا به هیمنی لێیگهپیم. پوژیک له پوژان فشارهکه ئاساری نهما.

سههرتا وامزانی هانا هاتۆتهوه سهه دۆخی جارانی. پاش کۆتایی ((جهنگ و ناشتی)) دهستهجێ دهستمان به کتییکی نوێ نهکردبوو، من بهلێم پیدابوو مشوور بخۆم و چهند کتیییکم بو ههلبژاردن پێبوون، بهلام ئهوه نهیدهویست.

((لیمگه پێ بتشۆم، کورپژگه.))

گهرم و شیداری و بۆخهیی هاوین نهبوو، که لهگهڵ پێ هاویشتمدا بو ناو مهتبهخهکه، وهک تووژیکێ سهنگین خۆی بهسهرمدا دا. هانا بۆیلهههکهی داگیرساندبوو. ئاوهکهی بهردایهوه، چهند دلۆپیک شامپۆی ئهرخهوانی پرشته ناو بانپۆکهوه و شۆردمی. بهروانکه گولابویه شینه کالهکهی، که لهژێریهوه سوخمه و دهپێ کورتی لهبهردا بوو، لهناوهوا گهرم و شیدارهکهدا به سهه جهستهی عارهق پزینیدا نوسا بوو. ههوهسی زۆر ههستاندبووم. که خۆشهویستیمان کرد، وام ههستکرد، دهیهوێت بهره و ههستی ئهوه دنیای ههموو ئهوه شتانهم بهریت، که تا ئیستا ههستم پێ کردبوون، بو ئهوه جییهی، که من چیتر خۆراگیم بۆی تیا دا نهدهما. ههروهها جۆری خۆ تهرخان کردنهکشی ناوازه بوو. نهوهکو بیدهستگیرویش بوو بیته؛ ئهوه ههگیز دهستهبرداری دهستگیروویهکهی خۆی نهدهبوو. بهلام

وهك ئهوه وابوو، بيهويٽ له گه لَمدا بخنكيٽ .

((ده تَيْته قَيْنه بۆلای هاوړيكاڼت))

مالئاوايي ليكردم و منيش پږيشتم . گهرما له بهيني بيناكاندا وجودي
خوی نيشان ددها، به سهر دهشت و باخه كاندا كه وتبوو و به سهر
قيره كاندا دهبريسكايه وه . من وړ بېووم . له مه له وانگه هاتوهاواري
مندالانی بازیکه ر و ئاو هه لپړژينه ر و شلپينه ر؛ دزه يان ده كرده ناو
گويم، به جوړيک وهك ئه وهی له جييه كي زور دووره وه بيټن . ئه سلهن
به شيوازيك دنيا م ته ی ده كرده، وهك ئه وهی سهر به من نه بيٽ و
منيش سهر به ئه و نه يم .

خوم له ناو ئاوه كلوري و شيريه كه دا نقووم كرد و نه مده ويست
دوباره بيمه وه سهر ئاو . پاشان به ته نيشت ئه وانى تره وه پالکه وتم،
گويم بۆ راگرتن و ئه و شتانه ی ئه وان ده يانوت، لای من بيټمانا و
ناچيز بوون .

له پاش ساتيک له ساته كانه وه خو شيه كه له ئارادا نه ما . له پاش
ساتيک له ساته كانه وه، بووه پاش نيوه پږيه كي ئاساي له مه له وانگه ،
به وه زيفه ی خویندنگا و باله و بووختان و چاو باشقاليه وه . له يادم
نه ماوه، من ئه وکات به چيه وه سه رقال بووم، كه نيگام هه لپري
و ئه وم بينی . بيست تا سی مه تر دور له من پاره ستا بوو، له ناو
شورتیک و کراسيکی کراوه دا، كه له سهر كه مری گريی دابوو، بۆ
ئهم به روه ليی ده پوانيم . منيش ته ماشام كرده وه . له و دووره وه
ده موچاويم بۆ نه ده خوینرايه وه . من هه لنه به زيمه سه رپي و به پاكردين
نه پږيشتمه لای . ئه و پرسيا ره به ناو ميشکما ده ورانی ده كرده، ئاخو
ئو بۆچی له مه له وانگه يه، ئاخو ده يه ويٽ له لايه ن منه وه يان له گه ل
مندا ببينريٽ، ئايا من ده مه ويٽ له گه ليډا ببينريم، ئيمه يه ك، كه تا
ئيسټا به ريکه وت تووشی يه كدی نه بېووين، ئايا ئيسټا چی بکه م؟

پاشان ههستامه سهه پئی . له ماوهی ئهه له حزه کورته دا، که تیایدا
من نیگام لی وه رگه پاند، ئهه پویشته .
هانا له ناو شوورت و کراسی له سهه که مهه رگریدراودا، پووی ده موچاوی
له من، ده موچاویک، که ناتوانم بیخوینمه وه . ئهه شه یه کیکه له و
وینانهی، که له ئهه وه بوم جیماوه .

حه قده

له رۆژی داهاتودا هانا نه ما . پاش کاتژمیریک هاتم و زهنگم لئ دا . به ناو جامی ده رگا که دا ته ماشای ژووریم کرد، له وه ده چوو هه موو شتیک وهک خۆی بیته، گویم له چرکه ی سه عاته که بوو . دووباره له سهر سه کۆی پلیکانه کان دانیشتمه وه . له مانگه کانی سه ره تادا هه میشه ده مزانی، له سهر کام هیل له سهر کار بوو، ئه گه رچی چیتر هه و لم نه دا بۆوه هاوده می بکه م یان به داویدا برۆم . له پاش ساتیک له ساته کانه وه چیتر پرسیارم سه باره ت به وه لئ نه کرد، چیتر سه رنجم به وه نه دا . ئیسته هه ستم به وه کردبوو .

له کابینه ی ته له فونی ((قیله یلمسپلاتس)) وه په یوه ندیم به کۆمپانیای هیلی ئاسنینه وه کرد، چهند جاریک ره پتی ئه م و ئه و کرام و پیم و ترا، هانا شمیتس ئه مپۆ بۆ ئیش نه چوو . منیش گه پامه وه بۆ شه قامی بانهۆف، له دارتا سخانه ی ناو حه وشه که سه سۆراخی خاوه نی بیناکه م کرد و ناو و ناو نیشانیکی ((کیرخه ایم)) م به ده ست که وت . بۆ ئه ویش پۆیشتم .

((خانم شمیتس ؟ ئه و ئه م به یانیه گواستییه وه .))

((ئه ی ئه ساسه کانی ؟))

((ئه و ئه ساسانه مالی ئه و نین .))

((له که یه وه له ناو ئه و خانووه دا ژیاوه ؟))

((ئه وه چ په یوه ندییه کی به تۆوه هه یه ؟))

ژنه که، که به ناو په نجه ره که دا له گه لم ده دا، په نجه ره که ی داخست .

له ناو بینای به پړیوه به یری کومپانیای هیلی ئاسنینیش به پرسپار خوم
گه یانده به شی ستاف. به پرسپاری ئه و به شه خوشرو و هه مانکات
خه می هانای بوو.

((ئه م به یانیه ته له فوئی کرد، دروست له کاتی خویدا، تا بتوانین
مشووری جیگریک بخوین. وتی نایه ته وه، هه رگیز نایه ته وه.))
سه ریکی راوه شاندا.

((چوارده پوژ له مه و به ر ئا لیږده دا دانیشتبوو، له سه ر کورسیه که ی
به پریزت. من پیم گووت، ده مانه ویت بۆ شوفیری پیروه رده ی بکه یین،
که چی ئه ویش هه موو شتیکی توور ده دات.))
سه ره تا پاش چه ند پوژیک بیرم له وه کرده وه، سه ریکی له ئه نجومه ن
بده م. له وئ خوی بۆ هامبوورگ تومار کردبوو، به بی دانی هیچ
ناونیشانیکی.

چه ندین پوژ بوو هیلنجم ده هات. گرنگیم به وه ده دا، دایک و باوک
و خوشک و براکانم ده رک به هیچ نه که ن. له سه ر میزی نان خواردن
که میکی به ژداریم له گفتوگوکاندا ده کرد و که ده بوو برشیمه وه،
فریای سه رئاو ده که وتم. بۆ خویندنگا و مه له وانگه ش ده پویشتم،
له وئ پاش نیوه پوویه کانم له جییه کی دووره په ریژدا به سه ر ده برد،
له جییه ک که س بوم نه گه پیت. جه سته م تامه زرۆی هانا بوو. به لام
له تامه زرۆی جه سته یی به دتر هه ست به تاوانباری بوو. بۆچی،
کاتیکی ئه و له ویادا وه ستا بوو، هه لئه به زیمه سه ری و به پاکردن
نه پویشتمه لای؟ له و له حزه کورته دا، ئه و نیوبه دللییه ی مانگه کانی
کوئایی ئاپورپووه، که پیوه ی حاشا و خیانه تم له هانا کردبوو.
ئه ویش له سزای ئه وه پویشتبوو.

هه ندئ جار ده موسته باوه ر به خوم به ییم، که ئه وه ی من بینیبووم،
ئه و نه ببوو. چون ده متوانی دلنیابم که ئه و بووه، له کاتیکیدا

دهموچاويم به ته واوی نه ناسیوه ته وه؟
ئهی ئه گهر ئه و بوو بیټ، مه رج نه بوو بیناسمه وه؟
که وایی نه مده توانی له وهی، که ده ستنادات ئه و بوو بیټ،
دلنیابم؟
به لام ده مزانی ئه و بووه . له ویادا پاره ستابوو و بینیمی - کار له کار
ترازابوو.

به نسی و زوح

یهک

پاش ئه وهی هانا شاری جیهیشت، ساتیکی خایاند، ههتا وازم له وه هیئا، له هه موو جیهیک چاوی بۆ بگیڕم، ههتا له سه ر ئه وه راهاتم، که پاش نیوه پۆکان فۆرمی خۆیان له ده ست داوه و ههتا فیڕبوومه وه ته ماشای کتیپیک بکه م، بی ئه وهی له خۆم بیڕسم، ئاخۆ بۆ خویندنه وهی به ده نگه وه گونجاوه .

ساتیکی خایاند، تا کو جه سته م چیتر تامه زرووی جه سته ی نه ما؛ ته نانه ت هه ندی جار هه ستم پی ده کرد، ده ست و قاچم له خه ودا چون له دوای ده گه ران و له سه ر میزی نانخواردن برا که م چه ند جار یک رایگه یاند، که من له خه وندا هاوارم له ناو ((هانا)) یه ک کردووه . ئه و وانانه شم له یاد ماون، که تیایاندا خه ونم به ئه وه وه ده بینی و ته نها بیڕم له ئه و ده کرده وه . ئه و هه ست به تا وانبارییه ی، که له هه فته کانی سه ره تادا ئه شکه نجه ی ده دام، نه ما . خۆم له مالله که ی دوور را ده گرت، به ریگی تر دا ده پۆیشتم و پاش نیوسال خیزانه که م بۆ به شیکی تری شار گواستیانه وه .

نه وه ک من هانام له یاد کر دبی ت . به لām له ساتیک له ساته کانه وه یاده کانی چیتر هاو ده مییان نه کردم . له دواوه به جیما، وه ک چون شاریک له دواوه به جی ده مینیت، له کاتی کدا شه مه نده فه ره که پروه و ویستگه یه کی دی ده که ویته ری . شاره که له ویا دایه ، له جیهیک له پشتته وه و ده توانی بۆی بگه ریته وه و خۆتی لی دلنیا بکه یته وه ، به لām چ پیویست ده کات ئه وه بکه یته ؟

من دوا هه مین ساله کانی خویندنگا و ساله کانی سه ره تای زانکۆم

وهك سالانى بهخته وهرى له ياد دايه. هه مانكاتيش دهتوانم
تهنھا كه ميگ سه بارهت ئه و سالانه بليم. سالانى بيژه حمه تي
بوون؛ تا فيكر دهنه وه كاني كو تايي و خويندني مافناسي، كه به هوي
ئيجراجييه وه هه لم بژارد، به لامه وه سهخت نه بوون، هاورپييه تي و
خوشه ويستي و جودا بوونه وه م لا سهخت نه بوون. هه موو شتيكم
لا ئاسايي بوو، هه موو شتيك سووك بوو. رهنگه له بهرئه وه قاوغي
ياده وه ريه كاني ئه و ساتانه م هيئد بچووك بيت.

يان من به بچووك كراوه يي گرتومه؟ ئه وهش له خوم ده پرسم،
ئاخو ياده وه ريه بهخته وه ره كان هه رگيز له راستييه وه نيژيكن؟ كه
بو ساتيكي دريژ تر بير له رابردوو ده كه مه وه، زوريك بارودوخي
ئازاردهر و شه رمه زاركه ر دينه وه خه يالم و ده زانم، كه له راستيدا
مالئاواييم له ياده وه ريه كاني هانا كردوو، به لام هيشتا تيم
نه په راندوون.

هه رگيز جاريكي تر له لايه ن هانا وه نه شكينييمه وه و هه رگيز منيش
نه يشكييم، هه رگيز جاريكي دي من تاوانباري نه كه م و خوشم هه ست
به تاوانباري نه كه م، هه رگيز جاريكي دي كه سيكم هيئد خوشنه ويئ،
كه دوراندني هيئد ئازارم بدات من ئه وكات به پووني بيرم له وه
نه ده كرده وه، به لام به دلنيايييه وه ئاوهام هه ست پي ده كرد.

من خوم له سه ر خو ده رخستنيكي ئاسار گه وه، كه بيرم لي
كردبووه، راهيئا. خوم وهك كه سيك دهناساند، كه هيچ شتيك
ناتوانيئ هه ستي ببزوينيئ، راته كيئيئ، سه ري لي بشيونيئيئ. خوم
بو هيچ شتيك شل نه ده كرد، ماموستايه كم له ياده، كه دركي به
هه لسوكه وتم كرد، له سه ر ئه وه قسه ي له گه ل كردم و منيش به
شيوازيكي پوچ زلانه و به تووندي به رپه رچم دايه وه.

سو فيشم هه روا له ياده. هه ر زوو، پاش ئه وه ي هانا شاري به جي

هېشت، نه خوڅی سیل له سوډیدا دهستنیشان کرا. سئ سالی له بوژانگه به سهربرد و کاتیک، که من تازه ببومه خویندکاری زانکو، گه پرایه وه. ههستی به تنهایی دهکرد، له دوی پهیوهندی له گه ل هاورپییانی کوندا دهگه پرا و به و جوړه لام دژوار نه بوو، بو ناو دللی دزه بکه م.

له پاش ئه وهی پیکه وه خهوتین، ههستی کرد، که من له پراستیدا ئه وم مه به ست نه بووه و به فرمیسکه وه وتی:

((تو چیت به سهرهاتووه، تو چیت به سهرهاتووه؟))

بابه گه وره م له یاده، که له دواهمین سهرداندا بو لای، پیش مهرگی، ویستی پیرۆزم بکات و من پیم وت، باوهرم به شتی وا نییه و گرنگیشی پی نادم.

به زحمه ت پیم دپته پیش چاوم، که پاش هه لسوکه وتیکی ئاوه ای ئه وسام، ههستم په رحه ت بوو بیته. له یادیشمه، که پووبه پووی جووله یه کی پر خوڅه ویستی و ههستیکی گه رموگوپ ده بوومه وه، له قورگمدا ههستم به کلوییه ک ده کرد، بی جیاوازی، ئه و جووله یه چ بو من بوو بیته، چ بو خه لکی دی. ههندی جار به شی فیلمیکم بهس بوو.

ئه و شانبه شانیهی سارد و سپری و ههستارییه م، ته نانه ت بو خودی خوڅم جی گومان بوو.

دوو

من هانام له هۆلی دادگادا بینیه وه .

ئوه وه یه که م پرۆسه ی دادگایی (مۆلگه)) نه بوو و یه کیکیش نه بوو له گه وره کان . پرۆفیسۆره که مان ، یه کیک له و کۆمه له که مه ی ، که ئه وسا له سه ر رابردووی نازی و دادگاییه کانی په یوه ندیدار کاریان ده کرد ، دادگاییه که ی کردبووه که ره سه یه ک بۆ سیمینار ، چونکه هیوادار بوو بتوانیت به کۆمه کی خویندکاره کان له سه ره تاوه تا کۆتایی له گه لێ بپوات و هه لێ بسه نگیئیت . له یادم نه ماوه ، ئه وه ده یویست چی بپشکنیت ، په سه ند بکات یان به درۆ بخاته وه . له بیرمه ، له سیمیناره که دا مشتوومر له سه ر قه ده غه یی سزادان له سه ر تاوانی رابردوو ده کرا . ئایا به س نییه ، که ئه وه ماده یه ی پاسه ناوانه کان و خوین رپژه کانی مۆلگه کانی پێ دادگایی کرابوو ، له کاتی تاوانه کانیاندا له کتیبی یاسایی سزادا نووسرابووین یان به وه وه په یوه سه ته ، که ئایا له کاتی کرده وه کانیاندا چۆن له وه ماده یه گه یشتوون و به کاریان هیناوه و له لایه کی تریشه وه به وه وه په یوه سه ته ، که ئه وکات ئه وه ماده یه به وانه وه په یوه سه ته نه کراوه ؟

یاسا چییه ؟ ئه وه یه که له کتیبدا نو سراوه یان ئه وه یه که خه لکی له کۆمه لگه دا به راستی پراکتیزه و په یه وه ی ده که ن ؟ یان یاسا ئه وه یه ، که ده بیته له کتیبدا نو سرا بیته یان نا- پراکتیزه و په یه وه بکریته ، ئه گه ر شته کان به په وایی به رپۆه بچن ؟

پرۆفیسۆره که مان ، که کاکه یه کی به سا لچوو بوو ، له په نا هنده یی گه رابۆوه و له مه ودا ی مافناسی ئه لمانیدا که سیکی بیگانه بوو ،

بهه‌موو زانیاری خۆیه‌وه له مشتوومرپه‌کاندا به‌شداری ده‌کرد، له
به‌شانه‌دا، که ده‌یزانی چاره‌سه‌ری کێشه‌که پشت به زانین نابه‌ستیت،
له‌سه‌ر شیوازی دووره په‌ریزی مشتوومرپی ده‌کرد. ده‌یووت:

((ته‌ماشای شکات لیکراوه‌کان بکه‌ن- یه‌ک تاکه که‌س نادۆزیته‌وه،

که پێی وابیت، ئه‌وکات بۆی هه‌بوو بێت کوشتیاری بکات.))

سیمیناره‌که‌مان زستان ده‌ستیپێکرد و دادگاییه‌که‌ش له به‌هاردای و بۆ
چهند هه‌فته‌یه‌ک درێژه‌ی کێشا. دادگایی له پێنج شه‌ممه‌وه بۆ دوو
شه‌ممه‌ ده‌کرا و به‌سه‌ر هه‌ریه‌کێک له‌و پۆژانه‌دا پرۆفیسۆره‌که‌ کۆمه‌لیک
خویندکاری دابه‌ش کردبوو، که ده‌بایه پرۆتۆکۆلیکی وشه‌ به‌ وشه‌یی
له‌سه‌ر دادگا که بنووسن. پۆژانی هه‌ینی دانیشتنی سیمینارمان هه‌بوو
و پروداوه‌کانی هه‌فته‌ی رابردوومان هه‌لده‌سه‌نگاند.

هه‌لسه‌نگاندن! هه‌لسه‌نگاندنی رابردوو! ئیمه‌ی خویندکارانی سیمینار
خۆمان وه‌ک پیشه‌روه‌ی هه‌لسه‌نگاندن ده‌بینی. په‌نجه‌ره‌کانمان
ده‌کرده‌وه، هه‌وا خۆی ده‌کرد به‌ ژووردا، با، که له‌ کۆتاییدا
گێژه‌لۆکه‌ی به‌ تۆز ده‌دا، که کۆمه‌لگا به‌سه‌ر ترسناکیه‌کانی
رابردوودا نیشانده‌بووی. به‌لام ئیمه‌ کاریکمان ده‌کرد، بتوانیت
هه‌ناسه‌ بدریت و چاو چاو ببینیت.

ئیمه‌ش پشتمان به‌ زانیاری یاسایی نه‌ده‌به‌ست. بۆ ئیمه‌ شتیکی
جیگیر و نه‌گۆر بوو، که ده‌بایه‌ حوکمیک بدریت. ئه‌وه‌ش کتومت
هی‌ند جیگیر و نه‌گۆر بوو، که ته‌نها به‌ شیوازیکی پرۆکه‌شی مه‌سه‌له‌ی
حوکمدانی پاسه‌وان و خوینپرێژه‌کانی (مۆلگه‌)) بوو.

ئهو نه‌وه‌یه‌ی له‌ پاسه‌وانه‌کان سوودمه‌ند بووه یان رپیی لێ نه‌گرتوون
یان لانی که‌م ده‌ربه‌ده‌ری نه‌کردوون، له‌ کاتی‌کدا پاش 1945
توانیویتی ئه‌وانه‌ بکات، له‌ به‌رده‌می دادگای ئیمه‌دا بوو و ئیمه‌ش
له‌ دادگاییه‌کی هه‌لسه‌نگاندن و پرۆنکردنه‌وه‌دا له‌جیبی ئه‌وه‌ی بۆ

ئەوئەندە و ئەوئەندە سال حوكمیان بدهین، بۆ شه‌رمه‌زاری حوكمان دەدان.

دایک و بابمان له ((رایشی سیئهم)) دا پۆلی ته‌واو جیاواز جیاوازیان بینی بوو. هه‌ندیك له باوكان له جه‌نگدا ببوون، له‌ناو ئەوانه‌دا دوو یان سی ئه‌فسه‌ری هیزی به‌رگری و هه‌روه‌ها ئه‌فسه‌ریکی چه‌کی ((SS)) یش، هه‌ندیکیان سه‌رکه‌وتویی پیشه‌بییان له به‌پۆه‌به‌ری و یاسادا به‌ده‌ست هینابوو، له‌ناو دایک و باوكانماندا مامۆستا و دکتۆریان تیا‌دا بوو و یه‌کیکمان مامیکی هه‌بوو، که له وه‌زاره‌تی ناو‌خۆی رایشدا کارمه‌ندیکی بال‌ا ببوو. من دل‌نیام، ئە‌گه‌ر ئی‌مه پرسیارمان لێ کردبان و لێیان گه‌راباین وه‌لامان بده‌نه‌وه، ئە‌وان قسه‌ی ته‌واو جیاواز جیاوازیان ده‌بوو. باوکم نه‌یده‌ویست سه‌باره‌ت به‌ خۆی قسه‌ بکات، به‌لام من ده‌مزانی، که ئە‌و جیکاره‌که‌ی خۆی وه‌ک پرۆفیسۆری فه‌لسه‌فه له‌سه‌ر بانگه‌یشت، بۆ وانه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ((سپیۆنزا)) له‌ده‌ست دابوو و ئی‌مه‌ی وه‌ک هه‌له‌ب‌ریک له چاپخانه‌یه‌کی نه‌خشه و کتیب‌دا به‌دریژی جه‌نگ به‌خێو کردبوو.

من چۆن ئە‌وه‌م به‌ می‌شکدا هاتبوو مه‌حکوم و شه‌رمه‌زاری بکه‌م؟ به‌لام کردیشم.

ئیمه‌ هه‌موومان دایک و باوكانمان شه‌رمه‌زار ده‌کرد و ئە‌گه‌ر ته‌نها له‌ تواناشماندا بوو بێت سکا‌لایان له‌سه‌ر ئە‌وه‌ لێ بکه‌ین، که ئە‌وان له‌ پاش سا‌لی 1945 ه‌وه‌ تاوان‌ب‌اره‌کانیان له‌ناو خۆیاندا ته‌حه‌مول کردوه. ئی‌مه‌ی خویندکاری سیمیناره‌کان شو‌ناسی‌کی گروپی به‌هیز له‌ناوماندا دروست ببوو. ئی‌مه‌ی سیمیناری ((مۆلگه)) - سه‌ره‌تا خویندکاره‌کانی دی و ناویان ده‌بردین و هیچی وای نه‌برد، خۆشمان وامان به‌ خۆمان ده‌ووت. ئە‌وه‌ی ئی‌مه‌ ده‌مانکرد، بۆ ئە‌وانی دی جیی سه‌رنج نه‌بوو؛ خه‌لکانیکی زۆری لێ نامۆ کردین، ته‌نانه‌ت

خه لکانیکیشی لی ته کاندینه وه. ئیسته پیم وایه، ئەو جۆش و
خۆشییی، که پیوهی کاره ساته کانمان ده بیست و ده مانویست
خه لکانی تری پی تئ بگه یه نین، به راستی بیزارکه ر بوو. هه تا
پووداوه کان جه رگبێ تر بوونایه، که ئیمه له باره یانه وه ده مانبیست
و ده مانخوینده وه، له ئهرکه هۆشیارکه ره وه و سکا لاییه کانمان دلنیا
تر ده بووین. ئەگه رچی پووداوه کان هه ناسه یان دینایه له رزین ئیمه
به له خۆپازیانه وه به رز پامان ده گرتن.
ته ماشامان بکه ن!

من به شداری سیمیناره کانم ده کرد، ته نها له به ره ئه وهی چه زم ده کرد
بزانم چی تیادا ده وتریت. ئەوه هیچ نه بیست بو جاریک شتیکی
جیاواز تر بوو، باسی مافی کرین نه بوو، باسی تاوانکاری و ده ست
تیکه لی نه بوو، باسی مافی ئانتیکی فه لسه فه یی نه بوو. ئەو ههسته
به جۆش و گه وره یه ی له سه ری راهاتبووم، له گه ل خۆم بردبووه ناو
سیمیناره کانیشه وه. به لام له ره وتی زستاندا هه میشه که مترو که متر
دوو ده که وتمه وه. له پووداوه کان نا، که له باره یانه وه ده مانخوینده وه
و ده مان بیست، هه روه ها له و به جۆشیه ش نا، که خویندکارانی
سیمیناره که ی گرتبوو. سه ره تا خۆم به وه هه لده خه له تاند، که
گوایه من ده مه ویت به شداری له جۆشه زانستی یان سیاسی و
مۆرالییه که دا بکه م. به لام من زیاترم ده ویست، من ده مو یست جۆشه
به کۆمه لیه که مان به ش بکه م. با ئەوانی دی من به دووره په ریژ
و لوت به رز له قه ل م بدن. به لام من خودی خۆم له مانگه کانی
زستاندا هه ستیکی ئاسووده م هه بوو، که به شداری ئەو مه سه له یه م
و له گه ل خۆم و ئەو کاره ی ده مکرد و له گه ل ئەوانه ی ئەو کاره م
ده کرد، ویزدانم ئاسووده بوو.

سى

دادگاييه كه له شارىكى تر بوو، به ئوتومبيل نىزيكهى كاتژميرىك دوور بوو. جگه له وه من هه رگيز كارم به وئى نه ببوو. خوئندكارىكى تر ئوتومبيله كهى لئده خوړى. ئەو له و شاره گه وره ببوو و شاره زا بوو.

پۆژى پينچ شه ممه بوو، دادگايى له پۆژى دوو شه ممه وه دهستى پئى كردبوو. پاريزه ره كان سئ پۆژى سه ره تاى دادگاييه كه يان به داوا پيشكه شكردن به سهر بردبوو. ئيمه چواره م گروپ بووين، كه له گه ل ئيفاده وه رگرتن له خودى شكات ليكراوه كه، سه ره تاى راسته قينهى دادگاييه كه مان بينى.

به ژير دره ختى خونچه پشكووتوودا، به جادهى سهر چيا كه دا لي مان ده خوړى. مه زاجمان وروژاو و به گورم بوو. ده مان تووانى له كو تاىي ئەو شته دا خو مان بسه لمينين، كه خو مان بو ئاماده كردبوو. وامان هه ست نه ده كرد، ته ماشا كه رى ئاسايى بين، ئيمه ته ماشا كه ر و پو تو كو ل نوو سيش بووين. ته ماشا كردن و گو يگ ترن و پو تو كو ل نووسين، هه نگا وه كانمان بوون به ره و هه لسه نگاندن.

بيناي دادگا كه بنياتنراوى ئەم سه دهيه بوو، به لام به بئ ئەو فيز و تاريكييه وه، كه زورينهى دادگا كانى جارن ده ياندايه وه. ئەو هۆلهى دادگاييه كهى تيا دا ده كرا، به دهستى چه پدا ريزىك په نجه رى گه وره گه ورهى هه بوو، كه شووشه شيريه كانيان پئى بينينى دهره وه يان نه ده دا، به لام پريان ده دا تيشكيكى زور بيته زوورئ. له پيش په نجه ره كاندا پاريزه ره هوكميه كان دانيشتبوون و بهستى شكات

لیکراوهکان و پاریزه رهکانیان به دهسته راسته وه بوون، له بهر زوری ژماره ی میژ و کورسیه کان، ههتا ناوه راستی سالۆنه که په لیان کیشا بوو. هه ندیک له شکات لیکراو و پاریزه رهکان پشتیان له ئیمه بوو، سه رهتا، کاتیک ناوی خوینرایه وه و هه ستایه سه ر پی و هاته پیش من، ناسیمه وه. بیگومان دهسته جی ناوه که م ناسیه وه: هانا شمیتس. پاشان شکلیشیم ناسیه وه، قژی به شیوازیکی نامۆ به پشته سه ریه وه لوول کردبوو، پشته ملی، پشته پانه که یی و قۆله پته وه کانیم ناسینه وه. خۆی به قینجی راگرتبوو. به شیوازیکی تووند له سه ر دوو پیی راوه ستابوو. قۆله کانی به شلی به ردا بوونه وه. عه زیه کی خۆله میشی قۆل کوررتی له به ردا بوو. ناسیمه وه، به لام هه ستم به هیچ نه کرد.

هه ستم به هیچ نه کرد.

به لئ، با هه ستیته سه ر پی، به لئ، ئه و له به روار ی 21 ی تشرینی یه که می سالی 1922 لای (هیرمانشتات) هوه له دایک بووه و ئیسته ته مه نی 43 ساله. به لئ له به رلین لای کۆمپانیای سیمنس کاری کردوه و له پایزی سالی 1943 بو (SS) پۆیشتوه.

((ئیوه به ویستی خۆتان بو (SS) پۆیشتون؟))

((به لئ.))

((له به رچی؟))

هانا وه لامی نه دایه وه.

((ئه وه راسته، که ئیوه بو (SS) پۆیشتون، ئه گه رچی کۆمپانیای

سیمنس جی ئیشی وه ک سه رکاریک دابوونی؟))

پاریزه ره که ی هانا هه لبه زیه سه ر پی.

((ئه مه یه عنی چی: (ئه گه رچی؟) ئه م تووانج تیگرتنه چیه،

ئافره تیک ده بیته پتر وه ک سه رکاریک له سیمنس کاربکات وه ک

ناسه لمینتیت؟))

پاریزه ره حوکمییه که به ئاشکرا توانج بازییه که ی نیشان دها.
(مهعمیلی من له هر گۆرینیکی شوینی ژیانیدا پۆلیسی ئاگادار
کردۆته وه. هیچ شتیک ئاماژه به وه نادات، ههولێ ههلهاتنی دابیت
و هیچ نهینیه کیشی نییه. له بهر گه ورهیی تاوانه که، که به سه ریدا
هینراوه و مه ترسی ورژانی گشتی، بۆ دادوره که ناگونجاو نه بوو،
مه عمیله کهم به ند نه کات؟ دادگای بالآ، هوی ئه م گیرانه له سه ر
نازیییه؛ ئه م تاوانه له لایه ن نازییه کانه وه کراوه و له پاش ئه وان چیتر
نه ماوه، چیتر نازی نه ماوه.))

پاریزه ره که ی هانا به جۆره ئاسوده ییه کی به د خوازانه وه دها، که
عاده ته ن پیاو له گه ل پیشکه شکردنی حه قیقه تیکی حاشا هه لنه گر و
تیژ، پیشانی دها.

من داچله کیم. له ناکاو هه ستم به وه کرد، که من به ند کردنی هانام
به سرووشتی و حه قیانه ت وه رگرتبوو. نه ک له بهر شکاته که و
گه ورهیی تۆمه تباریکردنه که و به هیژی گومان، که من هیشتا هیچی
ده قیقم له باره یانه وه نه ده زانی، به لکو له به ره وه ی، هانا له پشت
شیشی به ندینخانه وه له دنیای من، له ژیا نی من ده ره ده ر ده بوو.
من ده مویست هانا لیم دوور دوور بیت، هیند دوور و ده ست پی
نه گه یشتوو، که ته نها ئه و یاده وه ریه پروته بمینتیه وه، چونکه ئه و له
ماوه ی ئه و چه ند ساله ی پابردوودا ببوو ته نها یاده وه ریه ک. ئه گه ر
پاریزه ره که ی سه رکه وتوو بایه، ئه وا ده بوو منیش حیسابی ئه وه
بکه م تووشم بیت به تووشیه وه و ده شبایه بۆم لیکبدریته وه، که
ده بوو چۆن پووبه پووی ببه وه و خۆم ده مویست چۆن پووبه پووی
ببه وه.

ههروه ها هویه کیشم نه ده بینی، له بهرچی پاریزه ره که سه رکه وتوو

نه بیټ. ئەگەر هانا هەتا ئیستە هەولێ نه دا بیټ هەلبیټ، ئەوا
 بوچی ئیستە هەول بەدات؟ ئەی دەبوو چ نهینیه کی هەبیټ؟ ئەو
 کات هیچ هۆیه کی دی بو بەند کردنی له ئارادا نه بوو، له وه ده چوو
 دیسان سه رهک دادوهر چه په سا بیټ و منیش تیگه یشتم، که ئەوه
 جوړیک بوو له مه کره کانی. هه ر کاتیگ تیبینیه کی به کو سپهین
 و بیزار که ری بزانیبا، چاویلکه که ی داده کهند، به چاویکی کز و نا
 دو دل له وه نیگایه کی به سه ر تیبینیه که ره که دا ده خشانند، نیوچاوانی
 چه چه ده کرد و تیبینیه که ی تی ده په راند یان به ((که وایی تو
 مه به ست)) یان ((که وایی تو ده ته ویټ بلیټ)) ده ستیپیده کرد و
 قسه که ی به شیوازیگ دووباره ده کرده وه، گومانی تیادا نه ده هیشت،
 که ئاره زوی لئ نه بوو له سه ر ئەو قسه یه بروت و بیهووده یه، ئەگەر
 بیټ و زوری لئ بکریټ.

((که وایی تو ده ته ویټ بلیټ، دادوهر ئەو بارودۆخه ی، که
 شکاتلیکراوه که وه لآمی نووسین و بانگیشتی نه داوه ته وه و نه
 لای پۆلیس و نه لای پارێزه ره حوکمی هکان نه له پیش دادوهر دا
 ده رکه وتوو، به هه له لیکداوه ته وه؟ تو ده ته ویټ داوای په تکر د نه وه ی
 فه رمانی گرتنی بکه یټ؟))

پارێزه ره که ی هانا داواکه ی پیشکه ش کرد و دادگاش داواکه ی
 په تکر د نه وه .

چوار

من يهڪ پڙڙي دادگاييهه ڪم له ڪيس خوم نه دا. خوڻندڪاره ڪاني دي
ٺهه ويان لا سهير بوو. پڙوڙيسورهه ڪمان خوشحال بوو، ڪه يه ڪيڪمان
مشووري ٺهه وي ده خوارد، گروپي داهاتوو بزانيٽ گروپي پيشوو چي
بيستوهه و بينيووه .

هانا تنها يه ڪجار پووي له ته ماشاڪه ران و منيش ڪرد، ٺهه گهر
نا هه ميشه، ڪاتيڪ له لايه ن چاوڊيڙيڪه وه ده هيٺزايه ژووري و له
جيئي خوي داده نيشت، پووي له بهستي دادوه ران بوو. ٺهه وش واي
ده ڪرد، ٺهه وهڪ ڪه سيڪي لووت بهرز ده رڪه ويٽ، هه روه ها، ڪه
له گهل شڪات ليڪراوه ڪاني دي نه ده دوا و به ٺاسته م دوو قسه وي
له گهل پاريزه ره ڪه يدا ده ڪرد، هاناي به له خوبايي نيشان ده دا.

شڪات ليڪراوه ڪاني ديش هه تا دادگاييهه ڪه زياتر دريڙهي بڪيشايه،
ڪه مدوو تر ده بوون. ٺهه وان له ڪاتي پشووه ڪاندا له گهل خزم و دوست
و هاوڙپياندا راده وهه ستان، ڪه به يانينيش له ناو ته ماشاڪه ره ڪاندا
ده يانينين، ده ستيان بو راده وهه شانندن و بانگيان له يه ڪدي ده ڪرد.
هانا له پشووه ڪاندا له سه ر جيئي خوي ده مايه وه .

بهو شيوه يه من له پشته وهه ده مبيني. سه ري و پشته ملي و شانيم
ده بيني و سه ري و پشته ملي و شانيم ده خوڻنده وه. ٺهه گهر دادگا
له سه ر ٺهه بوڙيشتايه، سه ري بلند تر راده گرت. له ڪاتيڪدا واي
هه ست ده ڪرد، به ناحق مامه له ي له گهل ده ڪريٽ، بوختاني بو
هه لده به ستريت، په لامار ده دريت و ٺهه ميش هه وئي به رپه رچدانه وه وي
ده دا. هه ر دوو شاني به ره و پيشي ده خزانده و له گهل ٺهه وه دا پشته ملي

دهئاوسا و ماسولکه کانی زه قتر درده که وتن. بهرپه رچدانه وه کانی به بی هیچ جیاکاریه که همیشه شکستیان ده خوارد و هر دوو شانیشی به بی هیچ جیاکاریه که همیشه دهنیشتنه خوار. هرگیز شانی هه لئه ده ته کاند و سه ری رانه ده وه شانند. هه ست و جهسته ی له وه گرژ تر بوو، پئی سانایی شان هه لئه کاندنیک یان سه ر راوه شاندنیک به خوی بدات. پئشی به خوی نه ددها سه ری دانه وینیت یان به ده ست یان به خواری رابگریت. وهک ئه وهی به سستی، له ویدا دانیشتبوو. ده بیئت دانیشتن به و جوړه ئازاری مروّف بدات. تاواناتاو تاله قژی که له گری تونده که ی قژی دزی ده کرده ده ری، به سه ر پشته ملیدا ده هاته خوار و کزه بایه که ده یخزاند به لادا. هه ندی جار هانا عه زییه کی له به ردا بوو، که قهوسی یه خه که ی هیئنده گه وره بوو، خاله که ی سه ر شانی بینریت. ئیدی ده هاته وه یادم، چون ئه و تاله قژانه ی سه ر ملیم به پفیک راوده نا و چون ئه و پشته مله م ماچ ده کرد. به لام یاده وه ری که ته نها په راویژیک بوو و هیچی تر. هه ستم به هیچ نه ده کرد.

له ماوهی سه رتاسه ری ئه و هه فتانه ی دادگاییه که دا هه ستم به هیچ نه ده کرد، وهک ئه وهی هه ستم به نج کرایت. هه ندی جار گه پم به هه ست و نهستی خوّم ده کرد، هه تا بمتوانیبا هانام له و بارودوخه ی تاوانبارکرا بوو، به پرونی و ئاشکرای ده هیئایه پیش چاوم، له وه شدا وینام ده کرد، که تاله قژه کانی سه ر پشته ملی و خاله کانی سه ر شانی چییان وه بیر ده هیئامه وه. وهک ئه وه وابوو ده سستیک چرنووک له قوّلیک بگریت، که ده رزی به نجی لی دراوه. قوّل که نازانیت، که له لایه ن ده سته که وه چرنووک لی ده گیری، ده سته که ده زانیت، که چرنووک له قوّل که ده گریت و میشکیش له یه که مین له حزه دا پی لی که جیا ناکرینه وه. به لام له له حزه ی دووه میندا به ده قیقی لیکیان

جیا دەکاتەو. پەنگە دەستەکە هێند تووند چرنوکی گرتبێت، کە جێ چرنووکە کە بۆ ساتیک سپی هەلگە پێت، پاشان خۆینە کە ی دەگە پێتەو و جێ چرنووکە کە پەنگ دەگرێتەو. بەلام بەهۆی ئەووە هەستە کە ناگە پێتەو.

کێ ئەو دەرزیهی لێدابووم؟ خۆم، چونکە بێ ئەو بەنجییه خۆراگریم لەباردا نەبوو؟ کاریگەری بەنجییه کەم تەنها لە هۆلی دادگادا نەبوو و تەنها بەو شیوازەش نەبوو، کە من بتوانم هانا وەها ببینم، وەک ئەوێ کە سیکی دی خۆشیویستبێت و خولیا ی بوو بێت، بەلکو کە سیک، کە من باش ناسیببێم و بەلام ئەو کەسە خۆشم نەبووم. لە هەموو شتەکانی تریشدا من بەتەنیش خۆمەو رادەووستام و لە خۆم رادەمام، خۆم لە زانکو دەبینی، لەگەڵ دایک و باوک و خوشک و برادا خۆم دەبینی، لەگەڵ هاوڕێکانمدا، بەلام لە ناخەووە خۆم بەشدار نەبووم.

پاش ماوێهێکی دی وام هەست دەکرد، بەنجییهکی لەو جۆرە لەوانی تریشدا بەدی بکەم. نەک لە پارێزەرەکاندا، کە لە سەرتاسەری دادگاییه کەدا هەر یەکەیان بە پێی سروشتی کەسایەتی و سیاسی خۆی، سەر بە هەمان شەپانگیزی بەگرمە و خۆ بەپاستزان و توندوتیژیەکی پرۆپووج یان بێ ئابروییەکی سارد و سێ و پێ دەنگە دەنگ بوون.

ئەگەرچی دادگاییه کە ماندووی دەکردن؛ ئیواران ماندوو تر بوون و دەنگیان زیکنتر بوو. بەلام شەوان شەحن دەبوونەو یان پف دەدرانەو و سەرلەبەیان پۆژی داهاوو، وەک سەرلەبەیان پێشوو گرمە و فیشکەیان دەهات. پارێزەرە حوکمیەکان هەولیان دەدا لەگەڵیان بپۆن و پۆژ بە پۆژ هەمان گوژمی خەباتگێڕانە نیشان بدەن. بەلام سەرکەوتوو نەبوون، سەرەتا سەرکەوتوو نەبوون،

چونکه پرووداوه‌کان و ئەنجامه‌کانی دادگاییه‌که قیزی هه‌ستاندبوون، به‌لام دواتر به‌لێ، چونکه به‌نجییه‌که که‌وته کار کردن. له هه‌مووان زێده‌تر کاری له دادوهر و سه‌رپشکه‌کانی دادگا کرد. له هه‌فته‌کانی سه‌ره‌تای دادگادا کاره‌ساته‌کانیان- که هه‌ندی جار به فرمیسه‌که‌وه، هه‌ندی جار به ده‌نگی شکسته‌پینه‌وه، هه‌ندی جار هه‌له‌شه و به تیکه‌ل و پیکه‌لی پشت‌راست ده‌کرانه‌وه- به تاساوییه‌که‌وه یان به ئارامییه‌کی ئەسته‌مه‌وه وهرده‌گرت. دواتر ده‌مووچاوه‌کان ئاسایی بوونه‌وه، ده‌یان‌توانی به خه‌نده‌وه تیبینییه‌ک به‌گویی یه‌کدا بچریینن یان هه‌ندی جار، کاتی‌ک شاهیدی‌ک له‌بابه‌ت لای ده‌دا، ته‌نانه‌ت بی سه‌برییش نیشان به‌دن. که له دادگاییه‌که‌دا باس له گه‌شتی‌ک بۆ ئیسراییل کر- ده‌بوو له‌وئ ئیفا‌ده له شاهیدی‌ک وهرگیری‌ت- شادی و خۆشی بۆ گه‌شت و گوزار په‌نگی دایه‌وه.

به‌لام خویندکاره‌کانی دی هه‌میشه سه‌رله‌نوئ تووشی شوک ده‌بوونه‌وه، هه‌ر هه‌فته‌ی جاری‌ک بۆ دادگاییه‌که ده‌هاتن و پرۆسه‌که هه‌موو جاری‌ک سه‌رله‌نوئ ده‌خولقاییه‌وه: دزه‌کردنی کاره‌ساتی جه‌رگ بپ و سامناک بۆ ناو ژییانی پۆژانه.

من، که پۆژ به پۆژ له دادگاییه‌که‌دا له‌گه‌لدا بووم، کاردانه‌وه‌کانیانم دوور به دوور چاودیتری ده‌کرد.

وه‌ک دیلی ناو مۆلگه‌یه‌ک، که مانگ به مانگ له ژیاندا ده‌مینیته‌وه و پراها‌تووه و شوکی تازه هاتووه‌کان بیباکانه تو‌مار ده‌کات. به‌هه‌مان به‌نجییه‌وه تو‌ماری ده‌کات، که پی‌وه‌ی کوشتیاری و مه‌رگ تو‌مار ده‌کات. هه‌موو نووسینه‌کانی ئەو که‌سانه‌ی ماون، باس له‌وه به‌نجییه ده‌که‌ن، که له‌ژیری‌دا کرداره‌کانی ژیان که‌م ده‌بنه‌وه و مرو‌ف مامه‌له‌کانی نابه‌ژدار و گوئ پی‌نه‌ده‌ر ده‌بن و گازاوی کردن و سوتاندن ده‌بنه ژییانی پۆژانه. له تیبینییه ته‌ماویه‌کانی تاوانکاره‌کانیشدا، ژووره‌کانی

گاز و فېرېنه كاني سوتاندن وهك دنيايه كي پوټينين، تاوان كارهكان خوشيان كردارهكانيان هه تا دوا سنوور كه م دهبنه وه، له گوئ پېنه دهري و نابه ژداريه كانيان و ههسته نه بزوكيبه كه ياندا وهك سر يان مهست وان. شكات ليكراوهكان وا دههاتنه پيش چاوم، هيشتا و بو هه تاهه تايه ديلي ئه و سرييه بن، تا راده يهك له ناو ئه و سرييه دا رهق بوو بن.

هه ره ئه وكات ئه و سرييوونه به كۆمه ليه سه رقالي كردبووم، به نجبيه كه ته نها له سه ر تاوانكار و قورياني نه نيشتبوو، به لكو له سه ر ئيمه ش، ئيمه وهك دادوهر يان سه رپشكي دادگا، پاريزهري حوكمي يان مسوده نووس، كه دواترپش كارمان له گه ل پووداوه كاندا هه بوو. كاتيک تاوانكار و قورياني و مردوو و ماو و له پاشماوم به راورد ده كرد، ناره حهت ده بووم و ئيسته ش هه ر پي ناره حهت ده بم. ئايا مروف بوي هه يه ئه و جوړه به راوردانه بكات؟

كاتيک له گفتوگويه كدا خو م ئاماده ي به راورديكي له و جوړه ده كرد، هه ميشه دووپاتم ده كرده وه، كه به راورده كه هيچ له توند و تيژي ئه و جياوازييه كه م ناكاته وه- كه ئايا تو به زوره ملي پوهانه ي دنياي ((مولگه كان)) كراويت يان له سه ر خواستي خو ت پويشتوويت، كه ئايا تو له وي نالاندووته يان ئه شكه نجه ي كه ساني ترت داوه- به لكو جياوازييه كه له وپه ري گرنگييه كي يه كلاييكه ره وه دايه. به لام به و جوړه ش دووچاري ناموي و تورپي ده بوومه وه، له كاتيكا سه رها ئه وه شم له پاش كاردانه وه ي ناره زايي ئه واني تردا پوون نه كرده ته وه، به لكو به رله وه ي ئه وانيتر بتوانن ناره زايي ده ربړن.

هه مانكا تيش له خو م ده پرسم و هه ره ئه وكاتيش كه وتبوومه ئه وه ي له خو م بپرسم: ئايا نه وه ي سه رده مي من، ئه وانه ي پاش ئه وان ده ژين، چي له و زانيارپانه ي سه بارهت به درنده ييه كان له قه لا چوكردي

یہ ہودیہ کاندہ بکہن؟ ناشیت پیمان وابیت له وه تی دهگهین، که مه جالی تی گه یشتنی تیادا نییه، بومان نییه ئه وه بهراورد بکهین، که مه جالی بهراوردی تیادا نییه، بومان نییه بپرسین، له بهرئه وهی پرسیارداره که، ئه گه رچی گومانی له راستییه که ش نه بیت، به شیوهیه که له شیوه کان مهسه له که دهکاته که رهسه یه کی گفتوگو و وه کو شتی که وه ری ناگریت، که له تاساوی و شهرم و تاواندا لال ببیت؟ ئایا ده بیت ته نها له تاساوی و شهرم و تاواندا لال ببین؟ به ره و چون کۆتاییه که؟ نه وه که ئه و خرۆشانه ی، که له سیمیناره کاندہ به شداریم پیوه ی ده کرد، هر ئاوها له دادگاییه که دا له ده ستم دابیت. به لام که ته نها که می که له و که سانه حوکم و سزا بدرین و ئیمه ی نه وه ی دوا ی پرودا وه که ش له تاساوی و شهرم و تاواندا لال ببین ... ده کریت ئه وه کۆتاییه که ی بیت؟

پینچ

له ههفتهی دووهه مدا شکات نامه که خویندرا به وه . خویندنه وه که
رۆژ و نیویکی خایاند - رۆژ و نیویک که سی سیه می تاک . شکات
لیکراوه که جاریک وا ... دواى ئه وهش واو ... له دواى ئه وهش
واى کردوه و ... به هۆى ئه وه وه و مه رجه کانی مادهی ئه وه نده و
ئه وه ندهی پر کردۆته وه و ... هه روه ها دژی یاساو به شیوازیکی
تاوانکارانه مامه لهی کردوه . هانا شکات لیکراوی ژماره چوار بوو .
پینچ ئافره ته شکات لیکراوه که چاودیری که مپیکی بچوک ببوون
له نیزیکی ((کارکاو)) هوه ، یه کییک له لقه کانی ئاوشفیتس .
به هاری 1944 له ئاوشفیتسه وه بۆ وئ نقل کرابوون ، جیی چه ند
چاودیریکیان گرتبۆوه ، له ته قینه وه یه کی ناو کارگه که دا ، که ئافره ته
دیله کانی که مپه که تیادا کاریان کردبوو ، ژیانیان له ده ست دابوو ، یان
بریندار ببوون ، یه کییک له خاله کانی شکاته که له سه ر مامه له یان بوو
له ئاوشفیتس ، به لام له پاش خاله کانی تره وه جئ هیلدرابوو . من
ئه و خاله م له یاد نه ماوه . ئایا ئه و خاله هانای نه ده گرته وه ، یاخود
ته نها ئافره ته کانی دی ؟ له چاو خاله کانی تردا گرنگیه کی ئه وتۆی
نه بوو یان هه ر خۆی گرنگ نه بوو ؟ یان هه ر نا په وا بوو ، که سییک ، که
له ئاوشفیتس ده ست به کار ببوو و ئیسته له به ر ده ستدا بوو ، له سه ر
هه لسوکه وتی له ئاوشفیتس شکاتی لی نه کریت ؟

بیگومان پینچ شکات لیکراوه که که مپه که یان به رپۆه نه بردبوو .
فه رمانده ریک و پاسه وان و چاودیری دیش له ئارادا ببوون . زۆرینه ی
پاسه وانه کان و چاودیره کان له بۆردوومانه که دا کوژرابوون ، که

له شه ویکدا رهوی دیله کانی پوهه و پوژئاوا کوټای پی هینابوو. هندیکیان له هه مان شه ودا هه له اتببون و وهک فرماندهرکه، که له گه ل دهستیکی ره وه که دا هه له اتببو، نه ده دوزرانه وه.

له راستیدا وا حیساب نه کرابوو هیچ کهس له دیله کان ده ریچیت، به لام دوو کهس پزگاریان ببوو، دایک و کچیک، کچه که کتیبکی سه بارهت به که مپه که و په وه که نووسی بوو، که له ئه مریکا بلاوی کردبووه. پوولیس و پاریزره حوکمییه کان ته نها ئه م پینج شکات لیکراوه بیان نه دوزیبوونه وه، به لکو چهند شاهیدیکیش، که له و گونده دا ژیا بوون، که تیایدا بومبه کان کوټایان به ره وه که هینابوو. شایه تی هه ره گرنگ کچه که بوو، که بو ئه لمانیا هاتبوو. هه روه ها دایکه که ش، که له ئیسرایل ما بووه. ته نها به شی دادگاییه که، که من له گه لدا نه بووم، ئه وه بوو، که بو ئیفاده وه رگرتن له دایکه که، دادوهر و پاریزره حوکمییه کان و پاریزره کانی به رگری، بو ئیسرایل پویشتن.

یه کیک له خاله کانی شکاته که له سه ر هه لبراردنه کان بوو. هه موو مانگیک نیزیکیه شه ست ئافرهت له ئاوشقیته سه وه بو وئ نیردرا بوون و له ویشه وه ئه وه نده بو ئاوشقیته س نیردرا بوونه وه، جگه له وانیه که له و نیوه نده دا ده مردن. لای هه مووان ئاشکرا ببوو، که ئافره ته کان له ئاوشقیته س ده کوژران؛ ئه وانه ده نیردرا نه وه، که چیتر بو کاری ناو کارگه که که لکیان نه بوو. کارگه یه کی فیشه ک بوو، که له راستیدا کاره که ی سه خت نه بوو، به لام ژنه کان به ئاسته م پی راده گه یشتن کاره راسته قینه که ی خویان بکن، به لکو ده بوو کریکاری بکن، چونکه ته قینه وه کانی به هار، زیانی خراپیان له پاش خویان جئ هیشتبوو.

خالیکی دی شکاته که له سه ر شه وی بوردو مانه که بوو، که تیایدا هه موو شتیکی کوټای هاتبوو. پاسه وان و چاودیره کان، دیله کانیان،

که چەند سەد ژنیک بوون، لە کەنيسەى دێهە کدا، کە زۆرینەى
 دانیشتوانە کەى جێیان هێشتبوو، بەند کردبوو. تەنھا چەند بۆمبیک
 کە وتبوونە خواری، لەوانە یە ئامانجە کە هیلکی ئاسنینى نێزیک
 یان کارگە یە ک بوو بێت، یان پێشده چیت هەرئاوها، لە بەرئەوهى
 لە پاش پەلاماریک بۆ سەر شاریکی گەرە ماونە تەوه و زیاده
 بوون، فریدرابیتنە خواری. یە کیک لە بۆمبەکان خانووی قەشە کەى
 پیکابوو، کە پاسەوانەکان و چاودێرەکانى تیدا خەوتبوون. یە کیکى
 دى دابووی بە بورجى کە نيسە کە دا. سەرەتا بورجە کە سووتا بوو،
 پاشان سەقفە کە، پاشان ئەوهى لە داروتەختە بوو بە ئاگرەوه بەسەر
 هۆلى کە نيسە کە دا پووخابوو و بەستەکانى ناو کە نيسە کە گریان
 گرتبوو. دەرگا ئەستورەکان خۆراگریان کردبوو. شکات لیکراوهکان
 دەیانتوانى بە کلیلە کە بۆیان بکەنەوه، بەلام نەیانکردبوونەوه و
 ئافرەتە بەندکراوهکانى ناو کە نيسە کە سوتابوون.

شەش

دادگاییه که زۆر خراپ بۆ هانا به پۆه پۆیشت. هەر له سه ره تاوه له ئیفا ده که یدا سه رنجیکی باشی سه باره ت به که سایه تی خۆی بۆ دادگا جئ نه هیشت. پاش خویندنه وهی شکاته که هانا قسه ی هه بوو، له به ره وهی هه له له ئارادا بوون؛ سه ره ک دادوه ره که به بیزاریه وه په تی کرده وه و وتی، پێش ده سته پکی دادگاییه که کاتی زۆر هه بووه له شکاته که بکوڵیته وه و ناره زایی ده برپیت، ئیستا له دادگایی سه ره کیدان و هه رشتی کیش له شکاته که دا راست یان هه له بیته، ئەوا به لگه کان ده یخه نه پوو. کاتی که له سه ره تای پێشکه شکردنی به لگه کاندان سه ره ک دادوه ره که پێش نیاری ئەوه ی کرد، به رگه ئەلمانیه که ی کتیبی که که نه خوینریته وه، که له لایه ن چاپخانه یه کی ئەلمانیه وه بۆ بلاو کردنه وه ئاماده کرابوو، چونکه ده ستنوو سه که ی خرابوو به رده ست هه موو به شدار بووان و پنیویست بوو پارێزه ره که هانا له ژیر نیگای بیزاری سه ره ک دادوه ره که دا پازی بکات. هانا ئەوه ی نه ده ویست، نه شیده ویست ئەوه قبول بکات، که گویا ئەو له ئیفا ده ی دادگایی پێشوویدا دانی به وه دا نایته، کللی که نیسه که ی پێ بوو بیته. هانا ده یگوت، کللی که نیسه که ی پێ نه بووه، که س کللی که نیسه که ی پێ نه بووه، هەر ئەسلەن ئەو کللی که نیسه یه له ئارادا نه بووه، به لکو چه ند کللیکی دی بۆ چه ند ده رگایه کی دی و ئەو کلیلانه ش له دیوی ده ره وه، له ناو کیلونه کاندان بوون. به لام له پرۆتۆکۆلی ئیفا ده ی دادگاییه که دا، که خۆی خویندبوویه وه و واژوی کردبوو، شتیکی دی نووسرا بوو.

کاتیکیش پرسی، بۆچی ده یانه ویت شتی به سهردا بیئن، حالی چاتر نه بوو. به ده نگیکی به رز یان به شیوازیکی خۆ به راستزان پرسیاری نه کرد، به لام به شیوازیکی کۆلنه ده رانه و پیشم و ابیت، له گه ل ئه وه دا له پروکه ش و ده نگیدا دیار بوو سه ری لئ شیواوه، ده سته پاچه یه، که ده شیگوت، ئه وان ده یانه ویت شتی به سهردا بیئن، مه به سستی له تۆمه تبارکردن و خه رایکردنی یاسا نه بوو. به لام سه ره ک دادوهره که وا حالی بوو و کاردانه وه که شی توند و تیژ بوو. پارێزه ره که ی هانا هه لبه زیه سه ری و ده سستی پی کرد، به جۆش و جرب، لییان پرسی، ئاخۆ ده یه ویت خۆی بکاته خاوه نی تۆمه تباریکردنی مه عمیله که یی و ئیدی دانیشته وه.

هانا نه یه ده ویست هه له به سه ری دا تیپه ر بیت، له کویدا پی و ابایه زولمی لئ ده کریت، به ره په رچی ده دایه وه و ئه گه ر به رای خۆی شتیک به هه ق گووترا یا خۆ له سه ر هه ق تاوانبار کرابا، نکولی لئ نه ده کرد. به شیوازیکی کۆلنه ده رانه به ره په رچی ده دایه وه و به شیوازیکی په زامه ندانه ش دانی به شته کاندانا، وه ک ئه وه ی به هۆی دان پیدانانه کانیه وه مافی به ره په رچدانه وه به ده ست بیئیت یان به به ره په رچدانه وه کان ئه رکی ئه وه له ئه ستۆ بگریت، دان به و شتانه دا بنیت، که نه یه ده توانی نکولیان لئ بکات. به لام هه سستی پی نه ده کرد، که کۆلنه ده ری هه که ی سه ره ک دادوهره که تووره ده کات. هه سستی بۆ بنچینه و میانه ی و ته کان نه بوو، هه سستی بۆ ئه و یاسایانه نه بوو، که گه مه یان پی ده کرا، هه سستی بۆ ئه و په چه تانه نه بوو، که له سه ر بنه مایان قسه کانی خۆی و ئه وانی دی پرووه و تاوان و بیئاوانی، حوکمدان و ئازادی ده برد. بۆ ته رازوکردنه وه ی نه بوونی ئه و هه ستانه له هانا دا، ده بایه پارێزه ره که ی هانا ئه زمون و یه ده گی باشتری هه بیت، یاخود به هه ر حال پارێزه ریکی باشتی بیت. یان

دهبیت بندردرینهوه و بکوژرین؟))

هانا تی نه دهگه‌یشت، سه‌رهک دادوهره‌که بهو پرسیاره مه‌به‌ستی له چی بوو.

((من ... مه‌بستم ... ئه‌ی به‌پرزتان بوونایه چیتان ده‌کرد؟))

هانا ئه‌و پرسیاره‌ی به‌جدی بوو. نه‌یده‌زانی، که پئویست بووه و توانیویه‌تی ئه‌وکات چ شتی‌ک به‌شیوازیکی تر بکات و به‌وه‌دا ده‌یویست له سه‌ره‌ک دادوهره‌که‌وه، که دیار بوو هه‌موو شتیکی ده‌زانی، ببیستی، ئه‌و له جیبی ئه‌م بایه، چی ده‌کرد.

سه‌ره‌ک دادوهره‌که بو له‌حزه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو. له دادگای سزای ئه‌لمانیدا گونجاو نییه، شکات لیکراوان پرسیار له دادوهران بکه‌ن، به‌لام تازه پرسیاره‌که کرابوو و هه‌مووانیش چاوه‌پرسی وه‌لامی داده‌وه‌ره‌که بوون. پئویست بوو وه‌لام بداته‌وه، نه‌یده‌توانی پرسیاره‌که تیپه‌پرنی، یان به‌تیبینیه‌کی سه‌رزنشکه‌رانه یان به‌دژه پرسیاریکی رهت که‌ره‌وانه رایمالی. ئه‌مه بو هه‌مووان پوون و ئاشکرا بوو، بو خۆی ئاشکرا بوو و ئیستا حالێ بووم، که ئه‌و له‌به‌رچی ئه‌و رووکه‌شه‌هه‌په‌ساوییه‌ی کردبووه مه‌کری خۆی. ئه‌و رووکه‌شه‌ی کردبووه ماسکیک، ده‌یویست له پشت ئه‌و ماسکه‌وه که‌می‌ک کات بو دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامی‌ک به‌ده‌ست بی‌نی. به‌لام نه‌ک ئیجگار زۆریش؛ هه‌تا زیاتر بوه‌ستایه، ته‌وس و چاوه‌پروانی گه‌وره‌تر ده‌بوون و ده‌بایه وه‌لامه‌که‌ش باشتر بی.

((شتگه‌لیک هه‌ن، که مرۆف؛ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر سه‌ر و مالی نه‌که‌ه‌ویت،

نابیت ری بدات تیپانه‌وه بگلیت و پئویسته لییان ده‌ربچیت.))

په‌نگه ئه‌و وه‌لامه به‌شی بکرده‌یه، ئه‌گه‌ر هه‌مان شتی بگوتایه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا سه‌باره‌ت به‌هانا یان ته‌نانه‌ت خۆی قسه‌ی بکرده‌یه. به‌لام باسکردنی ئه‌وه‌ی، که مرۆف پئویسته چی بکات و نابیت

چی بکات و چی له سهر سهر و مائی دهکهوئیت، له ههقی جدیهتی
پرسیارهکهی هانا نههات. هانا ویستی بزانیئت، دهبوو له وهه و
مهرجه دا چی بگردایه، نهوهک که شتگهلیک هه ن نابیت مروّف بیان
کات. وهلامی دادوهرهکه دهسته پاچانه و جیی سکالا بوو. هه مووان
ههستیان بهوه کرد. کاردانه وهیان هه ناسه هه لکیشانی نا ئومیدی بوو
و سه سامانه ته ماشای هانایان کرد، که له و مشتومرهدا تا رادهیهک
براوه بوو. به لام هانا خوئی، خه یال بردبوویه وه.
(که وایی ده بایه ... نه ده بایه ... نه ده بایه له سیمنس کار
بکه م؟))

ئه وه پرسیاریک نه بوو له دادوهره که. هانا له بهر خوویه وه قسه ی
ده کرد، به شیوازیکی دوو دلانه، له خوئی ده پرسی، چونکه ئه و
پرسیاره ی تا ئیستا له خوئی نه کردبوو و دلنیش نه بوو، ئاخو ئه و
پرسیاره په وایه و وه لامه که شی چیه.

حهوت

ههروهك چۆن ئۇو كۆلنهده ريبهه ي هانا به رپه رچى پى دەدايه وه، سه رهك دادوه ره كه ي تووره ده كرد، ئاوه اش ئاماده گيبه كه ي، كه پيۆه ي دانى به شته كاندا دهن، شكات ليكراوه كانى دى تووره ده كرد. ئه وه بۆ به رگرى ئه وان و هه م بۆ به رگره كه ي هاناش كوشنده بوو. له راستيدا هه لومه رچى به لگه كان بۆ شكات ليكراوه كان له حالتيكى خراپدا نه بوو. به لگه بۆ يه كه مين خالى شكاته كه تهنه گه واهى دايك و كچه كه و كتپه كه ي بوو. پاريزه ريكي باش ده يتوانى، بى ئه وه ي په لامارى ناوه رپوكى ئيفاده ي دايك و كچه كه بدات، به جورپكى باوه ر پيكراوانه وه نكولى له وه بكات، كه شكات ليكراوه كان هه لبژاردنه كانيان به رپوه بردبيت. ويپاي ئه وه ش ئيفاده ي شاهيده كان ده قيق نه بوون و نه شده كرا ده قيق بن؛ هيج نه بيت فرمانده ران و تيمى پاسه وانى و چاوديرى دى و ريكخستنيكى ئه رك و فرمانه كان به پيى پله وپايه له ئارادا بوون، كه به هويه وه ديله كان تهنه به ش به ر و پرويان ده بوونه وه و به و پييه ش ده يانتوانى تهنه به ش به ش له بارودوخه كه حالى بن.

له خالى دووه ميشدا وا بوو. دايك و كچ له كه نيسه كه دا به ند كر ابوون و نه يانده توانى سه باره ت به وه ي له ده رى پروى دابوو، ئيفاده بدن. له راستيدا شكات ليكراوه كان نه يانده توانى بلين، له وي نه بووين، شاهيده كانى دى، كه ئه وكات دانيشتوى ئه و دييه ببوون، قسه يان له گه لدا كر دبوون و له ياديان مابوون. به لام ده بايه ئه و شاهيدانه ش ئاگادار بن، تاوانه كه به سه ر خو ياندا نه شكيتته وه، چونكه توانبوويان

خۆيان و ديله كان پزگار بكن. ئەي ئەگەر تەنھا شكات لىكراوه كان لەوئى بوو بن - ئەوان نەيانتوانى بوو ئەو چەند ئافەرەتە ببەزىن و خۆيان دەرگاى كەنيسە كە بكنەو؟ كەوايى پىويست نەبوو ھەردوو لا لەسەر ئەو ھىلەى بەرگرى لەنگەر بگرن، كە گوايە شكات لىكراوه كان و ئەمانيش، واتا شاھيدە كان، لەژىر ھەلومەرجىكى ناچارى و زۆرەملىيدا، كە بارى تاوانى لەسەر سووك دەكردن، مامەلەيان كەردوو؟ لەژىر فشارى يان فەرمانى تيمى پاسەوانيدا، كە ھەتا ئەوكات ھەلنەھاتبوون، لانى كەم شكات لىكراوه كان و ايان دانا بوو، تەنھا بۆ ساتىكى كورت خايەن رۆيشتبەن، تاكو بريندارە كان ببەنە نەخۆشخانەيەكى سەربازى و بەپەلە بگەرپنەو؟

كاتىك پارىزەرى شكات لىكراوه كانى دى ھەستيان كرد، جۆرە ستراتيجهيەكى ئەوا بەھۆى ئامادەگى دان پىدانانە كانى ھاناوە شكست دەھىنيت، ستراتيجهيەكەيان گۆرپىيە سەر شىوازىك، كە ئامادەگى دان پىدانانە كانى لە بەرژەوەندى خۆياندا بەكار بەين و ھانا بە تاوان بارقورس بكن و شكات لىكراوه كانى ديش بارسووك. پارىزەرە كان بە دوورە پەريزىيەكى لىزانانەو ئەو كارەيان دەكرد. شكات لىكراوه كانيش بە خۆ تىھەلقورتانى شەرمەزارەكانەو پىشتىوانيان لى دەكردن.

((تۆ وتت، دەزانيت، كە ديله كان رەوانەى مەرگ دەكەيت - تەنھا تۆ، وانىيە؟ تۆ ناتوانيت بزانيت، ھاوكارەكانت چىيان زانىو و نەزانىو. رەنگە بتوانيت سوسەى شتىك بكەيت، بەلام دواچار ناتوانيت برىارى لەسەر بەدەيت، وانىيە؟))

پارىزەرى شكات لىكراوئىكى دى پرسىارى لە ھانا دەكرد.

((بەلام ئىمە ھەموومان دەمانزانى ...))

((وتنى (ئىمە، ئىمە ھەموومان) ئاسانترە وەك لە وتنى (من، من

بەتەنھا)، وانىيە؟ راستە، كە تۆ بەتەنھا خۆشەويستت ھەبوو، كچى گەنج، كچىك بۆ ماوھىيەك و پاشان يەككىكى تر بۆ ماوھىيەكى تر؟))
ھانا دوودل بوو.

((پىم وايە من تاكە كەس نەبووم، كە ...))
((ھەى درۆزنى پيس! تۆو خۆشەويستەكانت - تۆ ئەوھت دەكرد،
تەنھا تۆ!))

شكات لىكراوئىكى تر، ئافرەتئىكى در، كە لە ھىمىنيەكى بەناز و
مەكرانەشدا نەزان نەبوو و ھەمانكات دەم شپيش بوو، وروژاويەكەى
دەبينرا.

((پىي تى دەچىت، تۆ وشەى (زانين) بەكار بەئىنيت، لەكاتىكدا
پىتوايە و وشەى (پىم وايە) بەكار بەئىنيت، لەكاتىكدا تەنھا
ھەلدەبەستىت؟))

پارىزەرەكە سەرى راوھشانى، ھەك ئەوھى وەلامى ئەرىنى ھاناي
بەپەرۆشەوھ وەرگرتبىت.

((ئەوھش راستە، كە خۆشەويستەكانت، كاتىك لىيان وەرپز
دەبوويت، لە ترانسپۆرتى داھاتوودا بۆ ئاوشويتس دەپرويشتن؟))
ھانا وەلامى نەدايەوھ.

((ئەوھ يەككىك بوو لە ھەلبژاردنە تايبەتییەكانى خۆت، وانىيە؟
تۆ ناتەوئىت پەى بەوھ بەرىت و دەتەوئىت لە پشت شتىكەوھ، كە
ھەمووان كرددويانە، ھەشارى بدەيت. بەلام ...))
((ئەى خودايە!))

كچەكە، كە پاش ئىفادەكەى لە ناو تەماشاكەراندا دانىشتبوو،
ھەردوو دەستى بە دەمووچاوى خۆيدا كىشا.

((من چۆن توانيم ئەوھ لەبىر بكم؟))
سەرەك دادوهرەكە لىي پەرسى، ئاخۆ دەيەوئىت، شتىك بۆ

ئىفاده‌كەى زىاد بكات. كچەكە چاوه‌پىنى نەكرد، هەتا بانگه‌پىشتى پىشە‌وه دەكرىت. هەستايە سەرىپى و لە جىيى خۆيە‌وه، لە ناو تەماشاكە‌رانه‌وه قەسەى كرد.

((بەلەى، ئەو خۆشە‌ويستى هەبوون، هەميشە يەككە لە گەنج و لاواز و ناسكە‌كان، پارىزگارى لى دەكردن، كارىكى دەكرد، پىويست نەكات كار بكەن، جىيى باشتري دەدانى و باشتري مشورى دەخواردن و ژەمى چاترى دەدانى و ئىواران دەبىردنە لاي خۆى. كچەكانيش بۆيان نەبوو باس بكەن، ئەم ئىواران چى لەگەل دەكردن و ئىمەش و اماان دەزانى، ئەم لەگەل‌ياندا ... چونكە هەمويان دەگويزانه‌وه، وەك ئەو‌هەى ئەم خۆشى خۆى لى بينىبىتن و لىيان تىر بوو بىت. بەلام وا نەبوو و پۆژىك يەككە لە كچەكان قەسەى كرد و لەو‌هە زانيمان، كە كچەكان كتيبيان بۆ خويندۆته‌وه، ئىواره لەسەر ئىواره، ئەو باشتري بوو لەو‌هەى ... هەروەها باشتريش بوو لەو‌هەى بە كرىكارى خۆيان بكورن. دەبىت من پىم باشتري بوو بىت، ئەگەر نا لەيام نەدەكرد. بەلام باشتري بوو؟))

دانىشته‌وه .

هانا پووى گىپا و تەماشاي كردم. دەستبەجى نىگاي دۆزيمه‌وه و ئاوها هەستم پىكرد، كە هەر لە سەرەتاوه زانيبووى، من لەو‌پم. تەنها تەماشاي كردم. پووخسارى تكاي هىچ شتىكى تيا نەكردم، داواى هىچى نەكرد، هىچى دووپات نەكردەوه و بەلئىنى هىچيشى نەدا. تەنها خۆى پيشان دا. هەستم بە گرژى و ماندوويه‌تیه‌كەى دەكرد. بن چاوانى چرچ ببوون و لەسەر هەر دوو گوناي چرچىك لەسەرەوه بۆ خواره‌وه هاتبوو، كە بە من ئاشنا نەبوو، هىشتا قوول نەبوو، بەلام خۆى وەك ئاسە‌وارى برىنىك كيشا بوو. كە من لەژىر نىگاي‌دا سوور هەلگە‌پام، پووى وەرگىپا و كرديه‌وه بەستى دادگاكه .

ههشت

به‌رگی ئەلمانی ئەو کتیبەیی، که کچه‌که سه‌بارەت به ژيانی له که‌مپه‌که‌دا نووسی بووی، سه‌ره‌تا پاش پرۆسه‌ی دادگاییه‌که‌ده‌رچوو. له راستیدا ده‌ست‌نووسه‌که‌له‌کاتی دادگاییه‌که‌دا له‌به‌ر ده‌ست‌دا بوو، به‌لام ته‌نها بۆ به‌شدار بووه‌کان. من ده‌بایه‌ کتیبه‌که‌به‌ ئینگلیزی بخوینمه‌وه، که ئەوکات ئەرکیکی گران بوو و من له‌سه‌ری رانه‌هاتبووم. هه‌روه‌ها وه‌ک هه‌میشه‌ زمانه‌ نامۆکه‌، که به‌سه‌ریدا زال نیت و له‌گه‌لیدا ده‌جه‌نگییت، دوریه‌کی سه‌یر و هه‌مانکاتیش نیزیکیه‌کی سه‌یری ده‌خولقاند. زۆر به‌ ده‌قیقی کارت له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ ده‌کرد و که‌چی خۆشت نه‌ده‌کرده‌ خاوه‌نی. هه‌روه‌ک چۆن زمانه‌ نامۆکه‌ نامۆ ده‌مینیته‌وه، ئەویش ئاوها نامۆ ده‌مینیته‌وه.

چه‌ندین سال دواتر سه‌ره‌له‌نوێ خویندمه‌وه و په‌ییم به‌وه‌ برد، که کتیبه‌که‌ خۆی مه‌ودایه‌کی دووری ده‌خولقییت. هیچ ناسنامه‌یه‌کت ناداتی و که‌سیش خۆشه‌ویست ناکات، نه‌ دایک و کچ و ئەوانه‌ش، که ئەم دوانه‌ له‌گه‌لیاندا له‌ که‌مپی جیاواز جیا‌ازدا و له‌ ئاوشقیته‌س و نیزیکی کارکا و هاوچاره‌نوس ببوون. کتیبه‌که‌ پرێ نه‌ده‌دا، پیرو ده‌مپراستی ناو کوخته‌کان، چاودێره‌کان و پاسه‌وانه‌کان، پوو‌خسار و شکلیکی ئەوتۆ وه‌رگرن، تا‌کو بتوانیت له‌ پرێ ئەته‌کیه‌تیانه‌وه‌ باش تر یان خه‌راپ تر له‌قه‌له‌میان به‌ده‌یت. کتیبه‌که‌ش هه‌وا‌ی ئەو به‌نجیه‌ هه‌لده‌مژیت، که من پێش تر هه‌ولێ وه‌سفکردنیم دا. به‌لام کچه‌که‌ له‌ژێر ئەو به‌نجیه‌دا توانستی په‌ی پێ بردن و شیکاری له‌ ده‌ست نه‌داوه.

ههروه‌ها پێی گهنده‌لێشی به‌خۆی نه‌دابوو، نه‌به‌هۆی به‌زه‌یی به‌خۆ هاتندا، نه‌به‌هۆی ئه‌و متمانە به‌خۆ بوونه‌ی، که‌ به‌ شیوازیکی هه‌ست پیکراوانه‌ په‌یدای کردبوو. که‌ له‌ ژياندا مابۆوه‌ و‌ بۆ ئه‌و سالانه‌ی ناو که‌مه‌په‌کان ته‌نها خۆ راگری نه‌سه‌لماندبوو، به‌لکو به‌ شیوازیکی ئه‌ده‌بیانه‌ش داپڕشتبوون. سه‌باره‌ت به‌ خۆیی و‌ هه‌لسوکه‌وتی هه‌رزه‌کاری و‌ زوو پێگه‌ییوی، ئه‌گه‌ر پێویستی کرد بێت سه‌باره‌ت به‌ کارامه‌یه‌یه‌کانی و‌ به‌هه‌مان هۆشیاریش له‌ وه‌سف کردنی هه‌موو شته‌کانی تردا ده‌نوسیت. هانا له‌ کتێبه‌که‌دا نه‌ به‌ ناو و‌ شوناس دیته‌ به‌ر چاو، نه‌ له‌ شوێنیکیشدا ده‌ناسریته‌وه‌.

هه‌ندێ جار هانام له‌ کاراکنتری چاودێریکی گه‌نجا ده‌بینیه‌وه‌، که‌ گه‌نج و‌ جوان و‌ له‌ به‌جێهێنانی ئه‌رکه‌کانیدا به‌ شیوازیکی بێ وێژدانانه‌، به‌ویژدان بووه‌! به‌لام دڵنیا نه‌بووم. که‌ ته‌ماشای شکات لیکراوه‌کانی دی ده‌که‌م، ئه‌وا ده‌شیت ته‌نها هانا ئه‌و چاودێره‌ بوو بێت. به‌لام که‌مه‌په‌که‌ چاودێری دیکه‌شی هه‌ببوو. له‌ یه‌کێک له‌ که‌مه‌په‌کاندا چاودێریک هه‌ببوو، که‌ به‌ ((مۆته‌که‌)) ناوئرابوو، ئه‌ویش گه‌نج ببوو، جوان و‌ زیت، به‌لام بێ به‌زه‌یی و‌ بێ جله‌و. هانا ئه‌و چاودێره‌ی به‌یاد ده‌هینایته‌وه‌. ئایا ئه‌وانیش ئه‌و به‌راورده‌یان کردبوو؟ ئایا هانا هه‌چی سه‌باره‌ت به‌وه‌ ده‌زانی، له‌یادی بوو و‌ بۆیه‌ کاتیکی من له‌گه‌ڵ ئه‌سپدا به‌راوردم کرد، هه‌ند بریندار بوو؟ که‌مه‌په‌که‌ی نێزیک کارکا و‌ بۆ دایک و‌ کچ دواهه‌مین وێستگه‌ ببوو پروه‌ و‌ ئاوشقی‌تس.

ئه‌وئ وه‌ک پێشکه‌وتنیکی وا بوو؛ کاره‌که‌ی سه‌خت بوو، به‌لام ئاسان، خوارنده‌که‌ی باشت‌ر بوو، باشت‌ریش بوو له‌گه‌ڵ شه‌ش ئافره‌ت له‌ یه‌ک ژووردا وه‌ک له‌گه‌ڵ سه‌د ئافره‌ت له‌ کوخته‌یه‌که‌دا بخه‌ویت. گه‌رم‌تریش بوو؛ ژنه‌کان توانیبووین له‌سه‌ر پێگه‌که‌یان له‌ کارگه‌وه‌ بۆ که‌مه‌په‌که‌

دار کۆبکه نه وه و له گه‌ڵ خۆياندا بيبه‌ن. ترس له هه‌لبژارنه‌کان هه‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌نده‌ی ئه‌وه‌ی ئاوشقیتس خه‌راپ نه‌ببوو. هه‌موو مانگیك شه‌ست ئافره‌ت له هه‌زار و دوو سه‌د ئافره‌ت؛ ده‌نێردانه‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌كێك خاوه‌نی هه‌یژیکي مامناوه‌ندی بایه، ئاوه‌اش چاوه‌پوانی بیست مانگ ژيانی هه‌بوو و ده‌شیتوانی لانی که‌م هیوای ئه‌وه‌ی هه‌بی‌ت، له مامناوه‌ندیه‌ک به‌هه‌یز تر بی‌ت. له‌سه‌ر و ئه‌وه‌شه‌وه دیانتوانی حیسابی ئه‌وه بکه‌ن، جه‌نگ له‌پاش که‌م تر له بیست مانگ کۆتایی بی‌ت.

به‌لاکه له‌گه‌ڵ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی که‌مه‌که و به‌پێکه‌وتنی دیله‌کان پوه و پۆژئاوا ده‌ستی پێک‌رد. زستان بوو، به‌فر ده‌باری، ئه‌و جل و به‌رگانه‌ی، که ئافره‌ته‌کان پێوه‌ی له ناو کارگه‌که‌دا ته‌زیبون و له که‌مه‌که‌دا تا راده‌یه‌ک گوزه‌رانده‌بوویان، به‌ته‌واوی که‌موکوپر بوون و له جله‌کانیان که‌موکوپر تر، پیل‌لوه‌کانیان بوون، زۆرینه‌یان له په‌رۆ یان کاغه‌زی پۆژنامه بوون، وه‌ها به‌سترا‌بوون، که له وه‌ستان و پێ کردندا به‌رگه‌ بگرن، به‌لام نه‌ده‌توانرا وه‌ها ببه‌ستری‌ن، که به‌رگه‌ی پێی دوور و درێژی ناو به‌فر و سه‌هۆلبه‌ندان بگرن. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، ژنه‌کان به ئاسایی پێیان نه‌ده‌کرد؛ په‌له‌یان لێ ده‌کرا، ده‌بایه‌ پابه‌که‌ن. که‌چه‌که له کتێبه‌که‌یدا ده‌پرسی: ((په‌وی مه‌رگ؟)) و له وه‌لامی‌شدا ده‌لی‌ت: ((نه‌خه‌ر، لۆقه‌ی مه‌رگ، غارغاری‌نی مه‌رگ.))

زۆرینه‌ی ئافره‌ته‌کان له په‌وه‌که‌دا هه‌ره‌سیان هه‌ینا بوو، یان له پاش شه‌وانی ناو ته‌ویله‌کاندا و به‌ په‌نا دیواره‌کانه‌وه چیت‌ر هه‌لنه‌ستابوونه‌وه، له‌پاش هه‌فته‌یه‌ک نێزیکه‌ی نیوه‌ی ژنه‌کان گیانیان له‌ده‌ست دا‌بوو. که‌نیه‌سه‌که کونیکی باش تر ببوو وه‌ک له‌و ته‌ویله و په‌نا دیواره‌یه‌ی، که ژنه‌کان له‌وه‌وبه‌ر هه‌یان ببوو. کاتی‌ک به‌ته‌نیه‌شت کی‌لگه‌ی وه‌رزپیری جێ هه‌لراودا تی‌په‌پیبوون و له‌وی

شه‌ویان کردبووه، پاسه‌وان و چاودیره‌کان بینا نیشته‌جییه‌کانیان بۆ خۆیان دانابوو. لیره‌ش له گوندیکی پان و به‌رین و جی هیلراودا توانیبوو یان خانووی قه‌شه‌که بۆ خۆیان به‌رن و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له ته‌ویله‌یه‌ک یان په‌نا دیواریک زیاتر بۆ دیله‌کان به‌یینه‌وه. که ئه‌وه‌یان کردبوو و له گوندیش گۆشتاویکی گه‌رمیان خواردبوو، وه‌ک بانگه‌وازی کۆتایی دهرد و به‌لاکه هاتبووه پیش چاو. به‌و شیویه‌یه ژنه‌کان خه‌ویان لێ که‌وتبوو. که‌میک دواتر بۆمه‌کان که‌وتن. هه‌تا ته‌نها بورجه‌که سوتابوو، ته‌نها ده‌نگی ئاگره‌که گه‌یشتبووه ناو که‌نیسه‌که، به‌لام نه‌بینرابوو. کاتیک ترۆپکی بورجه‌که دارووخا و دای به‌سه‌قفه‌که‌دا، دووباره‌چهند خوله‌کیکی خایاند، هه‌تا شه‌وقی ئاگره‌که بینرا. پاشان بلیسه‌کانی ئاگره‌که دلۆپه‌یان کرده خوارئ و گرپان له‌جل و به‌رگیان به‌ردان، پارچه‌سه‌قفی دارینی گر تیبه‌ربوو میحراب و به‌سته‌کانیان سوتاندن و هیچی وای نه‌برد سه‌رتاپای سه‌قفه‌که گرمه‌ی کرد و دارووخایه ناو جه‌رگه‌ی که‌نیسه‌که‌وه و داروبه‌ردی گر تیبه‌ردا.

کچه‌که پئی وایه، ژنه‌کان ده‌یانتوانی خۆیان پزگار بکه‌ن، ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌جی پیکرا خۆیان له‌شکاندن ده‌رگایه‌ک گورج بکردایه. به‌لام هه‌تا هه‌ستیان پئ کردبوو، چی پووی داوه و چیش پوو ده‌دات و ده‌رگیان لێ ناکه‌نه‌وه، دره‌نگ ببوو. له‌تاریکی شه‌ودا به‌گرمه‌ی بۆمه‌کان به‌خه‌به‌ر هاتبوون. بۆ ساتیک له‌بوورجه‌که‌وه ته‌نها گوئیان له‌ده‌نگیکی نامۆ و سامناک ببوو و سه‌رتاپا بئ ده‌نگ ببوون، تاکو باش تر گوئیان له‌ده‌نگه‌که بیته‌ و باش تر تی بگه‌ن، که ئه‌وه کرته و قرچه‌ی ئاگره، که ئه‌وه پۆشنایی ئاگره، له‌پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه کسپه و شه‌وقی دیت، که ئه‌وه گرمه‌یه‌ی له‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه گوئیان لئی بوو، په‌لاماری ئاگره‌که

بوو له بوورجه كه وه بؤ سهر سه قفه كه - ژنه كان سهره تا كاتيك بينيان سه قفه كه سوتاوه، تيگه يشتن. تتيگه يشتن و كه وتنه هات و هاوار، له توقيويا هاواريان ده كرد، بانگي يارمه تيان ده كرد، خويان دهدا به درگا كاندا و پريان دوه شانندن، به مست ده يانكوتينه وه و ده يانقيژاند. كاتيك سه قفي ئاگر تيبه ربوو داي به ناو جه رگه ي كه نيسه كه دا، كاكلي ديواره كان وهك ئاگر به خشيك پشتيوانيان له ئاگره كه ده كرد. زورينه ي ئافره ته كان نه خنكان، به لكو له ناو بليسه سوتين و دهنگ بلنده كاندا سوتان. ئاگره كه له كوتاييدا ته نانه ت درگا ئاسن تي گيراوه كانی كه نيسه كه ي سوتاند و داخی كردن، به لام نه مه چه ند كاترميريك دواتر.

دايك و كچ نه مردن، چونكه دايكه كه له بهر چه ند هوپه كي هه له رپيه كي راستي هه لبرارد بوو. كاتيك ژنه كان حالي ترسيان لي هاتبوو، نه م له ناوياندا سه بری نه مابوو. هه له هاتبووه سه ري. كه له سه ري له بليسه كانی ئاگره كه وه نيزيك ببوو، به خه ياليدا نه هاتبوو، ته نها ويستبووی به ته نها بيت، دوور له ژنه قيژين و ته نگ پي هه لچن و گر تيبه ربوووه كان. سه كو شيوه بالكونيه كانی سه ري باريك بوون، هيנד باريك، كه دار و په ردوووه كانی سه قفه كه به ده گمهن پيكا بوويانن. كچ و دايك خويان به ديواره كه وه لكانذبوو و هي رشي ئاگره كه يان دهدی و ده بيست. روژي داهاتوو زاتيان نه كردبوو دابه زن و بينه در. له زولمه تي شه وی دواييدا ترسا بوون، سه كوی پليكانه كان نه بينن و رپيان لي هه له بيت. كاتيك له به ره به يانی دوو سبه يدا له كه نيسه كه هاتنه در، توشي جه ند دانيشتوانيكي گونده كه بوون، كه سه راسيمه و بي وشه چاويان تي بريبوون، به لام جل و به رگ و خواردنيان دانی و به رپيان كردن.

نۆ

((بۆچی دەرگاكت نه كرده وه ؟))

سه رۆك دادوهره كه هه مان پرسپاری له يهك به يهكي شكات لیکراوه كان كرد. يهك به يهكي شكات لیکراوه كانیش هه مان وه لامیان ده دایه وه. نه یانتوانیبوو بیکه نه وه. بۆچی؟ به هۆی پیکاندنی خانووی قه شه كه، له لایه ن بۆمبه كه وه بریندار بووه. یاخود به گهرمه ی پیکاندنی بۆمبه كه تووشی شوک هاتوو. یاخود له پاش بۆمبه كه مشوری پاسه وان و چاودیره زامداره كانی خواردوو، له ژیر دار و په ردوو ه كاندا ده ری هیناون، برین پیچی كردوون. خه یالی لای كه نیسه كه نه بووه، ئاگری ناو كه نیسه كه ی نه بینیه و گوئی له هات و هاوار و بانگه كانی ناو كه نیسه كه نه بووه.

سه رۆك دادوهره كه يهك به يهكي شكات لیکراوه كانی به هه مان شت تۆمه تبار ده كرد؛ له راپۆرته كه دا شتیکی دی نووسراوه. به ئاگاییه کی ده ست ئه نقه سه وه ئه و قسه یه ی ده كرد. ئه گهر بیگوتایه له ناو راپۆرتی فایله كانی (SS) دا شتیکی دی نووسراوه، شتیکی هه له ده بوو. به لام راست ئه وه بوو، كه شتیکی دی نووسرابوو و ناوی هه موو ئه وانیه ی تیدا بوو، كه له خانووی قه شه كه دا گیانیان له ده ست دابوو یان بریندار ببوون و ناوی هه موو ئه وانه ش، كه زامداره كانیان به شاحینه بو نه خو شگایه کی سه ربازی گواستبووه و کئ و کئش به ئوتومبیله سه ربازیه كان هاوده می ترانسپۆرته كه ی کردبوو. باسی له وه ش ده كرد، كه چه ند چاودیریک جئ هیلرابوون، تاكو چاوه پړی کۆتایی ئاگره كه بکن، پئ له په لکیشانی بگرن

و هه‌و‌لی هه‌لهاتنی دیله‌کان له‌پشتی ئاگره‌که‌وه پوچه‌ل بکه‌نه‌وه .
باسی له‌ مردنی دیله‌کانیش ده‌کرد .

ناو نه‌هاتنی شکات لی‌کراوه‌کان به‌لگه‌ی ئه‌وه بوو، که ئه‌وان
له‌ چاودیره‌ جی هیلراوه‌کان بوون . مانه‌وه‌ی چاودیره‌کانیش بو
به‌رگرتن له‌ رپی هه‌لهاتن به‌لگه‌ی ئه‌وه بوو، که به‌ ده‌ره‌ئینه‌وه‌ی
زامداره‌کانی ناو خانووی قه‌شه‌که و به‌ ریکه‌وتنی ئوتومبیله‌کان به‌ره
و نه‌خۆشگای سه‌ریازی به‌زمه‌که کۆتایی نه‌هاتبوو . ئه‌رکی چاودیره
جی هیلراوه‌کان ئه‌وه بوو - ئاوها نووسرا بوو - لی‌ گه‌رین ئاگره‌که
له‌ که‌نیه‌سه‌که‌دا په‌ره‌ بسینیت و ده‌رگا‌کانیش به‌ داخراوی به‌یلنه‌وه .
ئه‌وه‌شی تیادا نووسرا بوو، که شکات لی‌کراوه‌کان، چاودیره‌ جی
هیلراوه‌کانن .

یه‌ک به‌ یه‌کی شکات لی‌کراوه‌کان ده‌یانگوت، نه‌خیر، ئاوها نه‌بوو . ئه‌و
راپۆرته‌ هه‌له‌یه . هه‌ر به‌وه‌دا دیاره‌ هه‌له‌یه، که باس له‌ ئه‌رکه‌کانی
چاودیره‌ جی هیلراوه‌کان ده‌کات؛ رپگرتن له‌ په‌لکیشانی ئاگره‌که .
ئه‌وان چۆن ده‌یاننوانی ئه‌و ئه‌رکه‌ به‌جیبه‌ینن؟ ئه‌وه‌ بیمانیه‌ و
ئه‌رکی رپگرتن له‌ هه‌لهاتنیش له‌ پشت ئاگره‌که‌وه‌ بیمانیه‌ . هه‌و‌لی
هه‌لهاتن؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی چیتر پیویستی نه‌کردبیت مشوری ئه‌وانه‌ی
خۆیان بخۆن و توانیبیتیان مشوری دیله‌کان بخۆن . کار له‌ هه‌لهاتندا
نه‌ما بوو . نه‌خیر، راپۆرته‌که‌ به‌ ته‌واوی و ئه‌سله‌ن به‌ قه‌واره‌ی
ناناسینیت، که ئه‌مان له‌و شه‌وه‌دا چییان کردوو و به‌جیبه‌یناوه‌ و
چه‌ندیان نالاندوو .

ئه‌ی چۆن کار گه‌یشته‌ته‌ راپۆرتیکی ئاوها هه‌له‌؟

گوايه‌ ئه‌وانیش نازانن .

هه‌تا شکات لی‌کراوه‌ به‌ ناز و مه‌کر و ده‌م شپه‌که‌ سه‌ره‌ی هات . ئه‌و
ده‌یزانی .

((پرسیار له وه بکه!))

به په نجه ئامارهی یۆ هانا کرد.

((ئه و راپۆرته که ی نووسیوه . هه مووی تاوانی ئه وه ، ئه و به تهنه ، ویستوو یه تی به و راپۆرته راستیه کان بشاریته وه و ئیمه ش تیوه گلیڤت))

سه رۆک دادوه ره که ئه و پرسیاره ی له هانا کرد ، به لام ئه وه دوا هه مین پرسیار ی بوو .

((بۆچی ده رگا که ت نه کرده وه ؟)) ئه مه یه که م پرسیار ی بوو .

((ئیمه ... ئیمه ...))

هانا له وه لامیک ده گه را .

((هه یچ چاره یه کی دیمان شک نه ده برد))

((هه یچ چاره یه کی دیتان شک نه ده برد ؟))

((هیندی کمان ژیانان له ده ست دابوو و ئه وانه ی دیش هه له اتبون . گوتیان ، برینداره کان ده به نه نه خوشگای سه ربازی و ده گه پینه وه ، به لام خویان و ئیمه ش ده مانزانی ، که ناگه پینه وه . په نگه ئه سلنه هر نه شرپۆشینه نه خوشگای سه ربازی ، زامداره کان برینه کانان هیند سه خت نه بوون . ئیمه ش له گه لیاندا ده رپۆشیتین ، به لام ئه وان وتیان ، گوایه برینداره کان پئو یستیان به جیگا هه یه ... به هه رحال ئه وان موشتاقی ئه وه نه بوون ، هینده یان ئافره ت له گه لدا بن ، نازانم ، بۆ کوئ رپۆشیتن))

((ئیوه چیتان کرد ؟))

((نه مانده زانی چی بکه ین . هه موو شته کان هیند به خیرای ی پرو یانده دا ، خانووی قه شه که ده سوتا و بورجی که نیسه که و پیاو و ماشینه کان له ئان و ساتدا له ویادا بوون و له نا کاو نه مان ، کتو پر له گه ل ژنه کانی ناو که نیسه که تهنه ماینه وه . هه ندیک چه کیان

بۆ جى ھىللاين، بەلام ئىمە نەماندەزانی بەکاریان بهینین و ئەگەر
بشمانزانیبا - ئەو ە چ سودىكى دەبوو، بۆ چەند ژنىكى وەك ئىمە؟
چۆن بمانتوانیبا پاسەوانى ئەو ەموو ژنە بکەین؟ رەویكى ئاوا
کاتىكى زۆر دەبات، ئەگەر پى نەدەیت لىک بترازىن و پاسەوانى
کردنى رەویكى ھىند گەرە لە کۆمەلىكى وەك ئىمەى زۆر زیاتر
دەویت.))
ھانا ئىستىكى کرد.

((پاشان ھات و ھاوارەكە دەستی پىکرد و ھەر دەھات و خەرپتر
دەبوو. ئەگەر ئەوکات دەرگامان بکردایەتەو ە ھەمووان رايانبکردایەتە
دەرى ...))
سەرۆک دادوەرەكە بۆ لەحزەيەك وەستا.

((دەترسان؟ دەترسان دیلەکان بتانبەزىن؟))
((دیلەکان ئىمە ... نەخىر، بەلام دواى چۆن پىمان رىک
بخرابایەنەو ە؟ سەر لى شىواویەك دروست دەبوو، كە ئىمە لە
تواناماندا نەدەبوو كۆتایى پى بهینین. ئەگەر ھەولیشیان دابایە
ھەلبىن ...))

ئەمجاریش سەرۆک دادوەر چاوەرپى کرد، بەلام ھانا رستەكەى تەواو
نەکرد،

((دەترسان لە ھالەتى ھەلھاتندا بگىرىن، حوکم بدرىن،
بکوزرىن؟))

((خو ئىمە نەماندەتوانى ھەروا لىیان گەرىن ھەلبىن. ئىمە لەو ە
بەرپرسىار بووین ... ئەو ە ھىكەمەتى كارەكەى ئىمە بوو، كە
پاسەوانیان بکەین و ئەوان ھەلنەيەن. لەگەل ئەو ەشدا نەماندەزانی،
لە رۆژەکانى داھاتوودا چەند ئافرەت دەمردن. ھەر ئەوکات زۆرىک
مردبوون و ئەوانەش كە ھىشتا نەمردبوون، ھىند لاواز بوون ...))

هانا هستی کرد بهو شتانهی ده بلیت، خزمهت به قه زیه کهی خوی ناگهیه نیت. به لام نه شیده توانی هیچی دی بلیت. تنها دهیتوانی هه ولّ بدات ئه وهی که ده یگوت، باشتر بلیت، باشتر باسبکات، باشتر پوونی بکاته وه. به لام هه تا زیاتری ده گوت، مه سه له که خه راپ تر ده هاته پیش چاو. ئه مجاریش، له بهرئه وهی هیچ ریگه چاره یه کی شک نه ده برد، پووی له سه رۆک دادوهره که کرده وه.

((به ریژتان بوونایه، چیتان ده کرد؟))

به لام ئه مجار خۆشی دهیزانی، هیچ وه لامیک به ده ست ناهینیت. چاو پری وه لامی نه کرد. سه رۆک دادوهره که به بیده نگی سه ری راوه شاندا.

نه وه که نه یان توانی بیت ئه وه دهسته پاچه ییه و بیچاره ییه ی هانا باسی ده کرد، وینا بکه ن. ئه وه شه وه، ئه وه ساردییه، ئه وه به فره، ئه وه ناگره، هاوار و قیزه ی ژنه کانی ناو که نیسه که، پویشتنی ئه وانه ی فرمانیان به چاو دیره کان دابوو و هاوده می ره وه که ببوون - ده بیت ئه وانه چۆن هه لومه رجیک بوو بن. به لام ئایا ده بوو خه راپی هه لومه رجه کان قیزه ونی دیمه نی ئه و کارانه ی، که شکات لیکراوه کان کرد بوویان یان نه یان کردبوو، که م بکاته وه؟

وهک ئه وهی مه سه له پووداویکی سه ر شه قامیکی ته نها له شه ویکی تاریکی زستاندا بوو بیت، به زیانی مادی و گیانی وه، که پیاو نازانیت تیایدا چی بکات.

یاخود ناکوکی له به یینی دوو ئه رکدا، که هه ردووکیان شایسته ی به جیهینان؟

به وشیه یه مرؤف دهیتوانی، به لام نه ییده ویست وینای ئه و شتانه بکات، که هانا باسی ده کردن.

((تو پاپورته کهت نووسی؟))

((پیکرا بیرمان لئی کردهوه، چی بنوسین. ئیمه نهماندهویست
هیچ بهسهر ئهوانهشدا بشکیتهوه، که خویمان لئی ون کردین، بهلام
نهماندهویست ههلهکه بهسهر خویماندا بهینین.))
((تۆ دهلیت پیکهوه بیرتان لئی کردۆتهوه. کئی نووسی؟))
((تۆ!!))

شکات لیکراوهکهی دی ههمدیس پهنجهی خستهوه سهه هانا.
((نهخیر، من نهمنوسیوه. گرنگه کئی نووسیویهتی؟))
پاریزهه حوکمییهکه پیشنیاری کرد، پسپۆریک دهستوخهتی ناو
راپۆرتهکه و دهستوخهتی هانا لهگهڵ یهکدا بهراورد بکات.
((دهستوخهتی من؟ دهستوخهتی منتان دهویت ...))
سهههک دادوههکه و پاریزهه حوکمییهکه و پاریزههکهی هانا
مشتومریان بوو، ئاخۆ شوناسی دهستوخهتییک پاش پانزه سال
دهمیینهوه و دهناسریتهوه. هانا گوئی بۆ گرتبوون و چهند جاریک
خۆی ئاماده کرد شتییک بلیت یان پرسیاریک بکات، هانا له حالهتی
ئاگادار کردنهوهدا بوو. پاشان وتی:
((پیویست به پسپۆر ناکات. خۆم دانی پیا دهنییم، که راپۆرتهکه
من نووسیومه.))

سیمیناره‌کانی هه‌ینیم له‌یاد نه‌ماون. ته‌نانه‌ت کاتی‌ک پ‌رۆسه‌ی داد‌گاییه‌که ده‌هینمه پ‌ی‌ش چاوی خۆم، نایه‌ته‌وه یادم، ئی‌مه له پ‌رۆی زانستییه‌وه کارمان له‌سه‌ر چی ده‌کرد.

سه‌باره‌ت به‌چی قسه‌مان ده‌کرد؟ ده‌مانویست چی بزانی‌ن؟ پ‌رۆفیسۆره‌که چی ف‌یر ده‌کردین؟ به‌لام یه‌ک شه‌مه‌کانم له‌یاده. له پ‌رۆژه‌کانی داد‌گاوه برسی‌تییه‌کی تازه‌ی ره‌نگ و بۆنی سروشتم له‌گه‌ڵ خۆم ده‌هینا. له پ‌رۆژانی هه‌ینی و شه‌مه‌دا، لانی که‌م ه‌ینده ئیشم له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ ده‌کرد، که له پ‌رۆژه‌کانی تری خوی‌ندندا له‌قیسم ده‌چوون، به‌جۆریک، که له پ‌راهینانه‌کاندا له‌گه‌لیاندا ده‌رچم و به‌سه‌ر واجبه‌کانی ئه‌و نیوه سال‌مه‌دا زال‌بم. یه‌کشه‌ممان پ‌ام ده‌کرد.

((هایلینگ‌نی‌رگ))، ((میخایلسباسیلیکا))، ((بیسمارک‌ستورم))، ((فیلیۆسۆف‌نقیگ))، پ‌ۆخی پ‌رووباره‌که - یه‌کشه‌م له‌دوای یه‌کشه‌م که‌م که‌م پ‌ی‌گا‌که‌م در‌یژ تر ده‌کرد. به‌شی خۆم گۆپ‌انکاریم له‌وه‌دا ده‌بینی، که هه‌فته له‌دوای هه‌فته سه‌وزایی ت‌یر تر و پانتایی پ‌رووباری ((پ‌این)) م جار‌یک له‌ژ‌یر غوبار و هه‌لمی گه‌رما، جار‌یک له‌پشت ح‌یجابی باران و جار‌یک له‌ژ‌یر هه‌وره بروسکه‌دا ده‌بینی و له دارستانه‌که‌دا بۆنی به‌روبووم و گوله‌کانم ده‌کرد، له‌کاتی‌کدا خۆر هه‌تاو ده‌یسوتاندن. ئه‌رزو گه‌لا فه‌رامۆشکراوه‌کانی سالی پ‌اریش، له کاتی‌کدا باران ده‌باری. ئه‌سله‌ن من پ‌ی‌ویستیم به‌گۆپ‌انکاری نییه و به‌دوایدا ناگه‌ پ‌ی‌م. گه‌شتی داها‌تووم که‌می‌ک دوور تره له‌گه‌شتی پ‌ابردووم، گه‌شتی داها‌تووم بۆ ئه‌و ج‌ییه‌یه، که له‌گه‌شتی پ‌ابردوومدا

دۆزیومەتەوہ و بەدلّم بووہ . بۆ ماوہیەک پیم وا بوو پئویستە بویر تر
بم، زۆر لە خۆم بکەم بەرە و سیلان، میسر، بەرازیل برۆم، پاشان
ہاتمە سەر ئەوہی، دەقەرە ئاشناکان بە خۆم ئاشنا تر بکەم . لە
ئەواندا زیاتر دەبینم .

ئەو جییە ی ناو غاباتەکەم دۆزیوہتەوہ، کہ تیایدا نھینئەکە ی ہانام
لا ئاشکرا بوو . ئەو جییە ہیچ شتیکی تاییەتی تیادا نییە، ہەر ئەو
کاتیش ہیچی تاییەتی تیادا نەبوو، نە درەخت یاخود گاشە بەردی
سەیر و سەمەر، نە دیمەنیکی شاز بۆ سەر شار و پئ دەشتەکان،
ہیچ شتیکی، تاکو مژدە ی بەیەکبوونیکی سەر سورھینت بداتئ .
لەکاتی بیرکردنەوہمدا لە ہانا، ہەفتە لە دوا ی ہەفتە خولاوہی ناو
ہەمان بازنە بووم، فکریک کەرت ببوو و پئی خۆی گرتبووہ بەر و
دواجار بە ئەنجامی خۆی گەیشتبوو . کاتیکی ئەوہی تەواو کرد، ئیدی
تەواو بوو- دەشیا ئەوہ لە ہەموو شوینیک رپوی بدایە، کہ تیایاندا
ئاشنایی لەگەل دەور و بەردا رپئ بە حالەتی لەو جۆرە دەدات، کہ
پە ی بە شتیکی سەر سورھین بەریت و قەبوولیشی بکەیت، شتیکی،
کہ لە دەرہوہ بەسەرت نایەت، بەلکو لە ناخوہ سەوز دەبیئت .
ئەوہش بەو شیوہیە لەسەر رپگایەک رپویدا، کہ بە ہەورازی چیاہکدا
ہەلدەگەرپئت، بە شەقامەکەدا دەپەرپتەوہ، بەتەنیشت کانیاویکدا تی
دەپەرپت و سەرہتا بەژیر درەختی پیر و بەرز و تاریکدا و پاشان
بەناو درەختی رپوشندا، دەتبات .
ہانا خویندەواری نەبوو .

لەبەرئەوہ بە خەلکی خویندبووہ . لەبەرئەوہ لە گەشتەکەماندا ئەرکی
نووسین و خویندەنەوہی خستبووہ ئەستوی من و ئەو بەیانییە
لە ھۆتیلەکەدا وروژا، کاتیکی پارچە کاغەزەکە ی منی دۆزیبووہ،
پە ی بەوہ بردبوو، من چاوہروانی ئەوہی لئ دەکەم، ناوہرۆکەکە ی

پى بخوئىتته وه، له تهرىقبوونه وه ترسا بوو. له بهرئه وهش خوئى له پهره پيدانى كاره كهى له سيمنس دزيبووه: خالى لاوازيه كهى، كه دهيتوانى وهك جابيههك بيشاريتته وه، له پهروه رده كردنيدا بو شوفيري ئاشكرا ده بوو. له بهرئه وه خوئى له بهر وه پيشچوونى كاره كهى له سيمنس دزيبووه و ببووه چاودير. له بهرئه وه دانى به نووسينى راپورته كه دا نا، تاكو قه وسيك به ده وورى به رهنگار بوونه وهى پسپوره كه دا بكات. له بهرئه وه به قسه كانى له پرۆسه كه دا، سهر و مالى له ده ستدا؟ چونكه نه يتوانيبوو كتيبى كچه كه و شكاتنامه كه بخوئىتته وه، شانسى به رگرى خوئى بينيت و به پيى ئه وهش خوئى ئاماده بكات؟ له بهرئه وه ژيرده سته كانى خوئى ره وانى ئاوشفيتس كردبوو؟ تاكو، ئه گهر بيت و هه ستيان به شتيك كرد بيت، بيدنگيان بكات؟ ههر له بهرئه وهش لاوازه كانى كردبووه ژير ده ستهى خوئى و پاريزگارى لئ كردبوون؟ له بهرئه وه؟ كه ئه و شهرمى له وه ده هات، نووسين و خوئنده وه نازانيت و لاي باشتربوو من به خوئى نامو بكات، وهك له وهى خوئى ته ريق بكاتته وه، له وه تئ ده گه يشتم. خو شم شهرم وهك هويهك بو ته كه تىكى خو لادهر، به رگرى كه ر، هشاردهر و خو گوپ و ته نانه ت برين هينيش ده ناسى. به لام شهرمى هانا، له نه زانينى خوئنده وه و نووسين وهك هويهك بو هه لسوكه وتى له دادگاو كه مپه كه؟ له ترسى ته ريقبوونه وه وهك نه خوئنده واريك، كه وابه ئيدى ته ريقبوونه وه وهك تاوانكاريك؟ تاوانكردن، له ترسى ته ريقبوونه وه وهك نه خوئنده واريك؟

ئه وسا و له وساوه، چه ندين جار ئه و پرسياره م له خو م كردووه. ئه گهر مو تيقى هانا ترس بوو بيت له ته ريق بوونه وه - ئيدى بوچى له جيى ته ريق بوونه وه يه كى ببوهى وهك نه خوئنده واريك، ته ريق بوونه وه يه كى سامناك وهك تاوانكاريك؟

يان پىي وا بوو ده توانيټ به يئ هيچ ته ريق بوونه وه يهك نه جاتي بيټ؟ هانا ته نها كه سيكي بئ ميشك بوو و براهه وه؟ هيئد به فيز و خه راپه كار بوو، كه بو خو لادان له ته ريق بوونه وه يهك. بيټه تاوانكار؟

ئه ساو له و كاته شه وه، چه ندين جار ويټام كر دوته وه. به خوټم ده گوت، نه خيټر، هانا تاواني هه لئه بژاردووه. ئه و به ره و پيشچووني كار ده كه ي لاي سيمينس رهت كر دوته وه و تووشى كارى چاود بيرييه كه بووه. هه روه ها نه خيټر، ئه و ناسك و لاوازه كاني ره وانه ي ئاوشقيستس نه كر دووه، له به رئه وه ي بو يان خو يندو ته وه، به لكو ويستوويه تي، به رله وه ي له هه موو حاله ته كاندا ره وانه ي ئاوشقيستس بكرين، دوا هه مين مانگي ژيانيان لي ره حهت بكات. هه روه ها نه خيټر، هانا له پرؤسه كه دا ته ريق بوونه وه ي وهك نه خو ينده واريك و ته ريق بوونه وه ي وهك تاوانكار يك هاوسه ننگ نه كر دووه. ئه و حيساب و حيسابكارى تاكتيكي نه بووه. قبولي كر دووه، كه لي پرسينه وه ي له گه لدا بكر يټ و نه ي ويستووه سه ره راي ئه وه ش ته ريق بكر يټه وه. ئه و له دواي به رژه وه ندى خو ي نه بووه، به لكو له پيناوي حه قيقه تي خو يدا جه نگيوه، له پيناوي يه كساني خو يدا. به لام پنيويست بووه هه ميشه كه ميك خو ي بگور يټ، چونكه نه يتواني وه هه ميشه ته واو راشكاو بيټ و هه رگيز خودى خو ي بيټ، حه قيقه ت و يه كسانيه كه ي جي ي سكالآ بوون، به لام ه ي خو ي بوون و شه ريش له پيناوياندا شه ري خو ي بووه.

ده بيټ هانا له ماندو يټيدا هي زي لي براهيټ. ئه و ته نها له پرؤسه كه دا نه ده جه نكي. ئه و هه ميشه ده جه نكي و هه ميشه جه نكي بوو، نهك بو نمايش كر دني شتيك، كه ده يزانيټ، به لكو بو شار دنه وه ي شتيك، كه نايزانيټ. ژياننيك، كه شكانه كاني له پاشه كشي ي به گورم و

سەرکەوتنەکانیشی لە دۆراندنی ھەشاردراو، پێک ھاتوون .
ناکۆکییەک بە شیوازێکی سەیر ھەستی دەبزواندم، ناکۆکی نێوان
ئەوھە، کە ئاخۆ دەبیّت ھانا لەکاتی بەجیھێشتنی شارەکە ی مندا
چی بە مێشکیدا ھاتبیّت و، ئەوھە، کە من لەناو مێشکی خۆمدا
نیگارم کرد بوو. من دڵنیا ببووم، لەبەرئەوھە ی خیانەت و ھاشام
لێ کرد بوو، پراوم نابیّت و ئەویش لە راستیدا خۆی لە تەریق
بوونەوھەکی لای سیمنس دزییۆوھ . بەلام ئەو ھەلومەرچە ی کە من
پراوم نەنابوو، ھیچی لەوھ نەدەگۆری، کە من خیانەتم لێ کردووە .
کەوایی من تاوانبار مامەوھ . ئەگەریش تاوانبار نەبوویم، لەبەرئەوھە
خیانەت لە تاوانکاریک مرۆف تاوانبار ناکات، ئەوا تاوانبار بووم،
لەبەرئەوھە ی تاوانکاریکم خۆشوئیستبوو.

يانزه

به وه دا كه هانا داني به نووسيني راپورته كه دا نا، گهمه ي شكات ليكراوه كاني دى ئاسان بوو. هانا، له كاتيكا به تهنه به هه موو كاره كان هه ستاوه، تهنگي به واني دى هه لچنيوه، هه په شه ي لئ كردوون، زوري لئ كردوون. فه رمانداري تي فراندو ته ناو دهستي خو يه وه. ئه و خاوه ن فه رمان و قسه بووه. ئه و برياره كاني داوه. دانيشتوانه كاني گونده كه، كه وهك شاهيد ئيفاده يان ددا، نه ده يانتواني ئه و قسانه پشتراست بكه نه وه و نه ده شيانتواني به درويان بخره وه. ئه وان بينيويان، كه چند ژنيك له بهرگي فه رميدا پاسه واني كه نيسه سوتاوه كه يان كردووه و له بهرئه وهش زاتيان نه كردووه، خو يان ده رگا كاني بكه نه وه. له روژي داهاتو دا، له كاتيكا ئافره ته كان بهر ئي كه وتبوون، بينيويانن و ئه و ئافره تانهش ئه م شكات ليكراوانه ي ئيسته بوون. به لام نه يانده زاني، ئاخو كام له شكات ليكراوه كان ئه وسا فه رمانى داوه، يا خود ئه سلن يه كيك له شكات ليكراوه كان فه رمانى داوه يان نا.

((به لام تو ناتوانيت سه د ده ر سه د ئه گه رى ئه وه چي بكه يت، كه ئه و برياره كاني داييت ؟))

پاريزه رى يه كيك له شكات ليكراوه كاني دى په نجه ي خسته سه ر هانا.

نه خير نه يانده توانى، چو نيش بيان توانيبا، نه شيانده ويست، چونكه ديار بوو شكات ليكراوه كاني دى پير تر، ماندوو تر، ترسنوك تر

و تال تر بوون. له چاو شکات لیڅراوه کانی تر دا هانا پیښه وایه ک
بوو بوڅوڅی. سهره پای ئه وهش هه بوونی پیښه وایه ک تاوانی له سهر
دانیشتوانی گونده که لاده برد: کومه ک نه کردنی خه لکانی تر له
حزوری یه که یه کی توند به پړوه چوودا، باش تر بوو وهک له کومه ک
نه کردن له حزوری کومه لیک ژنی سهر لی شیواودا.

هانا به رده وومی به جهنگه که ی خوی دها. دانی به و شتانه دا دها،
که راست بوون و نکولی له و شتانه ده کرد، که راست نه بوون.
هر ده هات و نکولی هه کانی به په قیبه کی وه سوه سانه تره وه ده کرد.
دهنگی به رز نه ده کرده وه، به لام ته نها ئه و جوش و خروشیه ی، که
قسه ی پیوه ده کرد، دادگا که ی به خوی نامو ده کرد.

له کۆتاییدا کۆلیدا. ته نها کاتیک قسه ی ده کرد، که پرسپاری لی
ده کرا، وه لامه کانیسی کورت و هه ژارو هه ندی جار بی کۆنترپول و
ته رکیز بوون. وهک ئه وه ی بیه ویت دهری بخات، که کۆلی داوه،
ئیسته به دانیشتنه وه قسه ی ده کرد. سه رۆک دادوهره که ش، که له
سهره تای پرۆسه که وه زیاتر له جاریکی پیگوت، پیویست ناکات
هه ستیت و ده توانیت دانیشت، به نامویی هه که وه په ی به وه برد.
هه ندی جار له کۆتایی دادگاییه که دا وام هه ست ده کرد، دادگا که پر
بووه و به سیه تی، ده یه ویت مه سه له که له کۆل خوی بکاته وه، ناگای
له مه سه له که نه ماوه، له جیبه کی دیکه یه، له پاش چند هه فته یه ک
له رابردوودا، گه راوه ته وه بو (ئیسته)).

منیش به سم بوو. به لام نه مده توانی مه سه له که له کۆل خوم بکه مه وه.
بو من دادگاییه که کۆتایی نه ده هات، به لکو دهستی پی ده کرد. من
ته ماشاکه ر ببووم و ئیسته له ناکاو ببوومه به شداریک له یاریه کان و
برپاره کانیشدا. من خوم له دوی ئه و پۆله نوییه نه گه رابووم و هه لم
نه بژاردبوو، به لام ویستبیتیم یان نه م ویستبیت، هیچ شتیکم کرد بیت

یان هه‌لسوکه‌وتم ته‌واو ناچالاک بوو بیټ، ئەو پۆلەم دەبینی .
هیچم کرد بیټ - ته‌نھا یه‌ک شت هه‌بوو من بیکه‌م . دەمتوانی
برۆمه‌ لای سه‌رۆک دادوه‌ره‌که‌ و پێی بلیم، هانا نه‌خوینده‌واره .
پێی بلیم، ئەو ئەکته‌ر و تاوانباری سه‌ره‌کی نییه‌، وه‌ک ئەوانی دی
ده‌یانگوت، پێی بلیم، هه‌لسوکه‌وتی هانا له‌ دادگادا نیشانه‌ی نا
ته‌مییی و لاساری و بئ ئابروویی نییه‌، به‌لکو ده‌ره‌نجامی که‌م و
کوپی زانیاریه‌تی سه‌باره‌ت به‌ شکات نامه‌که‌ و ده‌ست نووسه‌که‌،
له‌گه‌ل ئەوه‌شدا نه‌بوونی هه‌چ مه‌به‌ستیکی ستراتیجی و تاکتیکی،
پێی بلیم، ئەو له‌ به‌رگریه‌که‌دا به‌شیوازیکێ ره‌چاوانه‌ که‌م و کوپی
هه‌بووه . پێی بلیم، ئەو تاوانباره‌، به‌لام هه‌ند تاوانبار نا، وه‌کو
ده‌رده‌که‌ویټ . له‌وانه‌ بوو نه‌توانم به‌ سه‌رۆک دادوه‌ره‌که‌ی سه‌لمیتم .
به‌لام دەمتوانی بیخه‌مه‌ بیرکردنه‌وه‌ و به‌دوادا چوونه‌وه‌ . ئیدی
له‌گۆتاییدا ده‌رده‌که‌وت، که‌ من راست ده‌که‌م و هاناش له‌راستیدا
هر سزا ده‌دا، به‌لام سزایه‌کی سووک تر . له‌ راستیدا هر ده‌بایه
برواته‌ گرتوو خانه‌وه‌، به‌لام زوو تر به‌رده‌بوو، زووتر ئازاد ده‌کرا -
ئایا ئەوه‌ ئەو شته‌ نه‌بوو، که‌ خۆی بۆی ده‌جه‌نگی؟

به‌لن، بۆ ئەوه‌ ده‌جه‌نگی، به‌لام نه‌یده‌ویست له‌ پیناوی سه‌رکه‌وتنه‌که‌یدا
باجی ته‌ریق بوونه‌وه‌یه‌ک وه‌ک نه‌خوینده‌واریک بدات . هه‌لبه‌ت
نه‌شیده‌ویست، من ته‌مسلیه‌که‌ی ئەو بۆ چه‌ند سالی‌ک دیلی بفرۆشم .
ئەو خۆی ده‌یتوانی ئەو کاره‌ بکات و نه‌یده‌کرد، که‌وابی نه‌یده‌ویست .
بۆ ئەو ته‌مسلیه‌که‌ی خۆی نرخێ ئەو چه‌ند سالی‌ک دیلی ده‌هه‌تئا .
به‌لام ئایا به‌راستی ده‌یه‌تئا؟ ئەو ته‌مسلی درۆبیه‌، که‌ په‌له‌به‌ست
و گۆجی کردبوو و پێی نه‌ده‌دا خۆی بکاته‌وه‌، چ سوودیکی بۆی
هه‌بوو؟ به‌و وزه‌یه‌ی، که‌ درۆی ناو درێژایی ژبانی پێ پراگرتبوو،

لهمیژ بوو توانیبووی خویندنه وه و نووسین فیږ بیټ .
ئوکات هه و لم ددا له گه ل هاوړپیاندا سه بارهت به و کیشه یه قسه
بکه م .

بیخه ره پیش چاوت، که سیک پروه و دارپوخان دهرپوات، له نه نقه ست،
توش ده توانیت پرزگاری بکهیت - پرزگاری ده کهیت ؟
نه شتهر کاریک و نه خو شیک بهینه پیش چاوت، که ماده ی
بی هوشکه ر به کار ده هیئت، که له گه ل به نجه که دا پیی ناکه ویت،
به لام شهرم ده کات، که ماده ی بی هوشکه ر به کار ده هیئت و نایه ویت
به دکتوری به نجه که ی بلت - تو بیت له گه ل دکتوری به نجه که دا
قسه ده کهیت ؟

دادگاییه ک و شکات لیکراویک بهینه پیش چاوت، که سزا ده دریت،
نه گه ر ناشکرای نه کات، که نه و چه پله ره و به وه شدا ناشیت نه و
کاره ی، که به ده سته راست کراوه، کرد بیټ، به لام شهرم ده کات،
که چه پله ره - تو بیت به دادوهره که ده لیټ، مه سه له چیه ؟
بیخه ره پیش چاوت، نه و هه تیو بازه و وه ک هه تیو بازیکیش ری
تی ناچیت نه و کاره ی کرد بیټ، به لام شهرم ده کات، که هه تیو
بازه . کار له وه دا نییه، که نابیت شهرم بکهیت، که تو چه پله ریت
یان هه تیو بازیت - ته نها نه وه بهینه پیش چاوت، شکات لیکراوه که
شهرم ده کات .

دوانزه

برپارم دا له گه ل باوکمدا قسه بکه م. نهک له بهرئوهی ئیمه هیند
لیک نئزیک بوو بین. باوکم که سیکی داخراو بوو، نهیده توانی ههست
و نهستی خوی بو ئیمه ی منداله کانی بخاته پروو، نه شیده زانی چی
له و ههست و نه ستانه بکات، که ئیمه به ره و پیریمان ده کرده وه.
ماوه یه کی زور پیم وا بوو، له پشت ئه و هه ل سوکه و ته بی ده نگه وه،
گه نجینه یه کی ساده هه یه. به لام دواتر له خوم ده پرسى، ناخو
ئه سلن ده بوو له و یادا هیچ شتیک له ئارادا بیټ. په نگه به کورپینی
یان به گه نجی له ههست و نه ستدا زه نگیان بوو بیټ و به هوئی
دهرنه برپینیانه وه وشک بووین و مردبن.

به لام به تایبه تی به هوئی دوره په ریزیه که ی به ینمانه وه من پروی
گفتوگوم له و کرد. پروی گفتوگوم له و فه یله سوفه کرد، که سه باره ت
به کانت و هیگل نووسی بووی، که ده مزانی خوین به پرسى یاری
مورالیه وه سه رقالم کردبوو. ده بایه ئه و له توانیدا بیټ، کی شه که م به
شیوازیکی پوخت و ئابستراکت ده ستنیشان بکات و وهک هاوړیکانم
گیروده ی دهست نمونه ناته و اووه کانم نه بیټ.

کاتیک ئیمه ی منداله کانی ده مانویست له گه ل باوکماندا قسه بکه ین،
ههروهک خویندکاره کانی ژوانی ده داینی. ئه و له مال وه کارى
ده کرد و تنها بو و تنه وه ی وانه ئه کادیمی و سیمیناره کان بو زانکو
ده رویشټ. ئه و ئاوه لکار و خویندکارانه ی ده یانویست قسه ی له گه لدا
بکه ن، ده هاتنه مال وه بو لای. پیزه خویندکارم له یاد ماوه، که له
پاره وه که دا پالیان به دیواره که وه دابوو و چاوه پریان ده کرد، هه تا

سهره‌یان دیت، هه‌ندیکیان به خویندنه‌وه‌وه، هه‌ندیکیان تیپراموی دیمه‌نی ئه‌و شارانه‌ی، که له پاره‌وه‌که‌دا هه‌لواسرا بوون، هه‌ندیکیان چاویان له به‌تالی ده‌بپی، هه‌مووان بئنده‌نگ، جگه له سلاوکی شهرم، کاتیکی ئیمه‌ی مندال به سلاووه به‌ناو پاره‌وه‌که‌دا ده‌هاتین و ده‌پویشتین. ئیمه‌ خویمان کاتیکی باوکمان ژوانی ده‌داینی، له پاره‌وه‌که‌دا چاوه‌رپیمان نه‌ده‌کرد. به‌لام ئیمه‌ش له کاتی دیاریکراودا له ده‌رگای ژوره‌که‌یمان ده‌دا و بانگ ده‌کراینه ژووری.

من له ژیاندا دوو ژووری کارکردنی باوکم بینی. په‌نجه‌ره‌کانی یه‌که‌م ژووریان، که تیایدا هانا په‌نجه‌ی به‌سه‌ر کتیبه‌کاندا خزاندا، پوویمان له‌سه‌ر شه‌قام و چه‌ند خانوویه‌ک بوو، په‌نجه‌ره‌کانی دووه‌م ژووریان پوویمان له پانتایی پوویری راین بوو. ئه‌و خانووه‌ی له سه‌ره‌تای شه‌سته‌کاندا چووینه‌ ناوی، دایک و باوکم، کاتیکی ئیمه‌ی مندال گه‌وره‌ بووین، تیایدا مانه‌وه. به‌سه‌ر شاره‌وه، به‌بناری شاخیکه‌وه بوو. په‌نجه‌ره‌کان لی‌ره و له‌وی ژوره‌که‌یان به‌دنیای ده‌ره‌وه‌ پان و به‌رین نه‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک تابلۆ له ژوره‌که‌دا هه‌لواسرابوون. ژووری کارکردنی باوکم کوخته‌یه‌ک بوو، که تیایدا کتیب، کاغه‌ن، فکر و دووکه‌لی سه‌بیل و چروود، په‌ستانی جیاواز جیاوازیان خولقاندبوو. له یه‌ک کاتدا پیم ئاشنا و هه‌روه‌ها نامۆش بوون. پاوکم ری‌ی پیدام کیشه‌که‌م بناستیم، له‌سه‌ر شیوازه پوخت و ئابستراکته‌که و به‌نموونه‌کانیشه‌وه.

((په‌یوه‌ندی به‌پروسه‌که‌وه هه‌یه، وانیه‌؟))

به‌لام سه‌ری پاره‌شاند، بو ئه‌وه‌ی تیم بگه‌یه‌نیت، که چاوه‌پوانی وه‌لام نییه، که نایه‌ویته‌ بچیتته‌ ناخمه‌وه، که نایه‌ویته‌ شتیکی بلیم، ئه‌گه‌ر به‌ په‌زامه‌ندی خویم نه‌بیت. پاشان دانیشته، سه‌ری به‌لادا خوار کرده‌وه، به‌ده‌سته‌کانی ده‌سکی کورسیه‌که‌ی توند گرتبوون

و بیری ده کرده وه .

ئەو تەماشای نە دەکردم . من تیی رامابووم، قژە خۆلە میشییه که ی،
گۆنا هەمیشە باش نە تا شراوہ کانی، چرچە تیزه کانی بە بەینی
چاوه کانی و بالە کانی تە نیشت لوتیە وه بەرە و گۆشە کانی دەمی .
من چاوه پروان بووم .

کاتیکی که وتە قسە کردن، گوژمیکی دووری خوارده وه . وانە یه کی
لە سەر که سایە تی و ئازادی و شکۆمەندی دادام، سە بارەت بە مروّف
وہک ((سە بجیکت)) و سە بارەت بە وەش، که بۆت نییە مروّف
بکە یته ((ئۆبجیکت)) .

((لە بیرت نە ماوه، بە مندالی چەند نیگەرەن دەبوویت، که دایە لە
خۆتی باشتر دەزانی چی بۆت باشە ؟ تەنھا هەتا چ رادە یە ک بۆمان
هە یە ئەوہ لە گەلّ مندالاندا بکە ین، کیشە یه کی گرنگە، کیشە یه کی
فەلسە فییە، بە لام فەلسە فە مشوری مندالان ناخوات، مندالانی
خستۆتە دەستی پیداکۆجیە وه، که تیایدا لە دەستیکی باشدا نین .

فەلسە فە مندالانی فەرامۆش کردووه))، بزە یه کی بۆ کردم،

((بۆ هەتا هەتایە فەرامۆشی کردووه، نەک تەنھا جاروبار، وەکو من
ئیۆه فەرامۆش دەکەم .))

((بە لام ...))

((بە لام لە حالە تی گەرەکاندا هیچ پەواییە ک لە وەدا نابینم، ئەوہ ی،
که که سیکی دی بۆ ئەوان پیی باشە بخەنە سەر و ئەوہ وە ی، که
خۆیان بۆ خۆیانیان پیی باشە .))

((ئەگەرچی دواتر خۆیان پیی بەختە وە ریش نە بن؟))

سەری راوہ شاندا .

((باسی ئیمە لە سەر بەختە وە ری نییە، بە لکو لە سەر شکۆمەندی
و ئازادییە . هەر لە مندالییە وه تۆ ئەو جیاوازیەت دەزانی . که دایە

هه‌میشه له‌سه‌ر هه‌ق بوو، بۆ تۆ دلنه‌وایی نه‌بوو.))
 ئەم‌رۆ به‌خۆش‌حالییه‌وه یادی گفتوگۆکه‌ی گه‌ڵ باوکم ده‌که‌مه‌وه .
 له یادم کردبوو، هه‌تا پاش مردنی که‌وتمه‌ گه‌رانی‌ک به‌دوای یه‌کتر
 بینین و پووداو و ئەزموونی جوان له‌گه‌ڵ ئەودا . کاتی‌ک دۆزیمه‌وه،
 به‌سه‌رسامی و به‌خته‌وه‌رییه‌وه تیی پامام . ئەو کات به‌ تیکه‌له‌که‌ی
 باوکم له ئابستراکتی و پوونی سه‌ره‌تا سه‌رم لئ شیوا، به‌لام له
 کۆتاییدا له‌وه‌وه، که‌ ئەو گوتبووی، هاتمه‌ سه‌ر ئەوه‌ی، که‌ پێویست
 نییه‌ له‌گه‌ڵ دادوه‌ره‌که‌دا قسه‌ بکه‌م، که‌ ئەسله‌ن بۆم نه‌بوو له‌گه‌ڵیدا
 قسه‌ بکه‌م و هه‌ستم به‌ بارسووکیه‌ک ده‌کرد .

باوکم هه‌ستی پێ کردم .

((ئاوها فله‌سه‌فه‌ت به‌دلّه‌؟))

((با بلیین، من نه‌مه‌زانی، ئاخۆ له‌و حاله‌ته‌دا، که‌ من باسم کرد،
 پێویسته‌ شتی‌ک بکری‌ت و له‌راستیدا به‌و خه‌یاله‌ی، که‌ پێویسته
 شتی‌ک بکری‌ت، به‌خته‌وه‌ر نه‌بووم و ئەگه‌ر بۆت نه‌بی‌ت شتی‌ک بکه‌یت

- به‌وه ...))

نه‌مه‌زانی چی بلییم . بارسوکم؟ ئارامم؟ ئاسوده‌م؟ ئەم شتانه‌ وه‌ک
 مۆرالی و به‌رپرسیاره‌تی نه‌ده‌هاتنه‌ به‌ر گوی . ((من ئەوه‌م پێ
 باشه‌)) مۆرالی و به‌رپرسیارانه‌ ده‌هاته‌ به‌ر گوی، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی
 بلییم پێم باشه‌، بلییم ته‌نها له‌ ((باش)) م پێم باشتره‌ .

باوکم پێشنیاریکی کرد:

((ئاسوده‌یت؟))

سه‌ری ئەرپم له‌قاند و شانم هه‌لته‌کاند .

((نه‌خیر، کی‌شه‌که‌ی تۆ چاره‌یه‌کی ئاسوده‌ی نییه‌ . بیگومان ئەگه‌ر
 ئەو حاله‌ته‌ی تۆ باست کرد، به‌رپرسیاریتی‌هه‌که‌ی له‌سه‌ر تۆ زیاتر
 په‌ره‌ بسینیت یان بکه‌ویته‌ ئەستۆی تۆوه، ده‌بی‌ت شتی‌ک بکه‌یت .

ئەگەر مەرۆف بزانیّت، چى بۆ كەسىكى دى باشە و ئەو كەسە چاوى لى دابخات، ئەوا دەبىت مەرۆف ھەول بەدات چاوى پى بكاتەوہ . دەبىت بىر بار بۆ كەسەكە خۆى جىھىلرئىت، بەلام دەبىت لەگەلدا قسە بكات، نەك لە پشتى ئەوہوہ لەگەل كەسىكى دى.))

قسە لەگەل ھانا؟ دەبايە چى بلىم؟ كە من ھەستم بە درۆكەى ژيانى كردوہ؟ كە لە سەر پەتئىكى ئاورىشمىن بەندە، تەواوى ژيانى بكاتە قورىبانى ئەو درۆ بى مىشكانەيە؟ كە ئەو درۆيە شاىستەى ئەو قورىبانيە نيە؟ كە پىويست بوو لە پىناوى ئەوہدا بجەنگىت، زياتر لە پىويست لە بەندىخانەدا بەسەر نەبات، تاكو بتوانىت پاش بەندىخانە شتىك زياتر لە ژيانى خۆى دروست بكات؟ لەراستىدا چى؟ نۆر بىت يان شتىك بىت يان كەم بىت - ئەو چى لە ژيانى خۆى بكردايە؟ ئايا دەمتوانى درۆيەكى ژيانى لى بستىم، بى ئەوہى دىمەنىكى ژيانى بدەمى؟ دىمەنىكى درۆخايەنم شك نەدەبرد و نەشم دەزانى چۆن برۆمە بەردەمى و پى بلىم، كە لەپاش ئەو كارانەى ئەو كردبووى، شتىكى رەوايە، دىمەنىكى كورت و مامناوہندى ژيانى بەندىخانە بىت. نەمدەزانى چۆن بجمە پىش دەمى و ھەر شتىكى پى بلىم. ئەسلەن نەمدەزانى چۆن بجمە پىش دەمى. لە باوكم پرسى: (ئەى چىيە، ئەگەر مەرۆف نەتوانىت لەگەلدا قسە بكات؟)

ئەو دوو دلانە لى پووانىم، خۆشم دەمزانى، كە ئەو پرسىيارە لاوہكىيە و ھىچ شتىك بۆ مۆرالىزەكردن نەماوہ. من تەنھا ئەوہم لەسەر ما بوو بىر بار بدەم،

(من نەمتوانى يارمەتيت بدەم.))

باوكم ھەستايە سەر پى و منىش ھەستام.

(نا، پىويست ناكات برۆيت، تەنھا پىشتم دىشىت.))

بە كۆمى راوہستا بوو، دەستى بە گورچيلەيەوہ نوساندبوو.

(ناتوانم بلیم، به داخه وه، که نه متوانیوه یارمه تیت بدهم. مه به ستم له وهیه، وهک فه یله سوفیک، که تو وهک فه یله سوفیک پرست پی کردم. به لام وهک باوکیک وهخته به رگه ی ئه و ئه زمونه نه گرم، که نه متوانی بیت یارمه تی منداله کانم بدهم.))

من چاوه پریم کرد، به لام ئه و به رده وامی به قسه کانی نه دا. من باوه پریم وابوو، ئه و کاره که له خوئی ئاسان دهکات؛ ده مزانی که ی ده توانی ت زیاتر مشورمان بخوات و چوئن ده توانی ت کومه کمان بکات. پاشان بیرم کرده وه: رهنگه خوئی ئه وه بزانی ت و به راستیش خه فه تی لی بخوات. به لام چ ئاوها و چ ئامها نه متوانی هیچی پی بلیم. من شه رمه زار بووم و هه ستم کرد، ئه ویش شه رمه زار بووه.

((ئی، که وایی ...))

((که ی ده ته وی ت، ده توانی ت بی ت.))

باوکم ته ماشای کردم.

منیش باوه پریم پی نه کرد و سه ری ئه ری بۆ له قاند.

سیانزه

له مانگی حوزهیراندا دادگا بۆ ماوهی دوو ههفته پۆیشته ئیسپرایل . ئیفادهکهی ئهوی کارى چهند پۆژیک بوو . بهلام دادوهر و پارێزه ره حوکمییهکان پووداوه یاساییهکهیان به گهشت و گوزارییهوه گریدا ، یۆرشه لیم و تهله فیف، نیجیف و ده ریای سوور . ئهوه له پرووی خزمهت و گهشت و مهسره فوه نارها و نه بوو، له گه ل ئه وه شدا به لامه وه سهیر بوو .

پلانم وا بوو، ته واوی ئه و دوو ههفته یه بۆ خویندن ته رخان بکه م . به لام به و شیوه یه بۆم نه چووه سه ر، که خۆم وینام کردبوو . نه م ده توانی سه رنجم بده مه فیروون، نه ده متوانی سه رنجم بده مه پروفیسۆره کان نه ده متوانی بیده مه کتیبه کان . چه ندین جار خه یالم له پری لای هدا و خوی له ناو چهند وینه یه کدا ون ده کرد .

هانام به ته نیشته که نیسه یه کی سوتاوه ده بینی، به پووخساریکی توند و تیژه وه، به بهرگی فه پمی رهش و قامچییه که وه . به قامچییه که بازنه له سه ر به فره که ده کیشیت و قامچییه که ده کیشیت به و جیه دا، که پوته کانی له سه ر پوزین .

ده مبینی، چۆن کتیبی بۆ ده خوینریته وه، به سه رنجه وه گوئی ده گریته ، پرسیار و تیبینی ناکات . کاتی که کاتر می ره که به سه ر ده چیت، به خوینه وه ره که ده لیت، سه به ی به ترانسپۆرته که ره وانهی ئاوشقیته سه ده کریته . خوینه وه ره که، مه خلوقیکی خومار به قنچه که قرئی رهش و تیژه وه، به چاوی کزه وه، ده سه ت ده کاته گریان . هانا به مست دیواره که ده کویتته وه، دوو ئا فره ت دینه ژووری، ئه وانیش دیلن و له

به‌رگی خهت خه‌تدان، خوینه‌وه‌ره‌که راپیچی ده‌ری ده‌که‌ن.
هانام ده‌بینی، به‌سه‌ر شه‌قامی که‌مپه‌که‌دا ری ده‌کات و پی ده‌نیته‌ناو
کوخته‌ی دیله‌کانه‌وه و چاودی‌ری ئیشی کریکاریه‌کان ده‌کات. هه‌موو
شته‌کان به‌هه‌مان رپووخساری توند و تیژه‌وه ده‌کات، به‌چاوی
سارد و سر و ده‌می باریکه‌وه، دیله‌کان ده‌کو‌منه‌وه، خو‌یان به‌سه‌ر
کاره‌کانی‌اندا ده‌چه‌میننه‌وه. خو‌یان ده‌نووسین به‌دیواره‌کانه‌وه،
وه‌خته بچه‌ناو دیواره‌کانه‌وه، ده‌یانه‌ویته له‌ناو دیواره‌کاندا ون
بین.

هه‌ندی جار دیلیکی زور له‌ویادان یان بو ئیره و بو ئه‌وی راکه
راکیانه، بو نان ریز دروست ده‌که‌ن یان ری ده‌که‌ن، هانا له‌ناویاندا
وه‌ستاوه و به‌فه‌رمانه‌کانی به‌سه‌ریاندا ده‌نه‌رینیت، رپووخساره
قیژینه‌که‌ی قیزه‌ونیه‌کی ده‌ستکردی تیا‌دایه، قامچیه‌که‌ش پشتیوانی
لی ده‌کات.

بوورجی که‌نیه‌که‌م ده‌بینی، چۆن به‌نالیه‌که‌ ده‌یدات به‌سه‌ر
بانه‌که‌یدا و چۆن بلێسه‌کان بریسکه‌ ده‌دن و گو‌بیستی دوو دل‌ی
ژنه‌کانم، که‌نیه‌که‌شم، که‌ له‌ رۆژی داها‌توودا وه‌ک قه‌ره‌برووتی لی
هاتبوو، ده‌بینی.

شانبه‌شانی ئه‌و وینانه، وینه‌کانی دیم ده‌بینی. هانا، که‌ له
مه‌تبه‌خه‌که‌دا گو‌ره‌ویه‌کان له‌پی ده‌کات، که‌ له‌ پیش‌حه‌وزی
بانیۆکه‌دا خا‌ولیه‌که‌ی را‌گرتوو، که‌ به‌عه‌زیه‌ شه‌کاوه‌که‌یه‌وه پاسکیل
لی ده‌خو‌ریت، که‌ له‌ ژووری کارکردنی باوک‌مدا راپه‌ستاوه، که‌ له
پیش‌ئا‌وینه‌که‌دا سه‌ما ده‌کات، که‌ له‌ مه‌له‌وانگه‌که‌دا ته‌ماشام
ده‌کات. هانا، که‌ گویم لی ده‌گریته، که‌ قسه‌م بو ده‌کات، که‌ پیم
پی ده‌که‌ن، که‌ خو‌شه‌ویستیم له‌گه‌ل ده‌کات. خراپیه‌که‌ له‌وه‌دا
بوو، که‌ وینه‌کان تی‌ک ده‌خزان. هانا، که‌ به‌چاوه‌ سارد و سه‌ره‌کانی

و دهمه باریکه که یه وه خوْشه ویستیم له گه ل دهکات، که له کاتی خویندنه ودا بئ وشه گویی بۆ پراگرتووم و له کۆتاییدا به مست دیواره که دهکوتیتته وه، که قسم بۆ دهکات و پووخساری دهگۆرپتته سه ر قیژه ونیه کی دهستکرد.

له هه مووی خه راپتر خه ونه کان بوون، که تیا یاندا هانا رهق و فه رمانره وا و خه راپه کاره که زهوقی هه لده ستانم و له پاشیان به تامه زرویی و شه رمه زاری و نیگه رانیه وه به خه بهر دههاتم. ئه و ترسه ش له ولاره، که ئایا له راستیدا من کیم. من ده مزانی، که وینه ئه ندیشه کراوه کان کلیشه ی پرپووچن، که شایسته ی ئه و هانایه نه بوون، که من له گه لی ژیا بووم و ده ژیا م. له گه ل ئه وه شدا خاوه نی هیژیکی مه زن بوون. وینه ی یاده وه ریه کانی هانایان لی پارچه پارچه ده کردم و به وینه کانی که مه که یانه وه ده لکانده وه، که من له می شکمدا بوون. کاتی که ئه مپۆ بیر له و سالانه ده که مه وه، بۆم درده که ویت، که که می ک پوونی له ئارادا هه بوون، چه ند وینه یه کی که م، که ژیا ن و کوشتیا ریه کانی که مه کانیان ده خسته پوو. ئه و وینه ی ئیمه له ئاوشقی تسه وه ده مان ناسین، ده روزه ی مۆلگه که بوو به بۆرده نووسراوه کانی سه ریه وه، سیسه مه ته خته چه ند قاتیه کان، گرد له قژو چاویلکه و جانتا، ئه و وینه ی له ((بیرکنیئاو)) وه ده مان ناسین، شیوه ی پیکه اتنی ده روزه که بوو به بوورجه وه، بالی بیناکان، پنیه کی ناوبر بۆ شه مه نده فه ره کان، له ((بیرگن بیلزن)) وه شاخی له لاشه مان ده ناسی، که هاوپه یمانه کانی جه نگ له پرۆسه ی ئازادیدا دۆزیوو یانه وه و وینه یان گرتبوو. چه ند راپۆرتیکی دیله کانمان ده ناسی، به لام زۆریک له راپۆرته کان هه ر زوو له پاش جه نگ بلاوکرا نه وه و له و نیوه نده دا چیتر له به رنامه ی چاپخانه کاندا نه ما بوون. ئه مپۆ کتیب و فیلمی هیند زۆر له ئارادان، به شیوازیک،

که دنیای که مپه کان به شیکن له دنیای به کۆمه ل وینا کراومان، شتیکن، که دنیای به کۆمه لی راسته قینه کامل ده کات. خه یالیش شاره زای ئه و دنیایه ههیه و له پاش زنجیره ی ((هۆلۆکۆست)) و فیلمی ((برپاری سۆفیا)) و به تایبه تی فیلمی ((لیستی شیندلر))، فهنتازیا له ناو ئه و دنیایه دا خاوه نی جولّه یه کی تایبه تی خۆیه تی، له ویدا فهنتازیا ته نها په ی نابات، به لکو ته واوکه ر و ترش و خوئ که ریشه . ئه وسا خه یال به ئاسته م ده بزوا؛ پیی وا بوو بوو، که دنیا، تاسانیک قه رزدار ی دنیای که مپه کان و له گه ل ئه و تاسانه دا بزوتنه وه ی فهنتازیا شیوا نییه . ئه و چه ند وینه یه ی، له سایه ی وینه ی هاوپه یمانه کان و راپۆرتی دیله کانه وه به ده ست که وتببون، دووباره و چه ندباره ته ماشا ده کرانه وه، هه تا بوونه کلّیشه یه کی چه ق به ستوو.

چوارده

برپارم دا بړوم. نه‌گه‌ر له نه‌مړووه بۆ سبه‌ی بمتوانبیا بۆ ناوشفتیس برپوم، نه‌وا ده‌رپویشتم. به‌لام وه‌رگرتنی قیسه‌هه‌فته‌یه‌کی ده‌خایاند. ئیدی بۆ ((شتروتهؤف))، بۆ ((ئیلسیس)) رپویشتم. نه‌مه‌نیزیکترین مۆلگه‌ بوو. من هه‌رگیز که‌میکی ئاوهام نه‌بینی بوو. ده‌مویست کلیشه‌نه‌ندیشه‌کراوه‌کان به‌حقیقه‌ت رپوینیم.

ده‌ستم له‌ئوتومییل راکرت و شاحینه‌یه‌کم له‌یاده، که‌شؤفیره‌که‌ی بیرهی له‌سه‌ر بیره‌به‌تال ده‌کرد، می‌رسیردز لئ خورپیکیش، که‌به‌ده‌سکیشی سپییه‌وه‌سوکانی ده‌سوراند. له‌پشت ((شتراسبورگ)) هوه، به‌ختم هه‌بوو؛ ئوتومیله‌که‌ی سواری کردم بۆ ((شیرمی‌ک)) ده‌رپویشتم، شارۆچکه‌یه‌کی نیزیک شتروتهؤف. کاتی‌ک به‌شؤفیره‌که‌م گوت، دروست به‌ره‌و کوئ به‌رپوه‌م، بی‌ده‌نگ بوو. منیش ته‌ماشام کرد و هیچم له‌رپوخساریدا به‌دی نه‌کرد، که‌ئاخۆ له‌به‌رچی له‌گه‌رمه‌ی گفتوگۆدا بی‌ده‌نگ بوو. له‌ته‌مه‌نی سی و پینچ بۆ چل سالدای بوو، ده‌مووچاویکی رپه‌قه‌له‌ی هه‌بوو و لاجانی راستی خالی‌ک یان جئ داخیه‌کی سووری توخی به‌سه‌ره‌وه‌بوو، قزه‌کانی په‌رژ و بلاوانه‌داینرپابوون و هیلیکی پوختی تیا کیشرا بوو. به‌سه‌رنجه‌وه له‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌ی ده‌روانی. بناری شاخه‌کانی ((قوسجس)) گرداوی بوون. به‌ناو شاخه‌رپه‌زیکدا بۆ ناو دۆلیکی به‌رینی که‌می‌ک هه‌ورازدا لیمان خوپی. به‌ده‌سته‌راستدا دارستانی له‌داری هه‌مه‌جۆر به‌قه‌دپاله‌کاندا هه‌لگه‌رپابوون، تاواناتاویک کانه‌به‌ردیک، کارگه‌یه‌کی به‌خشت شورا کراو به‌سه‌ربانی قه‌د قه‌د کراوه‌وه، بووژانگه‌یه‌کی

كۆن، قىلايهكى گه وره به زۆرىك بوورجه وه له بهىنى درهختى به رزدا،
هه بوون. هيايىكى ئاسنين، ده ميك له دهسته پراسته وه و ده ميك له
دهسته چه په وه، هاوده مى ده كردين.

پاشان كه وته وه قسه كردن. لى پرسيم، ئاخۆ بۆچى سهردانى
شتروتهۆف ده كه م و منيش باسى پرۆسه دادگاييه كه م بۆ كرد و
پىم گوت، كه به رچاو پوونيم سه باره ت به قه زيه كه چه ند كه موكوريم
هه به .

((ئه ها، ده ته ويّت تى بگه يت، بۆچى مرۆف شتى ئاواها سامناك
ده كه ن.))

دهنگى كه ميك توانج بازانه ده هاته به رگويم، به لام له وانه ش بوو
ته نها رهنگدانه وهى زاراوه يى و دهنگى و شيوه زمانى بيت. به رله وهى
من بتوانم وه لام بده مه وه، دريژه ي پى دا.

((له راستيدا ده ته ويّت چى تى بگه يت؟ كه مرۆف له جوش و
خروشىدا يان كينه وه يان له پيناوى ئابرودا يان بۆ تۆله سه ندنه وه
كوشتيارى ده كات؟ تى ده گه يت؟))

من سه رى ئه ريم له قاند.

((ئه وه ش تى ده گه يت، كه مرۆف كوشتيارى ده كات، بۆئه وهى
ده و له مه ند يان به ده سه لات بيت؟ ئه ي، كه مرۆف له جه نگدا يان
شورپشيكدا كوشتيارى ده كات؟))

سه رله نوئى سه رى ئه ريم له قاند.

((به لام ...))

((به لام ئه وانه ي له كه مه كاندا كوژراون، هيجيان له وانه نه كردوه،
كه كوشتويانن؟ ده ته ويّت ئه مه بلّيت؟ ده ته ويّت بلّيت، هويهك بۆ
كينه و جه نگ له ئارادا نه بووه؟))

من نه مده ويست هه مديس سه رى ئه رى بله قيئم. ئه وهى ئه و ده يگوت،

راست بوو، به لّام بهو شیوازی گوتنه ی ئه و نا .
 ((تو راست دهکەیت، نه جهنگ و نه هۆیهک بۆ کینه له ئارادا
 نه بوو، به لّام خو جهللادیش کینی له و کهسه نییه، که له سیداره ی
 ده دات، به لّام هەر له سیداره شی ده دات . چونکه فهرمانی پی دراوه ؟
 تو پیت وایه، له بهرئه وه ی فهرمانی پی دراوه، ئه وه دهکات؟ تو پیت
 وایه، من ئیسته باس له فرمان و ملکه چی و له وه دهکەم، که تیمی
 ناو که مپهکان فهرمانیان پی دراوه و له سهریان بووه، گوپرایه لّ
 بن؟))

پیکه نینیکی سوکایه تیانە ی گرت .

((نه خیر، من باس له فرمان و ملکه چی ناکەم . جهلاد شوینکه وتووی
 فرمان نییه . ئه و کاری خو ی دهکات، کینی له وانه نییه، که له
 سیداریان ده دات، تۆله یان لی ناسینیه وه، له بهرئه وه ی پریان لی
 گرتییت، هه ره شه یان لی کردییت یان په لاماریان دابییت، نایانکوژییت .
 ئه وان هیچ گرنگیه کیان بۆ ئه و نییه . لای ئه و ئه وان به جوریک
 ناگرنگن، که ده توانییت بیانکوژییت و هه ره ها نه شیان کوژییت .))

ته ماشای کردم .

((به لّامی تیادا نییه ؟ ده ی، پیم بلّی، مرۆف نابیت به رابه ر به
 مرۆفیکی دی هیند بببک بیت . تۆ ئه وه فیڕ نه کراویت ؟ سۆلیداریتی
 له گه لّ هه موو ئه وانه ی، که پوو خساری مرۆفیان تیادایه ؟ شکومه ندی
 مرۆف ؟ پیزگرتن له ژیان ؟))

من له تالییدا واقم و پما بوو و دهسته پاچه بووم . به دوای وشه یه ک،
 رسته یه کدا ده گه پام، هه موو ئه و شتانه بسپریته وه که ئه و ده یگوت و
 زمانی له گو بخت .

دریژه ی پیدایه .

((جاریک وینه یه کی په می کردنی کۆمه لیک یه هوودی پوو سیام

بینی . یه هودیەکان پووت و قوت بوون و له پیزیکی درژدا وهستاون .
 ههندیکیان له سهر لیواری چالیک وهستاون و له پشت ئه وانه وه
 کۆمه لیک سهر باز وهستاون و فیشهک به پشته ملیانه وه ده نین . ئه وه
 له کانه به ردیکدا پرووده دات و له سهر و یه هودی و سهر بازه کانه وه ،
 له سهر لیواری ناو دیواریک ، ئه فسهریک دانیشتووه . جۆلانی به قاجی
 دهکات و جگهره ده کیشیت . که میک مره مۆنانه ته ماشا دهکات .
 رهنگه پروودانه که ی پی خاو و خلیچک بیت . به لام له گه ل ئه وه شدا
 ئاسوده بییهک ، ته نانه ت ئاره زوویهک له سهر پروو خساریتی ، رهنگه
 له بهر ئه وه بیت ، که لانی که م کاری پۆژانه جیبه جی ده کریت و به م
 زوانه ئیش ته واو ده بیت . ئه و رقی له یه هودیەکان نییه . ئه و یه کیک
 نییه ...))

((ئه و که سه تو بوویت ؟ تو له سهر لیواریه که دانیشتبوویت و ...))

ماشینه که ی پراگرت . ده مووچاوی سهرتاپا سپی هه لگه پابوو و
 خاله که ی سهر لاجانی شهوقی ده دایه وه .
 ((بو دهره وه !))

من دابه زیم . به جۆریک پیچی کرده وه ، که پیویست بوو من بازیک
 به لادا هه لده م . له پیچه کانی داهاتوشدا گویم لیی بوو . پاشان دنیا
 بیده نگ بوو .

من به جاده که دا هه لگه پام . نه ئوتومبیل پینشی دامه وه و نه
 ئوتومبیل پروبه پرووم هات . گویم له بالنده و بای ناو دره خته کان و
 تاو نا تاویکیش هاشه ی چه میک بوو .
 هه ناسه یه کی ئاسودانه م هه لکیشا و پاش چاره گه سه عاتیگ گه یستمه
 که مپه که .

پانزە

لەم دوایەدا جارێکی دیش بۆ ئەوێ پۆیشتووم. زستان بوو، پۆژیکی ساف و سارد. لەپشت ((شیرمیک)) هەو غاباتەکە بەفری بەسەردا کەوتبوو، درەختی سپی و زەوی سپی داپۆشراو. دەشتی کەمپەکە، کە ئەرزەیهکی درێژۆکە بوو بەسەر تەلانیکی لیژەو و دیمەنیکی بەرینی چیاکانی ((قۆسیجس)) ی لیۆە دیار بوو، بەو سپیتییهی خۆیهو کەوتبوو زێر پۆشنایی خۆرەو. تەختە شین و مەیلەوخۆلەمیسی ڕەنگ کراوەکانی قوولە دوو نھۆمی و سێ نھۆمیەکان و کوختە یەک نھۆمیەکان جیاوازی خۆیان بەشیوازیکی دۆستانە لەگەڵ بەفرەکەدا نمایش دەکرد. بیگومان لەویادا دەروازەیهکی بە تەلی کارەبایی تەنراو و بۆردیک بەسەریهوه ((کەمپی شتروتهۆف- ناتسفایلەر)) و بەدەوری کەمپەکەدا پەرزینێکی دوو پیزی لە تەلی دپکاوی هەبوون. ئەو زەویە بەتالانە، کە وەختی خۆی کوختە بە کوختە تەبک بەتەنیشت یەکەو لەسەریان ڕاوەستا بوون، ئیستە لە مابەینی ئەو کوختانە ی کە هیشتا مابوون، لەژێر پێخەفە بەفرینە بریسکە دارەکەدا، ڕێیان نەدەدا هیچ نیشانە یەک بناسرێتەو. ئەو جێی دەشیا لیژگەیهکی بەفرەخلیسکێنە بیّت بۆ مندالان، کە لە کوختە ڕووخۆشەکاندا بە پەنجەرە تیغە دارەکانیانەو، پشووێ زستان بەسەر دەبن و ئیستا نا ئیستا بۆ کێک و شوکولاتە ی گەرم بانگی ژوورێ دەکرین.

کەمپەکە داخرابوو. لەبەرئەو بەناو بەفرەکەدا خۆم بە چواردەوریدا کێش کرد و پێیهکانم تەپ بوون. توانیم سەیری تەواوی ئەرزەکە

بکه م و له یادم مابوو، که ئه وکات، له سهردانی یه که ممداء، چۆن به سهر پلیکانه کانداء، که به بهینی دیواره بنچینه ییه کانی کوخته لایراوه کانداء ده رۆیشتنه خوار، به ناویدا رۆیشتبووم. کووره کانی تاییهت به لاشه سوتاندنیشم له یاده، که ئه وکات له ناو کوخته یه کدای نیشان دهدران و ئه وه شم له یاده، که یه کیک له کوخته کانی دی ئینفیرادی بوو بوو.

هه وه بئ هوده که ی ئه وسام له یادی بوو، که مپیکێ پر دیل و تیمی پاسه وانی و ئازاره کان به شیوازیکی کۆنکریت وینا بکه م. من به راستی هه ولئ خۆممداء، ته ماشای کوخته یه کم کرد، چاوم لیکنان و کوخته م به تهنیشت کوخته وه له پیش خۆم ریز کردن. ناوه وه ی کوخته یه کم پیوا، له ئه نجامه که یه وه سهرنشینه کانیم حساب کرد و ته نگه به ریبه که ییم هینایه پیش چاوی خۆم. پیم گوترا، پلیکانه ی بهینی کوخته کان بۆ شوینی راهه ستانی دیله کان له کاتی بانگه ییشکردنیا نداء سوودیان لئ وه رگیراوه و له خواره وه بۆ ئه وه سهری سهره وه ی که مپه که به پشت پر بوونه ته وه .

به لام هه موو ئه و شتانه بئ هوده بوون و هه ستیکێ شکست و جیی سکاآ و شه رمه زاریم هه بوو. له گه رانه وه ممداء، له خوار قه دپاله که وه، به رانه بر به رپستوران تیک خانویه کی بچکولانه م دۆزیه وه، که بۆ شوینی ((به گاز کوشتن)) به کاره یینرابوو. بۆیاخی سپی کرابوو و دیوار و په نجه ره کانی به ردی لمینیان تئ گیرابوو و ده شیا ته ویله یه ک یاخود بارپیک بیت یان بینایه کی نیشهت جیی بۆ خزمه تکارانی مالیک.

ئه م خانووه ش داخرابوو و له یادم نه بوو، ئه وسا رۆیشتبیتمه ناوه وه ی. له ئوتومبیله که دانه به زیم. بۆ ساتیک، بئ ئه وه ی ئوتومبیله که بکوژینه وه، دانیشتم و ته ماشام کرد. پاشان رۆیشتم. سهره تا له وه

سَلَم ده کرده وه، له سهر پَی ماله وه مدها به ناو گونده کانی (ئیلزاس))
 دا بسورپیمه وه و بۆ ژمی نیوه رۆ به دواى پَستورانتیکدا بگه پَیم . به لام
 سله که م له سایه ی ههستیکی راسته قینه نه بوو، به لکو تیفکرینیک،
 که ئایا پیاو له سهری فه رزه له پاش سهردانی که مپیکی ئه وها
 ههست به چی بکات . خۆم ههستم به وه کرد، شانم هه لته کاند و
 له گوندیکی قه دپالی (فۆسیجس)) دا پَستورانتیکم به ناوی (ئۆ
 پتی گاغسو)) وه دۆزیه وه . له سهر میزه که مه وه دیمه نی پیده شته که
 دیار بوو .

(کورپژگه))، هانا ئه وها ناوی بردبووم .

له سهردانی یه که مدها به ناو ئه رزی که مپه که دا گه پام، هه تا داخرا .
 پاشان له ژیر ئه و په یکه ره دا دانیشتم، که له سه رو که مپه که وه وه ستاوه
 و سهر به ره و خوار له ناوچه ی که مپه که ده روانیته . له ناخدا ههستم
 به به تالییه کی گه وره ده کرد، وه ک ئه وه ی نه ک له ده ره وه، به لکو
 له ناوه وه ی خۆمدا به دواى پوونیدا گه رابیتم و په یم به وه بردبیت،
 که له ناو خۆمدا هیچ شتیکی نادۆزیتته وه .

پاشان دنیا تاریک بوو . پیویست بوو کاتر میزیک چاوه ری بکه م، هه تا
 لۆریه کی بچوکی پشت به تال پَی پَی دام، له سهر پووبه ری باره که
 دانیشم و تا گوندی داهاتوو گه یاندمی و منیش کۆلم دا و برپارمدا
 له پۆزی داهاتوودا به دهست راگرتن بگه پیمه وه . له میوانخانه ی
 گوندیکدا ژووریکی هه رزان به هام دۆزیه وه و له پَستورانتیکدا
 ستیکیکی ته نکم به فینگه رچیپس و تۆکه وه خوارد .

له سهر میزیکی دراوسیم چوار پیاو یاری کاغه زیان ده کرد . ده رگا که
 کرایه وه و پیره میزدیکی بچکۆله بی سلّو هاته ژوور . شۆرتی له
 پیادا بوو و قاچیکی ته خته ی هه بوو . له سهر باره که داواى بیره ی
 کرد . پشت و که لله سه ره ئیجگار گه وره و که چه له که ی کرده میزی

دراوسیکه م. ئهوانه ی یاری کاغه زیان ده کرد، کاغه زه کانیاں دانا، دهستیان بۆ ناو ته پله کی جگه ره کان برد، فیله ته ره کانیاں ده رهینا، له پیره میژده که یان ده گرت و ده یان پیکا. پیره میژدی سهر بار په که دهستی به م لاو ئه و لای پشته سه رییدا ده وه شاندا، وه ک ئه وه ی بیه ویت میژیک راو بنیت. بارمانه که بیره که ی بۆ دانا. که س هیچی نه گوت.

من چیتر سه برم نه ما، هه لبه زیمه سه ر پئ و چومه به رده می میژه که ی دراوسیم.

((واز بهینن!))

من له تاو قیز هاتنم ده له رژیم. له و له حزه یه دا پیره میژده که به هه له داوان و هه لبه ز و دابه زوه هاته پیشه وه، دهستی بۆ قاچی کوتا و له نا کاو قاچه ته خته که ی له ههر دوو ده ستیدا گرتبوو، قاچه ته خته که ی به نا لیه ک به میژه که دا دا، که په رداخ و ته پله که کان که وتنه سه ما، خۆی به سه ر کورسیه کی به تالدا دا. له گه ل ئه وه دا به ده می بئ ددانیه وه پیکه نینیکی زیکن پیده که نی و ئه وانی دیش له گه لیدا پیده که نین، قاقایه کی به گرمه ی پاش بیره .

((واز بهینن!))، ئه وه یان به پیکه نینه وه ده گوته وه و په نجه یان

ده خسته سه ر من، ((وازهینن!))

له شه ودا با به ده وری بینا که دا لووره ی ده هات. سه رام نه بوو، لووره ی بایه که و کرته کرتی دره ختی پیش په نجه ره که و داخسته نه وه یه کی ناوبه ناوی په نجه ره یه ک هیند به رز نه بوون، که نه متوانی بایه بخه وم. به لام ناخم ههر ده هات و نا ئارامتر ده بوو، هه تا سه رتا پای جه سته م که وته له رزین.

ده ترسام، نه ک له چاوه پروانی پووداویکی خراب، به لکو له باری فیزیایی میژکم. له ویدا که وتبووم، گویم بۆ بایه که را دیرا بوو،

کاتیگ لاواز تر و هیور تر ده بوو، منیش ههستم به بارسوکی ده کرد، له به گه پ هاتنه وه به کی سه ره له نوپی ده ترسام و نه مده زانی، چۆن له پوژی داهاتوودا به خه بهر بیتم، بگه پیمه وه، دریزه به خویندن بدهم و پوژیک له پوژان خاوه نی پیشه و ژن و مندا ل بم.

من ده مویست تاوانه که ی هانا تی بگم و هه مانکاتیش مه حکومی بگم. به لام بو ئه م مه بهسته تاوانه که ی ئیجگار جه رگ بر بوو. کاتیگ هه ولم دها تی بگم، ههستم ده کرد، که چیترا تاوانم به و شیوه یه ی، که شایسته ی مه حکوم کردن بوو، مه حکومی بگم. کاتیگ به و شیوه یه ی، که شایسته ی مه حکوم کردن بوو، مه حکوم ده کرد، به شی تیگه یشتنی تیا دا نه ده ما. به لام هه مانکاتیش ده مویست له هانا بگم؛ لی تیگه یشتنی واتای ئه وه بوو، سه ره له نوپی خیانه تی لی ده که مه وه. ئه و مه سه له یه م بو تیگه په پینرا. ده مویست به رهنگاری هه ردووکیان ببه مه وه؛ تیگه یشتن و مه حکوم کردنیش. به لام هه ردووکیان پی کرا ئه سته م بوون.

پوژی داهاتوو دووباره پوژیکی دلفرینی هاوین بوو. ده ست پاگرتن له ئوتومبیل ئاسان بوو و به چهند کاتر می ریک گه یشتمه وه. به ناو شاردنا ریم کرد، وهک ئه وه ی له میژ بیت به جیم هیشتبیت؛ شه قام و خانوو و مروقه کانم پی نامو بوون. به لام به هو ی ئه وه وه دنیای ناموی که مه که لیم نیزیک تر نه ببوو. سه رنجم له سه ر ((شتروتهو ف)) هاوده می ئه و چهند وینه یه ی ((ئاوشفیتس)) و ((بیرکنا)) و ((بیرگ بیلزن)) ی ناو می شکمیان کرد و له گه لیاندا چه قبه سته کرد.

شانزه

که چي هر پوښتمه لای سهرۆک دادوهره که . نه مده توانی پرۆمه لای هانا . به لام له تواناشمدا نه بوو هیچ نه که م .

له بهرچی نه متوانی له گه ل هانا قسه بکه م ؟

ئو به جی هیشتبووم ، فریوی دابووم ، ئو که سه نه ببوو ، که من تیایدا بینیبووم یان به خه یال هه لمبه ستبوو . ئی من بو ئو کئ ببووم ؟ خوینه وهره بچکۆله که ، که بو خوی به کار هینابوو ، ئو که سه لاوه کییه ناگرنگه ی ، که به ته نیشته وه خه وتبوو و خوشی خوی لئ بینیبوو ؟ ئایا منیشی رهوانه ی ناو گازه که نه ده کرد ، ئه گه ر بیویستایه له کۆل خۆیم بکاته وه ، به لام نه یتوانیایه به جیم بهیلت ؟

له بهرچی ته حه مولم نه ده کرد ، هیچ نه که م ؟

من به خۆم گوت ، ده بیلت ری له حوکمیکی هه له بگرم ، ده بیلت کاریک بکه م ، عه داله ت رهو بدات ، به بی گویدانه درۆ گه وره که ی ژیان هانا ، عه داله تیکی وه ک چۆن ده لیلت له بهر ژه وه ندی هانا دا و هه م له دژی هانا ش . به لام بو من به راستی مه سه له عه داله ت نه بوو . نه مده توانی له هانا ، بهو شیوه یه ی ، که هه یه و ده یه ویت ببیت ، بگه ریم . ده بایه ده ستی تیوه رده م ، به جۆریک له جۆره کان کاریگه ریم له سه ری هه بیلت ، ئه گه ر راسته وخۆ نه بیلت ، ئه وا ناراسته وخۆ .

سه ره ک دادوهره که گروهی سیمیناره که ی ئیمه ی ده ناسی و به خۆش حالیه وه ئاماده بوو ، له پاش دانیشتنیکی خوی بو گفتوگۆیه ک پینشوازیم لئ بکات . له دره گام دا ، بانگ کرامه ژوروی ، سلۆم لئ کراو داوام لئ کرا ، له سه ر کورسیه ک له پیش میزی نووسینه که دا دانیشم .

ئەو بە كراسيكي قۇل ھەلكىشراوۋە لە پشت مېنى نووسىنەكەۋە دانىشتىبوو. پۈبەكەي بەسەر پالپىشت و دەسكى كورسىەكەيدا شۆر بېۋە؛ بە پۈبەكەيەۋە دانىشتىبوو و پاشان بە دانىشتنانەۋە پۈبەكەي لە خۇي دامالى بوو. پۈوي لە گرژ نەدەچوو؛ پياۋيىك، كە ئىشى پۈژانەي بەجى ھىناۋە و پىي ئاسودەيە. بەبى پۈوخسارە سەراسىمەكەي، كە لەكاتى پۈسەكەدا لە پشتىەۋە سەنگەرى دەگرت، دەموچاۋيىكى ئىداريانەي، خۇش پۈوي، ژىرى، بىۋەي، ھەبوو. دەستى كرده دەمەتەقى و پرسىارى ئەمەو ئەۋەي لى كىردم.

گروپى سىمىنارەكەمان سەبارەت بە پۈسەكە چۆن بىر دەكاتەۋە؟ پۈفيسۆرەكەمان نىازى ھەيە چى لە پۈتۈكۆلەكان بكات؟

ئىمە لە قۇناغى چەند داين؟

من لە قۇناغى چەند دام؟

بۆچى ياسا دەخوئىم؟

كەي دەمەۋىت تاقىكردنەۋەكانى كۆتايى بكەم؟

لە ھىچ حالەتتىكدا نايىت درەنگ خۇم بۇ تاقىكردنەۋەكان ناۋنوس بكەم. من ۋەلامى ھەموو پرسىارەكانىم داىەۋە. پاشان گويم بۇ باسى خوئىندن و تاقىكردنەۋەكانى رادىرا. ھىچ شتىكى بە ھەلە نەكردبوو. لەكاتى خۇيدا بە سەرکەۋتوۋىيەكى بەرچاۋەۋە پراھىنانە داۋاكرۋەكان و لە كۆتايىدا تاقىكردنەۋەكانى كۆتايى بەجى ھىناۋەۋە. ۋەك مافناس و دادوەر حەزى لە ئىشەكەي خۇي بوو و ئەگەر پىۋىستى بكردايە، ئەۋەي كىردوۋىەتى، جارىكى دى بىكاتەۋە، ئەۋا بە ھەمان شىۋە دەيكردەۋە.

پەنجەرەكە كرابوۋەۋە. لە گەراجى ئوتومبىلەكاندا ھەر دەرگا بوو دادەخرايەۋە و ھەر ماشىن بوو سلفى لى دەدرا. گويم لە ئوتومبىلەكان بوو، ھەتا ھاشەي ھاتو و چۆ فېرەپرى قوت دەدان. پاشان مندالان لەناۋ پاركە چۆلەكەدا يارى و دەنگە دەنگيان

ده کرد. تاو نا تاو وشه یهک ته واو به پوونی تی دهگه یشتیت: ناویک، جنیویک، بانگیک.

سه رۆک دادوهره که هه ستایه سه ر پی و مالئاوایی لی کردم. گوتی، ئەگەر پرسپاری دیم هه بیئت، به خوشحالیه وه ده توانم دووباره بیمه وه لای. ئەگەر پرسپاریشم سه بارهت به خویندن هه بوو، هه روه ها. با گروپی سیمیناره که ش هه لسه نگاندنه که ی خوینان سه بارهت به پرۆسه که پی رابگه یه نن.

من به سه ر پارکه چۆله که دا رۆیستم. داوام له میرد مندالیکی که میک گه وره کرد، ریگای ویستگه ی شه مه نده فه ره که م بۆ وه سف بکات. ئوتومبیله که ی هه موومانی به کۆمه ل ده برده وه، راسته وخۆ پاش دانیشننه که گه رابۆوه، منیش ده بایه به شه مه نده فه ر بگه ریمه وه. شه مه نده فه ریکی گه پۆکی، ئیوارانی پاش ئیش بوو؛ له هه موو ویستگه یه ک ده وه ستا، خه لک داده به زین و سه رده که وتن، من له جیی بهر په نجه ره یه کدا دانیشتبووم، به پپیواری دی و گفتوگو و بۆن، ئابلوقه درابووم. له دیوی ده ره وه، شه قام، خانوو، ئوتومبیل، درهخت، به به رده ممدا تی ده په رپین و له دووریشه وه، چیا، قه لآ، کانه به رد. په یم به هه موو شتیکی ده برد و هه ستم به هیچ نه کرد. چیتەر دل شکاوی ئەوه نه بووم، که هانا جیی هیشتبووم، فریوی دابووم، به کاری هیئابووم. چیتەر پیویستیخی نه ده کرد، ده ست له هانا وهرده م. هه ستم کرد، ئەو به نجییه ی، که پیوه ی، شوین سامناکیه کانی پرۆسه که که وتبووم، له سه ره ست و نه سه تکان و خه یاله کانی هه فته کانی رابردووم ده نیشت. زیاده رهویه، ئەگه ر بلیم، سه بارهت به وه خوشحال بووم. به لام هه ستم ده کرد، که شتیکی هه له نه بوو. هه ستم کرد، پیی ئەوه م بۆ ده کاته وه، بگه ریمه وه ناو ژیا نی پۆژانه و تیایدا به رده وامی به ژیا ن بده م.

حه قده

كۆتايى مانگى حوزه يران حوكمه كه راگه يه نرا. هانا حوكمى ئە به دى درا. ئەوانى دى سزاي به ندى كاتيبان وه رگرت. هۆلى دادگاييه كه وهك سهره تاي پرۆسه كه پر بوو، ستافى مافناسى، خوڤندكارى زانكۆكه ي من و ئە وهى ئە و شاره، پۆلى خوڤندنگايه ك، رېژنامه نووسى ولات و دهره وهى ولات و ئەوانه ي هه ميشه خوڤان ده گه يه ننه هۆلى دادگاكان. دهنگه دهنگي ك بوو. كاتي ك شكات ليكراوه كان هينرانه ژوورئ، سهره تا كه س سهرنجى پئ نه دان، به لام پاشان ميوانه كان لال بوون. سهره تا ئەوانه بي دهنگ بوون، كه له جئيه كانى پيشه وه لاي شكات ليكراوه كانه وه دانىشتبوون. تيزيان به دراوسئكانيانه وه ده كرد و پاشان پوويان بۆ ئەوانه وه رگيڤرا، كه له پشتيانه وه بوون.

بۆ يه كديان ده چرپاند: ((سهركه ن!)) و ئەوانه ش، كه ته ماشايان كرد، بيدهنگ بوون، تيزيان به دراوسئكانيانه وه كرد، پوويان بۆ ئەو پياوانه وه رگيڤرا، كه له پشتيانه وه بوون و ده يانچرپاند: ((سهركه ن!)). له كۆتاييدا سهرتاپاي هۆلى دادگاكه بي دهنگ بوو.

من نه مده زانى، ئاخۆ هانا ده زانيت، پووخسارى چۆنه و ئاخۆ ته نانه ت له وانه بوو خو ي بيه وي ت پووخساي ئەوها بي ت. قاتيكي ره ش و كراسيكي سپى له به ردا بوو و يه خه ي قاته كه يى و بۆينباخى سهر كراسه كه ي وايان نيشان ده دا، به رگى فه پمى له به ردا بي ت. من هه رگيز به رگى فه پمى ئەو ژنانه ي، كه بۆ (SS) كاريان كردووه،

نهمینیه، به لّام پیم وا بوو و هه موو میوانه کانیش پییان وا بوو، له به رده مماندایه؛ به رگه فه پمیه که، ئه و ئافره ته ی تیایدا بو (SS) کاری کردوه، ئه و ئافره ته ی، هه موو ئه و شتانه ی ده کرد، که هانا له سه ریان شکاتی لئ کرابوو.

میوانه کان که وتنه وه چرپه چرپ. زوریک له خه لکی - لئیان ده بیسترا - نیگه ران بوون. پییان وا بوو، پرۆسه که و حوکه که و خویشان، که بو راکه یاندنی حوکه که هاتبوون، له لایه ن هانا وه سوکایه تیان پی کراره. دهنگیان هه لبری و هه ندیکیان بانگیان له هانا کرد و رای خویان بو ده ربری. هه تا دادگا هاته ناو هۆله که و سه رۆک دادوره که پاش نیگایه کی سه راسیمه له هانا، حوکه که ی راکه یاند. هانا به پیوه گوئی راکرتبوو، له پوزیکی ریکدا و به بی هیچ جو له یه ک. له کاتی خویندنه وه ی هۆکاری حوکه که دا دانیشتبوو. من نیگام له سه ر سه ر و پشته ملی لا نه ده برد.

خویندنه وه که چند کاترمیژیکی خایاند. کاتیک پرۆسه که کوتایی هات و شکات لئ کراره کان بران، چاوه ریم کرد، ئاخو هانا پوهیه کم تی ده کات. له و جییه دا دانیشتبوم، که هه میسه لئ داده نیستم. به لّام ئه و ریکاورپیک پوهی له پیشه وه کردبوو، به شیوه یه ک، وه ک ئه وه ی هه موو شته کانی به رده می نه بینراوبن. نیگایه کی لووت به رزانه، بریندار، دوراو و ناکووتا ماندوو. نیگایه ک، که نایه ویّت هیچ که س و هیچ شتیک ببینیت.

به نسی سیم

یهک

هاوینی پاش پرۆسه‌ی دادگاییه‌که‌م، له سالۆنی خویندنه‌وه‌ی کتییخانه‌ی زانکۆدا، به‌سه‌ر برد. کاتی‌ک ده‌کرایه‌وه، من ده‌هاتم و کاتی‌کیش داده‌خرا، ده‌رۆیشتم. رۆژانی شه‌ممان و یه‌ک شه‌ممان له ماله‌وه ده‌مخویند. به‌شیوازیکی هیند سه‌خت، هیند خولیا‌یا‌نه ده‌م خویند، هه‌ست و نه‌ست و خه‌یاله‌کانم، که پرۆسه‌که به‌نجی کردبوون، هه‌ر به به‌نجبووی مانه‌وه. خۆم له هه‌ر په‌یوه‌ندیه‌که دوور راده‌گرت. ماله‌وه‌م جی هیشت و ژووری‌کم به‌کرئ گرت. ئه‌و هه‌نده ناسیاوه‌م، که له سالۆنی خویندنه‌وه یان جار نا جارێک له سه‌ردانیکی سینه‌مادا قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردم، له خۆ ته‌ره ده‌کرد. له نیوه‌ی سالۆی خویندنی زستانیشدا، هه‌لسوکه‌وتم نه‌گۆرا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا لییان پرسیم، ئاخۆ ده‌مه‌وێت له‌گه‌ڵ گروپی‌ک خویندکار له‌ماوه‌ی پشوو‌ی کریسمسا بۆ کوخته‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ به‌فره خلیسه‌که برۆم. منیش به‌ شیوازیکی سه‌راسیمه‌وه داوه‌ته‌که‌م قبوول کرد.

من سکی بازیکی باش نه‌بووم. به‌لام حه‌زم لیی بوو و له‌گه‌ڵ سکی بازه باشه‌کاندا ده‌رده‌چووم. هه‌ندی‌ک جار له ده‌رچوونه‌کاندا مجازه‌فهم ده‌کرد، که له‌راستیدا له ئاستی توانستی من به‌رز تر بوون؛ که‌وتن و شکان. له‌ئه‌نقه‌ست ئه‌وه‌م ده‌کرد. مجازه‌فه‌که‌ی دیم، که کردم و دوا‌جاریش هاته‌دی، ئه‌سله‌ن په‌ی پی نه‌برد؛ من هه‌رگیز سه‌رمام نه‌بوو. له‌کاتی‌کدا ئه‌وانی دی له بلوس و قه‌مه‌سه‌له‌دا سکیان لی ده‌خوپی، من به‌ کراسی‌که‌وه لی‌م ده‌خوپی.

ئەوانى دى لەسەر ئەو سەريان پادەووشاند. بەلام من ئاگادار
 كوردنەو خەمۇكىه كانىشيانم بە جدى وەر نەدەگرت. ئىدى من وەك
 خەلكانى دى رەق نەدەبوومەو. ئەوئە، كە كەوتمە كۆكىن، بەسەر
 جگەرە نەمساوئە كانمدا هئنا. كاتىك تام لئەت، چئژم لە بارى خۆم
 دەبىنى. لاواز بووم و هەمانكاتىش سووك، سەرنجى هەستيارە كانم
 بە شىوازىكى ئاسودە بەخشانه كپ و فشەل و چئوهدار بوون.
 بەسەر ئەرزوئە مەلەم دەكرد.

پاشان تايەكەم بەرزبوؤ و برامە نەخۆشخانه. كاتىك نەخۆشخانهكەم
 جئ هئشت، بەنجىيەكەم ئەسەرى نەمايو. هەرچى پرسىار و ترس
 و سكالآ و خۆ تاوانباركرنە كان هەيە، هەرچى قئزەونى و ئازار هەيە،
 كە لەكاتى پئوسەكەدا تەقئبوونەو و دەستبەجئ بەنج كرا بوون،
 گەرانەو و ماشنەو. من نازانم، پزىشكە كان چ نەخۆشئەكان
 دەستنىشان كرد؛ ئەگەر يەكئەك سەرمای نەبئت، ئەگەرچى دەشبايە
 سەرمای بئت. بەلام دەستنىشان كردنى خۆم ئەوئە، كە بەنجىيەكە
 پئويست بوو، بەرلەوئە بەرم بدات و بەرلەوئە من دەستبەردارى
 بم، دەست بەسەر جەستەشمدا بگريئ.

كاتىك خويئندم تەواو كرد و دەستم بە مەشقى مامۆستايى كرد،
 هاوئىنى بزوتنەوئە خويئندكاران هاتە پئشەو. من حەزم لە مئژوو
 و كۆمەلناسى بوو و وەكو كەسئك، كە لە مەشقى مامۆستايدا
 بئت، بەشى ئەوئەندەم، كە فرىاي هەموو شتەكان بكەوم، لە زانكۆدا
 دەبردە سەر، فرىاكەوتن واتاي بەشدارىكردن نەبوو. لە خويئندنى بالآو
 رئفۆرمى خويئندنى بالآ وەك هئندەئى قئتنامى و ئەمەرىكەكان بئباك
 بووم. بۆ مەسەلەئى سئھەم و راستەقئنەئى بزوتنەوئە خويئندكاران؛
 ناكۆكى لەگەل پابردووى سۆسىالىستى نەتەوئەئى (نازى)، هەستم
 بە مەودايەك دەكرد لەبەئنى خۆم و خويئندكارەكانى دئدا، بەجۆرىك،

که نهمده ویست له گه لئاندا گیره شیوینی و خویشاندان بکه م .
 هندی جار و بیر ده که مه وه، ناکوکی له گه ل رابردوی سوسیالیستی
 نه ته وهیی هوی ناکوکی ئه و نه وهیه نه بوو، به لکو شیوازی ده پیرینی
 ئه و نه وهیه، که وهک هیزی بزواندن بزوته وهی خویندکاران ههستی
 پی ده کرا. چاوه پروانیه کانی دایک و باوکان، که ده بایه هه موو
 نه وهیه ک خوین لئ رزگار بکات، ته نها به وه کو تایی پی ده هات، که
 ئه و دایک و باوکانه له رایشی سیهه م یان لانی که م له پاش کو تایی
 رایشی سیهه م شکستیان هی نابوو. ئه وانه، که تاوانه نازیه کانیان
 کردبوو یان ته ماشایان کردبوو، یان چاو پوشیان لئ کردبوو یان
 ئه وانه یان پاش 1945 له ناو خویندا راکرتبوو یان ته نانه ت قبول
 کردبوو، چو ن ده شیا هیچ په یامیکیان بو منداله کانیان هه بیت؟
 به لام له لایه کی تریشه وه رابردوی سوسیالیستی نه ته وهیی بابه تیک
 بوو بو ئه و مندالانه ی، که نه یانده توانی یان نه یانده ویست دایک و
 باوکانیان تو مه تبار بکه ن. ناکوکی له گه ل رابردوی ((نازی)) دا
 بو ئه وان جهسته ی ناکوکی ئه و نه وهیه نه بوو، به لکو کیشه یه کی
 راسته قینه بوو.

تاوانی به کو مه ل له پرووی مو رالی و مافناسییه وه چی تیادا بیت
 یا خود نه بیت بو خویندکاره کانی نه وهی من، حه قیقه تیکی ژیاو بوو.
 مه سه له ته نها پرودا وه کانی رایشی سیهه م نه بوو. ئه وهی که چیلی
 قه بری یه هوودیه کان خاچیان له سه ر ده کیشران، ئه وهی، که ئه و
 هه موو نازیانه له دادگا کان و فه رمانگه کان و زانکوکاندا سه رکه وتنی
 پیشه ییان به ده ست ده هیئا، ئه وهی که ((کو ماری ئه لمانیا)) دانی
 به ده ولته ی ئیسرا ئیلیدا نه نا، ئه وهی که کوچ و به ره له سستی که م
 تر وهک له ژیا نی ناو لاسایی کردنه وه کان به ده ست ده گه یشتن ئه و
 هه موو شتانه ی ئیمه یان پر ده کرد له شه رم، ئه گه رچی ده شمانتوانی

په‌نجه بخه‌ینه سهر خه‌تا باره‌کان. په‌نجه خسته‌نه سهر خه‌تا باره‌کان له شه‌رمه‌زاری پزگاریان نه‌ده‌کردیت. به‌لام ئازاره‌کانی تی ده‌په‌راند. ئازاری شه‌رمه‌زارییه‌که‌ی ده‌کرده‌ وزه و چالاک‌ی و تووره‌هاتی. به‌تاییه‌ت نا‌کۆکیه‌کانی گه‌ل دایک و باوکه‌ خه‌تا باره‌کان پروزه‌ بوون.

من نه‌مه‌توانی په‌نجه بخه‌مه سهر هیچ که‌سیک. ههر نه‌مه‌توانی په‌نجه بخه‌مه سهر دایک و باوکم، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌مه‌توانی تۆمه‌تباری هیچ شتیکیان بکه‌م. ئەو جۆش و خرۆشیه‌ی، که وه‌ختی خۆی تیامدا وه‌ک به‌شداربوویه‌کی سیمیناری تاییه‌ت به (مۆلگه‌کان)) بۆ شه‌رمه‌زاری باوکم حوکم دابوو، تیامدا ون بوو بوو، پیم عه‌یب بوو. به‌لام ئەو شتانه‌ی که‌سانی ده‌وری کۆمه‌لگای من کردبوویان و خۆیان پێ تاوانبار کردبوو، هه‌مووی پیکرا وه‌ک ئەو کارانه‌ خه‌راپ نه‌بوون، که هانا کردبوونی. له‌راستیدا ده‌باهیه‌ من په‌نجه بۆ هانا درێژ بکه‌م. به‌لام په‌نجه خسته‌نه سهر هانا بۆ خودی خۆم ده‌گه‌رايه‌وه. من ئەوم خۆشویستبوو. ته‌نها خۆشم نه‌ویستبوو، هه‌لێشم بژاردبوو. هه‌ولم ده‌دا به‌ خۆم بلیم، که من، کاتیک هانام هه‌لبژاردوو، هیچم سه‌بارت به‌و شتانه‌ نه‌زانیه‌وه، که ئەو کردبوونی. هه‌ولم ده‌دا خۆم به‌هینمه‌ سهر قه‌ناعه‌تی بارودۆخی بیتاوانیه‌ک، بارودۆخیک، که تیایدا مندالان دایک و باوکی خۆیانان خۆشده‌وێت. به‌لام خۆشه‌ویستی بۆ دایک و باوک تاکه‌ خۆشه‌ویستیه‌، که مرۆف لێی به‌رپرس نییه‌.

له‌وانه‌شه‌ مرۆف له‌ خۆشه‌ویستی بۆ دایک و باوکیشی به‌رپرسیار بیت. ئەوسا ئیره‌بیم به‌و خۆیندکارانه‌ ده‌برد، که خۆیان له‌ دایک و باوکانیان و له‌گه‌ل ئەوه‌دا له‌ سه‌رتاپای نه‌وه‌ی تاوان کار و ته‌ماشای کار و چاوپۆشیلێکه‌ر و راگر و قبوولکه‌ر پزگار ده‌کرد و، له‌ پێی ئەوه‌وه‌ ئەگه‌رچی شه‌رمه‌زارییه‌که‌یان تی نه‌ده‌په‌راند، به‌لام

ئەشكەنجەى شەرمەزارىيەكانىيان تى دەپەپراند. بەلام ئەو عدالەتە
خۆبەخۆيىيە نامىشىيە، كە من ھىند زۆر لەواندا توشى دەبووم، لە
كوپوھ دەھات؟ مروّف چۆن دەتوانىت ھەست بە خەتاو شەرمەزارى
بكات و ھەمانكاتىش پۆز بە ھەقىكى خۆ بەخۆوھ لى بدات؟ خۆ
پزگاركردن لە داىك و باوكان تەنھا موبالات، دەنگەدەنگ، قەرەقپ
بوو، بۆئەوھى ئەوھ ديار نەمىنىت، كە لەگەل خۆشەويستى بۆ
داىك و باوكانىيان تىوھ گلانىيان لە تاوانى ئەواندا بەجۆرىكى حاشا
ھەلنەگر دەھاتە كايەوھ؟

ئەمانە فكرى دواترمن، بەلام ھەر دواترىش دل نەوايىيەك نەبوون.
چۆن دەبايە ئەوھ دلنەوايىيەك بىت، كە ئەشكەنجەى من لە
خۆشەويستىمدا بۆ ھانا تا رادەيەك چارەنووسى نەوھى من، واتا
چارەنووسى ئەلمانىا بوو، كە من بەزەحمەت تر لەوانى دى دەمتوانى
خۆمى لى دابرىنم و تىي پەرىنم؟ ھەمانكاتىش ئەوسا بۆمن خەراپ
نەدەبوو، ئەگەر لەتوانامدا بايە وا ھەست بكەم، كە من سەر بە
نەوھى سەردەمى خۆم.

دوو

من له سه رده می دهوامی ((موحه قیق عه دلی)) مدا ژیانی هاوسه ریم پیک هیئا . من و ((گیترورد)) له کوخته ی به فره خلیسکه که یه کدیمان ناسی و کاتیک ئەوانی دی پاش کۆتایی هاتنی پشوو گه رانه وه ، گیترورد ، هه تا من له نه خووشخانه ئیزن درام مایه وه و توانی له گه ل خۆیدا بمبات . ئەویش مافناس بوو؛ پیکه وه ده مانخویند ، پیکه وه له تاقیکردنه وه کانی کۆتاییدا سه رکه وتوو بووین و پیکیشه وه ده ستمان به دهوامی موحه قیق عه دلی کرد . کاتیک گیترورد دووگیان بوو ، زه واجمان کرد .

من هیچ سه باره ت به هانا بۆ باس نه کرد . به خۆم گوت ، کئ دهیه ویّت سه باره ت به په یوه ندیه کانی پیشوی به رامبه ره که ی خوی بزانیّت ، ئەگه ر بیّت و به رامبه ره که شت له گه ل هاتنه دی خواستی ئەو په یوه ندیانه ش نه بیّت؟ گیترورد که سیکی زیره ک و له بارابوو و دلّسۆز بوو و ئەگه ر ژیانی ئیمه له وه دا بایه کیلگه یه کی وه رزیری به پړوه به رین ، به چه ندین کریکار و کاره که ر و مندال و ئیشیکی زۆر به بن هه بوونی کات بۆ یه کدی ، ئەوا ژیانمان به ختیار ده بوو و هاتبوو ده دی . به لام ژیانمان ئە پارتمانیکی سئ ژووری تازه بنیاتنراوی گه ره کیکی قه راخ شار بوو ، له گه ل جولیا ی کچمان و ئیشی گیترورد و من له دهوامی موحه قیق عه دلیدا . من هه رگیز دهستم له وه هه لّنه گرتوو پیکه وه بوونم له گه ل گیترورد له گه ل پیکه وه بوونم له گه ل هانادا به راورد بکه م . هه میشه من و گیترورد یه کدیمان له ئامیز ده گرتوه و من وام هه ست ده کرد ، هه لّیه ، ئەو هه لّیه ، ده ست لیّدانی و

ههست پیکردنی هه‌له‌یه، تام و بۆنی هه‌له‌یه. من وامزانی پۆژیک له پۆژان ئه‌وه نامینیت، هیوادار بووم، پۆژیک له پۆژان ئه‌وه نه‌مینیت. ده‌مویست له هانا ئازاد بم، به‌لام ئه‌وه هه‌ست کردنه‌م به هه‌له‌یی، هه‌رگیز ون نه‌بوو.

کاتیکی جولیا پینچ سالان بوو، ئیمه لیک جیابووینه‌وه. هه‌ردوو کمان له تواناماندا نه‌ما بوو، به‌بێ ناخۆشی یه‌کدیمان به‌جیه‌یشت و له په‌یه‌ه‌ندیه‌کی داسۆزانهدا ماینه‌وه. ئه‌وه‌ی، که ئیمه ئه‌و دلدنیاییه‌مان به جولیا نه‌ده‌به‌خشی، که دیار بوو خوازیری بوو، ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دام. که من و گیتروود به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک ئاشناو دۆستانه‌ ده‌بووین، جولیا له‌و بارودۆخه‌دا وه‌ک ماسیه‌ک له ئاودا، مه‌له‌ی ده‌کرد. ئه‌و له ئیلیمینتی خۆیدا بوو. کاتیکی له نێوانماندا هه‌ستی به‌گرژی ده‌کرد، له‌لای یه‌کیکمانه‌وه بۆ لای ئه‌وه‌ی ترمان ده‌چوو و له‌وه‌ی دلدنیا ده‌کردینه‌وه، که ئه‌زیزین و خۆشی ده‌ویین. خوازیری براهیه‌ک بوو و به‌هه‌بوونی چه‌ند خوشک و براهیه‌ک خۆشحال ده‌بوو. بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ نه‌یده‌زانی ته‌لاق چیه‌ و کاتیکی له‌ماله‌وه سه‌ردانم ده‌کردن، ده‌یویست بمینمه‌وه و کاتیکیش خۆی سه‌ردانی ده‌کردم، ده‌یویست گیتروودیش له‌گه‌لیدا بێت. کاتیکی من ده‌پۆیشتم و ئه‌وم له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌بینی و له‌ژێر نیگا غه‌مگینه‌که‌یدا سواری ئوتومبیله‌که‌ ده‌بووم، دلم ده‌شکا. هه‌روه‌ها وام هه‌ست ده‌کرد، ئه‌و شته‌ی، که ئیمه لیمان زه‌وت ده‌کرد، ته‌نها خواستیکی ئه‌و نه‌بوو، به‌لکو مافی په‌وای خۆی بوو. ئیمه له مافی خۆیدا زولمان لێ کردبوو، له‌وه‌دا که لیک جودا ببووینه‌وه و ئه‌وه‌ی، که پیکرا دوو به دوو ئه‌وه‌مان کردبوو، تاوانه‌که‌ی دوو که‌رت نه‌ده‌کرد.

له په‌یه‌ه‌ندییه‌کانی دواترماندا هه‌ولم ده‌دا پریه‌کی باشتەر بگرم و باشتەر پێیان تی بنیم. قه‌ناعه‌تم به‌خۆم هینابوو، که ده‌بیت ئافره‌تیکی

دهست لیدان و ههست پیکردنی که می‌ک وهک هانا بیټ، تام و بۆنی که می‌ک وهک هانا بیټ، تاوه‌کو پیکه‌وه بوونه‌که‌مان دروست بیټ. باسم له هانا‌ش کردووه. بۆ ئافره‌ته‌کانی دیم سه‌بارته بۆ خۆم زیاتر وهک له‌وهی بۆ گێترودم گێرپاڤۆوه، گێرپاوه‌ته‌وه؛ ده‌بایه‌ بتوان وینه‌یه‌ک له‌و شتانه‌ی، که له‌ هه‌لسوکه‌وت و مه‌زاجه‌کانی مندا نامۆ درده‌که‌وتن، بۆ خۆیان بکێشن. به‌لام ئافره‌ته‌کان نه‌یانده‌ویست زۆر بیستن.

هیلینم هیشتا له‌یاده، ئه‌ده‌ب ناسیکی ئه‌مه‌ریکی، که له‌ کاتی گێرپاوه‌مدا به‌شیوازیکی ئاسوده به‌خشانه‌ ده‌ستی به‌سه‌ر پشت‌مدا ده‌خشانده‌ و به‌هه‌مان شیوازی بی‌نوتقانه‌وه، کاتی‌ک له‌ گێرپاوه‌ ته‌واو بووم، به‌رده‌وام ده‌ستی به‌سه‌ر پشت‌مدا خشانده‌.

(گیسینا))، ئافره‌تێکی شیکاری ده‌رون ناسی، پاری وای بوو، پێویسته‌ من په‌یوه‌ندی خۆم له‌گه‌ڵ دایکه‌مدا هه‌لبه‌سه‌نگینم. ئایا من په‌ی به‌وه‌ نابم، که دایکم له‌ناو حیکایه‌ته‌که‌مدا به‌ئاسته‌م درده‌که‌ویت؟

(هیلکه))، پزیشکی‌کی ددان، چه‌ندین جار سه‌بارته‌ به‌و کاتانه‌ی به‌ر له‌به‌یه‌ک گه‌یشتمانی ده‌پرسیه‌وه، به‌لام ئه‌و شتانه‌ی من بۆم گێرپاوه‌وه، هه‌رزوو له‌یادی کرد. ئیدی به‌و شیوه‌یه‌ وازم له‌ گێرپاوه‌وه‌کانم هینایه‌وه. چونکه‌ حه‌قیقه‌تی ئه‌وه‌ی، که مرۆف ده‌یلت، ئه‌وه‌یه، که مرۆف ده‌یکات و هه‌ربۆیه‌ ده‌شتوانیت له‌ (وتنه‌که) گه‌ریت.

سى

كاتىك من دوو مین تاقىکردنه وهى كۆتاييم نووسى، ئەو پروفیسۆرى،
كه سىمینارى (مۆلگه كان)) ى سازاندبوو، مرد . گىرتود له پۆژنامه دا
چاوى كه وته سهر بانگه یشتى پرسه نامه كه ى . به خاك سپاردنه كه ى
له (گۆرستانی چیا)) بوو . لى پرسیم، ئاخۆ نامه ویت بۆ به خاك
سپاردنه كه ى بۆم ؟

من نه مده ويست . به خاك سپاردنه كه ى له دوانىوه پۆیه كى پۆژى پىنج
شه ممه دا بوو و منیش پىشنیوه پۆیانى پۆژى پىنج شه ممه و هه ینى ،
تاقىکردنه وه م هه بوو، ده بوو ئەنجامیان بدهم . له گه ل ئەوه شدا
هه رگیز من و ئەو پروفیسۆره به جۆرىكى تايهت لىك نىزىك نه بوو
بووین . ههروه ها كه یفم به به خاك سپاردنیش نه ده هات . ههروه ها
نه شم ده ويست پۆسه كه م وه بىر به نىریتته وه .

به لام تازه درنگ بوو بوو . ياده وه ریه كه به خه بهر هاتبوو . كه پۆژى
پىنج شه ممه له تاقىکردنه وه هاتمه ده رى، وام هه ست ده كرد،
ژوانىكم له گه ل رابردوودا هه یه، كه نابیت له كىس خۆمى بدهم .
به تراوما بۆ وى پۆیشتم، شتىك، كه ئەگه ر نا هه رگیز نه م ده كرد .
ئوه ته نیا پووبه پوو بوونه وه یه ك بوو له گه ل رابردوودا، وه ك
گه رانه وه یه ك بۆ شوپىنىك، كه به مرؤف ئاشنايه و ته نها پووخسارى
گۆرپوه . كاتىك هانا لای هیللى ترامواكان كارى ده كرد، تراموا به دوو
یان سى گالىسكه وه هه بوون . له پىش و دواى گالىسكه كاندا سه كۆ
هه بوون و به سه كۆكانه وه، كه مرؤف ده يتوانى پاش ده رچوونى
ترامواكه ش باز بداته سه ریان، پلىكانه ى بچكۆله هه بوون، ههروه ها

گوریسیکیش له م سهر بۆ ئه و سهری ترامواکه، که جابیه که به پاکیشانیک ئاماژهی دهرچوونی به شوڤیره که دهدا. هاوینان ترامواکان به دهرگای کراوه وه لی دهرخوران. جابیه که بلیتی دهرڤوشت، کون دهرکرد، کۆنترۆل دهرکرد، ویستگه کانی بانگه واز دهرکرد، ئاماژهی دهرچوونی دهدا، چاویکی له سهر ئه و مندالانه بوو، که خویان به ره و سهر سه کۆکان کیش دهرکرد، له و سهر نشینانه توره دهبوو، که ههلبه ز و دابه زیان دهرکرد و کاتیکیش گالیسکه که فول دهبوو، نهی ده هیشت خه لکانی دی سهرکه ون. جابی نه زه لی، پیکه نیناوی، جدی، دم به بۆله بۆل و توند و تیژ هه بیون و جهوی ترامواکه به گشتی وه ک سروشتی جابیه که وابوو. چهند کاریکی گه و جانه بوو، که من له پاش مو فاجه ئه شکست خواردوو ه که مدا له سهر ری (شقییسینگن)) له وه سلهمی بوومه وه خۆم بۆ هانا- هانا وه ک جابیه ک- بنیمه وه و بیبینم.

من سواری تراموا بی جابیه که بووم و بۆ ((گۆرستانی چیا)) ریویشتم. پۆژیکی ساردی پایز بوو، به ئاسمانیکی ته ماوی بی هه ور و خۆریکی زهرده وه، که چیتر گهرمت ناکاته وه و ده توانیت چاوی تیبریت، بی نه وهی عه زیتت بدات. ماوه یه ک گه پام، هه تا نه و قه بره م دۆزیه وه، که پرسه ی به خاک سپاردنه که ی تیادا دهرکرا. به ژیر دره ختی بهرز و پروته ندا، به به ینی کیلی دیریندا ریم کرد. تا و نا تاویک توشی باخه وانیکی گۆرستانه که یاخود پیریژنیک ده بووم به مه سینه ئاو و مقهستی باخه وانیه وه. دنیا ته واو ئارام بوو و ههر له دووره وه گویم له گۆرانیه رۆحیه که بوو، که له سهر قه بری پرۆفیسۆره که ده گوترا.

من دوورا و دووره ستام و کۆمه له گچکه که ی پرسه که م هه لسه نگاند. هیندیک له ناو نه وانه دا ره به ن، گوشه گیر و ره وشت سه یر دیار بوون.

له وتاره كاندا سه بارهت به پرؤفيسۆره كه باس له وه كرا، كه ئه و
خۆي له زۆره مليه كاني كۆمه لگه دابريبوو و له گه ل ئه وه دا په يوه ندى
له گه ل كۆمه لگه دا پچرا بوو، به وه دا بوو بووه كه سيكي خو به خو و
له گه ل ئه وه شدا كه سيكي گوشه گير.

من به شدار بوويه كى ئه وساي سيميناره كاني ((مۆلگه)) م ناسيه وه؛
ئه و پيش من تاقى كردنه وه كاني كۆتايى دابوو، سه ره تا بيووه پاريزه ر
و پاشان بارمان و له قاپوتى كى دريژى سووردا، هاتبوو. كاتى ك
هه موو شتى ك كۆتايى هات و من له سه ر پي ده رچوونى گۆرستانه كه
بووم، ئه و دواندى.

((من و تو پي كه وه له سيميناره كان بووي له يادت نه ماوه؟))

((با))

تۆقه مان كرد.

((من هه ميشه چوار شه ممان له پرۆسه كه بووم و هه ندى جار تۆش
به ئوتومبيله كه ي من ده هاتى ت.)) پي كه نى ((تۆ هه موو رۆژى ك
له گه لدا بوويت، هه موو رۆژى ك و هه موو هه فته يه ك. ئيسته پيم
ده ئييت، بۆچى؟))

تيمپاما، به سروشتى كى باش و خو نانه وه يه كه وه و منيش هاته وه
يادم، كه ئه و نيگايه بوو له سيميناره كاندا سه رنجى پاكيشا بووم.

((من ئه و پرۆسه يه سه رنجى پاكيشا بووم.))

((تۆ ئه و پرۆسه يه سه رنجى پاكيشا بوويت؟)) به پي كه نيه وه

((پرۆسه كه يان شكات ليكراوه كه، كه تۆ هه ميشه چاوت تى
برپي بوو؟ ئه وه ي، كه رپووخسارى كى ته واو گونجاوى هه بوو. هه موومان
له خو مان ده پرسى، ئاخۆ چ شتى ك سه بارهت به تۆ به و له ئارادا
هه يه، به لام كه س زاتى نه ده كرد، له خو ت بپرسيت. مه گه ر ئيمه
ئه وسا هه موومان به شيوازيكى سامناكانه به شعور و شهريك غه م

نه بووین. بیرت ماوه ...))

ئو به شدار بوویه کی تری سیمیناره که ی به یاد هی نامه وه، که ده می دهیگرت و ته ته له ی ده کرد و زمانی فسکن بوو و قسه یه کی زور و گه و جانه ی ده کرد و ئیمه ش، وهک ئه وه ی قسه کانی زیپر بن، گویمان بو راده دیرا. باسی له به شدار بووی تری سیمیناره که کرد، که ئه وسا چون بوو بوون و ئیسته سه رقالی چین. ئه وه هر گپراه وه و گپراه وه. به لام من ده زمانی، له کوتاییدا جاریکی دی هه مان پرسیارم لی ده کاته وه: ئی، ئیسته پیم نالییت چی سه باره ت به تو و ئه و شکات لیکراوه له ئارادا بوو؟

منیش نه مده زانی چون وه لامی بده مه وه، حاشای لی بکه م، دانی پیادا بنیم، خومی لی لادم.

ئیدی گه یشتینه ده روانه ی گورستانه که و ئه ویش پرسیاره که ی خوی کرد. له و ساته وه خته دا له ویستگه که تراموا یه ک درده چوو و منیش به هاواریک مالئاواییم لی کرد و پام کرد، وهک ئه وه ی بتوانم باز بده مه سهر سه کو ی ترامواکه و به ته نیش ترامواکه وه پام ده کرد و به له په ده ستم ده رگا که م ده کوتایه وه و ئه و شته ی باوه ر و هیچ هیوا یه کم پی نه بوو بوو، پرویدا. ترامواکه جاریکی دی وه ستا، ده رگا که ی کرایه وه و منیش سه رکه وتم.

چوار

دهبايه له پاش دهوامی موحه قیق عه دلی، پیشه یه ک هه لبرئیرم. ماوه یه ک په له م لی نه کرد؛ گئرترو د ده سته جی وه ک دادوهر ده سته پی کرد، به هر چوار په ل سه رقآل بوو و ئیدی ئیمه ش به وه خو شحال بووین، من بتوانم له ماله وه بمینمه وه و مشوری جولیا بخوم. که گئرترو د دژواریه کانی سه ره تای تیپه راند و جولیا پویشته باخچه ی ساوایان، بریاردان تینی بو هی نام.

مه سه له که م له خوم قورس کردبوو. له هیچ یه کیک له و پؤلانه دا، که تیایاندا من له پرپوسه که دا مافناسم دژی هانا بینیبوو، خوم نه ده بینیه وه. شکات وه ک به رگری، وه ک ئاسانکاریه کی ناچیز ده هاتنه به رچاوم و دادوهری کردنیش له ناو ئاسانکاریه کاندا ناچیز ترینیان بوو. خوشم وه ک فرمانبهری حوکمیش نه ده بینی؛ له کاتی دهوامی موحه قیق عه دلییه که مدا له ئه نجومه نی کانتون کارم کردبوو و ژووره کان و پارپوه کان و بون و په نگه په ساسییه فه پمیه که یم پی پرووته ن و غه مگین بوو بوو.

له ویادا پیشه ی مافناسی زور نه ده مانه وه و ناشزانم، ئه گه ر پرؤفیسوریک میژووی ماف، هه لی نه دامایه تی له لای ئیش بکه م، ئاخو چیم بکر دایه. گئرترو د ده یوت، ئه وه هه له اتنه، هه له اتنه له به ره نگراریه کان و به رپر سیاریه کانی ژیان و راستیشی ده کرد. من هه لده هاتم و هه ستم به بارسوکی ده کرد، که ده توانم هه لبینم. به خوم و ئه ویشم ده وت، خو بو هه تاهه تای نییه، به شی ئه وه نده گه نجم، تا کو بتوانم له پاش چه ند سالیک میژووی ماف، ده ست بده مه هه ر

پیشه‌یه‌کی مافناسی. به‌لام بۆ هه‌تاه‌تایی بوو؛ یه‌که‌مین هه‌له‌هاتن هه‌له‌هاتنیکی داهاتووی به‌دوادا هات، کاتییک له‌ زانکۆوه گۆریم بۆ سه‌ر پێکخراویکی تووژینه‌وه و له‌وئ له‌ کونجیک گه‌پام و دۆزیمه‌وه، که‌ تیایدا توانیم شوین ئاره‌زوه‌کانم سه‌باره‌ت به‌ میژووی مافناسی بکه‌وم، پێویستم به‌که‌س نه‌بوو و که‌سیشم بیزار نه‌ده‌کرد.

ئیدی هه‌له‌هاتن ته‌نها راکردن نییه‌، به‌لکو گه‌یشتنیش. هه‌روه‌ها ئه‌و دنیا‌یه‌ی، که‌ وه‌ک میژوو نووسیکی مافناسی پێی گه‌یشتم، له‌ رانه‌بردوو که‌متر پرژیان نه‌بوو. وه‌نه‌بی‌ت وه‌ک چۆن ده‌شیا که‌سیکی ده‌ره‌کی وای داناییت مرۆف ته‌نها چاودێری پریه‌کانی رابردووی ژیان بکات، له‌کاتییکدا به‌شیک بی‌ت له‌ پریه‌کانی رانه‌بردوو. میژوو دروست کردن واتا دروست کردنی پردیک له‌ نیوه‌ندی رابردوو و رانه‌بردوودا و چاودێری کردنی هه‌ر دوو که‌ناره‌که‌ و ده‌ست به‌کاربوونیش له‌ هه‌ردووکیاندا. یه‌کیک له‌ مه‌ودا‌کانی تووژینه‌وه‌ی من ماف بوو له‌ ((پایشی سیه‌م)) داو له‌ویادا به‌تایبه‌تی دیاره‌، رابردوو و ئیسته‌ چۆن پیکرا ده‌په‌رنه‌ حه‌قیقه‌تیکی ژیا‌نه‌وه‌. هه‌له‌هاتن لی‌رده‌ا سه‌رقال بوون نییه‌ له‌گه‌ل رابردوودا، به‌لکو ته‌رکیزیکی یه‌کلا بووه‌وه له‌سه‌ر رانه‌بردوو و داهاتوو، که‌ بۆ میراتی رابردوو کویره‌، که‌ ئیمه‌ پێوه‌ی له‌قالب دراوین و له‌سه‌ریشمانه‌ له‌گه‌لیدا بژین.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا نامه‌وی‌ت ئه‌و ئاسوده‌ییه‌تان لی‌ بشارمه‌وه‌، که‌ له‌سایه‌ی غه‌رق بوونه‌وه‌ بوو له‌ناو رابردوودا، که‌ واتا که‌ی بۆ رانه‌بردوو که‌متره‌. بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستم به‌و ئاسوده‌ییه‌ کرد، کاتییک له‌سه‌ر کاره‌کان و نه‌خشه‌کانی یاسا له‌ هۆشیار کردنه‌وه‌دا کارم ده‌کرد. به‌و باوه‌رپه‌ هه‌لگیرابوون، که‌ گوايه‌ له‌ جیهاندا په‌یره‌ویکی باش داندراوه‌ و به‌وه‌دا ده‌توانی‌ت جیهان به‌یتریته‌ ناو په‌یره‌ویکی باشه‌وه‌. بینینی ئه‌وه‌ی، له‌و باوه‌رپه‌وه‌ چه‌ند ماده‌یه‌ک وه‌ک پاسه‌وانی فه‌رمی ئاسایش

خولقیئیرابوون و گه‌ل یاساکان خرابوون، که ده‌یانویست جوان بن به‌و جوانیییه‌یان نوئنه‌ری به‌لگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌که‌یان بکه‌ن، منی به‌خته‌وهر ده‌کرد. بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر پیم وا بوو، که له‌میژووی مافدا پیشکه‌وتن هه‌یه، سه‌ره‌پای نوشوستی و دواکه‌وتن ته‌شه‌نه‌کردنیک به‌ره و جوانی و حه‌قیقه‌تی زیاتر، به‌ره و ژیریته‌ی و ئینسانیه‌تی زیاتر. له‌وه‌ته‌ی لام پوونه، که ئه‌و باوه‌په‌ خورافاته، له‌گه‌ل نیگارێکی تری په‌وتی میژووی مافدا گه‌مه‌ ده‌که‌م. له‌وه‌دا ئه‌و باوه‌په‌ پووی له ئامانجیکه، به‌لام ئه‌و ئامانجه‌ی، که باوه‌په‌که له‌گه‌لیدا پاش پاته‌کان و گومرایی و کویریایی ده‌گات، ئه‌و سه‌ره‌تایه‌یه، که لیوه‌ی رۆیشتوو و ده‌بیته‌ به‌ره‌ له‌وه‌ی بگات، سه‌ره‌له‌نوێ لیوه‌ی پرواته‌وه .

ئه‌وکات سه‌ره‌له‌نوێ ئۆدیسهم خوینده‌وه، که بۆ یه‌که‌مین جار له خویندنگا خویندبوومه‌وه و وه‌ک حیکایه‌تیکی گه‌رانه‌وه‌ی ماله‌وه له یاده‌وه‌ری خۆمدا یادگارم کردبوو. به‌لام ئه‌و حیکایه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی ماله‌وه نییه. یۆنانییه‌کان، که ده‌زانن، مرۆف نابیته‌ دووجار پئ بنیته‌ ناو هه‌مان پووێاره‌وه، چۆن ده‌بایه‌ باوه‌پیان به‌ گه‌رانه‌وه‌ی ماله‌وه هه‌بیته. ((ئۆدیسۆیس)) ناگه‌رپه‌ته‌وه، نه‌وه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بمینیته‌وه، به‌لکو بۆئه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌نوێ به‌پئ بکه‌ویته‌وه. ئۆدیسسه حیکایه‌تی جوولّه‌یه‌که، پووی له ئامانجیکه‌وه هه‌مانکاتیش بئ ئامانجه، سه‌ره‌که‌وتوو و هه‌مانکاتیش بیهوده. ئه‌ی چیرۆکی ماف چی تره‌ جگه‌ له‌وه‌؟

پینج

به ئۆدیسسه دهستم پئی کرد. پاش ئه وهی من و گیتروود لیک جیا بووینه وه، خویندمه وه. زۆربهی شه وان ته نها چهند کاتژمیریک خه وم لئ ده که وت؛ به هۆشیاری راده کشام و کاتیک گلۆپه که م داده گیرساند و کتیبیکم تاو ده دایه، چاوه کانم داده خران و کاتیکیش کتیبه که م لا ده دا و گلۆپه که م ده کوژانده وه، دووباره به خه بهر ده هاتمه وه. به و شیوه یه به دهنگی به رز ده مخوینده وه. ئاوه ها چاوم لئ قه پات نه ده بوون. ههروه ها له بهرئه وهی له تیرامانی ئالۆزدا، له تیرامانی چنراودا، له یاده وهری و خه ون، له تیرامانی خولاوهی ناو بازنه ی ئه شکه نجه هین، له تیرامانی نیوه هۆشیار و نیوه خه ودا، سه باره ت به هاوسه رگیریه که م و کچه که م و ژیانم هانا به زۆری رکیفی له ده ست دابوو، بۆ هانام ده خوینده وه. له سه ر کاسیت بۆ هانام ده خوینده وه.

هه تا کاسیته کانم بۆ نارد، چهند مانگیکی خایاند. سه ره تا نه مويست به ش به ش بینیرم و وه ستام، هه تا هه موو ئۆدیسسه م تۆمار کرد. پاشان لیم بووه پرسیار، ئاخۆ هانا ئۆدیسسه ی هیند لا سه رنج راکیش ده بیت و ئه وهی پاش ئۆدیسسه شم خوینده وه و تۆمارم کرد، چیرۆکی ((شنیتسه لر)) و ((چیخۆف)). پاشان ده مخسته ئه مپرو و سبه ی، په یوه ندی به و دادگایه وه بکه م، که هانای حوکم دابوو، تاکو بزانه م، هانا له چ گرتوو خانه یه ک سزاکه ی خۆی پاک ده کاته وه. له کۆتاییدا هه موو شته کان ئاماده بوون، ئه دره سی هانا له گرتوو خانه یه کدا نیزیکی ئه و شارهی، که تیایدا پرۆسه که ی هانا کرابوو،

حوکم درابوو. تۆماریکی بچووک و کاسیتهکان، له (چیحۆف)) هوه بهسه ر ((شنیتسلەر)) دا هه تا (هۆمیر)) ژماره م لئ دابوون. له کۆتاییدا کارتۆنی تۆمار و کاسیتهکانم بۆ نارد.

دهمیک نییه ئه و دهفته ره م دۆزیوه ته وه، که تاییدا دهمنوسی، چیم له ره وتی ئه و ساله دا بۆ هانا خویندۆته وه. وادیاره یه که مین دوانزه ناو نیشان له هه مان کاتدا نووسراون؛ هه لبه ت سه ره تا له خویندنه وه دا پیم لئ ناوه و پاشان هه ستم کردوه، که من به بی حساب بیرم ده چیته وه، چیم خویندۆته وه و نه خویندۆته وه. له ناو نیشانه کانی داهاتوودا تاو نا تاویک به رواړیک ده بینیت و هه ندیک جاریش بی به رواړن، به لام به بی به رواړیش ده زانم، که یه که م پۆستم له هه شته م سال و دوا هه مین پۆستم له هه ژده یه مین سالی به ندیدا بۆ ناردوه. له هه ژده هه مین سالدا، داوا نامه ی لیبووردنه که ی په سه ند کرا.

به شی زۆری ئه وانه م بۆ هانا ده خوینده وه، که خۆم له و ساته وه خته دا حه زم به خویندنه وه ی ده کرد. له ئۆدیه سا، سه ره تا لام ئاسان نه بوو هیند به ته رکیزه وه، وه ک چۆن بۆ دهنگی نزم بۆ خۆم ده خوینده وه، به خویندنه وه ی دهنگی به رزه وه تۆماری بکه م. به لام ئه وه ش چاره بوو. وه ک زه ره ریش ئه وه مایه وه، که زۆر تری ده خایاند. به لام له پادا شتی ئه وه، ئه وه ی به دهنگی به رز ده خویندرا یه وه، باشتر له زه یندا ده چه سپا. هه تا ئه مپۆش هه ندیکم به تایبه ت پروون و ئاشکرا له یاده.

به لام من ئه و شتانه شم بۆ ده خوینده وه، که لام ئاشنا بوون و عاشقیان بووم. به و شیوه یه هانا ده رفه تی ئه وه ی هه بوو زۆر گوئی له (کیله ر)) و (فۆنتین))، (هاین)) و (مۆرکه)) بیت. ماوه یه کی زۆر زاتی بۆ خویندنه وه ی هۆنراوه م نه ده کرد، به لام پاشان شادیه کی زۆریان پی ده به خشییم و به شیکی زۆری ئه و هۆنراوانه ی، که بۆ ئه وم

خویندنه وه، له بهر كرد. هه تا ئەمڕۆ دەتوانم له بهر بیانلێم.

ناونیشانه كانی ناو دهفته ره كه به گشتی بێ متمانه بیهه کی گه وهی خوینده واری نمایش ده كه ن. له یادیشم نه ماوه هه رگیز ئه و پرسیاره م له خۆم كرد بێت، ئاخۆ ((كافكا))، ((فریش))، ((جۆنس))، ((باخمان)) و ((لینتس)) تیپه پێنم و ئەدهبی سه رده می، ئەده بیك بخوینمه وه، كه حیکایه ته كه ی نانا سمه وه و هیچ له كه سایه تیه كانیم خۆش ناوین. لای من بێشك بوو، كه ئەدهبی سه رده می تاقیكردنه وه ی له سه ر خویننه ر ده كرد و نه هانا و نه من پێویستیمان به وه نه بوو.

كاتیك خۆشم ده ستم كرد به نووسین، ئەوه ی خۆشم بۆ خوینده وه . چاوه پێم كرد، هه تا ده ست نووسه كه م خوینده وه و پاشان به سه ر تیپ نووسكراوه كه دا چوومه وه و وام هه ست كرد، ئیسته ته واوه . له خویندنه وه مدا بۆ ئه و، كاتیك نا ته واوی ده هاته كایه وه، هه ستم پێ ده كرد و ده متوانی سه رله نوێ به هه مویدا بچمه وه و تۆماریکی نوێ به سه ردا نه كو نه كه دا تۆمار بكه م. به لام من حه زم له وه نه ده كرد.

ده شم ویست كو تایی به خویننه وه ریه كانم بێنم. هانا ببووه ئه و مه ودا دووریه ی، كه بۆی، سه رله نوێ هه موو هیز، هزری داهینان و فانتازیای ره خنه بییم یه ك ده خست. له پاش ئه وه توانیم ده ست نووسه كه بۆ ده زگای بلاوكردنه وه بنیرم.

من له سه ر كاسیته كان سه رنجی شه خسیم نه داوه، پرسیارم له هانا نه كردوو، باسی خۆم نه كردوو. ناونیشانه كه، نووسه ره كه و تیكسته كه م ده خوینده وه. كاتیك تیكسته كه كو تایی ده هات، له حزه یه ك ده وه ستم، كتیبه كه م داده خست و قامكم به دوگمه ی ((ستۆپ)) هه وه دنا.

شەش

له چوارەمین سالی پەيوەندی پرۆشەى كەم قسەماندا، سالاوێك گەشت .

((كورپژگە، بەتایبەت دواھەمین حىكايەت خۆش بوو. سوپاس .
ھانا))

كاغەزەكە ھىلاوى بوو، پەرەپەك، كە لە دەفتەریك دریندرابوو و بۆ راست كوردنەوھ لا دراوھەكەى بېردرابوو. سالاوھەكە لە سەرى سەرەوھ بوو و سى ھىلى پر كوردبوو. بە جافیكى شین و ھیل پرژ و بلاو نووسرا بوو. ھانا فشاریكى زۆرى لە جافەكە كوردبوو، دەستوخەتى كاغەزەكەى بۆ ئەودىو كوناودەر كوردبوو. ھەرەھا ئەدرەسەكەشى بە ھىزىكى زۆر نووسى بوو. تەبەكەى لەسەر بەشى سەرەوھ و خوارەوھى پەرەكە، كە لە ناوھراستەوھ قەت كرابوو، دەخویندراپەوھ .

لە نیگای یەكەمدا دەشیا پیت و بیٹ، ئەوھ دەستوخەتى مندالیكە . بەلام ئەوھى لە دەسوخەتى مندالاندا بى دەست و مەكوچى و دەستە پاچەپە، لیژەدا توند و تیژ بوو. مرۆف ئەو بەرھەلستییەى دەبینى، كە مەرج ببوو ھانا تى پەپینىت، تاكو ھیلەكان بۆ وشە و وشەكانیش بۆ پرستە بەیەك بگەپەنیت . دەستى مندالان لیژە و لەوئى لەرئى لادەدات و پئویستە لەسەر ھىلى نووسینەكە بگىریت . دەستى ھانا بۆ ھیچ كوئى لای نەدەدا و پئویست بوو زۆرى لى بگىریت بەرە و پینش بروات .

ئەو ھیلانەى پیتەكانیان لى دروست كرابوو، چەندین جار دەست

پئ کرابوونه وه، له پراکیشانیاندا به رهو سه ری، به رهو خواری، پیش
قهوس و که وانه کان. هه موو پیتیکیش سه ره له نوی به ده ست هینراپووه
و ئاراسته یه کی نوی خواریان لیژی وه رگرتبوو و له پانی و به رزیشدا
به زوری هه له بوون.

من سلاوه که بیم خوینده وه و به شادی و خوشی پر ببووم.

((ده نووسیت! ده نووسیت!))

ئه وه ی له و سالانه دا سه باره ت به نه خوینده واری چنگم که وتبوو،
خویندبوومه وه. سه باره ت به دهسته پاچه یه کانم ده زانی له ژیانی
رۆژانه دا، له دۆزینه وه ی ری و ئه دره سیکا، یان له هه لبراردنی
خواردنیکا له ریستوران، سه باره ت به و ترسه ی، که نه خوینده واریک
پیوه ی شوین نمونه هه میشه یه کان و رۆتینییه تا قیکراوه کان
ده که ویت، سه باره ت به و زه یه ی، که شاردنه وه ی بیتوانای نویسن
و خویندنه وه ده بیات و مرۆف له ژیانی راسته قینه داده بریت.
نه خوینده واری ناکاملیه. له وه دا، که هانا بویری تیدا بوو بوو
فیری نویسن و خویندنه وه بیت، له ناکاملیه وه پیی نابوو ناو
کاملیه وه؛ هه نگاویکی هۆشیارانه بووه.

پاشان له ده سوخته تی هانا پامام و بینیم، نویسن به چه ندیک هیژ
و جهنگ له سه ری که وتبوو. من شانازیم پیوه ده کرد. هه مانکاتیش
خه مباری بووم، خه مباری ژیانه درهنگ که وتوو و شکست
خواردوو که ی، خه مباری کوی درهنگ که وتن و نشوستیه کانی ژیانی.
من وام بیرکرده وه، ئه گه زه مه نه راسته قینه که به با چوو بیت،
ئه گه که سیک شتیکی بۆ ماوه یه کی ئیجگار دریز ره ت کردبیته وه،
ئه گه که سیک بۆ ماوه یه کی ئیجگار دریز شتیکی لی زه وت کرا بیت،
ئه وا شتیکی ئیجگار درهنگ ده بیت، ئه گه رچی دواجار به هیژ ده ست
پیبکریت و به شادییه وه پیشوازی لی بکریت. یاخود ((ئیجگار

دره‌نگ)) بوونی نییه، ته‌نھا ((دره‌نگ)) هه‌یه و ((دره‌نگ)) یش له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا له ((هه‌رگیز؟)) باشته . نازانم .

نامه‌ی یه‌که‌م نامه‌ی دی له‌دوا هاتن، له‌پریزکی یه‌ک ئیقای هه‌میشه‌بییدا. هه‌میشه‌چه‌ند پریزکی که‌م بوون، سوپاسیک، خواستیک؛ بیستنی زیاتر له‌نوسینه‌کانی نووسه‌ریک یاخود چی‌تر نه‌ویستی بیستنی به‌ره‌مه‌کانی دی نووسه‌ریک. تیئینه‌ک سه‌بارت به‌نووسه‌ریک یان‌شیریک یان‌چیرۆکیک یاخود که‌سایه‌تیه‌کی ناو‌رۆمانیک. سه‌رنجیک له‌به‌ندینه‌وه؛ ((له‌حه‌وشه‌گۆله‌فۆریشیاکان له‌گۆله‌ده‌کردندان)) یان ((پیم‌خۆشه، که‌هاوینی ئه‌م‌سال هه‌وره‌بروسکه‌ی‌نۆره)) یان ((له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌بالنده‌ده‌بینم، که‌بۆ‌کۆچ‌به‌ره‌و‌باشور‌کۆده‌بنه‌وه.))

به‌نۆری‌په‌یامه‌کانی‌هانا‌وایان‌لێ‌ده‌کردم‌په‌ی‌به‌گۆله‌فۆرسیثیاکان، هه‌وره‌بروسکه‌ی‌هاوین، یان‌پۆله‌بالنده‌کان‌به‌م. تیئینه‌کانی‌هانا سه‌بارت‌به‌ئه‌ده‌ب، کتومت‌ده‌ی‌پیکا؛ ((شنیتسله‌ده‌وه‌پیت، شتیفان‌تسفايگ‌سه‌گیکی‌مردووه)) یان ((کتیله‌ر‌پنویستی‌به‌ژنیکه)) یان ((شیره‌کانی‌گۆته‌وه‌ک‌وینه‌ی‌بچکۆله‌بچکۆله‌وان له‌چوارچێوه‌ی‌قه‌شه‌نگدا)) یان ((بیشک‌لینس‌به‌ماشینی‌تیپ‌نوس‌ده‌نوسیت)).

به‌وه‌دا، که‌هیچی‌سه‌بارت‌به‌نووسه‌ره‌کان‌نه‌ده‌زانی، به‌نووسه‌ری‌سه‌رده‌می‌پنشینینی‌ده‌کردن، ئه‌گه‌ر‌بی‌تو‌پوون‌و‌دیار‌نه‌بایه‌من‌سه‌رم‌له‌وه‌سو‌رما‌بوو، که‌چه‌ند‌ده‌شین‌ئه‌ده‌بی‌کۆن‌به‌حیسابی‌ئه‌مرۆیی‌بخوینرینه‌وه‌و‌ئه‌و‌که‌سه‌ش، که‌سه‌بارت‌به‌میژوو‌هیچ‌نازانیت، ئیدی‌له‌هه‌لومه‌رجه‌کانی‌زهمه‌نه‌دوو‌ره‌کاندا، هه‌لومه‌رجی‌ناوچه‌دوو‌ره‌کان‌ده‌بینیت.

من هه‌رگیز بۆ هانام نه‌نوسى . به‌لام به‌رده‌وام بۆم ده‌خوينده‌وه .
 كاتيك ساليككم له‌ ئه‌مريكا به‌سه‌ر برد، له‌ويوه كاسيتم بۆ ده‌نارد .
 كاتيك ده‌چووم بۆ گه‌شت ياخود كارم زۆر ده‌بوو، ده‌شيا زۆر
 تر بخايه‌نيتم، هه‌تا كاسيتم داهااتوو ته‌واو ده‌بوو؛ من پريميكي
 دياركراوم بۆ خۆم ديارى نه‌كردبوو، به‌لكو ده‌ميك هه‌فتانه و ده‌ميك
 چوارده پۆژ چوارده پۆژ و ته‌نانه‌ت ماوه‌يه‌ك پاش سئ هه‌فته يان
 چوار هه‌فته، كاسيتم بۆ ده‌نارد . ئه‌وه‌ى، كه هانا، له‌پاش ئه‌وه‌ى
 خۆى فيرى خويندنه‌وه بوو بوو، چى تر پيويستى به‌ كاسيته‌كاني
 من نه‌مابوو، لام گرنگ نه‌بوو . ئه‌گه‌رچى خۆشى چه‌زى له‌ خويندنه‌وه
 بوو بيتم . خويندنه‌وه‌كانم شيوازي قسه‌كردنى من بوو بۆ ئه‌و و
 له‌گه‌ل ئه‌ودا .

من هه‌موو نامه‌كانيم هه‌لگرتوو . ده‌سوخته‌ى له‌ گۆراندايه . سه‌ره‌تا
 فشار له‌ پيته‌كان ده‌كات پوو له‌هه‌مان ئاراسته‌ى خواره‌وه بكن و
 له‌هه‌مان به‌رزى و پانيدا بن . پاش ئه‌وه‌ى له‌وه‌دا سه‌ركه‌وتوو ده‌بيتم،
 ده‌توانيم بئى سه‌نگ تر و ئه‌ميين تر بيتم . هه‌رگيز ته‌واو په‌وان نابيتم .
 به‌لام شتيك له‌و جوانييه سه‌ر سه‌خته به‌ده‌ست دينيتم، كه له
 ده‌سوخته‌ى ئه‌و پيرانه‌دا هه‌يه، كه له‌ ژياندا كه‌ميان نووسيوه .

حهوت

من ئەوکات فکرم له وه نه کردبووه، که پوژیک له پوژان هانا بهر ده بیئت. گورینه وهی کاسیته کان به نامه، هیند ئاسایی و ئاشنا بوون و هاناش به شیوازیککی سه ره بهست چه ندیم لئ نئزیک بوو، هیندهش لیم دوور بوو، به جوژیک، که ده متوانی له وه لومه رجه گه پیم بهرده وام بیئت و بهرده وام بیئت. ئەوه ته مبه لانه و خو په رستانه بوو، ده زانم.

پاشان نامه ی به پیره بهری گرتوو خانه که هات:

((چهند سالی که بهر پزتان له گه ل خانم شمیتسی له گورینه وهی نامه دان. ئەوه تا که په یوه ندییه، که ئەوه له گه ل دهر وه داهه یه تی، بهوشیوه یه روو له بهر پزتان ده که م، ئەگه رچی ناشزانم، ئاخو تاج راده یه ک لیک نئزیکن و ئاخو هاوړین یا خود خزمن. سالی داهاتوو خانم شمیتسی سه ر له نوئ ((لئبوور دن نامه)) پيشکesh ده کاته وه وواشی داده نییم داوا که ی به سه ند بکریت. ئیدی ئەوکات، له پاش هه زده سال به ندی، به زووی ئازادده کریت—بیگومان ئیمه ده توانین خو مان شوینی زیان و کاری بو په یدا بکه یین، یا خود هه ول بده یین بو ی په یدا بکه یین؛ دوزینه وهی کار له وه ته مه نه ی ئه و دا ئاسان نابیت، ئەگه رچی ته و او ته ندر وسته و له بهر گ دروو خانه که ماندا ده ستره نگینیه کی گه وره نیشان ده دات. به لام باستر له وهی، که ئیمه مشوری بخوین ئەوه یه، خزمیک یان هاوړییه ک ئەوه بکات و ئازاد کراوه که له نئزیکیه وه بیئت و هاو ده می و پشتیوانی بکات. بهر پزتان ناتوانن و ئیای ئەوه بکه ن، که مروف له دهری له پاش هه زده سال به ندی، چهند ته نها و ده سته پاچه یه.

بیگومان خانم شمیتسی ده توانیٔ خوی گؤمه کی خوی بکات و به ته نهاه لده کات . هیئده به سه ، نه گهر بهر یزتان نه پارتمانیکی بچکۆ له و کاریکی بؤدۆز نه وه ، له ههفته و مانگه کانی سه ره نادا به پیی هه ل ، سهردان و داوه تی بکه ن و کاریک بکه ن ، که نه و سه باره ت به یارمه تیه کانی که نیسه و ((سه نته ری فیڕ کردنی گه وه)) و ((سه نته ری پهروه ی خیزانی)) و ... هه تدبزانیٔ . سه ره رای نه وه شی ، نه سه لهن پاش هه ژده سال چوون بؤشار ، بازاری کردن ، قسه کردن له فه رمانگه کان و دۆزینه وه ی ریستۆرانتیکی گونجاو ، قور سن . نه وانه به هاوده می که سیک ، ناسان تر ده کرین . هه ستم پی کردووه بهر یزتان سهردانی خانم شمیتسی نا که ن . نه گهر سهردانتان بکر دایه ، نه وامنیش بؤمه ده نووسین و به بؤنه ی سهردانه که تانه وه داوای روو خسه تی گفغو گؤیه کم لی ده کردن . ئیدی ئیسته به جوړیکی تر نار ه خسیٔ ، جگه له وه ی بهر یزتان بهر له بهر بوونی سهردانی بکه ن . تکایه له هه لی سهردانه که تاندا سه ریگی شی له من بده ن .))

نامه که به ((له دلوه سالو)) کۆتایی هاتبوو ، که من بؤ خؤم حیساب نه ده کرد ، به لکو بؤ نه وه ی ، که مه سه له که بؤ بهر پیوه به ره که مه سه له یه کی ((دل)) بوو . من سه باره ت به و بهر پیوه به ره بیستبووم ؛ گرتوو خانه که ی نه و به گرتوو خانه یه کی شاز له قه له م ده درا و دهنگی له مه سه له ی پیفوومی گرتوو خانه کاندا سهنگی هه بوو . من نامه که یم به دل بوو .

به لام نه وه م به دل نه بوو ، که به ره و پووم ده هات . بیگومان ده بووایه مشوری نه پارتمان و کار بخۆم و کردیشم . نه و هاوړپییانه م ، که نه پارتمانی سهر به خانووه کانی خوینیان نه به کار ده هیئا و نه به کریځ ده دا ، ئاماده بوون ، به کرییکی که م بیده ن به هانا . نه و خه یاته یۆنانه ی ، که من جار و بار جله کانم لا ده ستکاری ده کردن ،

دهیویست هانا لای خۆی دامه‌زیننیت؛ خوشکه‌که‌ی، که له‌گه‌لیدا به‌رگ دروویه‌که‌ی به‌پۆه ده‌برد، گه‌پایه‌وه بۆ یۆنان. هه‌روه‌ها، ده‌میک به‌ر له‌وه‌ی هانا بزانییت چی له‌و شتانه‌ بکات، من مشوری کۆمه‌که سۆسیالی و په‌روه‌رده‌بیه‌کانی پیکخواه که‌نیه‌بیه‌کان و جیهانیه‌کانم خوارد. به‌لام سه‌ردانه‌که‌ی لای هانام هه‌ر دوا ده‌خست.

به‌تایبه‌تی له‌به‌رئه‌وه‌ی، که ئه‌و به‌و شیوازه سه‌ربه‌سته، چه‌ند لیم نیزیکی ئه‌وه‌نده‌ش لیم دوور بوو، نه‌م ده‌ویست سه‌ردانی بکه‌م. وام هه‌ست ده‌کرد، ئه‌و ته‌نیا له‌و دووریه واقیعه‌دا ده‌توانییت ئه‌وه بییت، که بۆ من هه‌یه. ده‌ترسام، دنیا بچوک و بی سەنگ و نادیارى نامە و کاسیته‌کان ئیجگار ناسک بن، تا‌کو بتوانییت به‌رگه‌ی نیزیکیه واقیعه‌یه‌که بگرییت. ئایا ده‌بایه چۆن بمانتوانیایه پووبه‌پرووی یه‌که ببینه‌وه، بی ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و شتانه له هه‌ست و نه‌ستدا هه‌ستنه‌وه، که له نیوانماندا پرووی دابوو.

به‌و شیویه ئه‌و ساله‌ راگوزه‌را، بی ئه‌وه‌ی من سه‌ردانی گرتووخانه‌که‌م کردبییت. ماوه‌یه‌کی دریژ هیچم له به‌پۆه‌به‌ری به‌ندینه‌خانه‌که‌وه نه‌بیست؛ ئه‌و نامه‌یه‌ی، که باسی هه‌لومه‌رجی شوینی ژیان و کاره‌که‌م تیادا کردبوو، که له چاوه‌پروانی هانادا بوون، به‌وه‌لام نه‌دراوه‌یی مایه‌وه. هه‌لبه‌ت حیسابی ئه‌وه‌ی کردبوو، به‌بۆنه‌ی سه‌ردانه‌که‌مه‌وه بۆ لای هانا، قسه‌م له‌گه‌لدا بکات. ئه‌و نه‌یده‌توانی بزانییت، که من ئه‌و سه‌ردانه‌م نه‌ک هه‌ر دوا ده‌خست، به‌لکو خۆم لی ده‌دزیه‌وه. به‌لام دوا‌جار بپیار درا، هانا ئازاد بگرییت و ئیدی به‌پۆه‌به‌ره‌که ته‌له‌فونی بۆ کردم. پرسى: ئاخۆ ده‌توانم بيم. گوايه هانا پاش هه‌فته‌یه‌ک به‌ر ده‌بوو.

ههشت

پۆژی یهك شه ممه‌ی داها توو لای بووم. ئه‌وه یه‌كه‌مین سه‌ردانم بوو له‌گرتوو‌خانه‌یه‌كدا. له‌پیش ده‌روازه‌كه‌دا پشكنرام و له‌سه‌ر رینگا‌كه‌م كۆمه‌لیك ده‌رگا کرانه‌وه و داخران. به‌لام بینا‌كه‌ی نوێ و پۆشن بوو و له‌به‌شی ناوه‌وه‌دا، ده‌رگا‌كان له‌سه‌ر پشت بوون و ژنه‌كان به‌سه‌ریه‌ستی ده‌هاتن و ده‌چوون. له‌كۆتایی پاره‌وه‌كه‌دا ده‌رگایه‌ك به‌ره و ده‌رئ، بۆ سه‌ر می‌رگیک به‌چه‌ندین دره‌خت و به‌سته‌وه، ده‌پۆیشت. من له‌ده‌رئ چاوم گێړا. ئه‌و چاودی‌ره‌ی، كه‌ منی بۆ وئ بردبوو، ئاماژه‌ی بۆ به‌ستیکی نیزیك كرد له‌ژیر سیبهری دار كه‌سته‌نه‌یه‌كدا.

هانا؟ ئه‌و ژنه‌ی سه‌ر به‌سته‌كه‌ هانا بوو؟ قژی ماشوبرنجی، ده‌مووچاویك به‌چرچی قول و ستونیه‌وه له‌سه‌ر نیوچاوانی، له‌ناو گۆنایدا و به‌ده‌وری ده‌میدا، هه‌روه‌ها جه‌سته‌یه‌کی قورسیش. عه‌زیه‌کی ئیجگار ته‌نکی له‌سه‌ر سینگ و زگ و پان جه‌پ دراوی شینی کالی له‌به‌ردا بوو. ده‌ستی له‌كۆشیدا بوون و کتیبیکیان تیادا بوو. نه‌ی ده‌خوینده‌وه. به‌سه‌ر لیواری چاویلکه‌ی خویندنه‌وه‌كه‌یدا ته‌ماشای ئافره‌تیکی ده‌کرد، كه‌ پارچه‌ سه‌مون له‌دوای پارچه‌ سه‌مونی فری ده‌دایه‌ پیش كۆمه‌لیك چۆله‌كه‌وه. پاشان هه‌ستی كرد چاودی‌ری ده‌كریت و پووی ده‌مووچاوی تی كردم.

من چاوه‌روانیه‌كه‌م له‌ده‌مووچاویدا بینی، له‌شادییه‌کی دره‌وشاوه‌دا، بینیم، كه‌ ناسیمییه‌وه، چاوه‌كانیم بینی به‌سه‌ر ده‌مووچاومدا هاتن، كاتیك نیزیك بوومه‌وه، چاوه‌كانیم بینی ده‌گه‌رپن، پرسیار ده‌كه‌ن،

دوودل و بريندار پاماون و كوژانه وهى دهموچاويم بينى . كه گه شتمه لاي، پيگه نينىكى پووخوشى و ماندووانه پيگه نى .

(گهرهش بوويت، كوپرژگه .)

من له ته نه يشتييه وه دانيشتم و ئه ويش ده ستى گرتم .

من جاران عاشقى بون و به رامى بوو بووم . هه ميشه بونىكى تازه لى ده هات؛ بونى تازه شور او يان بونى جلى تازه شور او يا خود ئاره قه لى تازه يان بونى تازه لى پاش خوشه ويستى كردن . هه ندى جار بونى له خوى ده دا، نازانم چ جوره بونىك، به لام بونى عه تره كه شى له هه ر شتيك سازگار تر و ته ر و بر تر بوو . له ژير ئه و بونه ته ر و برانه وه، بونىكى دى هه بوو، بونىكى قورس، تاريك، تيرژ . زور جار وهك ئاره لىكى كورپوس بونم پيوه كردووه، له مل و شانويه وه ده ستم پى كردووه، كه بونى تازه شور او بيان لى هاتووه، له به بينى مه كه كانويه وه بونى عاره قه تازه كه م هه لوشيوه، كه له ژير بنباليه وه خوى له گه ل بونه كانى تر دا تيگه ل كردووه، ئه و بونه قورس و تاريكه م به ده ورى كه مهر و زگيدا و به زافى و له به بينى رانه كانيدا به رهنگانده وه يه كى نه باتيه وه دوزيوه ته وه، شتيك، كه زه وقى هه لده ساندم، بونم به ران و پييه كانيشيه وه كردووه، رانه كانى، كه بونه قورسه كه تياياندا ون ده بوو، ژير ئه ژنوكانى، دووباره به بونىكى تازه لى ئاره قه وه، پييه كانى، به بونى سابوون و چه رم و ماندوويه تيبه وه . پشت و قولى هيج بونىكى تايبه تيان نه بوو، بونى هيجيان لى نه ده هاتن و هه مانكات بونى ئه ويان لى ده هاتن و ده سته كانيشى بون و به رامى پوژ و كاريان لى ده هات؛ مه ره كه بى ره شى بليته كان، كانزاي گازه كه، پياز يان ماسى يان چه ورى برژا و، سابوونا و يان گه رمى ئوتوو . ده سته كان، ئه گه ر بشورين، سه ره تا هيج له و شتانه نادر كينن . به لام سابوونه كه ئه و بونانه لى ته نها داپوشيوه و پاش ساتيگ بونه كان

دووباره دینه وه کایه وه، لاواز و تواوه له تاقه بۆن و بهرامیکی پوژگار و کاردا، له بۆن و بهرامی کۆتایی پوژ و ئیش و ئیواره و گه پانه وه بۆ مائی و بۆ بوون له ماله وه دا.

من به ته نیشته هاناوه دانیشتبووم و بۆنی پیریژنیکم ده کرد. من نازانم ئه و بۆنه ی، که من له دایه گه وره و پووری به سالا چوودا کردوومن و وهک نه فره تیگ به ژوور و پاره وه کانی خه لوه تگه ی پیریه وهن، چی له حال و مه سه له ی مرؤفدا ده گوریت. هانا بۆ ئه و بۆنه ئیجگار گه نج بوو.

من نیزیگ تر بوومه وه. هه ستم کرد، که سه ره تا نائومی دم کردبوو و ده مویست ئیسته باشتیریم و تۆله ی بۆ بکه مه وه.

((خۆشحالم که بهر ده بیت.))

((به راست؟))

((به لئ، خۆشحالیشم، که له نیزیکه مه وه ده بیت.))

باسی ئه پارتمان و ئیشه که م بۆ کرد، که بۆم دوزیبۆوه، باسی کۆمه که سۆسیالی و که لتوریه کانی سه نته ری شارم بۆ کرد، باسی کتیبخانه که ی شاریش.

((زۆر ده خوینییه وه؟))

((یه عنی ... بۆت بخویننه وه خۆشتره.)) ته ماشای کردم. ((ئه وه

ئیسته ته واو، وانیه؟))

((بۆچی ته واو بیت؟))

به لام من نه خۆم ده بینیه وه کاسیتی بۆ تۆمار بکه م، نه خۆشم ده بینیه وه، ببینم و کتیپی بۆ بخوینمه وه.

((من هیئد خۆشحال بووم و پیته سه ره رز بووم، که فیژی

خویندنه وه بوویت. ئه ی ئه و نامه جوانانه ی، که بۆت ده نووسیم!))

ئه وه راست بوو؛ من سه ره رز و خۆشحال بوو بووم، به وه ی، که

دهیخوینده وه و به وهی، که بۆی دهنوسیم . به لام ههستم پی کرد، که خووشالی و سه به رزیم له شایسته ییدا به رام بهر به وه چند که موکوړ بوو، که ئاخۆ ده بوو فیروونی نووسین و خویندنه وه، چی له سه هانا که وتبیت، که ده بوو نووسین و خویندنه وه که یی چند که موکوړ بووین، ئه گهر بیت و له توانایاندا نه بوو بیت و له من بکه ن، وه لامی بده مه وه، سه ردانی بکه م، قسه ی له گه لدا بکه م . من ده لاقه یه کی بچووکم به هانا ره وای بینی بوو، به راستی ده لاقه یه ک، که بۆم گرنه بوو، که شتیکی پی ده به خشیم، ده لاقه یه ک، که شتیکم بۆ ده کرد . به لام شوینیک له ژیاندا؟ نه خیر .

به لام بۆچی شوینیکم له ژیانی خۆم پی ره وای بدیایه؟ من دژ به و سه رزه نشتییه ی ویزدانم، له خه یالی که م کردنه وه ی هانادا بۆ سه ر ده لاقه یه ک، راده په پیم .

(ئایا له راستیدا بهر له پرۆسه ی دادگاییه که هه رگیز بیرت له وه نه کردۆته وه، که له کاتی پرۆسه که دا هینرایه سه ر زمان؟ مه بهستم له وه یه، کاتیکی من و تو پیکه وه ده بووین، کاتیکی بۆم ده خویندییه وه، هه رگیز بیرت لی نه کردۆته وه؟)

(ئه وه زۆر سه رقالی کردوویت؟)

به لام چاوه پپی وه لامیکی نه کرد .

(من هه میشه وام هه ست ده کرد، به هیچ جوړیک له جوړه کان که س تیم ناگات، که وای ئیدی که سیش ناتوانیت لیپرسینه وه م له گه لدا بکات . ته نانه ت دادگاش نه یوانی لیپرسینه وه م له گه لدا بکات . به لام مردوو ه کان ده توان . ئه وان تی ده گه ن . بۆ ئه و مه به سه ته ته نانه ت پیویست ناکات له گه لیشدا بووین، به لام ئه گه ر له گه لدا بووین، ئه و زۆر باش تی ده گه ن . لیږه، له زیندانیاخانه زوو زوو ده هاتنه لام . بمویستایه یان نه مویستایه، ئه وان هه موو شه ویک ده هاتن . بهر له

پروسه‌که، ئه‌گهر بیانویستایه بێن، ده‌متوانی ده‌ریان بکه‌م.))
ده‌ستا، ئاخۆ من شتی‌ک له‌و باره‌یه‌وه ده‌لێم، به‌لام من هیچم به‌بیردا
نه‌هات. سه‌ره‌تا ویستم بلێم، من ناتوانم هیچ راونێم. به‌لام ئه‌وه
راست نه‌بوو؛ مرۆف به‌وه‌ش، که‌که‌سی‌ک له‌ ده‌لاقه‌یه‌کی ژیانیدا
دانێت، که‌سی‌ک راوده‌نێت.

((ژنت هیناوه؟))

((ژنم هه‌بوو. من و گێرتروود ماوه‌ی چه‌ند سالێکی زۆره‌ لێک جیا
بووینه‌ته‌وه و که‌چه‌شمان له‌ داخلییه‌ک ده‌ژی؛ من هیوادارم بۆ
دواه‌مین ساله‌کانی خویندنگای له‌وێ نه‌می‌نێته‌وه، به‌لکو بگۆیزێته‌وه
بۆ لای من.))

ئێسته‌ من وه‌ستام، ئاخۆ ئه‌و شتی‌ک ده‌لێت یاخود پرسیارێک
ده‌کات. به‌لام بێده‌نگ بوو.

((هه‌فته‌ی داها‌توو دیم به‌دواتدا، باش؟))

((باش.))

((ته‌واو هیمن یان ده‌کریت که‌می‌ک به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ و خو‌شییه‌وه
بی‌ت؟))

((ته‌واو هیمن.))

((باش، که‌وابی من، ته‌واو هیمن، به‌بی موسیقا و شه‌مپانیا دیم
به‌ دواتدا.))

من هه‌ستام، ئه‌ویش هه‌ستا. ته‌ماشای یه‌کدی‌مان کرد. دوو جار
زه‌نگی لێدا بوو و ژنه‌کانی دی پۆیشتبوونه ژووری. دووباره‌ چاوه‌کانی
به‌سه‌ر ده‌مووچاومدا چوونه‌وه. من له‌ ئامیزم گرت، به‌لام هه‌ستی‌کی
دروستی نه‌دامی.

((مالئاوا، کورپژگه‌.))

((مالئاوا.))

به‌وشیوه‌یه، به‌ر له‌وه‌ی له‌ناو بی‌ناکه‌دا لێک جیا بی‌نه‌وه، خواحافیزیمان
لێکدی کرد.

نۆ

ههفتهی داها تووم به تاییه تی جه نجال بوو. له یادم نه ماوه ئاخۆ له و وتاره دا، که کارم له سه ر ده کرد، له ژیر فشاری کاتدا بووم یان من خۆم خۆم خستبووه ژیر فشاری کار و سه رکه وتنه وه .

ئهو خه یاله ی، که ئیشم له سه ر وتاره که پیوه ده ست پی کردبوو، بیقه ر بوو. که پیایدا چوومه وه، له و شوینانه ی من چاوه رپی ماناو پهیره و بییه کی یاسایم ده کرد، تووشی ریکه وت له دوا ی ریکه وت ده بووم. له بری ئه وه ی ئه و حه قیقه ته قبول بکه م، به رده وامیم به گه ران دا، شله ژاو، کۆل نه ده ر، ترساو، وه ک ئه وه ی به خه یالم سه بارت به واقع خودی خه یالم شکست بیئت و ئیدی ئاماده بووم ده رته نجامه کان چه واشه بکه م، به پیوه نانه وه نمایشیان بکه م یاخود که میان بکه مه وه . من که وتبوومه حاله تیکی نا ئارامی سهیره وه، له راستیدا کاتیک درهنگ ده رپۆیستمه سه ر جیگا، خه وم لی ده که وت، به لام له پاش چه ند سه عاتیکی که م زه ق به خه به ر بووم، هه تا بریارم ده دا هه ستم و به رده وامی به خویندنه وه یان نووسین بده م .

ئه وه ی پیویست بوو بو ئاماده کاری ئازاد کردنی هانا بکریت، کردم. ئه پارتمانه که ی هانام ئه ساس کرد، به ئه ساسی کۆمپانیای ((ئیکتیا)) و چه ند پارچه یه کی کۆن، خه یاته که م سه بارت به هانا ئاگادار کرده وه و زانیاریه کانم سه بارت به کۆمه که سۆسیالی و په ره رده بییه کان تازه کردنه وه. زه خیره م کپی، کتیم خسته ناو په ره کانه وه و وینه م هه لواسین. باخه وانیکم به کرئ گرت، باخه

بچوکه که ی بووژانده وه، که تیراسه که ی پیش ژوری میوانه که ی ئابلوقه دابوو. ئه وه شم به شله ژاوی و کۆل نه ده درییه کی سهیره وه ده کرد؛ هه موو ئه و شتانه بو من ئیجگار زور بوون.

به لام ریک به شی هیئده ی ده کرد، که بیر له سهردانه که ی لای هانام نه که مه وه. ته نها تاو نا تاویک، کاتیک ئوتومبیل لئ ده خوری یاخود ماندو له بهر میزی نووسینه که مدا داده نیشتم، یان به خه بهر له سه ر چی راده کشام، یاخود له ئه پارتمان که ی هانا ده بووم، خه یالم سه باره ت به سهردانه که زال ده بوو و یاده وه رییه کانی ده هه ژانده وه. له سه ر به سه ته که ده مبینی، نیگای له سه ر من، له مه له وانگه که ده مبینی، پرووی ده موچاوی له من و سه رله نوی وام هه ست ده کرده وه، خیانه تم لئ کردبیت و به وه وه خه تابار بوویم. ئیدی دووباره دژ به و هه سه ته راده په پیمه وه و سکا لام له وه ی ده کرد، که ئه و به چ شیوازیکی ئاسان و هه رزانانه خوی له تاوانه که ی دزیبووه. ته نها ری بدهیت، مردوو هکان لیپرسینه وه ت له گه لدا بکه ن، تاوان و گونا ه بو سه ر خراپی خه وتن و خه ونی ناخوش که م بکه یته وه - ئه ی زیندوو هکان چی؟ به لام مه به سه تی من له زیندوو هکان نه بوو، به لکو له خوم. ئایا منیش بوم نه بوو لیپرسینه وه ی له گه لدا بکه م؟ ئه ی من چی؟ دوانیوه رۆ، به رله وه ی بچم به داویدا، ته له فونم بو گرتوو خانه که کرد. سه رته تا له گه ل به رپوه به ره که دا دوام.

((که میک شله ژاوم. ده زانن، عاده ته ن که س، بهر له وه ی سه رته تا چند سه عاتیک یان چند رۆژیکی له ده ره وه دا به سه ر نه بر دبیت، بهر نادریت. خانم شمیتس ئه وه ی ره ت کرده وه. سه به ی له گه لیدا ئاسان نابیت،))

پاشان به هانا گه یه نرام.

((بیر له وه بکه ره وه، ئاخو سه به ی ده ته وی ت چی بکه ی ن. ئاخو

ده ته ویت ده سته جی بۆ مالی خۆت یان بۆ غاباتا که یاخود بۆ سه ر
 پروبارا که برۆیت.))
 ((بیری لئ ده که مه وه . تو هیشتا هر نه خشه کیشیکی مه زنیته ،
 وانیه؟))
 ئەوه بیزاری کردم . ئەوه تو وره ی ده کردم ، کاتی که ده نکه کانم جار
 نا جار پییان ده گوتم ، من که سیکی کتوپر نیم ، زیاتر له میشکه وه
 ئیش ده که م وه ک له دلّه وه .
 له بیده نگیه که مدا هه سته به تو وره ییه که م کرد و پیکه نی .
 ((تو وره مه به ، کورپژگه ، من مه به ستم خراپ نه بوو.))
 من هانام له سه ر به سته که وه ک پیریژن بینیبۆ وه . له پیریژنیک چوو
 بوو و بۆنی پیریژنیکیشی لئ هاتبوو . سه رنجم له ده نگی نه دا بوو .
 ده نگی ته واو گه نج ما بۆ وه .

رۆژی داهاتوو هانا مردبوو. له بهرهبه ياندا خۆی هه‌لواسی بوو. کاتیکی هاتم، برامه لای به‌رپۆه به‌ره‌که. سه‌ره‌تا ئه‌وم بینه، ژنیکی بچکۆله‌ی زه‌عیف، به‌ قژی زه‌ردی تۆخ و چاویلکه‌وه. نادیار و هه‌رهمه‌کی ده‌رکه‌وت، هه‌تا که‌وته‌ قسه‌ کردن، به‌ هیژ و گه‌رمیه‌که‌وه، پاشان به‌ نیگایه‌کی سه‌خت و جوڵه‌ی پرۆزه‌ی ده‌ست و قۆلیه‌وه، سه‌بارت به‌ گفتوگۆ ته‌له‌فۆنیه‌که‌ی دوینی و سه‌ردانه‌که‌ی هه‌فته‌ی رابردوو، پرسیا‌ری لێ کردم. ئاخۆ شتیکی به‌ خه‌یالدا هاتوو یان له‌ روودانی شتیکی ئاوها ترساوم. من نه‌ریم کرد. هیچ بیر و ترسیکیش له‌ ئارادا نه‌بوو بوو، که‌ من نه‌مدرکاندییت.

((له‌کوێوه یه‌کدی ده‌ناسن؟))

((له‌ نیزیکی یه‌که‌وه ده‌ژیاين.))

ئه‌و، پشکنه‌رانه‌ لیم راماو منیش هه‌ستم کرد، ده‌بی‌ت زیاتر بلیم. ((له‌ نیزیکی یه‌که‌وه ده‌ژیاين و یه‌کدیمان ناسی و بووینه هاوپی. پاشان به‌ گه‌نجی وه‌ک خویندکاریکی له‌و پرۆسه‌یه‌دا بووم، که‌ ئه‌و تیایدا حوکم درا.))

((بوچی کاسی‌تتان بو خانم شمیتس ده‌نارد؟))

من بی‌ده‌نگ بووم.

((ئیوه ده‌تانزانی، که‌ ئه‌و نه‌خوینده‌واره، وا نییه‌؟ له‌کوێوه

ده‌تانزانی؟))

من شانم هه‌لته‌کاندن. من نه‌م ده‌بینی، حیکایه‌تی من و هانا چ په‌یه‌ه‌ندییه‌کی به‌وه‌وه هه‌یه. سینه‌و قورگم پر فرمی‌سک بوون و

دهترسام، نه توانم قسه بکه م. نه م دهویست له به رده می ئه ودا بگرم.
دیاره په ی به دؤخی من بردبوو.

((وهرن له گه لم، خانه که ی خانم شمیتست نیشان دده م.))

پیشم که وت، به لام چه ندین جار ئاوری دهدایه وه، تاکو شتیکم بو
بگپړته وه یاخود پوون بکاته وه؛

ئه له ویدا په لاماریکی تیروړیستی پوویداوه، ئیره خانه ی به رگ
دروویه که یه، که هانا تیایدا کاری کردوه، لیره دا هانا جاریک مانى
له دانیشتن گرتووه، هه تا راگرتنى که ره سه ی کتبخانه که چاک
کراوته وه، لیره وه به ره و کتبخانه که ده پویت.

له پیش ژووره که ی هانادا وه ستا.

((خانم شمیتس شته کانی کو نه کردوته وه. ئیسته به و شیویه یی

تیایدا ژیاوه، ژووره که ده بین.))

سیسه م، که نتور، میژ و کورسی. به دیواری سهر میزه که وه په فیه که
و له سوچی پشت دهرگا که دا دست شور و ته والیت. له بری
په نجه ریه که قالبی شوشه ی ئه ستور. سهر میزه که چول بو. له ناو
په فیه کاندای کتیب هه بوون، کاتزمیریکی زه نگدار، ورچه په پویه ک، دوو
په رداخ، توی قاوه، قوتوی چا، توماری کاسیته که و له دوو په فیه ی
خواره وه دا کاسیته تومار کراوه کانی من.

((ئه وه هه مووی نییه.))

به پویه به ره که شوین نیگام که وتبوو.

((خانم شمیتس هه همیشه چه ند کاسیته کی دها به به شی کومه کی

زیندانه نابیناکان.))

من چوومه پیش په فیه کان. ((پرمو لیقی))، ((نیلی فیسل))،

((تادویس بورؤفسکی))، ((ژون نامیغی)) - ئه ده بی قوربانیه کان

به تهنیشت توماره ئه وتوبیوگرافییه کانی ((رودولف هوس))، راپورتی

((هانا ئانریتس)) سه بارهت به ((ئایخمان)) له یۆرشه لیم، ئە دەبی زانستیش سه بارهت به مۆلگه کان.

((هانا ئەوهی خویندووه ته وه ؟))

((به هه رحال ئە و کتیبانهی هه روا له خۆرا داوا نه کردووه . چه ند سالیکی له مه و بهر مه جبور بووم ببیلیۆگرافییه کی گشتی مۆلگه کانی بۆ پهیدا بکه م و پاشان یه ک یان دوو سال له مه و بهر تکای لئ کردم، ناو نیشانی کتیبی سه بارهت به ژنانی ناو مۆلگه کان پی بلیم، سه بارهت به زیندان و چاودیره کانیش. من نامه یه کم بۆ ده زگای میژووی هاوچه رخ نووسی و ببیلیۆگرافییه کی تاییه تی گونجاویان بۆ ناردم. پاش ئەوهی خانم شمیتس فیژی نووسین بوو، ده سته جی دهستی کرد به خویندنه وه سه بارهت به مۆلگه کان.))

به سه ر سیسه مه که وه وینه و پارچه کاغزی بچوک بچوک هه لواسرابوون. من له سه ر سیسه مه که چۆکم دادا و دهستم کرد به خویندنه وه. وته و شיעر و په یامی بچوک و ته نانه ت ره چه ته ی چیش ت لئانیشیان تیا دا بوو، که هانا نووسی بوونی یان وه ک وینه کان له رۆژنامه کانی بری بوو؛

((به هار وا دهکات سه ره نوئ تالیکی شین به ناو هه واکاندا بشه کیتته وه.))

((سیبه ری هه وره کان به سه ر کیتلگه کاندا هه لدین.))

هه لبه سته کان هه موو پر شادی و تامه زرۆیی سروشت بوون و وینه کانیش دارستانی به هاریکی رۆشن، میژگی به گول رهنگاوی، گه لای پاییز و درهختی تا ق و ته نها، داره بی بهر چه میک، دار گیلاسیک به گیلاسی گه ییوی سوره وه، دار که سته نیه ک به رهنگیکی زهرد و پرته قالی بلیساوی پایزیه وه یان نیشان ده دا. وینه ی ناو رۆژنامه یه ک پیاویکی به ته مه ن و کورپکی گه نجی ناو دوو چاکه ت و

پانتۆلی تۆخی نیشان دەدا، که تۆقه یان کردبوو و له گهجه که یاندا، که له پیش به ته مه نه که یاندا چه می بۆوه، خۆم ناسییه وه . من ئه وکات تازه خویندنگام ته واو ده کرد و له (ئاههنگی ده رچوونه که دا)) خه لاتیکم له بهرپوه بهری خویندنگا که وه رده گرت. ئه و کات له میژ بوو هانا شاری جی هیشتبوو. ئه وی نه خوینده وار ئه وکات ئه و رۆژنامه لۆکالییه ی، که وینه که ی تیادا بلاو کرابۆوه، ئابوونه کردبوو؟ ده بیته له هه موو حاله ته کاندا ئه رکیکی زۆری کیشا بیته، تا کو له وینه که ئاگادار بیته و په یدا ی بکات. هه روه ها له کاتی پرۆسه ی دادگاییه که شدا پیی بیوو، له گه ل خۆیدا هه لیگرتبوو؟ هه مدیس له سینه و قورگمدا، هه ستم به فرمیسه که کان کرده وه .

(خانم شمیتس له گه ل بهرپزتاندا فییری خویندنه وه بوو. له کتیبخانه ئه و کتیبانه ی وه رده گرت، که ئیوه له سه ر کاسیته کان بۆتان تۆمار ده کرد و شوین وشه به وشه و پرسته به پرسته ده که وت، که گوپی لی ده بوو. ئامیری کاسیته که بهرگه ی ئه و هه موو هه لکردن و کوژاندنه وه و پیش خستن و دوا خستنه ی زۆر نه گرت، چه ندین جار ده شکایه وه، ده بوو چه ندین جار چاک بکریته وه و له بهر ئه وه ی بۆ ئه و مه سه لانه مۆله ت پیویسته، به و شیوه یه پیمزانی، خانم شمیتس چی ده کات. سه رها نه ی ده ویست بیلیته، به لام کاتیگ ده ستی به نووسینیش کرد و داوا ی کتییبیکی لی کردم به ده سوخته تی ده ست نووسه وه، چیتر هه ولی نه دا بیشاریته وه. ئیدی شانازیشی پیوه ده کرد، که سه رکه وتوو بوو بوو و ده ویست شادییه که ی خۆی ده ربهریته.))

من، کاتیگ ئه و قسه ی ده کرد، به رده وام له سه ر چۆک نیگام له و وینه و پارچه کاغه زانه بریبوو و له گه ل فرمیسه که کاندا ده جه نگیم. کاتیگ سوپام و له سه ر سیسه مه که دانیشتم، وتی:

(هیند خوازیار بوو، که بهرپزتان نامه ی بۆ بنووسن. ئه و ته نها

له لایه ن تۆوه پۆستی بۆ دههات و کاتیک پۆسته که دابهش دهکرا و
ئهو دهپیرسی (نامهی بۆ من تیادا نییه؟)، به نامه مه بهستی لهو
پاکه ته نه بوو، که کاسیته کانی تیادا دههاتن. بۆچی هه رگیز نه تان
دهنووسی؟))

دووباره بیدهنگ بووم. بشمویستایه، نه مده توانی قسه بکه م، ته نها
دهم توانی بته ته لینم و بگریم. ئهو پۆیشته لای ره فه کان، دهستی
دابه قوتویه کی چا، به ته نیشتمه وه دانیشته و په پریکی قه د کراوی
له گیرفانی بهرگه فهرمیه که یه وه ده رکیشا.

((نامه یه کی بۆ به جیهیشتووم، شیوازیک له وه سیته. ئه وه ت بۆ
ده خوینمه وه، که په یوه ندی به تۆوه هه یه.))
په ره که ی کرده وه.

((له قوتوه ئه رخه وانیه که دا پاره ی تیادا ماوه. بیده ن به میخایل
بیرگ؛ با له گه ل حهوت هه زار مارکه که ی سه ر حیسابه که ی بانقم
بیداته دهست ئهو کچه ی، که له گه ل دایکیدا له ئاگری ناو که نیسه که
دهربازی بووه. با کچه که برپار بدات، چی به سه ر پاره که دیت. به
میخایلش بلن، سه لامی لئ ده که م.))

که وابی هیچ په یامیکی بۆ من چی نه هیشتبوو. ده یویست دلم
بشکینیت؟ ده یویست سزام بدات؟ یا خود پۆچی هیند ماندو بوو، که
ته نها دهیتوانی شته هه ره پیویسته کان بکات و بنووسیت؟
(ئهو هه موو سالانه هانا که سیکی چۆن بوو؟))

وه ستام، هه تا توانیم درێژه ی پئ بده م.

((ئهی ئه م پۆژانه ی کۆتایی چۆن بوو؟))

((ئهو هه موو سالانه لیژده دا ژیا وهک ئه وه ی له په رستگایه کی
وشکه سۆفیاندا بیت. وهک ئه وه ی به ئیختیاری خۆی، خۆی لیژده دا
گۆشه گیر کرد بیت، وهک ئه وه ی به ئیختیاری خۆی ملکه چی ئهو

ياسايانهى ئىېره بوو بىت، وهك ئه وهى، كاره تارپاده يهك يهك نه واكهى، شىوازيك بىت له بيركردنه وه يهكى قولى ئاينى. له لاي ژنه كانى دى، ئه وانى ئه م له گه لاياندا پوو خوش، به لام دووره پهريز بوو، سونه و حورمه تىكى گه وړه ي هه بوو. ته نانهت زياتریش؛ دهسه لاتی هه بوو، ئه گه ر كيشه يهك هه بووايه، راپويز له گه ل ئه ودا دهكرا و ئه گه ر له دهمه قاله يهك يان شه پړكدا بكه وتايه ته بهينه وه، برياره كه ي قبول دهكرا. هه تا بهر له چهند ساليك دهستى له خوى شت. هه ميشه خوى بهرز راگرتبوو، سه ره راي جهسته توكمه كه ي به پړكى مابوو و پاك و ته ميزىكى ورد بوو. ئيدى دهستى به زور خورى كرد و به دهگمهن خوى دهشت، قه له و بوو و بونى لى دههات. له گه ل ئه ودا نا بهخته وهر يان نا رازى دهرنه دهكهوت. له راستيدا وهك ئه وه و ابوو گه رانه وهى بو ناو په رستگا به شى نه كرد بىت، وهك ئه وهى خودى په رستگا كه كومه لخواز و هه له وهر پ بىت و وهك ئه وهى به هوى ئه وه وه پيوست بكات خوى گوشه گير تر بكات، به ره و خه لوه تىكى ته نهايى، كه تيايدا كه س ناتبينيت و پهنگ و پوو خسار و جل و بهرگ و بون و اتايان نامينيت. نه خير، ئه گه ر بلئيت دهستى له خوى شتوه، هه له يه. ئه و پيناسه يهكى نوپى دابوو به شوينه كه ي خوى، به شىوازيك، كه بو خودى خوى دروست بوو، به لام بو ژنه كانى دى، جى سهرنج و شايسته نه بوو.))

((ئه ي پوژه كانى رابردوو؟))

((وهك هه ميشه بوو.))

((ده توانم ببينم؟))

سه رى ئه رپ له قاند، به لام به دانىشتوويى مايه وه .

((ئايا دونيا بو كه سيك له ناو چه ندين سالى ته نهاييدا واي لى ديت، بهرگه ي بو نه گيريت؟ ئه وا پيت باشتره خوت بكرؤيت، وهك له وهى

له په رستگاکه، له خه لوه ته که وه بۆ دونیا بگه پښتته وه؟)) پړوی تی
کردم. ((خانم شمیتس هوی خود کوژیه که ی نه نووسیوه. ئیوهش
قسه ناکه ن، ئاخو چی له نیوانتاندا هه بووه و ئه و شته ی نیوانتان
په ننگه وای کرد بیټ، که خانم شمیتس شه وی پښ ئه و پوژهی، که
ئیوه دین به دوایدا، خو ی بکوژیټ.))

په په که ی قه د کرده وه، خسته وه گیرفانی، هه ستایه سه ر پښ و
ته نوره که ی پښ کرده وه.

((مه رگی ئه و کاری تی کردووم، ده زانن، له م ساته دا له خانم
شمیتس و له ئیوهش تووره م، به لام با پړوین.))

دووباره پښتم که وته وه، به لام ئه مجاره یان بی قسه. هانا له
نه خو شگاکه له کوخته یه کی بچکولانه دا که وتبوو. هینده ده بوو
ئیمه بتوانین پړوینه به ینی دیوار و چوارچنوه که یه وه. به پړوه به ره که
سه رچه فه که ی هه لدا یه وه.

هانا په پړویه که له ملی ئالیندرا بوو، بۆ ئه وه ی چه ناگی، هه تا جه سته ی
ره ق ده بوو، به به رزی راگریټ. ده موچاوی نه به تاییه تی ئاسوده و نه
به تاییه تی پر نالان بوو. چه ق به ستوو و مردوو ده رده که وت. کاتیک
ماوه یه کی دریز تی پامام، له ده موچاوه مردوو که دا ده موچاوه
زیندوو که سه ری هه لدا یه وه، له ده موچاوه پیره که دا ده موچاوه
گه نجه که سه ری هه لدا یه وه. بیرم کرده وه، ده بیټ حالی ژن و میردی
به سالآچووه کانیش ئاوه ها بیټ؛ بۆ ژنه که له پیره مه یرده که دا ئه و
کوره ده مینیتته وه و بۆ پیاوه که ش جوانی و سیحری کچه گه نجه که
له پیریزنه که دا. بۆچی من ئه و سه ره لدا نه وه یه م به ر له هه فته یه که
نه بینی بوو؟

پیویستی نه کرد بگرم. کاتیک به پړوه به ره که پاش ساتیک پرسیار
ئامیزانه لی پوانیم، من سه ری ئه ریم له قاند و ئه ویش سه رچه فه که ی
به سه ر ده موچاوی هانا دا دایه وه.

- يانزه -

ههتا من راسپاردهكەى هانام بەجئ هینا، بووه پاییز. کچەکە لە نیویۆرک دەژیا و منیش کۆبوونەوهیەکی بۆستەم بە بەهانه دانا، پارەكەى بۆ بەرم؛ چەكێک بەو برە پارە خرپووهوهى سەر بانقەوه لەگەڵ قوتووه چاکە بەپارە نەقدهكەوه. من نامەم بۆ نوسیوو و خۆم وەك میژوو نوسیکی مافناسی ناساندبوو و ناوی پرۆسە دادگاییهكەشم هینابوو. بۆم نووسی بوو، مەمنون دەبم، ئەگەر بتوانم لەگەڵتاندا بدویم. ئەویش دەعوەتی چای کردم. من بە شەمەندەفەر لە بۆستەنەوه بۆ نیویۆرک رۆیشتم. دارستانەکان لە پەنگی قاوهیى و زەرد و پرتەقالی و سووری مەیلەو قاوهیى و قاوهیى مەیلەو سور و سووری بریقەدار و بلیساوی دار کارزەکەندا رەونەقی دەدایەوه. من وینەکانی پاییزی ناو ژوورەكەى هانام هاتەوه یاد. کاتیک لە خولانەوهى تايەکان و جۆلانێ کردنی فارغۆنەکان ماندو بووم، خەونم بە هاناو خانوویەكەوه بینی لەناو گرده رەنگاویەکانی پاییزدا، کە شەمەندەفەرەكە بەناویاندا دەرۆیشتم. هانا، لەو کاتەى، کە من ناسی بووم، پیر تر بوو و لەو کاتەى بینیبوو مەوه گەنج تر، لە من بەتەمەن تر، لە جاران جوان تر، بەهۆی تەمەنەكەیهوه لە جۆلەکانیدا سەلار و سەنگین تر بوو و لە جەستەى خۆیدا پتر هەستى بە ((لە مالهوه بوونی)) خۆی دەکرد. بینیم لە ئوتومبیلەكەى دابەزى و عەلاگەکانی بازارى خستە سەر قۆلێ، بینیم بەناو باخەكەیدا رۆیشتە ناو خانووهكەوه، بینیم عەلاگەکانی داناو لەپیش منەوه بە قادرمەکاندا سەرکەوت. تامەزرۆییم بۆ هانا بە شیۆهیک بەهیز

بوو، که ئازاری دەدام. دژ به تامه زڕۆییە که بەرگرم له خۆم کرد، بهوه بهرهنگاریم کرد، که ئەو تامه زڕۆییە به تەنیشت حەقیقەتی هاناو مندا، به لای حەقیقەتی تەمەن و هەلومەرجەکانی ژیا ناماندا تیپەر دەبیت و نایانپێکێت. ئایا چۆن دەبایە هانا یەک، که ئینگلیزی نە دەزانی، له ئەمریکا بژی؟ خۆ نەیدەزانی ئوتومبیلێش لێخوڕیت. به خەبەر هاتم و دووبارە زانیمەوه، که هانا مردووه. دەشمزانی تامه زڕۆییە که خۆی به هاناوه توند گریداوه، بێ ئەوهی له گەڵ ئەویشی بیت. ئەو تامه زڕۆییە تامه زڕۆیی گەرانهوه بوو بۆ مالهوه. کچە که له نیویۆرک له شه قامێکی بچکۆله دا له نیزیکی ((سینتەرل پارک)) هوه دەژیا. شه قامە که له هەردوو دیوهوه به ریزه خانووی تاریکی بهرده لم چینرا بوو، که تیا یاندا قادرمه کان له هەمان بهرده لمی تاریک دروستکراو دا به رهو نهۆمی یه که میان دەبردیت. ئەوه وینه یه کی سەر سهختی دەدا بیتی، خانوو له دوا ی خانوو، پوو که شه کانیان وهک یهک، پلیکانه له دوا ی پلیکانه، درهختی سەر شه قامه کان، سەر هتا له مه دوا ی یهک ریتمیدا، به که میک گه لای زه رده وه به لقه باریکه کانیانه وه.

ئافره ته که چای هینایه پیش په نجه ره ی گه وره گه وره وه، که پوو یان ده چوونه وه سەر باخه بچکۆله کانی خانووه کان، یه کیکی سه وز و یه کیکی پهن گاوره نگ و یه کیکی ش وهک ئەوه وابوو له خلتە شووشه دروست کرابیت.

که له گەڵ دانیشین و چا تیکرا، شه کری تیکرا و تیک وه ردرا له زمانی ئینگلیزیه وه، که به وه سلۆی لێ کردبووم، گۆرپه سەر ئەلمانی.

((چ شتیکی تۆی گه یاندۆته لای من؟))

به شیوازیکی خوشروانه یان نا خوشروانه پرسیا ری لێ نه کردم؛

سه‌دای له‌وپه‌پری بی‌لایه‌نیدا بوو. هه‌موو شته‌کانی بی‌لایه‌ن ده‌یاننواند، پۆزی، جول‌ه‌ی، به‌رگه‌کانی. ده‌مووچاوی به‌شیاو‌زیک‌ی سه‌یر و سه‌مه‌رانه بی‌ ته‌مه‌ن بوو. ئه‌و ده‌مووچاوانه‌ی به‌ جوانکاری پزیشکی چیچ و لۆچه‌کانی له‌سه‌ر لابراره، ئه‌و پووخساره‌یان هه‌یه. به‌لام خۆ ره‌نگیشه له‌ژیر ئه‌شکه‌نجه‌ی ئه‌وساتدا چه‌قبه‌ستوی کرد بی‌ت — من بی‌هوده هه‌ولم ده‌دا، ده‌مووچاوی کاتی پڕۆسه‌که‌م بیه‌ر بکه‌ویته‌وه.

من باسی مه‌رگی هاناو راسپارده‌که‌ییم بو کرد.

((بۆچی من؟))

((پیم وایه، له‌به‌رئه‌وه‌ی تو تا که که‌سی زیندوویت؟))

((من چی لئ بکه‌م؟))

((هه‌رچه‌ک که خۆت پیت پر مانایه.))

((ئیدی به‌وه گه‌ردنی خانم شمیتس ئازا بکه‌م؟))

سه‌ره‌تا ویستم به‌رگری بکه‌م، به‌لام به‌راستی هانا داوای ئیجگار زۆری کردبوو. به‌پیت ئه‌وه ده‌بی‌ت ساله‌کانی ناو زیندانی ته‌نها سالی گونا‌هباری نه‌بووین؛ هانا ده‌یویست خۆی واتایه‌ک به‌و سالانه به‌خشیت و ده‌شیویست به‌و مانا به‌خشینه‌ی خۆی دانی پيدا بنریت.

منیش ئه‌وه‌م پین گووت.

ئه‌و سه‌ری راوه‌شاند. من نه‌مه‌زانی ئاخۆ ده‌یویست لیکدانه‌وه‌که‌ی من به‌وه په‌ت بکاته‌وه یاخود هانا له‌ دانپیدانانه‌که‌ی بی‌ه‌ش بکات.

((ناتوانیت دانپیدانانه‌که‌ی به‌بێ گه‌ردن ئازاییه‌که‌ بده‌یت؟))

پیکه‌نی.

((تو ئه‌وت خۆشده‌ویت، وانیه‌؟ ئیوه په‌یوه‌ندیتان پیکه‌وه چۆن

بوو؟))

من سه‌ره‌تا له‌حزه‌یه‌ک دوودلیم کرد.

((من خوینده و هری بووم . کاتیگ پانزه سال بووم، ئەوه دەستی پێ کرد و که له زیندانیدا بوو، بەرده و امید.))

((تۆ چۆن ...))

((کاسیتم بۆ دەنارد . خانم شمیتس نیزیکی سەرناپای تەمەنی وەک نەخوینده واریک بەسەر برد؛ سەرەتا له گرتووخانه فیڕی نووسین و خویندنه وه بوو.))

((بوچی تۆ هەموو ئەو شتانهت کردووه ؟))

((که پانزه سال بووم، پەيوەنديمان هەبوو.))

((مەبەستت لەو هیە، پیکه وه نوستوون ؟))

((بەلێ))

((ئەو ژنه چەند درنده بووه . تۆ بەرگەیی ئەو هت گرت، که تۆی بە پانزه سالێ ... نەخیر، تۆ دەلێیت، کاتیگ له گرتووخانه بووه، تۆ خۆت دەستت بە خویندنه وه کردووه تەو بوی . تۆ هەرگیز ژنت هیناوه ؟))

من سەری ئەریم لەقاند .

((ژبانی هاوسەریت کورت و نا بەختەوهر بووه و ئیدی ژنت نەهیناوه تەو و منالە که تان، ئەگەر منداڵتان هەبیت، ئیسته له داخلییه .))

((ئەو قسەیه بۆ هەزاران کەس پاسته؛ بۆ ئەو مەسەلەیه خانم شمیتسیگ پێویست نییه .))

((لەو سالانەئێ رابردوودا، که له گەلیدا له پەيوەنديدا بوویت، هەرگیز وات هەست نەکردووه، که ئەو خۆی دەزانیت، چی بەسەر تۆ هیناوه ؟))

من شانم هەلته کاند .

((بەهەر حال دەیزانی، که له کهمپه که و له پوه که دا، چی بەسەر

خه لکانی دیدا هیئاوه . ئەو تهنه ئه مهی پێ نه وتووم، به لکو له
ساله کانی رابردوودا، به شیوازیکی قول به و مهسه له یه دا پۆ چوو و
خۆی پێوه سه رقالم کردوه .

من ئەوه م بۆ گێرپایه وه، که به پێوه بهری گرتووخانه که بۆی باس
کردبووم .

ئەو ههستایه سه ر پێ و به ههنگاوی گه وره گه وره به ژووره که دا
هاتوو و چوو .

((پاره که ی چه نده ؟))

من چومه لای ئەو شوینه ی جانناکه مم لێ جێ هیشتبوو و به چه کی
بانکه که و قوتووه چاکه وه گه رامه وه .

((ئەوه تا .))

ته ماشای چه کی بانکه که ی کرد و له سه ر میزه که دای نا . قوتووه
چاکه ی کرده وه، به تالی کرد، داخسته وه و به ده ستیه وه گرت،
نیگای به سه ختی له سه ر پراگرتبوو .

((که مندا ل بووم، قوتووه چایه کم هه بوو بۆ گه نجینه کانم . وه ک
ئەمه نه بوو، ئەگه رچی ئەوساش قوتووه چای له م جۆره هه بوون،
به لکو دانه یه ک، که نووسینی سیریلی له سه ر بوو، سه ر قاپه که ی
به دیوی ناوه وه دا دانه ده خرا، به لکو به سه ر ئەم دیو و قه راغه کانیدا .
من له گه ل خۆمدا بردم بۆ که مپه که، پۆژیک له وی لیم دزرا .))

((چی تیادا بوو ؟))

((قابیله چی تیادا بووه . که میک قژی سه گه که مان، کارت ی چوونه
ژووره وه ی ئۆپه ر، که باوکم له گه ل خۆیدا بردبوومی، ئەنگوستیله یه ک،
له شوینیک بردبوومه وه یاخود له پا که تییکا دۆزیبوومه وه -
قوتووه که م له بهر ناوه پۆکه که ی لێ نه دزرا . ئەوه ی خودی قوتووه که
ده شیا مرۆف چی پێ بکات، له که مپه که به نرخ بوو .))

قوتووہکھی لہ سہر چہ کی بانکہ کہ دانا .
(تو بو بہ کارہینانی پارہ کہ پیشنیاریکت ہہ یہ؟ ئەگەر بو شتیگ،
کہ پە یووہندی بہ ھۆلۆکۆستوہ ھەبیت، بہ کار بہینریت، بہ راسی
وہک گەردن ئازاییبہک دیتہ بہرچاوم، کہ نہ لہ دەستی مندایہ و
نہ دەشمەویت.)

(بو ئەو نہ خویندەوارانہی دەیانەویت نووسین و خویندەنەوہ فیڕ
بن. بیگومان پیکراوی خیرخواز، یەکیتی، یانہ، ھەن، کہ دەتوانیت
پارہکەیان بدەیت.)
(بیشک ئەوانہ ھەن.)
بیری کردوہ .

(ئە ی پیکراوی وا تاییبەت بە یەھوودی ھەن؟)
(دەتوانیت دلنیا بیت، کہ ئەگەر پیکراو بو شتیگ ھەبیت، ئەوا
ھەمان پیکراو تاییبەت بە یەھودیش ھە یە . ئەگەرچی نہ خویندەواری
کیشە یەکی یەھوودی نییە.)

چەکی بانکہ کہ و قوتووہکھی پالنا یە پیش دەم .
(با وا بکہین. تو سۆراغی ئەوہ دەکەیت، ئاخۆ چ جورہ پیکراوی
یەھوودی ھەن، گونجاو بن، لیژہ یاخود لہ ئەلمانیا و پارہ کہ
دەنیژتہ سەر حیسابی بانکی ئەو پیکراوہی، کہ لہ ھەموویان
زیاتر لیژ پازنی دەبیت. دەتوانیت)، پیکەنی، (پارہ کہ بەناوی
ھانا شمیئسەوہ بنیژت.)

بەلام قوتووہکھی خستوہ دەستی .
(قوتووہکە بو خۆم ھەلدەگرم.)

دوانزه

له و نيوه ندهدا ده سال به سه رچووه . له ساله كانى سه ره تاي پاش مه رگى هانادا، ئه و پرسى ارانه ئه شكه نه چيان ده دام، ئاخو من حاشا و خيانه تم لى كردبوو، ئاخو به وه دا، كه خو شم ويستبوو شتايك قه رزاري بووم، كه ئايا ده بايه چون خو مم له ئه و ئازاد بكردايه . هه ندئ جار له خو مم ده پرسى، ئاخو ده بيت من له مه رگى به پرسى ار به تا بم . هه ندئ جاريش لئى و له وه توپه بووم، كه لئى كردبووم . هه تا توپه بييه كه بي هيز بوو و پرسى اره كان گرنگى خو يانيان دؤراند . ئه وه ي من كردوومه و نه م كردووه و ئه وه ي ئه و لئى كردووم — ئيدى ئه وه بوته ژيانى من .

برپارى نووسينه وه ي چيروكى من و هانام، هه ر زوو پاش مه رگى دا . له و ساته وه چيروكه كه چه ند جاريك خو ي له سه رمدا نووسيوه ته وه ، هه ميشه كه ميك جياواز تر، هه ميشه به وينه و پووداو و چه مكه بيري نويوه . به م شيويه شانبه شانى ئه و چه شنه ي، كه نووسيومه ، زوريك چه شنى دى هه ن . گه ره نتي بو ئه وه ي، كه چيروكه نووسراوه كه چيروكه دروسته كه يانه ، له وه دايه ، كه ئه ويانم نووسيوه و ئه وانى ديم نه نووسيوه . چيروكه نووسراوه كه يان ويستى بنووسريته وه و ئه وانى دى نه يانويست .

سه ره تا ويستم چيروكه كه مان بنووسم، بو ئه وه ي لئى پزگار بم . به لام بو ئه و مه به سته خه ياله كانم نه كوژانه وه . پاشان هه ستم پى كرد، كه به ره به ره چيروكه كه مانم له ده ست ده خزي ت و ويستم له پي نووسينه وه يه وه بيگه رپنمه وه ، به لام ئه وه ش نه يتوانى دان بو ياده وه ريه كان رو بكا ته وه . ماوه ي چه ند ساليك ده بيت به هيمنى له

چیرۆکه که مان گه پراوم . من ئاشتی خۆم له گه لیدا دهسته بهر کردوه .
ئەویش له پاشه وه به جیماوه ، دهق به دهق و به شیوازێکی بازنه یی
داخراو و ئاراسته کراو ، که چیتەر خه مبارم ناکات . بۆ ماوه یه کی
زۆر به خۆم ده گوت ، چیرۆکیکی چه ند غه مناکه . نه وه ک ئیستا
پیم وابیت ، چیرۆکه که چیرۆکیکی به ختیار بیت . به لام ده زانم ، که
چیرۆکیکی دروسته و شانبه شانی ئەوهش ئەو پرسیاره ، که ئاخۆ
غه مناکه یاخود به ختیار ، خاوه نی هیچ واتایه ک نییه .

به هه رحال وا بیر ده که مه وه ، که ئاوه ها له بهر خۆمه وه بیر له چیرۆکه که
ده که مه وه . به لام کاتیک بریندار ده کریم ، زامه ئە زمونکراوه کانی
ئەوسام دینه وه کایه ، کاتیک هه ست به تاوانباری ده که م ، هه ست
به تاوانباریه کانی ئەوسام ده گه رینه وه و له تامه زرۆیی غوربه تی
ئەمپۆمدا ، هه ست به تامه زرۆیی و غوربه تی ئەوسام ده که م .
تویژه کانی ژیانمان به جوړیکی هیند چر له سه ر یه ک که وتوون ، که
هه میشه له دواترماندا پیشترمان ده بینین ، نه ک وه ک شتیکی ته واو
بوو و کو تایی هاتوو ، به لکو وه ک شتیکی پانه بردوو و زیندوو . من
له وه تی ده گه م . له گه ل ئە وه شدا هه ندیک سات به ئەسته م بهر گه ی
ده گرم . خۆ په نگه چیرۆکه که مانم له بهر ئە وهش نووسی بیت ، تا کو
خۆمی لئ پزگار بکه م ، ئە گه رچی نه شتوانم .

هه ر زوو پاش گه پانه وه م له نیویۆرک پاره که ی هانام به ناوی خۆیه وه
نارده سه ر حیسابی بانکی (یه کییتی یه هوودی دژی نه خوینده واری) .
نامه یه کی به کۆمپیوتەر نووسراوی کورتم به ده ست گه یشت ، که
یه کییتی یه هوودی تیایدا سوپاسی خانم هانا شمیتس ده کات بۆ
هاوکاریه که ی . به نامه که وه له گیرفانمدا ، به ره و سه رقه برانی
گۆرپه که ی هانا لیم خوړی . ئەوه یه که م و تا قه جارم بوو ، که له سه ر
گۆرپه که ی هانا پراوه ستام .